

വെൺമണി നമ്പൂതിരിപ്പാടൻമാരുടെ കൃതികൾ

ആമുഖോപന്യാസം

ഇയ്യിടെ കുറെ കാലത്തിനിടെക്കു വളരെ ഭാഷാ കവികളും ഭാഷാകവിതകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കവികളിൽ ചിലർ വളരെ യോഗ്യന്മാരും കവിതകളിൽ ചിലതു വളരെ ശ്ലാഘിക്കത്തക്കതും ആകുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു അവരുടെ കവിതയ്ക്കു വെണ്ടുന്നി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രസിദ്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ കേൾക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപം ശ്ലോകമെങ്കിലും തോന്നാതെയും അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ള മലയാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. കവിതയുടെ ഗുണഭോഷം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരും നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെപ്പോലെ മറ്റൊരു ഭാഷാകവിയും ഇല്ലെന്നു വളരെ സാധാരണയായി പറയുന്നുണ്ട്. 'വാസനാബലത്താൽ കവിതയുണ്ടാക്കി സമൃദ്ധ്യമൃദയാഹ്ലാദനം ചെയ്യുന്ന ഭാഷാകവികളിൽ അശ്രേഷ്ഠനായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതു വെണ്ടുന്നി നമ്പൂരിതന്നെ' എന്ന് വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും നിസ്സംശയമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതാശ്രേഷ്ഠന്മാരും കേവലം പാമരന്മാരായിട്ടുള്ളവരും ഇങ്ങനെ എകകണ്ഠമായി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ അഗ്രഗണ്യതയെ

സമ്മതിക്കുന്നതിന്നു പുറമേ, പ്രായേണ 'പരസ്സരയശഃ
പുരോഭാഗന്മാരാ' എന്നു എല്ലാദേശകാലങ്ങളിലും പ
റഞ്ഞുവരുന്ന സമാനകവികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
യോഗ്യതയെ സമ്മതിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും വൈമനസ്സ്യം
കാണിക്കുന്നില്ല. നന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളിൽ യാ
തൊന്നും ഇതുവരെ അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സംഗതികൂടി
കാർഷ്വേപാൾ ഈ അസാധാരണപ്രസിദ്ധി ആശ്ചര്യ
കരമായിരിക്കുന്നു. അച്ചടിയന്ത്രത്തിന്റെ സാഹായ്യ
മില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഷാകവികളിൽ എത്രപേ
രുടെ പ്രസിദ്ധി അവരുടെ ജന്മഭൂമിയുടെ നാലതിരുക
ൾവിട്ടു പുറത്തുപോകുവാൻ കഴങ്ങുമായിരുന്നു.

നന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ ഈ പ്രസിദ്ധിയുടെ പ്രധാന
കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയുടെ വിശിഷ്ടിത
തെന്നയാണെങ്കിലും അതിന്റെ ഗുണദോഷത്തോടു
സംബന്ധമില്ലാതെ ചില കാരണങ്ങൾകൂടിയുണ്ട്. ക
വിതാവിഷയത്തിൽ വെണ്മണിനന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ പേർ
കേട്ടുതുടങ്ങിട്ട ഇപ്പോൾ അമ്പതുക്കൊല്ലത്തിൽ അധി
കമായിരിക്കുന്നു. ഫാമുലാമാണ്ടിന്നു മുമ്പിൽതന്നെ
അച്ഛൻനന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയെ ധാരാളമായി പ്ര
ചാരം തുടങ്ങി. ആ കവിയശസ്സിനെ രാമമാണ്ടു
മുതൽക്കു മകൻ നന്മൂരിപ്പാടു വലിപ്പിച്ചപ്പോൾ തുടങ്ങി.
ഇങ്ങിനെ അമ്പതിൽ ചിലപാനം സംവത്സരം നില
നിന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ "വെണ്മണിനന്മൂരിപ്പാട്" എ
ന്ന പേരിനെ കേരളത്തിൽ ദൃഢപ്രതിഷ്ഠയും സർവ്വത്ര
പ്രാതിയും ലഭിച്ചു. ഇതിന്നു പുറമേ, മകൻ നന്മൂരി

പ്പാടുകടത്താനാടുമുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെ മലയാളത്തിൽ പ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം പേരുകയും മിക്ക രാജാക്കന്മാരുടേയും നാടുവാഴികളുടേയും മറ്റും പ്രത്യക്ഷപരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും അവരെ ഏല്പാം തന്റെ കവിതകൾ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രമാണികളായ ഇത്ര വളരെ മലയാളികൾക്കു മുഖപരിചയമുണ്ടായിട്ടു അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ മറ്റൊരു ഭാഷാകവിയും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ പോലേതെന്നു വാസനയുണ്ടായിട്ടു അല്പം ചിലരും അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ അധികം വൈഷ്യവും ബുദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ടു പലരും ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ കഴിയില്ല. ഏകിലും ജനസാമാന്യത്തിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലുള്ളതുപോലെ മറ്റൊരുടേതിലും അഭിരുചി കാണുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ആ കവിതയുടെ ഗ്രാമ്യതയും ഫലിതവുമാകുന്നു. ഗ്രാമ്യത എന്ന പദം സംസ്കൃതജ്ഞന്മാർ വിചാരിക്കുന്ന ഗർവ്വാത്മത്തിലല്ല ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാമരന്മാർക്കു കൂടി ആസ്വദിക്കാവുന്ന ഒരു ഗുണമെന്നു അർത്ഥമുള്ളു. 'നിലവിട്ടുപകച്ചുനിന്നുപോയ്ത്താൻ കലവെട്ടിടിനകറിവാഴപോലെ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകയുംരുചിക്കയും ചെയ്യും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മറ്റു കവികൾ പറയുന്നതു 'നിലവിട്ടുപരിഭ്രമിച്ചുനിന്നേൻ കലിശാലട്ടിതശാഖിപോലെത്താനം' എന്നോ മറ്റോ ആയിരിക്കും. സാധാരണജനങ്ങൾ സംസാരിക്കു

കയംവിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെകാവ്യമാകുന്നു. ദി
 പ്തുന്നത്തിൽ ഭംഗിയായി പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുമ്പോ
 ളും അവർക്കു ആ കവിതയിൽ അസാമാന്യമായ രസവും
 പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതസാധാവികമാണല്ലോ.
 'താനൊന്നുമില്ലിതിനെരൊദ്യവസാനമെന്നാൽ ഞാനി
 നുമല്ലശരമുഷ്ട തിൽമുക്തകുത്തു'; 'കഥാപകിലുണ്ടു നീ
 യഹോപിന്നമുളുന്നതിനവിടെവിളക്കോ കട്ടിലോ
 കട്ടരമ്പോ'; 'കയറിച്ചെല്ലണം ചോറുകയറൊന്നിവ
 നില്പയോ'; 'അവളെ കണ്ടിടാമിപ്പൊഴുപ്പുകൊള്ളാംവാ
 വുംകളിക്കാം'; 'കൊട്ടേളിട്ടാട്ടിത്താനിയരചനുടയനെ
 ല്ലിപ്പടിപ്പോടുകാട്ടിപ്പോട്ടേ പോപുല്ലിതെന്നായൊടവി
 ൽവിട്ടവനെൻപഥ്യമീവിത്തമല്ലോ' — ഇത്യാദി പ്ര
 യോഗങ്ങൾകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതങ്ങൾ
 കൊണ്ടുമാണു നന്മുരിപ്പാട് 'ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ക
 വി'യായിന്നിരിക്കുന്നത. അദ്ദേഹത്തിന്റെഫലിതത്തെ
 പറ്റിവിശേഷിച്ചാണുപറയേണമെന്നില്ല. വല്ലഫലി
 തവുമില്ലാത്ത ഗ്ലോകങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമേ അദ്ദേഹം
 ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളൂ. എണുതെന്നയല്ല, ഹാസ്യരസവിഭവ
 മായ പ്രകൃതത്തിലും അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും നേരമ്പോ
 കുകൾ തട്ടിവിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു വിപാനമാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ
 കരുതുന്നതയാണെങ്കിലും സാധാരണജനങ്ങൾ അതി
 ൽ അസാദനസുഖം മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. ദേവഭൂയി
 ഷ്ഠമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നല്ലചിരിചിരിപ്പാൻ മാത്രം
 മുണ്ടാക്കുകാടുകുന്നവനെജനങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നതി
 ൽ എന്താണുതള്ളുതം. ഫലിതംകൊണ്ടുനോക്കിയാൽ

ഭാഷാകവിസമുദായത്തിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ മേലെ യെന്നോ ഒപ്പമെന്നു തന്നെയോ പറയത്തക്കവനായിട്ടു കണ്ടാൻ നമ്പിയാർ ഒരാൾ മാത്രമേ കള്ളു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടെ മറ്റുഗുണങ്ങളെ പറ്റി ഞാൻ 'വിദ്യാവിനോദിനി'യിൽ ഒരിടത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

'അർപ്പണേന്ദ്രയംമകന്ദേന്ദ്രയം കവിതയിലെമണിപ്രവാളശുദ്ധിയാണു ജനങ്ങളെ ഒന്നാമതായി ഇത്ര രസിപ്പിക്കുന്നത്. മണിപ്രവാളത്തിന്നവളരെ ശുദ്ധിവരുത്തി ആദ്യമായിഭംഗിയിൽ പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതഘൃത്തപ്ലവൻദാരതത്തിലാണു. കണ്ടാൻ നമ്പിയാർ തുള്ളലുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതന്തരിനെ അനുസരിച്ചിട്ടാണു. മറ്റാപ്രാചീനകവികളാരും ഈ കാൽപ്പത്തിൽ അശേഷംനിഷ്പഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 'അങ്ങോട്ടുടൻ പരിചിലിങ്ങോട്ടുടൻ' എന്നും 'ആകൃതികണ്ടാലതിമന്ദേയം ആരാലിവരതന്നധരംപേയം' എന്നും 'ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ വരഭുചണാദിൻ പോരാളിവിരൻ സമരേനിഹത്യ' എന്നും മറ്റും അപ്രസിദ്ധ സംസ്കൃതപദങ്ങളേയും സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളേയും പല മലയാളപദങ്ങളേയും എടകലത്തിനെല്ലും മോരുംകൂടിയ മാതിരിയൊക്കി പ്രാചീനകവിതകളിൽ ചിതറിച്ചു പ്രയോഗിച്ചുകാണാം. അവരുടെ ഭാഷ സംസ്കൃതവുമല്ല മലയാളവുമല്ല. എടുപ്പത്തിൽ കവിതയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നായി നിമ്നിച്ച ഒരു വികൃതഭാഷ എന്നു പറയാൻ പാടുള്ളു. അവരുടെ കവിതക്കു ഘൃത്തപ്ലവൻദ്രയം നമ്പ്യാരുടേയും കൃതികൾക്കുള്ളതിൽ ഒരു ശതാംശം

മെങ്കിലും പ്രചാരമില്ലാതിരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ഇതാണ്. നവീന കവിതകളിൽ ഏഴുത്തളപ്പന്റെ രീതിയെ ആദ്യമായി അനുസരിച്ചു തുടങ്ങിയതല്ലേതോട്ടത്ത നമ്പൂരിയാണ്. വെണ്മണി ആളും നമ്പൂരിപ്പാട് അതിനു വളരെ പരിഷ്ക്കാരം വരുത്തി. മകൻ നമ്പൂരിപ്പാടായിട്ട അതിനുവേണ്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി. ആ ഗുണങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്ന വിവരിപ്പാൻ പ്രയാസമാണ്. അനുഭവംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. അപ്രസിദ്ധങ്ങളെല്ലാത്തേയും സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടാത്തേയും ഉള്ള സംസ്കൃത പദങ്ങളും മലയാളപദങ്ങളും എടകലൻ പാലും വെള്ളവുമുൾക്കൂടി ചേർന്നുപോലെ യോജിപ്പു വരുമ്പോഴാണ് മണിപ്രവാളത്തിന് ശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നത എന്നുമാത്രമേ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളൂ. ഈ കാര്യത്തിലുള്ള നിഷ്പക്ഷതയാണ് മകൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടെ ഒരു പ്രധാനഗുണം.

കണ്ണസുഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള നിഷ്പക്ഷ മറൊരു കവിയും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിലുള്ളതുപോലെ പദങ്ങൾക്കു സ്ഥിരമായ മറൊരുതേതിലും കാണുവാൻ പ്രയാസം. അവിളംബരമാണെന്നതിന്നു സുകരമാകുവണ്ണം പദങ്ങളെ ഘടിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് അത്രകൾക്കു സ്ഥിരമായുണ്ടാകുന്നത. ഭാഷയുടെ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിച്ചു വേണ്ടടത്തെല്ലാം അക്ഷരങ്ങൾക്കു ദൃഢം വരുത്തുകയും അർദ്ധാക്ഷര സംയുക്തമായ അ

ക്ഷരങ്ങൾക്കു മുകളിൽ വരുന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ സ്വഭാവംപോലെ ഗുരുലഘുത്വം കല്പിക്കുകയുമാകുന്നു ഇതിന്നു വേണ്ടത. ചന്ദ്രക്കല, നക്രതുണ്ഡി, എന്ന പദങ്ങളെ സാധാരണയായി മലയാളത്തിൽ ചന്ദ്രക്കല, നക്രതുണ്ഡി, എന്നാണു ഉച്ചരിക്കുന്നത. അതുകൊണ്ടു സംസ്കൃതത്തിൽ ദ്വിതപം വേണ്ടാത്തേടത്തുകൂടി ഭാഷയിൽ ദ്വിതപം വേണമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഭാഷയുടെ ഈ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിക്കാതെ കവിതയുണ്ടാക്കുന്നത ശ്രവണസുഭഗമാവാൻ പാടില്ല. അതുപോലെതന്നെ ത്, റം, എന്ന അലോക്ഷരങ്ങളോടുകൂടിയ ഗ്രന്ഥസ്വാക്ഷരങ്ങൾ, മുകളിൽ ചില അക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഗുരുക്കളും മറ്റു ചില അക്ഷരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ലഘുക്കളും ആവും. സംസ്കൃതത്തിൽ ഇതിനെ വരുന്നതെല്ലാം ഗുരുവായിരിക്കും, അതിനെ അനുസരിക്കുകകൊണ്ടാണു ഭാഷാകവിതയിൽ ചിലപ്പോൾ ഈ തെറ്റു വരുന്നത. ഈ വക സംഗതികളിൽ നന്മുറിപ്പാട്ടിലേക്കുണ്ടായിരുന്ന നിബന്ധനകൾക്കു അവസാനമില്ല. അവയെ മുഴുവൻ ഇവിടെ പറയാൻ അസാദ്ധ്യമാണു. മുഴുവൻ ഓർമ്മവെപ്പാനും ധരിപ്പാൻ കൂടിയും പ്രയത്നം. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി എടപെട്ടാലേ മുഴുവൻ അറിവാനും അതുകൊണ്ടു കവിതകുണ്ടാകുന്ന സുഖം അനുഭവിപ്പാനും പൂർണ്ണമായി സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ടു അവയുടെ സ്വഭാവം കാണിപ്പാൻ മാത്രം ഓരോ ഉദാഹരണം ഇവിടെ പറയാം. 'നീലതോയദകചേ' എന്നും മറ്റും സംസ്കൃതത്തിൽ സാധുവാണെന്നുവെച്ചു 'നീലതഴക്കുഴ'

ലി' എന്നും മറ്റും ഭാഷയിൽ പ്രയോഗിച്ചാൽ കണ്ണു ശുദ്ധംതന്നെ. ഭാഷയിൽ 'നീലത്തഴക്കഴലി' എന്നായിരിക്കണം. 'മന്മഥകഥാഗന്ധം ഗ്രഹിക്കാത്തവരൊന്നോ' 'മന്നിൽവാനവനോടിവണ്ണമരുളി' ഇവിടെ 'വരം,' 'ന്നിൽ' എന്നത ഗുരുവാക്കിയത അഭംഗിയമാണ്. അതുപോലെതന്നെ 'ചോർക്കുത്തിൽ ജയമംഗളമേവിടം' എന്നതിൽ 'ത്തിൽ' എന്നത ലഘുവാക്കിയതും അഭംഗിയമാണ്. നവീനസമ്പ്രദായപ്രകാരം ഇങ്ങിനെ പലസംഗതികളിൽ നിഷ്കഷ്ഠ ചെയ്യാനുണ്ട്.

'നന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകസുഖം തോന്നുന്നതിന്നു മറ്റൊരു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാസപ്രയോഗമാണ്. സാധാരണ കവികൾ ശ്ലോകങ്ങളിലും മറ്റും രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരത്തിൽ മാത്രമേ പ്രാസം വരുത്താറുള്ളൂ. കണ്ണു സുഖത്തെ സഞ്ചിപ്പിച്ചുടത്തോളം ഇതുകൊണ്ടുവലിയ ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറയത്തക്കതായ ഫലപ്രാപ്തിയൊന്നുമില്ല. നന്മൂരിപ്പാട്ടു അനുപ്രാസത്തെയാണ് അധികം ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'പത്മജാജാതമജായേ' 'വിശിഖാഭോധൗ വിശാലേക്ഷുണേ' എന്ന പാദാന്തത്തിലും 'ശൈലാത്മജാഭജനമോഹനാംഗി' എന്ന പാദമദ്ധ്യത്തിലും മറ്റുമുള്ള പ്രാസത്തിന്നാണ് അദ്ദേഹം അധികംനിഷ്ഠയിക്കുന്നത്. 'ചോലുംചോരത്തിളപ്പും ചൊക്കുചൊകവിലസിത്തതു മത്തപ്പതക്കക്കോപ്പും' ഇങ്ങിനെ പാദാന്തത്തിലുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ ഐക്യംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സവിശേഷമായി കണ്ണു സുഖം ജന്മി

പിടിക്കുന്നത. ഈ വിദ്യയില്ലാത്തതായിട്ട് അദ്ദേഹം ഒരു ശ്ലോകമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയിൽ നൂന തികൾ ഇല്ലെന്നില്ല- പ്രധാനമായിട്ടുള്ള നൂനത വസ്തു ചെറിയായിരിക്കുന്നു. ഒരുമനസ്സുന്റെ അവയവങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ കഥയുടെ അംഗങ്ങൾക്കും സംബന്ധസാമ്യമുണ്ടായിരിക്കേണമെന്ന അദ്ദേഹം ധരിച്ചിട്ടില്ല. ചില പെട്ടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അനാവശ്യമായി വളരെ വിസ്തരിക്കുകയും വേണ്ടേടങ്ങളിൽ വിസ്തരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹം മനസ്സുവെക്കുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ അതിൽ പറയുന്ന സംഗതി മുമ്പിൽ പറഞ്ഞതുപോയിട്ടുള്ളതായോ മറ്റു ശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കു വിരുദ്ധമായോ വന്നേക്കാം. ഭൂതിഭൂഷചരിതത്തിൽ ൧൧൯, ൧൧൧, ൧൧൨, ൧൧൩, ഈ ശ്ലോകങ്ങളും ഭാണത്തിൽ ൨൩൬-൨൩൭-൨ ശ്ലോകങ്ങളും കവി പുഷ്പമാലയിൽ ൯, ൧൦, ൧൧, ൧൨, ൧൩ ഈ ശ്ലോകങ്ങളും നോക്കുക. ഇതുപോലെ പലശ്ലോകങ്ങളിലും ഈ നൂനത കാണാവുന്നതാകുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ സന്ദർഭിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഫലി കപ്പലായും എത്രതന്നെ ജനസാമാന്യപ്രീതികരമായിരുന്നാലും ചിലപ്പോൾ അത് ഒരു നൂനതയായിത്തന്നെ വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അജാമിളന്റെ ചരമകാലത്തിൽ ഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഹൃദയമൂലോല്പന്നമായും ചരമഭക്തിസൂചകമായുമുള്ള സ്തോത്രത്തി

ൽ നേരംപോക്കുകൾ തട്ടിവിടുന്നത ദോഷജ്ഞനാക്കു
 ഭിന്നമായിരിക്കുമെന്നു നിസ്സംശയമാകുന്നു. നന്മൂരി
 പ്പാട സൂക്ഷ്മത്തിൽ കുറെ ഉപരിപുവശ്ലനായിരുന്നു.
 അദ്ദേഹം ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥത്തേക്കാളധികം ശ
 ബ്ധത്തെ ദീക്ഷിക്കുകയും അതുപോലെ തന്നെ മനുഷ്യ
 ന്റെ ആഭ്യന്തരസ്വഭാവത്തേക്കാളധികം ബാഹ്യസ്വ
 ഭാവത്തെ നിദ്ദേശിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത. മനുഷ്യ
 രുടേയും മൃഗങ്ങളുടേയും ആകൃതിയേയും ബാഹ്യമായ
 സ്വഭാവത്തേയും വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അസാമാ
 ന്യമായ പാടവം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനു
 ഷ്യൻ കാരോ സന്ദർഭത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നതിനേയും പ്ര
 വർത്തിക്കുന്നതിനേയും കുറിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്നു സാമാന്യ
 കവികൾക്കു കൂടി വരാത്ത പ്രമാണങ്ങളുണ്ടെന്നിട്ടുണ്ട്.
 ശബ്ദംഗിഷം പ്രാസത്തിനും വേണ്ടിയും ആലോ
 ചനക്കുറവുകൊണ്ടും നന്മൂരിപ്പാട അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 വാസനക്കും യശസ്സിനും അയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ
 നിശ്ശങ്കമായി വളരെ അനാവശ്യപദങ്ങൾ ഉപയോഗി
 ച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളിൽ മാത്രമാണെ
 കിൽ സഫിക്കാം. അനവധി ശ്ലോകങ്ങളിൽ പ്രകൃ
 തത്തിന്നു ആവശ്യമില്ലാത്ത സംബുദ്ധികളും വിശേഷ
 ണങ്ങളും മറുചിട്ടുരുത്തിരിക്കുന്നു. 'ഭൂതിഭൂഷചരിതം'
 രൂപം ശ്ലോകം നോക്കുക. ഇതിൽ ഒന്നു-അക്ഷര
 ങ്ങളുള്ളവയിൽ പദ്മാത്രമേ പ്രകൃതത്തിന്നു ആവശ്യ
 മായിട്ടുള്ളൂ. മറ്റു ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇത്ര കലശലില്ലെങ്കി
 ലും ഈ സ്തുത പലതിലും കാണാറുണ്ട്. 'അത' എന്ന

അവരും നിരന്തരമായി എത്രയെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നന്മൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു അശേഷം കൂസലില്ല. 'ഇരിപ്പതായാൽ പുനരമൃതാമോ' 'പ്രായാധിക്യമതാണതീമറവികേരം' 'അവളിത്തേതിലതാണതാവോ' ഈ വക പ്രയോഗം ചലക്കും ദൃശ്യമായായിരിക്കും.

മേല്പറഞ്ഞവയെപ്പോലെ പ്രാധാന്യമില്ലാത്തവയെ, ചല നൃപനതകളും അദ്ദേഹത്തിന്നു പൂർവ്വത്തിങ്കലായിരുന്നതിനാൽ 'ഏഷമേ,' ഏഷ ഞാൻ (സ്രീലിംഗം) 'സ്മരസ്മരഭവാൻ' 'ശത്രുത്തരണികൾ' ഇത്യാദി സ്തൂലിതങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും ആകപ്പാടെ വെണ്മണിനന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിത ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ വളരെ മാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നു അർഹമാണെന്ന ഈ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരെല്ലാം പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടാംപുസ്തകത്തിൽ അമുടിമുദ്രിക്കുന്ന കൃതികളെ പറ്റി ഒരു സംഗതി മാത്രമേ ഇവിടെ പറയാനുള്ളൂ. ഇതിൽ നന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ കറശ്ശോകങ്ങൾക്കുടി ചേക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നാംപുസ്തകം അമുടിമുദ്രിപ്പതിപ്പിന്റെ രശ്മി ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകളും വഞ്ചിപ്പാട്ടും കിട്ടിയതിനാൽ ആ ശ്ലോകങ്ങൾക്കു ഇതിൽ സ്ഥലമില്ലാതെയായി. എന്റെ കൈവശത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള കറ ശ്ലോകങ്ങളും മറ്റു ചിലപ്പോൾ കൃതികളും കൂടിയാൽ ഏകദേശം ഒരു പുസ്തകത്തിന്നുള്ള

ടി വകയുണ്ട്. അതുകൂടും അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങളും കൂടി ചേർത്ത മൂന്നാമത ഒരു പുസ്തകംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു എന്നേക്കു തയ്യാറാകുമെന്ന തീർച്ച പഠവാൻ തൽക്കാലം പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു.

നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ മരായ ഇതിൽ ചേക്കുവൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിനെ പറ്റി ഞാൻ നിവ്യാജമായി വ്യസനിക്കുന്നു. മരായാമുദ്ര തയ്യാറാക്കുവാൻ മദ്രാസിൽ എല്പിച്ചിരുന്ന ആൾക്കു ദീനത്താൽ അതിന്നു കഴിയാതെ ആയതിന്നു പുറമെ ആയാൾക്കു അയച്ചു കൊടുത്തിരുന്ന മരായ തിരിച്ചു അയക്കുവാനും അസാധ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു അതിനാൽ അതു വേറെ ഒരു ആളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിക്കുന്നതിനും കൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ലോപത്തെ ക്ഷമിക്കുന്നതിന്നു വായനക്കാരോടു ഞാൻ സവിനയം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സി. പി. അച്ചുതമേനോൻ.

പ്രസിദ്ധകൻ പള്ളത്തി ഇക്കോരൻ കൃഷ്ണന്റെ മുദ്രകുടാകൃത കാണുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വ്യാജമാണെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെടും.

അഭിപ്രായങ്ങൾ.

മ. രാ. രാ.

പള്ളത്ത്, കൃഷ്ണൻ അവർകൾക്ക്.

എ. വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളിൽ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിന്റെ പകുപ്പവകാശം വാങ്ങി രണ്ടാം പതിപ്പായി “കേരളകല്പദ്രുമം” അച്ചുകൂടത്തിൽ നിങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു പ്രതി അയച്ചു തന്നതു സാദരം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതയുടേയും “കേരളകല്പദ്രുമം” അച്ചുകൂടത്തിലെ അച്ചടിയുടേയും ഗുണങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാകുവാൻ “രം രണ്ടാം പതിപ്പ് അച്ചടി വളരെ ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു” എന്നുമാത്രമല്ലാതെ ഇവയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പ്രത്യേകമാണും പറയണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പിന്നെ എനിക്കു സ്വല്പം പറയാനുള്ളതു നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രമാണ്.

നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ യോഗ്യനാരായ പല പുസ്തകകർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, ഇപ്പോഴും പലർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഭാഷാപരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധികരങ്ങളും വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളുമായ പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ഇവർ ശക്തന്മാരാണെങ്കിലും അവരിൽ പലരും സ്വകൃതികളെ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനും അച്ചടിപ്പിച്ചാലും അവയ്ക്കു ജനസാമാ

ബ്രത്തിന്റെ ഇടയിൽ പ്രചാരം വരുത്തുന്നതിനും പല അസൗകര്യങ്ങളും ഉള്ളവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പല നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കാതെയും അഥവാ അച്ചടിപ്പിച്ചാലും പ്രചാരം വരാതെയും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ വക ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിച്ചു നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയ്ക്കു യഥാശക്തി അഭിവൃദ്ധി വരുത്തണമെന്നുള്ള മുഖ്യാദേശത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ “കേരളചിന്താമണി” എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു പുസ്തകശാല സ്ഥാപിച്ച്, അതിൽ പലവിധ പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചും നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ പലതും പകർപ്പവകാശം വാങ്ങി അച്ചടിപ്പിച്ചും ക്രമപ്രകാരമുള്ള വിലയ്ക്ക് ആവശ്യക്കാർക്കു കൊടുത്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് അത്യന്തം ഗ്ലോരീയമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ സത്പ്രവൃത്തിയേയും പരിശ്രമത്തേയും കുറിച്ചു ഭാഷാഭിമാനികളായ ഏവരും അഭിനന്ദിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും നിങ്ങളുടെ പുസ്തകശാല നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിയേ പ്രാപിക്കുന്നതിനു സർവ്വേശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്ന്.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി (ഒപ്പ്)

൨. അതെ- വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതകൾ വാചാമഹോചരമായ എന്തോ ഒരു പ്രത്യേക ഗുണമുണ്ടെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. ആ ഗുണം തന്നെയാണ് അതിന്റെ അസാധാരണ വിശേഷപ്രസിദ്ധിക്കു കാരണമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എഴുത്തച്ഛന്റെ രീതി, നമ്പ്യാരുടെ രീതി എന്നെല്ലാം പറയാറുള്ളതുപോലെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ “നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ രീതി”യും ഒരു പ്രത്യേക മാനുസ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീർച്ചപറയാം. വാസന, ഫലിതം, രസികത്വം, കൂസലില്ലായ്മ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല സംഗതികൾ ശേഷമുള്ളവർ ഭ്രമിക്കത്തക്കവിധം ഒന്നായിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു കവിതാരീതിയുടെ ആദ്യസ്ഥാപകനായി നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കരുതിയാൽ വലിയ വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കവിതയുടെ ഗുണനിരൂപണഘട്ടത്തിൽ മാത്രം നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ വളരെ പ്രശംസിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും ഒരു കണക്കിന് അവയെ ഒന്നായി ശേഖരിച്ച് വേണ്ടവിധം ശരിപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരോടാണ് മലയാളികൾ അധികം കൃതജ്ഞന്മാരായിരിക്കേണ്ടത്. ആദ്യം അച്ചടിപ്പിച്ചു ബുക്കുകൾ മുഴുവനും ചിലവാക്കുന്നതിന് അധിക കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഈ രണ്ടാംപതിപ്പുകൊണ്ടു തന്നെ തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിന് കാരണഭൂതനായി തീർന്നിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധകൻ മിസ്റ്റർ പള്ളത്ത ഇക്കോമൻകുറുപ്പന്റെ പ

രിശ്രമശീലത്തെക്കുറിച്ചും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം ട്രാഫിക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് വളരെ പ്രസിദ്ധമായി തീർന്നിട്ടുള്ള “കേരളചിന്താമണി” പുസ്തകശാലയുടെ ഉടമസ്ഥനായ ഈ മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണൻ ഇതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത് കൃതിയുടെ സ്ഥിതിക്കും കൃഷ്ണന്റെ സ്ഥിതിക്കും അന്യോന്യം യോജിക്കത്തക്ക വിധം എത്രയോ യുക്തമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് ആക്ഷേപമില്ല. വെണ്മണിയുടെ പ്രാപാരം ചിന്താമണിശാലയിൽ വെച്ചു തന്നെയാണ് വേണ്ടത്! ഭാഷാ കൃതികൾ ഇങ്ങിനെ അധികം ശേഖരിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകശാല വേറെ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് സ്വയമേവ മാന്യസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ഈ “കേരളചിന്താമണി” പുസ്തകശാലക്ക് ഒരു “വെണ്മണി” കൂടി പതിക്കുന്നതായാൽ എത്ര കൗതുകമായിരിക്കും? ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മനഃപൂർവ്വമായി പരിശ്രമിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണന്റെ പുസ്തകശാല കാലക്രമംകൊണ്ട് ഒരു ജ്ഞാനനിക്ഷേപമായി പരിണമിക്കുവാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

ഈ പുസ്തകം ആദ്യം അച്ചടിപ്പിച്ച എന്റെ ഒരു മാന്യസ്തേമിതനായ സി. അച്യുതമേനോൻ അവർകൾക്ക് ആ കാലം ഞാൻ അയച്ചിരുന്ന രണ്ടു ട്രോക്കുകൾകൂടി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത് സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

൫

നമ്പൂരിപ്പാടസാക്ഷാത്കവനരണമതിൽ

പണ്ടുപട്ടുത്തുക-

നമ്പൂരിപ്പാടവത്താൽപലദിശിവിതരീട്ടുള്ള

തേതാനുമൊക്കെ

നമ്പൂരിശ്ശങ്കയന്ത്രേനലമോടുമലയാം

ഭാഷയോടുള്ളിലേറ-

നമ്പൂരിത്താക്കളൊപ്പിച്ചതുമുചിതമരയ്

നിശ്ചയംനിശ്ചലാത്മൻ

വെണ്ണണിമണികൾപതിച്ചി

ട്ടുമായിപുണ്ടാക്കിടംപതകുത്തെ

നമ്മുടെഭാഷാംഗനയാൾ

നന്മയിലമ്പോടണിഞ്ഞുചിലസട്ടെ

എന്ന് — കെ. സി. നാരായണൻനമ്പ്യാർ.

— ൦൦൦ —

നിങ്ങൾ അയച്ചതന്ന വെണ്ണണിനമ്പൂരി
പ്പാട്ടിലെ രണ്ടാം കൃതി രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ ഒരു
പ്രതിയും എഴുത്തുതരികിട്ടി. അത്യുത്സാഹിയും ഭാഷാ
പോഷണാഭിലാഷിയുമായ നിങ്ങളും നിങ്ങളാൽ ഏ
പ്പെടുത്തപ്പെട്ട കേരളചിന്താമണി എന്ന പുസ്തകശാ
ലയും സ്വതന്ത്രനെന്ന ശോഭിക്കുന്നുണ്ടു.

ഇപ്പോൾ ചിന്താമണിയും കല്പദ്രവ്യംകൂടി യോജിപ്പിരിക്കയാൽ മുന്തിലുള്ളശോഭ ദിഗ്ഗണ്ണിഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അതുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ.

ഈ വക ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ സൽകൃത്യങ്ങളിൽ സർവ്വമാ പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമങ്ങളും ഉത്തരമാത്തരം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുകാണുന്നതിനു ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ ജഗദീശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നന്മൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളും വിദഗ്ദ്ധപ്രശംസകൾ പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയും ആകയാൽ അതിനെ കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ല.

എന്ന—നിങ്ങളുടെ ഗുണകാംക്ഷി,

വരവൂർ—ശാമുദേനോൻ.

—o—o—o—

ശ്. ൨൩-ാം-അ-അയച്ചു എഴുത്തുകിട്ടി.....

.....

.....

വെണ്മണിനന്മൂരിയുടെ സരസങ്ങളായ കൃതികളെ ചേർത്തപ്പൊഴിച്ച് നന്നായി. ഒരു പുസ്തകം ഇവിടെ അയച്ചത് കിട്ടി വളരെ സന്തോഷമായി.

കേരളവർമ്മ സി. എസ്. ഐ.

—o—o—o—

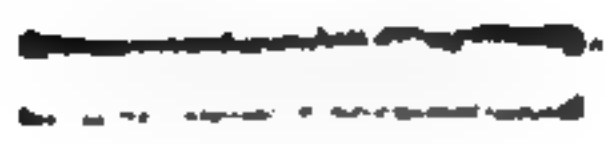
ശ്രീ.

മ. തിരക്കോടിക്കാലമുണ്ടാംവിവിധകൃതികളിൽ
 ഭാഷയെപ്പുഷ്പയാക്കാൻ
 തരക്കാരൽകഷ്ടമേന്തുന്നതുകളെവഴിവോ-
 ലച്ചടിപ്പിക്കുവാനായ്
 ഉറക്കോലുംശ്രദ്ധയോടൊത്തു ചിതവിഭവമു-
 സ്സാഹമാളുന്നപള്ള-
 ത്തിരക്കാരൻ, കൃഷ്ണനാകംശുഭമതിയുടെയീ-
 യുദ്യമംഘട്ട്യമത്രേ

൨. കൊണ്ടാടിടേണ്ടകവിവെണ്മണിതീർത്തകാവ്യം
 കണ്ടാലെവകുമാരിമോദമേഴുന്നമട്ടിൽ
 രണ്ടാമതിസ്സമതിയച്ചടിയിൽപെടുത്തി-
 ടുണ്ടായതിങ്ങു മമ കൌതുകമേകിപാരം

എന്ന്

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

൫

ശ്രീ:

‘കേരള ചിന്താമണിയാം’
പേരുകൾക്കുള്ള ഗ്രന്ഥശാലയിൽ
ചേരാതുള്ളൊരു പുസ്തകം
മാരാന്മാർക്കുണ്ടുണ്ടോഭാഷയിൽ

മ

ഇതിഥാസപുരാണവൈദ്യ
ജ്യോതിഷകാവ്യനാടകങ്ങൾക്കുള്ളുകൾ
ഇതുകൾ മതിയെന്നതര
കൃതികളുണ്ടാകെയോക്കിലതിനുള്ളിൽ

മ

എല്ലാമുണ്ടുവിശേഷാൽ
ചെല്ലാൻ സൂക്ഷിച്ചുവേണമെന്നവരും
തെല്ലം ക്രയവിക്രയമതി

ലില്ലാമത്യാദയെന്നവന്നൊൽ

ന

വ്യത്യാസമില്ലവിലയിൽ ചതിചെയ്തയില്ല
കൃത്യങ്ങളുണ്ടിടവെട്ടുന്നവരോടുപാരം
സത്യം വെടിഞ്ഞുപറകില്ലിവയൊക്കെയുണ്ണാൻ
സത്യം കഴിച്ചുപറയാമറിയാമടുത്താൽ

ര

ടി. സി. അച്ചരമനോൻ. (ഒപ്പ്)

—0000—

പുരപ്രബന്ധം.

മകരഭുപജമാരന്റെമകനായഗണേശപരൻ
സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധിക്കെന്നകതാരിൽവിളങ്ങണം
പണിയുന്നവർതൻനാവിൽപ്പണ്യംപോലനാരതം
അണയുന്നമഹാവാണിതുണയാവാൻതൊഴുനാത്താൻ
ഗുരുകാരണ്യമോടെന്റെഗുരുനാഥനുമെപ്പൊഴും
പരിചോടുമനക്കാണ്ഡിൽപരിശോഭിക്കണംക്കുണം
മതിവൈഭവമില്ലാത്തോമതിമൃഡനിതെങ്കിലും
പുതുതായൊരുവൃത്താന്തമതുതെല്ലോതിടുന്നുത്താൻ
തേമ്പാട്ടിച്ചോന്നൊലിക്കുംകൂട്ടുതരമൊഴികൊ
ണ്ടിന്നയുനാംഹൃദിത
ക്കാണ്ഡാട്ടീടുന്നകൊണ്ടൽക്കഴലണിമണിമാർ
കുന്ധിടന്തമ്പുരാനെ
തമ്പാട്ടിക്കുഞ്ചിവായിച്ചിതുസകലമുണ
ർത്തിക്കണംവർത്തമാനം
ഞാൻപാട്ടിൽപദ്യമാക്കിപ്പരിചിലുടനയെ
ക്കുണവാഴ്ത്തുന്നമോദാൽ
ആറന്തീയുതിവേർപിരിഞ്ഞതുമുതൽ
ക്കുളോരുദിനങ്ങളു

ങ്ങാരാൽവന്നറിവിച്ചിടാതെമുഴുവൻ
 ചൊല്ലാവതല്ലെങ്കിലും
 സാരംഗാക്ഷിസരഗമൊന്നുപറവൻ
 ഭാവിച്ചിടുന്നേനതിൻ
 പ്രാരംഗംസരസംധരിക്കുകല
 സ്രീമദ്ഭാലിമാണിക്യമേ

ന്ത

കന്നിച്ചുപോന്നതാരെല്ലാമെന്നുള്ളതുമുരച്ചിടാം
 കന്നിച്ചുകുതുകാൽകേൾക്കുകെന്നാത്തകചധാരിണി
 പരിചൊടുപഴയേടത്താനമെന്നല്ലപള്ളി
 പ്ലാവുമഥത്തെറിഞ്ഞൻതുപ്പനുംത്താനുമായി
 പറവതിനെകുതല്ലേനല്ലൊരുമച്ചക്കുകുപ്പും
 പരഭൃതമൊഴിയാളേതത്രനിന്നൊത്തുപോന്നു ചു
 മാക്കാച്ചിയോടുകിടയായ്ക്കുന്നസാക്ഷാൽ
 * * * തന്റെഭവനപ്പടികണ്ടനേരം
 അക്കാച്ചനാരിയൊടടുത്തൊരുകായ്മമൊന്നു
 തക്കിച്ചുപോരണമതെന്നഥനിശ്ചയിച്ചു

ന്ത

അതിനിന്നിവരുണ്ടാകിലതിവൈഷ്യമയ്യരും
 പ്രതികൂടാതെപറിപ്പിങ്ങിരിനന്നുള്ളിലോത്തുത്താൻ
 മൂന്നംതാൻചിലമുണ്ടലക്കവതിനാ
 * * * തൻമന്ദിരം
 തന്നിൽക്കൊണ്ടുകൊടുത്തതീങ്ങുതിരിയേ
 വാങ്ങിച്ചുപറീടണം
 ഏണെല്ലാംകുബളംപറഞ്ഞവരെയും
 തട്ടിത്തിരിച്ചാശ്ശുത്താൻ

ചെന്നസ്സുനദഗാത്രിതൻറപുരിയിൽ
കാവേണികേരീടിനേൻ

൧൧

പിന്നത്തെകുമാചാൽവതെന്തധികമാ
യോരോവാശേഷംപറ

ത്തന്നത്തെപ്പകൽപോകുവാനിരുളണി
ക്കൂറുള്ളനേരംവരെ

ഏന്നുറത്താരതിലൊത്തപോലവളുമാ
യൊന്നിച്ചുമേളിച്ചുഞാൻ

മന്നത്തത്തൊടുവാണുവാസവമദോ
ന്മത്തദിപോദ്യുൽഗതേ

൧൧

പെട്ടെന്നുണാനവളൊടാശുപിരിഞ്ഞുഭാഷയു
കെട്ടിച്ചുടന്നുഗതികെട്ടൊന്നാകളത്തു
കഷ്ടിച്ചൊരാറുമണിയായളവിങ്ങുവന്നു
പെട്ടെന്നറിഞ്ഞിടുകപെൺകലമെഴുലിമാലേ

താരിൽചിറക്കുമധുവാണിത്താനാ
പ്പാരിൽപ്രവേശിച്ചുപയോജനേത്ര
ഏറെപ്പരുങ്ങാതഥബങ്കളാവിൽ
മാറാപ്പമേല്പിച്ചുമനോഹരാംഗി

൧൧

മിഴിച്ചുനിലൂതെകളിച്ചുവേണ്ടും
വഴിക്കകമ്മങ്ങുകരീന്ദ്രയാനേ
കഴിച്ചുഞാൻകോവിലകത്തുചെന്നി
ട്ടൊഴിച്ചിടാത്തുണകഴിച്ചുപിന്നെ

൧൧

അപ്പോൾഞെരിഞ്ഞുനമുതൽപേരെയെല്ലാ
ഉപ്പാരിൽവെച്ചുങ്ങിനെകണ്ടുവല്ലോ

പൂർവ്വബന്ധം

ഉപാപുവ്യചേരാത്തവരോടുചേർന്നി
 പ്ലുൽപുപുതമായതലോചനേക്കാൾ എന്നു

മററാരുമില്ലാത്തതാണെന്നാ
 മിറത്തിരുന്നൊന്നുമുക്കിമോദാൽ
 ഒരൊക്കെചെന്നിട്ടുടനെയെൻറഭാഗ്യം
 തെറ്റൊന്നെടുത്തിങ്ങുതിരിച്ചുപിന്നെ എ

ചാരുവാണിശൃംഗ ചാരുവായവനി
 കാത്തുകൊണ്ടുമാരുമൊ
 വീരനാകിയൊരുവീരകേരളവ
 സുന്ദരേശ്വരിരുമുന്പതിൽ
 ചാരുവേചകിതമാൻകിശോരമിഴി
 ചെന്നൊരാത്രയുമണത്തിമ
 റാരൊടുകമനിക്കുടിടാതെപുന
 രാറുവക്കുതിലണഞ്ഞുത്താൻ എ

തുണ്ടൻതുടങ്ങിച്ചിലകൂട്ടുകാരെ
 കണ്ടെത്തിത്താനകുടവിൽതദാനീം
 വേണ്ടിലചേരാനിവരെന്നൊച്ച
 കൊണ്ടാശുകൊണ്ടാടിയടുത്തുകൂടി എ

വഞ്ചിക്കയല്ലെൻവരവാണിമെലേ
 വഞ്ചിക്കുതിക്കുമാമതാകമുലം
 വൃഞ്ചക്രവാകസ്കനിഞ്ഞെളെല്ലാം
 കിഞ്ചിൽകിടന്നങ്ങിനെബുദ്ധിമുട്ടി ഉ

ഭൂലോകേപുകൾതിങ്ങിവിങ്ങിടുമിള
 ജനപുഴത്തോണിയിൽ

പൂരപ്രബന്ധം

ചാലേശ്വരമുതൽക്കേറിനടക്കെ
ഇരാനോക്കുകൊള്ളാമത്
വെയ്ക്കുകൊള്ളുകവേണ്ടനല്ലൊരനില
വല്ലേനടന്നീടുകിൽ
കാലത്തുണിനുകോടിലിംഗപൂരിയിൽ
ചെല്ലാമതല്ലേതരം

൨൧

എന്താണവേണ്ടതതിനെനന്നമത്തുടർപിന്നെ
ചിന്തിച്ചുചിതമോടൊരപായമാഗ്നം
എന്താണതന്നരിയുവാൻഭിലാഷമിന്ന
ഉണ്ടന്തെൻമൊഴിക്കുവരമെങ്കിലതുംകഥിക്കാം

൨൨

പാലനാരുടെവഞ്ചിയുണ്ടിവിടെനി
ന്നല്ലവടക്കോട്ടുപോ
യൊലെന്നുംകയിൽവാണിക്സലികുറവ
യന്നീടമെന്നുംപരം
ആലോചിച്ചുവരാലനോടൊരവെര
കേവഞ്ചിയുവങ്കഴ
കോലുംകൊണ്ടുവരേണമെന്നുവളരെ
കേൾച്ചുകേഴേക്കണേ

൨൩

അതുതേറ്റൊരവാരനൻകലേശ
പ്രതിമട്ടുമുഖിമുന്നിൽവന്നുവേഗം
ക്ഷിതിമുട്ടിട്ടമൊരുതാണുകൂപ്പി
ട്ടിതിമട്ടോൽമൊഴിച്ചൊപ്പിനല്ലവണ്ണം

൨൪

അറിയണമടിയത്തന്നാക്കുമോകൾകുടിപ്പാൻ
കരമതിലൊരുചിപ്പിക്കാത്തുചിപ്പായ്ക്കുമലം

൯

പൂരപ്രബന്ധം

തരണമതുകുടിച്ചാൽതോണികത്താണെടുപ്പം
വയമതുതിരുവുള്ളത്താരിലോത്തിടവേണം

൨൭

അവനടമൊഴികേട്ടിട്ടാളുവീതംമടിക്കാ
തവികലകതുകത്താൽപുത്തനോരോന്നനൽകി
കുവലയമിഴിതിങ്ങിത്തോണിയിൽചെന്നുകേറി
ജ്ജവമൊടുനിരപിച്ഛോരൂഴിയിൽചെന്നുചേൻ

൨൮

പാരിൽപേർകൊണ്ടുപങ്കേരുമദളമിഴിമാർ

വാർമുടിക്കെട്ടുതന്നിൽ

പാരംഭംഗ്രാവിളങ്ങുംചരിണതമജനീ

കാന്തകാന്താനനേകേരം

മൃദെക്കണ്ണിച്ചതെല്ലാംപറയുകവിഷമം

പാതിരാപായനേരം

ഞാറെക്കൽചെന്നുചേർന്നിട്ടാരുവിധമവിടെ

ത്തന്നെപിന്നെക്കിടന്നു

൨൯

കണ്ടുംകുന്നുകളുംതണുത്തമണൽകൊ

ണ്ടെല്ലാംനികത്തിസ്സുഖം

മണ്ടാംമുണ്ടുവിരിച്ചുത്തങ്ങൾകവിവി

രന്മാർകലേശാനനേ

പണ്ടാട്ടുവിരിച്ചുകൊണ്ടൊരുകിട

പ്പണ്ടായപോലന്നുകേ

ളുണ്ടായോരുകിടപ്പുപാക്കുകിൽമറി

ച്ചല്ലേമറക്കില്ലത്താൻ

൩൦

ചിതലുംചികിടംമുഖത്തുമോളീ

ന്നതിരുംമണ്ണമതല്ലമൃദയംകേരം

കൊതുക്കുകതുകേനത്തെയുംചേ
 ന്നതുനാറൊതൊട്ടതിവേഴ്ചയായിബാലേ ൨൯
 പിറോന്നാറംചിരിയാതെയെയ്തെയുംമഴ

നേരറന്നൊരുമച്ചക്കുക
 കൊററിന്നൻപൊടുകോടിലിംഗപുരിയിൽ
 പ്രാപിച്ചുപതേക്കുണേ
 തെറീലാതരമെന്നതല്ലൊരുമമാ
 കെക്കേമോംസദ്യയും
 പരീപാവണചന്ദ്രചാരുവദനേ
 കൂറല്ലനേരാണിതം

൩൫

ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞുകുഞ്ചിച്ചുമകുടയുള്ളോർ
 കാണാതെകണ്ടുകുകുറുകലാവവേണി
 ക്ഷോണിമണാളനുകോവിലകത്തുചെന്ന
 വാണേനമന്ത്രിവരവാമണ്വയ്യാനേ

൩൫

താതനെക്കണ്ടുതാനന്നുകാതരാക്കുകലോത്തമേ
 കൈതവചെയ്തയാലേറെണ്ണീതിയുണ്ടായികാണവാൻ

വിരവൊടുവിഷുവിൻനാളമ്പൊടില്ലത്തുചല്ലാ
 തുരുസുഖമൊടുതുപ്പുണിത്തുറപ്പാത്തമൂലം
 പരിവേമരുതന്നുംവേഗമെത്താമതെന്നും
 തരമിതിപലതോതിത്താതനെപ്രീതനാക്കി

൩൫

ഇനിക്കുസിലാത്തമതില്ലിതന്ന
 ജ്ഞനത്തിനൊട്ടുംസുഖമാകയില്ല
 കനിഞ്ഞുതാതൻചിലതിപ്രകാരം
 മനംതെളിഞ്ഞോതിമനോജ്ഞരീലേ

൩൫

൫

പൂരപ്രബന്ധം.

അത്തവ്വിഖലൻജനകനോടനുവാദവുണ്ടെ
നത്യാദരാലവിടെനിന്നുഴകോടുവാങ്ങി
അത്താഴമുണ്ടതികതുഫലമാൻപൂര
മോത്തോത്തുകൊണ്ടുനടകൊണ്ടുനതാംഗിമെഴലെ

കേരംകെൻതനപംഗിത്താനംപുനരഥപുതുതേൻ
വാണിസംഗീതവിത്താം

ചക്രന്തമ്പാനമെന്നല്ലരിയുകചെറുക
ന്നംമഹൻപാച്ചുതാനം

ഭോഷ്ടപ്ലോരോരുദന്തങ്ങളുമടവിലുര

ച്ചരകത്തത്തിനേരം

നോക്കിക്കുഴിച്ചുപൊന്നൊരുമണിയിടയു

ണ്ടപ്പൊളെന്നല്ലലാക്കി

ന.ന

ചെറുകന്നംതനിക്കുള്ളചെരുതെന്നൊഴിയാളുടെ
പൂരിയിൽചെന്നണഞ്ഞല്ലമുറങ്ങിത്തങ്ങുറുമുവയം

()

വണ്ടിടത്തവരവേണിമുറക്കാൻ

കൊണ്ടുവന്നവളറക്കമുണത്തി

രണ്ടുനാഴികപുലൻതദാനീം

മണ്ടിത്തങ്ങളുവിടുന്നമനോജേത

ന.ച

കല്പേകാമിനികളുമല്ലചെറുക

ന്നത്തന്നചേർന്നിട്ടുടൻ

പല്ലംതേച്ചുകുളിച്ചുവൈശ്വവുമത

ല്ലുണർകുഴിച്ചുങ്ങിനെ

നല്ലാരിതണിനന്ദിയോടതുദിന

തേച്ചുംകുളിച്ചുണ്ടുകൊ

ണ്ടുല്പാസത്തൊടുതാമസിച്ചതകൃതി

കാരൊത്തുതാമ്രാധരേ

൩൯

താരിത്തേന്മൊഴിചിറോന്നാറനേരത്തുണ്ടാശുത്തങ്ങല്ലെ
പൂരത്തിന്നെത്തിവെയ്പത്തു നീരിത്താർദളലോചനേ

പൂരംകാണാൻമുതിർന്നുചുനരുടനവരാ

യൊന്നുവെച്ചല്ലകുന്ന

പാറോക്കവിൽകടന്നുപദവിയൊടവിട്ടു

പൂരമപ്പോൾനിരന്നു

നാരിരത്തങ്ങവെനന്നടുവിൽനടുവവു

കൂടിയുണ്ടായിരുന്ന

പാറമോദംകലർന്നുചരമരസികനോ

ടൊത്തുത്തൊന്നുചേർന്നു

൪൦

നടുവവുമഥത്തൊന്നുംകൂടിമേളിച്ചുപിന്നെ
ച്ചുടലനയനമാരെത്തേടിത്തേൻവാണിയാളേ
അടവിന്നൊടടനംചെയ്തങ്ങിനേചെന്നിടുന്നോ
രിടയിലനുജനായോരാധ്യനെക്കണ്ടുത്തങ്ങൾ ()

ഇപ്പോൾക്കണ്ടതുകണ്ടതല്ലിതിനിടെ

കൊണ്ടൊണ്ടുതങ്ങളി

നല്ലന്നാദരമോതിടേണ്ടുവെളിവി

ല്ലോക്കമ്പാളാക്കംസഭ

കെല്ലോടിങ്ങനെഭംഗിവാചകമുര

ച്ചുദ്രേഘവുമ്പേർപിരി

ത്തുപ്പോൾകണ്ടിതുകാമിനീമണികളെ

ഉപ്പായുല്ലാരയ്ക്കായിരം

൪൧

മിന്നംതോടകൾമിന്നമക്ഷൽമണി

പൊന്നാലന്തലുംകരം
തന്നിൽകുങ്കണമോതിരങ്ങൾകടിയിൽ
കാഞ്ചികലാപങ്ങളും

അന്ത്യനാഭകലനൊരാരണമെ
ന്നിത്യാദിനന്നായണി

ഞന്നത്തിൻനടമാരസംവ്യവവിടെ
ശ്ലോഭിച്ചശോണാധരേ

ര'ര'

കണ്ണത്തിൽകനൽപോലെകാന്തികളിയോ
ടിടംപതക്കങ്ങളും

കണ്ടാൽകണ്മണിചിന്നിടുന്നകനക
ക്കോപ്പംകലൻങ്ങിനെ

രണ്ടുനാലുമൊരൊട്ടുപത്തുമൊരുമി
ച്ചോരോരുപ്പങ്ങളും

കണ്ടുകൊണ്ടുരുണകാഞ്ചിലുളവാം
കാമാന്തിവാമേക്ഷണേ

ര'ര'

കാരോടിടഞ്ഞകചഭാരമഴിച്ചുഹി
ചേരുംപടിക്കുചിതമോട്ടുചരിച്ചുകെട്ടി
സൗമഭൃമുള്ളകസുമങ്ങളുലങ്കരിച്ചു

ചേരുന്നവന്നുചിലരങ്ങിനെമംഗലാംഗി
കുത്തുന്തിയോടെതിക്കുംകനകമയമണി

ര'ന്ന

ക്കോപ്പണിഞ്ഞാപ്തമോടും

ചിത്തംചേരുംമടുത്തേൻമുറ്റുചമോഴികളോ
മാളിച്ചുദങ്ങളോടും

പത്തുനൂറുനൂറുതാംഗീമുഖമഭിമുഖമായ്
കണ്ടനേരത്തുപാരം

സത്തന്മാരാമവർമ്മനസിമനസിജാ
തങ്കമൊന്നങ്കരിച്ചു

൪൭

കാലേകൊറ്റുകഴിച്ചുങ്ങിനെകലിതരസം
കാറൊളിക്കൂന്തൽകെട്ടി

മാലേപൊട്ടുകരത്തിൽകനകവലയവും
കാഞ്ചിയുംകാൽചിലമ്പും

മാലേയച്ചാറുമിത്യാദികൾപലതുമണി
ഞ്ഞൊത്തകൊങ്കത്തടത്തിൻ

മേലേചലാഞ്ചലംചേർത്തണയുമൊരഞ്ചലം
സംഘവുംസംഖ്യയില്ലേ

൪൮

നീലക്കാർക്കുന്തലല്ലാംനിറുകയിലഴകിൽ
കെട്ടിവെച്ചുല്ലസിക്കും

പാലത്തിൽചൊട്ടുതൊട്ടിട്ടവിരളമിളകും
ഞാത്തുമുക്കത്തിയിട്ടു

പാലക്കാമോതിരംപൊൻവളകളീവകളും
ചേർത്തണിഞ്ഞുള്ളൊരോമൽ

ബാലപ്പെണ്ണങ്ങളൊട്ടുപുറമെയൊരിണ
ക്കൂത്തുമോത്താൽവിചിത്രം

൪൯

തരിവളകൾതരംചേർന്നൊത്തമുക്കത്തികണ്ണ
സപരനിരകളരഞ്ഞാണെന്നിതെല്ലാമണിഞ്ഞു
സരസമഥതകുത്തുംകൊണ്ടുചേരുന്നകുട്ടി
ത്തരണികളുടെചാരത്തുള്ളലുന്തരുകണ്ടു

൫൦

മുലകാട്ടിമുദാനാട്ടുംപലകാട്ടിനടന്നരോ

ഉലകിട്ടുകലുക്കുന്ന ചിലകട്ടിനതാംഗികൾ

൫൧

നീലക്കാരാളികുന്തളംനിറുകയിൽ

കെട്ടീട്ടുകണ്ണുസപരം

നൂലുംനല്ലവിൽമാലമാലമണിയും

പൂത്താലിയുംതാലിയും

ബാലാപ്പുറക്കൊടിമാരിതൊക്കെയുമണി

ഞ്ഞാലോലകോലാഹലം

ചാലേവന്നണയുന്തിരക്കുമവിടെ

കണ്ടുന്തകണക്കെന്നിയേ

൫൨

തണ്ടുംമോതിരവുമ്പൂ മുണ്ടുംമുക്കുത്തിമോതിരം. [നേ

വേണ്ടുംവണ്ണമണിഞ്ഞൊരെ കണ്ടുത്താൻകണ്ടുലോച

കാരോടുംകാന്തിതേടുംപനതരചികരം

ഗന്ധമേറുന്നപൊന്നിൻ

താരോടുംചേർത്തുകെട്ടിക്കുതരകനക

ക്കൊപ്പണിഞ്ഞപ്രദേശേ

ആരോടുംചേർന്നുവോകാതകലമതിലൊരേ

ടത്തുവേണ്ടുന്നജാര

നാരോടുംകൂടിനിലുംചിലരെയുമവിടെ

കണ്ടുത്താൻകൊണ്ടൽവേണി

൫൩

തക്കത്തിൽവന്നണയുമത്തരണീജനത്തി

നൊക്കെത്തരംവിളുപണിക്കുവിശാലനേത്രേ

വർത്തുകെട്ടുവരുമുണ്ടുകിടാങ്ങളേയ

ഉറക്കത്തൊട്ടത്തഥവരുന്നവരാംഗിമൗലേ ൫൪

കൊഞ്ചുംകോകിലവാണിമാർകതുകമേ

ടന്നങ്ങനേകംരസം

തഞ്ചുംചഞ്ചലലോചനങ്ങളെഴുതി

പുന്തങ്ങൾതിങ്ങുംവിധം

അഞ്ചാതഞ്ചിതഭ്രഷണങ്ങളുമണി

ഞ്ഞത്തുന്നകണ്ടാൽകിട

ന്നഞ്ചുംചഞ്ചശരന്റെനൈഞ്ചകവുമെ

ഞ്ചാരുസ്തിതാദ്രാനനേ

൧൩

വീണാലാപിനികേജനം വീണോരുമുലയങ്ങിനെ

കാണാതെമുഴുവൻമുടി കാണായിചിലരെപ്രിയേ

നിലപ്പഞ്ചായൽകെട്ടുംനിടിലമതിൽവിള

ങ്ങുന്നനല്ലോരുപൊട്ടം

ചേലാക്കുംകൊക്കുമൊട്ടംചിലതരുണികളോ

ടൊത്തുകൊട്ടംപകിട്ടം

പാലിന്നുൾക്കാമ്പുമട്ടംപരിചിനൊട്ടതിരും

വാക്കിനുളളൊരുമട്ടം

ഭൂലോകത്തെപ്പിരട്ടംപുതുമയുമവരേ

പോലെമററാക്കുകിട്ടം

൧൪

ഉമ്പർകോനടയകൊമ്പനാനയുടെ

കുംഭവുംകനകകുംഭവും

കമ്പിടുന്നകചകുംഭമുള്ളവരിൽ

മുന്യതേടിവിലസുംപ്രിയേ

അൻപിനോടികശംഭജീജനമെഴും

പ്രദേശമതിലമ്പുമായ്

മുൻ

പുരപ്രബന്ധം

മുൻപിലുണ്ടുടനകമ്പടിക്കുണ്ടാത്ത
വൻപനായമലരമ്പനം

മുൻ

നാവിന്നുനന്നെവിരളുന്നവിസപ്രസൂന
ശ്രീവെന്നിടുന്നമുഖിമാരണിമെലിമാലേ
ഏചംനതാംഗിചിലവിസ്മയമുള്ളതല്ലാ
മാവുന്നതല്ലപാവാൻഫണിരാജനാലും

നന്ദ

വാലിട്ടുകണ്ണഴിയില്ലഭനോത്തുമുണ്ടും
മേലിട്ടതല്ലതെളിവിൽകുളർകൊക്കുകാട്ടി
നാലെട്ടുചേടികളുമായ്ഭവനംകുടാക്ഷ
ത്താലിട്ടിളക്കിയൊരുസുന്ദരിവന്നുചേർന്നു

നന്ദ

അരുവയർമണിയാളായ്ജേർപിരിഞ്ഞങ്ങുചാകാ
തരിശമൊടരികത്തക്കാനതനെകാങ്കമൂലം
അരികിലുടനണഞ്ഞിട്ടുള്ളവുത്താനതമെല്ലാ
മറിവതിനഭിലാഷപ്പെട്ടതില്ലൊട്ടുമേഞ്ഞാൻ

നന്ദ

സന്നദ്ധനായ്സകലദിക്കുകൾസഞ്ചരിപ്പാ
നന്നൽചന്ദ്രനിടിലേനിബിഡാനമോദം
നന്ദിച്ചുകേൾക്കുതനോനടുവത്തിനോടു
ഭിന്നിച്ചുവെണ്ണികസഭാഷിണിമാർമണെത്താൻ

ശ്രീമൂലസ്ഥാനമായിട്ടുംശ്രീമൽപുണ്യസ്ഥലത്തുത്താൻ
സാമോദംചേർന്നുപിന്നെപ്പോയ്ക്കാമരായതലോചനേ ( )

ആമോദത്തോടുകേളിന്നഴകിയൊരുകുറി
കൂട്ടമെന്നല്ലനല്ലോ
രാമോദംചേർന്നുവസ്രാവലിവളുകുളുമായ്
ചേടിമാരോടുകൂടി

ശ്രീമൂലസ്ഥാനമേറിഞ്ഞെളിവൊടുതരളാ
പാംഗിമാർമേവിടുന്നോ
രാമോടിപ്പിടുകണ്ടാലകതളിരിളകും
യോഗ്യരാംയോഗികൾക്കും

൧൧൮

കുള്ളപ്പഞ്ചിരിയുങ്കടാക്കുവുമമോ
കാമാമയംകാമികൾ

കുള്ളത്തൽചിതറീടുമാറവർനടി
ച്ചീടുന്നനാട്ടുണ്ടും

തള്ളിത്തിങ്ങിവളന്നിടുമുലകളും
താഡിച്ചുമാലോകരെ

തുള്ളിക്കേവുരിക്കക്കൊടിക്കളികളും
മാന്വേമഹാവിസ്മയം

൧൧൯

വാക്കുംവാർകഴലുംവളഞ്ഞപുരിക
ത്തല്ലംരസംചേന്നിടും

നോക്കുന്നെ പുരകങ്കണങ്ങളഴകിൽ
ചേത്തുള്ളലങ്കാരവും

വാജ്ഞംവാർമുലയുംവലാത്തകപുര
സ്മികൾക്കെഴുവനും

പോക്കുംപൊന്നയകാത്തിയുന്തകൃതിയെ
നോരേണമാരോമലേ

൧൨൦

അവരുടെകിടമത്സരങ്ങളും
പ്രവയവഭംഗിയുമാത്തു ചീത്തമോദം
അവിരതമണയുന്നസമുജനങ്ങൾ
കവധിയതില്ലതന്നാംബുദ്ധായതാക്ഷി

൧൨൧

മനു

പുരപ്രബന്ധം

നല്ലാരിൽ മണിമാരിൽ നല്ലതുമുടൻ
നാലഞ്ചുപൊറങ്ങുതു
സ്വീലാതായ തുമത്രയല്ലവളരെ
പ്രായംകടന്നുള്ളതും
കല്യാണംകഴിയാത്തതുംകണവര
ണ്ടായിത്തുടങ്ങിക്കേരേ
ഉച്ചല്ലാതില്ലപകാരമാവകയുമു
ണ്ടൊട്ടല്ലവിട്ടല്ലമോ

എൻ

തലകെട്ടുംതരളാക്ഷിമാർജ്ജന്തിൻ
മുലമൊട്ടുംമുക്കിൽവേണികണ്ടനേരം
നിലവിട്ടൊന്നപകച്ചുനിന്നുപോയ്ഞാൻ
കലവെട്ടീടിനകറിവാഴപോലേ
കാമംപോലെകരിമ്പുവില്ലമിഷ്ടവും
കൈകൊണ്ടണഞ്ഞേററവും
കാമിക്കുട്ടമതികലുംകമനിമാർ
കൂടുന്നകൂട്ടത്തിലും
ശ്രീമത്സാംബനെലേശവ്യംഹദിയേം
കൂടാതെതുഷ്ടാമരം
കാമസ്വാമിയമോകളിച്ചുകളിയ
ന്നൊട്ടല്ലതോർത്തിടണം

ഉ

എ

പരിചിന്നൊടവിടത്തിൽ പാർക്കുകാലമേററം
പരിചയമിവനുളളൊരുത്തമസ്മികളേയും
പരമകുതുകപൂർവ്വംകണ്ടുകൊണ്ടാടിത്താന
പുരിസരമതിലേക്കായെന്നുചേതോഛമാംഗി

ഉ

കണ്ടാലകളുവാണിമാക്കൊരുവു

ണ്ടവുണ്ണമെന്നെപ്പരം

കൊണ്ടാടിക്കൾലങ്ങുതമ്മിലുരച

യ്ക്കിത്തർപ്പിൽനോന്തങ്ങളിൽ

കണ്ടിട്ടില്ലവിശേഷമൊന്നുമുരച

യ്ക്കുന്നില്ലതിന്നായിനി

കണ്ടോളാമുടനെന്നുചൊല്ലിയവരാ

യ്ക്കേർവിട്ടുകാർപ്പേണിത്താൻ

നെ

തെല്ലിങ്ങുപോന്നതെളിവേറുമൊരാൽത്തറകൾ

കല്പേകരേറിയവിടെസ്ഥിതിചെയ്തിട്ടുപോൾ

കളുത്തമല്ലകളഭാഷിണികൊങ്കരണ്ടും

തുളുച്ചുകൊണ്ടൊരുവരവന്നുകരേറിബാലേ

നെ

ചിരിച്ചുകൊണ്ടുപോളവളുടെസമീപത്തിലഥച

ന്നരച്ചേന്നീവണ്ണചിലതമമമോമാനിനീടണേ

കരിച്ചാറിൻതതപംസകലറിവാൻമാനസമതിൽ

കറച്ചല്ലിപ്പോഴെൻകചജിതമമമമേജശിവരേ

നെ

പേരുന്നിന്നുടെവീട്ടുപേരുധനാ

ഭത്താവതാംഭാഗ്യവാ

നാരെന്നുംപുനരെത്രയംയ്ക്കവവയ

സ്സെന്നുംവധൂരതമേ

ആമൊന്നിച്ചിഹവന്നൊന്നുതമ

ല്ലെന്നോടുനിൻവംശവും

വരുന്നെങ്കിലുന്മാൽമൊഴിമറ

ച്ചീടാതുരച്ചീടണം

നെ

പൂർവ്വപ്രബന്ധം

ഇപ്രകാരമഥത്താനമനേകം
 നൽപ്രിയോക്തികളുമെല്ലാമനേരം
 അപ്രദേശമതിൽനിന്നുപറഞ്ഞാ
 ഉപ്രസന്നമുഖിയാളുമിവണ്ണം

99

* * * * * യെന്നാഥപയമടിയനമോ
 വിട്ടുപേരിന്നതെന്നം
 ചൊല്ലാം * * * * * തെന്നനികശ്ശമേതേ
 ശുഭരാണന്തന്നേത്ര
 കല്യാണാംഭോധിരാകാമൃതകര!പതിനേ
 ഴായുസ്സിപ്പുളേറാം

ചൊല്ലേൻമേളാമുഖിദപൽകലമകടതട
 പ്രോല്ലസൽപ്രൗഢമുഖേ
 മുപ്പത്താറതിൽനാടനീങ്ങിയമഥാ
 വഞ്ചിക്കുമാനാഥനാം

100

കല്പകുമാരമകല്പനായകമനീ
 യാംഗൻകൃപാസാഗരൻ
 കെല്ലോടിശപരചിള്ളയെന്നുവിളിക്കൊ
 ണ്ടീടുംവിചാരിപ്പുകാ
 മല്ലകാർമ്മീജനമൽപ്രിയനതാ
 യ്തിപ്രൗഢമുഖാമണേ

101

മൽപ്രേയസനായാമണോരടിയനടമഥാ
 ഭാഗ്യദോഷാലുപേക്ഷി
 മൂഢപ്രേക്ഷകവെടിഞ്ഞിയിടയതിലിവിടെ
 കൊണ്ടുവന്നാകിചിന്നെ

ഇപ്പൊൾ * * * * * നിതിപരയും
മെനവൻപോയമാസം

മുപ്പത്തൊന്നാംദിനംതൊട്ടിയനമുറിവാ
ങ്ങിച്ചുവെന്നോത്തിടേണം

പൂ

മോമോകേട്ടറിവുണ്ടുവസ്തുതകളി
ന്നെന്നല്ലതെക്കോട്ടമൽ

സപാമാജാരവരാനനേഭവതിനീ
പോകുന്നമുമ്പോമലേ

മോഹിച്ചിട്ടതുമുണ്ടുമോഹമുരച
യ്ക്കിടുന്നതിന്നായിനിൻ

ഗേഹത്തിൽ പകലല്ലരാത്രിയൊരുനാൾ
വന്നിട്ടുമുണ്ടുചത്താൻ

പ്ര

തീണ്ടാരിയാകയാൽനിന്നു കണ്ടീലന്നലസേക്കുണേ
രണ്ടാംകൊല്ലമതിൽകുംഭംരണ്ടാംതിയ്യതിയാണത് ചുവ
മൈക്കണ്ണാൾമണിയാളേനിൻ തെക്കൻമോടികൾകാ
ഇക്കാലമറിയാതായിതൽ കാലമരുണാധരേ[ഒക്കയാൽ

പരമദിയനിലേവഃഭാഗ്യശാശേനിതാന്തം
പരിചയമവിടേക്കുണ്ടെങ്കിലുംവൻകൃപാലോ
അറിവുടയവോനെക്കണ്ടശേഷംമനസ്സിൽ
പരിചയമതുതോന്നുന്നില്ലമേകല്യബുദ്ധേ

പ്ര

അഴകിനൊട്ടമനപ്പേരാദിയാംവർത്തമാനം
മുഴുവനുമരുളിച്ചെയ്താണുകേൾക്കുന്നതിന്നും
മിഴിയിണകളുതാണിന്നംഗ്രഹംചിത്തതാരിൽ
പൊഴിയിണത്തുകഴ്ത്താൻപോരപൊയ്ക്കല്ലമോത്താൻ

ചൊല്ലിടമെൻറുപുത്താന്തമെല്ലാംമുല്ലാംബുജാനനേ
കല്പേവണ്ണണിയെന്നാണെന്നില്ലപ്പേർമല്ലലോചനേ
മഹൻനന്മുതിരിപ്പാടോമഹാഭാഗ്യനിയേഭവാനു
മഹൻനന്മുദിയറകുന്നതമന്തന്നെധരിക്കുന്നീ പൂ

ധാഷ്ട്യംചൊല്ലുകയല്ലതങ്ങളിലുമോ
കണ്ടിട്ടതില്ലെങ്കിലും

കോട്ടാതിന്നൊരുകൊണ്ടുതേവേണിമണിമാർ

കൊണ്ടാടിവാഴ്ത്തിപ്പരം

നാട്ടിൽകേളിനടന്നിടുന്നഭവദി

യോദനതെങ്ങൊക്കയും

കേട്ടിട്ടുണ്ടടിയൻറഭാഗ്യമധുനം

കാണാൻതരംവന്നതും

പുപ്പ

ഭാഗ്യമില്ലഹലിതോക്തിയില്ലസൗ

ഭാഗ്യമില്ലപണമില്ലതെല്ലാമ

ഗ്ലാഘ്രമാകിയൊരുകോപ്പമില്ലത്താൻ

യോഗ്യനെന്നുചിലർപിന്നെവാഴ്ത്തുമോ പൂർ

മുത്തേകുന്നതിനായുപസ്തുതിപറ

ഞ്ഞീടാൻമിടുകേററമീ

മുത്തേലുംമുലമാക്കുകൂടമതിലും

പാരാതെപാത്തിടകിൽ

നൽത്തേൻവാണിശിവാലയത്തിലമര

നോക്കേറുമെന്നല്ലതിൽ

പ്രത്യേകിച്ചുനിനക്കുകൂടമതിസാ

മത്സ്യംസരോജേക്ഷണേ

നൂറ

ഇവിടന്നഴകേറിടുന്നഭാഷാ
കവിതകാമനതെന്നുസിദ്ധമല്ലോ
ഇവിടന്നരുളുന്നവാക്കുകേൾപ്പാൻ
ചെവിപോരാത്തതുകൊണ്ടുകുണിതാമേ ന്ന

പന്തോടിടഞ്ഞകുചകുശമുള്ളനല്ല
ചൈതന്യത്തൊഴുംമുദ്രചവാണികൾമെലിമാലേ
എന്തിന്നഭംഗിവെരുതേചായുന്നസാധ്യ
മെന്താണുപാക്കിലതുകൊണ്ടതുപോയിട്ടേ ന്ന

കണ്ടിപ്പോൾതമ്മിലുണ്ടായൊരുപരിചയമി
ജ്ജീവനുള്ളന്നിരിക്കാൻ

വണ്ടാർച്ചവേണിത്താനെൻമധുരമൊഴിമറ
ക്കില്ലമാതംഗയാനേ

കണ്ടീടാൻകാലമിന്നിക്കമനിമണി!കറ
ഞ്ഞൊന്നുനീണ്ടിട്ടൊരിക്കൽ

കണ്ടാലിക്കണ്ടതുണ്ടാതവെട്ടിനിരൂപി
ക്കുന്നനീലാംബുജാക്ഷി

ന്മ

അന്നന്നങ്ങിനെകണ്ടുറപ്പികകൊടു
ക്കാഞ്ഞാൽമറന്നീടുമ

കുന്നൽക്കണ്ണിയിലൊന്നിതെന്നടിയനെ
ക്കൂട്ടൊല്ലകഷ്ടംഭവാനു

എന്നല്ലെന്നുമധീനയാണടിയനെ
നോക്കേണമിസ്സേഫമെ

തെന്നാലുഹൃദിതാഴ്ന്നിപ്പതിന്നു
പ്പുണ്ടെന്നുകണ്ടീടണം

ന്മ

എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടേ
 ധന്വേന്താനിപ്പൊഴൊന്നുവേർപിരിയട്ടേ
 ഒന്നുനടന്നുവരട്ടേ

കുന്നാക്കംകൊക്കമാക്കുതിലകപ്പെട്ടാട്ടേ ൯൭

എന്നിവണ്ണമവളോടുപറഞ്ഞു
 കുന്നൽവേണി മുടെ ചിത്തമറിഞ്ഞു
 നിന്നിടാതവിടെനിന്നുപിരിഞ്ഞു
 പിന്നെവേരേയൊരുദിക്കിലണഞ്ഞു ൯൮

വണ്ടാരണിക്കഴലികേള വിടത്തിലപ്പോ
 ഉണ്ടായിരുന്നൊരുവിശേഷമശേഷമിപ്പോൾ
 കൊണ്ടാടുവാൻതുനിയുകിൽകുറയാതെന്നാവു
 രണ്ടായിരംപെട്ടമനന്തനുമന്ധനാകും ൯൯

കാർകൊണ്ടലൊത്തകണ്ഡരീഭമമങ്ങുകെട്ടി
 ത്താർകൊണ്ടുകോത്തമുട്ടമാലകൾ ചൂടിമെല്ലെ
 മാർകൊണ്ടുകൊക്ക കൾകലുകിയണഞ്ഞുവേശ്വ
 മാർകണ്ടമാനുഷർമനസ്സുമയക്കിടുന്നു ൧൦൦

പുല്ലാഞ്ചുങ്ങുരുത്തുകോത്തൊരുമഹാ

മാല്യംകണക്കോറവും

മല്ലാക്ഷീമണിമാർമുഖാവലിപരം

ശോഭിച്ചുപത്മാനനേ

ചൊല്ലാമെന്നതുതന്നെയല്ലളികൾചോ

ലമ്മാലയിൽഭൂമനി

ഒന്നല്ലാക്കാമികൾതൻറകണ്ണുകൾകളി

ച്ചിടുന്നതുകണ്ടുത്താൻ

൧൦൧

ആമ്പൽഭർത്താവതീവപ്രഭയോടുവിലസും

നേരമത്താമരപ്പൂ

കൂമ്പിപ്പോമെന്നുകൂസാതിഹചിലർപറയും

വാക്കുനൽഭോഷ്ടതന്നെ

തേൻപെയ്തോവാണിമാർത്തൻമുഖശശികൾവി

കൂങ്ങമ്പാറയെന്നാഹ്വദന്ത

കാമ്പാറകളെങ്ങുണ്ടാറവിരിയുവതഥകൺ

കൊണ്ടുത്താൻകണ്ടുവല്ലോ

൧൦൭

പൂച്ചാവങ്ങഴകിൽപുലൻപരിശോ

ഭിക്കുന്നനേരത്തുസ

നോഷത്താൽസരസീരഹംവിരിയുമെ

നൊപ്പേരുമിപ്പാരിടേ

ലോഷിക്കുന്നതുമെത്രഭോഷ്ടവെയിൽകൊ

ണ്ടിട്ടപ്പൊളുത്തല്ലമോ

യോഷാരുഥമുവാങ്ങുമങ്ങിനെകരി

ത്തീടുന്നതുകണ്ടുത്താൻ

൧൦൮

പൊന്നിൻമാലകൾപൊൻചിലമ്പുവളയ

ങ്ങിത്യാദിപൂമയ്പരം

മിന്നംമാറഴകോടണിഞ്ഞധികസ

നോഷണയോഷാകലം

പൊന്നിൻമാലയോടുപോരിനുപുറ

പ്പെട്ടീടുമപ്പോർമുല

ക്കുന്നംമുടിനിന്നമോടിമഹിളം

മൗലമഹാവിസ്മയം

൧൪

പൂരപ്രബന്ധം

പത്തഞ്ഞൂറുവയോജനേർമിഴികൾവ
ന്നെത്തിട്ടുണ്ടെന്നത
ല്ലത്തുംഗസ്തനികേടുകാൾകഴകിനോ
ടുത്താരിലത്യാദരാൽ
പൊൽത്താർമാനിനിപോലെകാത്തിവിട്ടയാ
ടീടും * * * * *

* * സ്രീകുമാരിയുടെകുചിലര
ങ്ങല്ലാരുമില്ലാമലേ

൧൦൩

അപരാദൈകയെന്നുള്ളവിവരംവിരവിൽപ്രിയേ [ൻ
ഭാവിടംതന്നിൽനിന്നൊന്നവനീതാംഗിനോക്കിത്താ

തട്ടിപ്പല്ലം * * * * ലമരം
തണ്ടാർമിഴിത്തയ്യലാം

* * * * വിനെത്തിരക്കിലവിടെ
പ്രത്യേകമത്തച്ചിൽത്താൻ
പുഷ്പപ്രീതികലനുകണ്ടുപലവാ
ക്കിവണ്ണമോതിലൂതി

പ്പെട്ടാപ്പാൽമൊഴിതന്നടക്കലടവോ
ടന്നാശുചെന്നീടിനേൻ

൧൦൪

ഹരിഹരിഹരിണാക്കിത്തയ്യലേതമ്മിലൊന്ന
ങ്ങവയർമണികണ്ടിട്ടത്രനാമെത്രനാളായ്
അരികിലഴകൊടിപ്പോൾകാണമെന്നാത്തതില്ലെൻ
തരുണിയിതുന്നികാമംകാകതാലീയമേവ

൧൦൫

ചൊല്ലേറിടുന്നശുകവാണികൾമുടിടുന്ന
പല്ലേതവാലയമതിൽപുനരുള്ളവർക്കും

കല്പേനിനക്ഷമിഹപാക്ഷിലതീവസൗഖ്യ
മല്ലേമരദവചനേവദവാത്തയെല്ലാം

൧൦൭

ദേവേന്ദ്രദന്തിഗമനേതവകാന്തനൈന്ദ
ഭാവംനടിച്ചരികിലങ്ങതിരാഗമോടെ
മേവുന്നശുദ്ധമതിയാകിയ * * * *

* * * * * നമിന്നസുഖമോസുമവേണിയാളേ

൧൦൮

നന്ദിച്ചുനല്ലകുശലോക്തികളേവമോരോ
ന്നന്നക്ഷലേശമുഖിയോടുകഥിച്ചുനേരം
മനഃമനോമാഴിപുഞ്ചിരിതുകിന്നിന്ന
ചൊന്നാളിവണ്ണമവളുതഭാവമോടെ

൧൦൯

അല്ലായെന്നഴുനെയ്തെങ്ങിനെയെടവിടെ
കണ്ടില്ലഴുനെയ്തെങ്ങിയി

ദില്ലാതെത്തൊരുപൂരമാണരസമി

ല്ലിക്കൊല്ലമെന്നിങ്ങിനെ

ഉല്ലാസംപുനരുകുരുനിലണയാ

തീഞ്ഞെടവുമേവുന്നൊപാ

യല്ലേപാത്തിരിയാതെകണ്ടതുപഴ

കണ്ണിന്റെറുപുണ്യോദയം

൧൧൦

ഉള്ളത്തിൽതെളിവോടൂപൂരമതിന

ങ്ങിയൊണ്ടിലിങ്ങോട്ടെഴു

നെയ്തെളിക്കാണമതെന്നുചേതസിവിചാ

രിക്കാത്തതാണെന്നുമേ

കുള്ളംവിട്ടതുകൊണ്ടുതോഷമധികം

തോന്നുന്നുപാരൊക്കയും

വെള്ളക്കീർത്തിവിരിച്ചുകൊണ്ടുവിളയാ
ടിടുന്നവിദഗ്ദ്ധനേ

൧൧൧

ശങ്കിക്കുവേണ്ടശരിയായിഹൃദയമിന്നി
കെങ്കേമമാമടിയനില്ലൊരിളക്കമേതും
ഏൻകുണ്ടിഗാമിനിപറഞ്ഞതുകാൽമാണ
പൊൻകുണ്ടുലുകുചകുണ്ടുവിളംഭിതാഭേ

൧൧൨

ഞാനെന്തൊക്കിലൊന്നമാകുമിവിടെ
പൂർത്തിനാരുശ്രമി
പൂർത്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടുകുണിതമഹോ
നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടായതും
ഞാനിത്രേവമുറച്ചതൊന്നമരുതെ
നോത്താണുടൻവന്നതും
ചിന്തേന്തെൻമൊഴിമാർശിരസ്സിലണിയും
ശിതാശ്രുതുല്യാനനേ

൧൧൩

ഭവൻമൃഗമിപ്പൂർ മുമ്പിത്രമതാക്കിയാൽ
ശരിയോവേശ്വരാർതന്നി ലരിയോരുസമാലികേ

൧൧൪

പാരംനൽഫലിതങ്ങളേവമരുപച
യ്യിടാൻഭവാനോടുമ
ററാരുനോക്കുകവേണ്ടസമ്മതമതാ
ണിന്നല്ലകാണുന്നുഞാൻ
നേരിട്ടെന്തിനതൊക്കെയിന്നവിടകൊ
ണ്ടീടുന്നവല്ലെങ്കിലും
പൂർത്തിനിവിടുന്നവന്നതുമഹാ
സന്തോഷമായാനസേ

൧൧൫

വണ്ടാർകേശിനിവാച്ചമോദമോടുകേൾ
 ഞാൻവന്നമൂലംനിന
 ഷണ്ടാകിലൊരുതോഷമകിലുമ്മോ
 നിന്നാനനംകാണുവാൻ
 ഉണ്ടിന്നിച്ഛുന്നമുഷപാരമതുതകാ
 ണിപ്പോൾപുറപ്പെട്ടുനാം
 പണ്ടാന്നിപ്പുകഴിഞ്ഞതെങ്ങിനെമറ
 നീടനമല്ലേക്കുണേ

മഹന

അടവുകളിവിടുന്നങ്ങേവമോരോന്നിദാനീ
 മടിയനൊടരുചെയ്യുന്നെന്തിനാണന്തരഗേ
 പടുതരപരിതോഷാതോന്നിടുന്നുണ്ടുതകാ
 ലടിമലരിണയാണെൻകള്ളമല്ലുള്ളതാണ് . ()

ഇന്ദീവരാക്ഷിശൃണുഞാനിഹവന്നമൂല
 മന്യൂനമോദമഴകോടയിതേഹൃദനേ
 തോന്നുന്നതുണ്ടുപരമമകിലതെൻറഭാഗ്യ
 മനക്കിശോരകലസുന്ദരമന്ദയാനേ

മഹവ

ഏഴെന്നുള്ളതെപ്പോളഴകോടിവിടെക്കെത്തിയിതുമി
 പ്പൊഴെത്തുള്ളതെക്കൻദിശിബതവിശേഷിച്ചതുമ്മോ
 വഴിഞ്ഞുള്ളതോഷാലരളുകമഹാകീർത്തിപലദി
 കെഴുന്നുള്ളോത്രശീവിബുധമകുടാലംകൃതമണേ

മഹാ

പാലൊത്തവാണിപരിചോടിഹഞാൻമിന്ന
 കാലത്തുടൻചെയ്യമനത്തൊരുദിക്കിൾബാലേ
 നീലത്തഴക്കേലികൊറുകഴിച്ചുപോന്ന
 വെയ്പത്തമോകുടയുദിലുകഴങ്ങിപാരം

മഹ

പഞ്ചാരവാണിയെയിൽകൊണ്ടുമദേഭമന്ദ
സഞ്ചാരിണീനികരനിർമ്മലരത്നദീപേ!
നെഞ്ചെറൊവത്തുരുകിത്താനിഹവന്നചേർന്നി
കൃഷ്ണാനാഴികയഹോകരയാതെയായി

൧൨൧

തെക്കൻദിക്കുകളിൽതനിച്ചൊരുവിശേ

ഷാവസ്ഥചൊല്ലിട്ടുവാ

നിക്കാലത്തൊരുവസ്തുവില്ലപുനരെ

ന്നില്ലത്തുമെല്ലാവരും

ഉൾവേദങ്ങളുദിച്ചിടാതെസുഖമാ

സ്താഴുന്നനിൻമന്ദിരേ

സൗഖ്യംതന്നെയതല്ലയോനിഭൂതമെ

ല്ലാക്കുന്നിനക്കംപ്രിയേ

൧൨൨

മാരാരിപ്രീതികൊണ്ടുംമദരഹിതമഹാ

ബ്രാഹ്മണേണുലാവതംസൻ

മാരായിട്ടുംഭവാനാര്യടയൊരുമഹിതാ

നുഗ്രഹംകൊണ്ടുമിപ്പോൾ

പാരാതെൻപത്തനത്തിൽപറവതിനുവിശേ

ഷിച്ചുകേളൊന്നമില്ല

ല്ലാരുമോജിച്ചുപാരംസുഖമൊടുനിവസി

ക്കുന്നിസ്തുല്യകീർത്ത

൧൨൩

മായമല്ലൊരുവിഷാദമുള്ളിലു

ണ്ടായിരുന്നുപരമിത്രനേരവും

ആയതിന്നുതവവാത്തകേൾക്കയാൽ

പോയിനല്ലസുഖമായിമനസേ

൧൨൪

ഘനവേണികൾമൂടുന്ന കനകാമലമാലികേ
ഇനിയെന്താകിലുംവേണ്ടില്ലനവദ്യഗുണാലയേ ൧൨൭

പിട്ടേറയെന്തിനരുളുന്നതതങ്ങുപോയി
ട്ടാട്ടേനിനെക്കിലതുകൊണ്ടൊരുസാധ്യമുണ്ടോ
കട്ടേറമോദമിടചേർന്നെന്നാണത്തി
ക്കട്ടേവാനൊടടിയൻമടിയതിദാനീം ൧൨൮

ഉൾപ്രേമത്തൊടിരിപ്പ തിയുടെമനെ

കൽതന്നയാണോപരം

തൃപ്തനിത്തരയോവിശേഷവിധിയാ

യല്ലാതെവല്ലേടമോ

ഇപ്പോഴിങ്ങഴുന്നള്ളിടുന്നതെവിടു

നാണെന്നമങ്ങുസാ

കല്പിച്ചിടണമമ്പിനോടടിയനോ

ടുത്താരിലത്യാദരാൽ

൧൨൯

കെല്ലോടങ്ങുഗൃഹസ്ഥവൃത്തിയൊടുമെ

ന്നില്ലത്തിരിപ്പാണുത്താ

നിപ്പോൾമരൊരുദിക്കിലേക്കഥഗമി

പ്പാറില്ലതെന്നാകിലും

നൽപ്പാൽവാണിധരിച്ചുകൊൾകനലമോ

ടിയൊരൂചാല്ലേറുമ

തൃപ്തനിത്തരവന്നുചേർന്നിടെനി

നാണമ്പൊടേണേക്കേണേ

൧൩൦

വിപ്രവർത്തനങ്ങളുംക വിപ്രവർത്തനമാമതേ

തൃപ്തനിത്തരയെല്ലാക്കു മല്ലന്നസുഖമല്ലയോ ൧൩൧

തൃപ്തനിത്തായപ്പൻ നൽപ്രീതിയതിനാലമോ
എപ്പോഴുംസുഖമാക്കിത്യ മപ്പാരിലമതന്നുകേൾ ഫ൩൦

തൃത്താലിചാത്തതുകഴിഞ്ഞൊരുശേഷമുള്ളി
ലിട്ടിക്കശേഷമവിടുന്നമാനപോയോ
പ്രീത്യാചിലപ്പൊളിവിടക്കെഴുനുള്ളിടാത്ത
തോത്താലമോകറിനമാണതിമാന്യബുദ്ധേ ഫ൩൧

വേണ്ടേടത്തുഗമിച്ചിടാതെകഴിയി
ല്ലെന്നാലുമിയാശ്രമം
കൊണ്ടാടിത്തളിവോടമിക്കതുമിരി
പ്പില്ലത്തല്ലാതെത്താൻ
വണ്ടോടൊത്തസുവേണിവാച്ചുകുതുകും
പണ്ടത്തെമട്ടങ്ങിനി

ക്കണ്ടേടത്തു നടന്നിടുന്നതുകണ്
ക്കാണോകഥിച്ചിടുക ഫ൩൨

നിത്യംനിസ്തൃപ്യമോദത്തൊടുപകലിരവു
നിങ്ങളോടൊത്തുകൂടി
ത്തത്തിച്ചാടിത്തകപ്പാനഭിരചിമതിയിൽ
തെല്ലമില്ലായല്ല

എത്തുന്നില്ലത്തൊച്ചൊമിടയതിനധുനം
ചൊല്ലിയിട്ടെത്തുകാര്യം

മത്തേഭപ്രൗഢയാനേമതലയിലെഴു
ത്തേചമാണാവതുണ്ടോ ഫ൩൩

ഇന്നേരത്തിവിടുന്നകെല്ലൊടരുളി
ച്ചെഴുന്നതെല്ലാന്നിനെ

കന്നേരംശരിസമ്മതിച്ചുസകലം

ഭൂദേവഭൂഷാമണേ

എന്നാലുംസുഖമാഞ്ചിലൊപ്പാളിവിട്ടു

ന്നിങ്ങോട്ടെഴുന്നള്ളിവ

ല്ലെന്നാലുംനിവസിച്ചിടാഞ്ഞുസുഖമി

ല്ലൊട്ടുപകിട്ടല്ലമേ

൧൧൨

മീനഞ്ചുംമിഴിനിൻറനല്ലമിനസ

ച്ചൊല്ലിങ്ങിതെല്ലാംശ്രവി

ല്ലാനാണാശ്രമമായതെങ്കിലുമിരി

ക്കട്ടേകഥിക്കട്ടെത്താൻ

ആനന്ദത്തൊട്ടുകേട്ടുകൊൾകഴകിനോ

ടിട്ടിക്കിലത്തുള്ളപ്പ

ന്തെന്നോലുംമൊഴിവാത്തയിന്നുനവമം

യിട്ടെൻനതാംഗീമണേ

൧൧൩

കേട്ടാലുംകേരളത്തിന്നുടയൊരുനടുവം

മിപ്രദേശത്തിലിന്നി

ക്കോട്ടെക്കണ്ടുള്ളിലത്തെപ്രകൃതമഖിലവും

ത്രപമില്ലുള്ളതോതാം

കോട്ടംവിട്ടിങ്ങുപ്പുണ്ടുള്ളിലഴകൊടെഴ

ന്നോക്കമെന്നല്ലമോകോ

മാട്ടിൽക്കാക്കംവിശേഷിച്ചിഹപരവതിനി

ല്ലത്തലിങ്ങത്രപോരേ

൧൧൪

ധാരാളമായിമനതാരതിലിന്നുമോദ

നീരോളമിട്ടുചറിയുന്നമാനോജ്ഞശീലേ

കൂറാളു കറക്കൊരുവനില്ലിവനോളമെന്നു
വാറാളുമംബുദകചേകരുതീടവേണം ഹനു

ഇതൊന്നുമല്ലാതൊരുവത്തൊന്നും

ദൂതന്നമുക്കിന്നറിവാതതുണ്ടു

അതിന്നതാണെന്നുമുരച്ചിടാത്തൊ

നതിന്നമില്ലേമടിമാന്യശീലേ

ഹനു

പാരെല്ലാംപേർനടത്തിപ്പരിചൊടുനവമാ

യത്രവാന്ധംതുടങ്ങി

ട്ടാരെല്ലാമാണിതെന്നുംമധുമാഴിമതിയാ

ക്കീട്ടതാരൊക്കെയെന്നും

നേരെല്ലാമോതിടേണപുനരുടനതുമ

ല്ലോമലേബാധവക്കാ

മാരെല്ലാമിപ്പുളുണ്ടിങ്ങിതിയിലതുമുര

ച്ചിടണംഗുഡമായി

ഹനു

അറിവേറുംഭവാനിന്നതറിവാൻവൈകിയെങ്കിൽത്താൻ

അറിവുള്ളതുചൊല്ലിടാം തിരുവുള്ളത്തിലോണം ( )

ചൊല്ലിടാൻതക്കതായിട്ടൊരുവരുമിവിടം

തന്നിൽവാന്ധംതുടങ്ങി

ടില്ലിപ്പോരപുത്തനായിട്ടതുന്നിയതമിനി

സ്സാരമില്ലാതെകണ്ടു

വല്ലോരംവലുകുന്നപ്പുകളിലടവിൽ

ച്ചാടിവീണിട്ടതുണ്ടോ

യില്ലോയെന്നുള്ളതേതുപ്രകൃതമടിയനി

ല്ലൊന്നുചൊല്ലുന്നതിന്നും

ഹനു

പെരുമോദാലുപായംപലവഴിനിരവി

കേണ്ടമോഹങ്ങളൊന്നും

പൊയ്ക്കല്ലിപ്പോരനടക്കില്ലിവിടമതിലൊരേ

ടത്തുമുത്തംഗബലേ

ഇയ്യഴംബാസവകാരവരവർനിലയം .

തോറുമിങ്ങത്തിയിട്ടു

ണ്ടിയ്യഴിത്തട്ടിലിന്നങ്ങമിതതരരസം

ചേരമല്ലൂരമല്ലേ

മൗര്യ

കാരോരോനാരിമാക്കുങ്ങിവിടമതിലിട

ത്തട്ടു കാരംരഹസ്യ

കാരംഭത്താവുമെല്ലാംനിയമമൊടമവ

ണ്ടുള്ളതങ്ങിനുമില്ലേ

പേരിട്ടൊന്നുള്ളിലോത്താണിപലവകത്താൻ

വന്നുചോദിച്ചിടനെ

നോരാതെകണ്ടിരുന്നിടണമറിവതിനാ

ണിന്നമരൊന്നമല്ല

മൗര്യ

പ്രത്യേകമൊന്നുകരുതിട്ടുള്ളുന്നതാണെ

ന്നുറത്താരിലുണ്ടടിയനായതുപോയിടട്ടേ

ഇറ്റിക്കിൽമുമ്പാരടയുള്ളതിനൊന്നുമിന്നും

പ്രത്യാസമില്ലാരിടവുവിനയാംബുരാശേ മൗര്യ

നേരംപോക്കുകളിന്നിതൊക്കയുമിരി

ക്കട്ടേഭവാനോടനൽ

സാരംപൂണ്ടൊരുകായ്മിന്നുവിടകൊ

ണ്ടിടുന്നവീതായം

ഇദ്

പൂർവ്വസ്ഥം

മൃതന്തന്നെവിശേഷമുള്ളതുമ്മാ
വേശ്യാംഗനാരത്നമി
പൂരത്തിന്നതിമോടിയോടുവിടകൊ
ണ്ടിട്ടുണ്ടുകണ്ടോഭവാൻ

ഇദ്

അയ്യോത്താനതറിഞ്ഞതില്ലവിടെയാ
ണിപ്പോളതെന്നുള്ളതും
മയ്യൽക്കണ്ണിയതിന്റെവിടെവിടെയാ
ണാരാണതിന്നെന്നതും
പീയൂഷാധരിവീട്ടുപേരുമവരതൻ
പേരെന്നതുംപ്രായവും
നീയെന്നോടുകൂടെവേഗമവരനെന്നോ
യെന്നമെന്നോമലേ

ഇദ്

* * * * *
* * * * *

കണ്ടിപ്പാർക്കഴലികേൾക്കമുറക്കി
കൊണ്ടുമുണ്ടുചമച്ചാരിമുറക്കി
കൊണ്ടുവേണിക്കളയങ്ങുതിരക്കി
കൊണ്ടുനിന്നുചിലരൊത്തുതിരക്കി

ഇദ്

തന്നിതത്രയിളകുന്നൊരുലോഷം
നന്ദിയോടിവനരകിലശേഷം
ഇന്നാടുങ്ങുകയതില്ലതുശേഷൻ
തന്നെയുംപറകയില്ലവിശേഷം

ഇദ്

പാരേഴരണ്ടിലെഴമാളുകളെത്തിടുന്നു
 പാരംകടുത്തവെയിൽകൊണ്ടുപൊരിഞ്ഞിടുന്നു
 കാരോമരത്തണലണഞ്ഞിടതിങ്ങിടുന്നു
 പൂരംമഹാതകൃതിയെന്നവരാത്തിടുന്നു   ൧൪൯
 ദിക്കൊക്കെയുംപൊടിപറന്നുനിറംപുകൻ്റ
 ദിക്കുംഭിക്ഷുംഭക്ഷചധാരിണിമോദമാൻ്റ
 തെക്കുംവടക്കുമരുന്നവരൊത്തുചേൻ്റ
 തിരക്കുംതിരക്കുമതിലൊന്നുമുതിന്നുരീൻ്റ   ൧൫൦
 ചിക്കുന്നൊചന്നചിലരാൽത്തറകേറിടുന്നു
 നിലുണമുന്നമരുന്നവർനേരിടുന്നു
 മയ്യണിമാർപരമുഴന്നുനടന്നിടുന്നു
 മൽക്കണ്ണിണൈക്കതികുതുമലമാന്നിടുന്നു   ൧൫൧
 പാട്ടിൽപ്പരിഗ്രഹവുമായിലർവന്നിടുന്നു
 പാട്ടുംപദങ്ങളിവുമുച്ചിരസിച്ഛിടുന്നു
 കൂട്ടംതിരിഞ്ഞുചിലർകമ്പതിരുമ്പിടുന്നു
 കോട്ടെക്കകത്തുവിലമോടിനടന്നിടുന്നു   ൧൫൨
 സാരംഗശാണമിഴിമാർമിഴിതട്ടിടുന്നു
 ധൈര്യംവെടിഞ്ഞുചിലരമ്പൊടുത്തിടുന്നു
 സാരസ്വതാമൊഴികൾതമ്മിലുരച്ചിടുന്നു
 പാരംചൊടിച്ചുചിലർനൊരിച്ചുച്ചിച്ഛിടുന്നു   ൧൫൩
 വട്ടക്കുഷണ്ടിവെയിൽകൊണ്ടുപൊച്ചിഞ്ഞിടുന്നു
 കൊട്ടെക്കടുത്തകടവസ്സുവിധത്തിടുന്നു
 കഷ്ടംവിധത്തുചിലവൃദ്ധരിരുന്നിടുന്നു
 പ്രട്ടറവെറിലചുരുച്ചവച്ചിടുന്നു   ൧൫൪

കൂട്ടംകലമ്പികൾതകർത്തുനടന്നിടന്നു
 ഗോഷ്ടിക്കുചെന്ന്വരഗോപുരമേറാടുന്ന
 കാട്ടിൻചുറ്റത്തു ചിലരേറിയിരുന്നിടന്നു
 ചോട്ടിൽപതിച്ചുചുനരെല്ലതകർന്നിടന്നു **പരി**

ബാലേസരോജമുകരോപമസൽക്കചോലേ
 പാലാഴിതന്നിൽമറിയുംതിരമാലപോലേ
 മാലെന്നിയേതുരുതുരുക്കനെമേല്ക്കുമേലേ
 മാലോകരങ്ങിനെവരന്നുവരോരുമേലേ **പരി**
 വയ്ക്കംവകലവാരണാടുകിളിമാ

നൂ അങ്കിടങ്ങുരുമാ
 നൂക്കാരൂർതിരുവാപ്പാവന്നിമലയൂർ
 വെങ്ങുരുവങ്ങോലയും
 തൂക്കുന്നപ്പഴയമ്പലപ്പഴയുമെ
 നിത്യാദിയോരോതരം
 ദിക്കീനെന്നത്തുമാരാളുകൾക്കുളവുണാൻ
 കണ്ടിലകണ്ടേക്കണേ

പരി

തണ്ണീർമുക്കുകരപ്പുറത്തു തിരുവ
 ടാരുംതിരുത്തുമലും
 കണ്ണനൂർമണകനമത്തുകഴിയൂർ
 മാത്തുരുമങ്കാമ്പിലും
 മൂണ്ണകാടയുകനുവാമനപുര
 ത്തിത്യാദിദിക്കിന്നവ
 നെണ്ണവിട്ടഥചേർന്നിടുന്നപുരപ്പാ
 രത്തെപ്പുകഴ്ത്താവതോ

പരി

കല്ലുപ്പാറകടത്തിത്തുകുകുകേ
ടത്തുംകെഴുക്കുട്ടമാ
ക്കല്ലിൽകാലടികാപ്പുകണ്ണൊളമഥോ
കാക്കൂർകിഴക്കമ്പലം
കല്യേകുണ്ണപുരംകലോരകവിയൂർ
കാവാലകായങ്കുളം
കൊല്ലത്തെന്നിവദിക്കിലുള്ളവരുമ
ഞെത്തുന്നചീത്താദരം

എരുൻ

കൊട്ടാരക്കരകോട്ടയത്തുകടമാ
ളരംമരദ്രുശ്ശനാർ
പട്ടംമേത്തിരിതുപ്പരപ്പതിരുവ
ബുരബെൽചമ്പക്കുളം
തോട്ടപ്പിള്ളിത്തഴായമേത്തലതല
തോട്ടായവിട്ടുരുപ്പു
തോട്ടമേൽമരുവുമനപ്പുരുമഥോ
ചേരുന്നചേതോഛരേ

എന്നു

പാഴുർതോട്ടാകോട്ടാച്ചവറക
യ്യട്ടമല്ലാപെയ
മ്പാഴുർചന്തളമാവണിശപരമിരി
ങ്ങോളംപെരിങ്ങാറ്റിലും
പാഴിൽച്ചൊല്ലുകയല്ലുപാവ്തിച്ചരം
പാലായിപങ്ങോടിലും
പാഴുംമുത്തുരുമെത്തിടുന്നചുനരി
ന്നെന്നല്ലനല്ലാർമണ

എന്നു

൩൧

പൂർവ്വസ്ഥം

പാരാതോക്ക്കപത്മനാഭപുരവും
പാലക്കലാരക്കഴ
പ്ലാറച്ചാവടാർകളുണ്ടെന്നിയ
കാവുപുളിങ്ങുന്നിയം
പാറപ്പെട്ടയിൽവാസുദേവപുരവും
പൂഞ്ഞാറുമെന്നിവക
പ്ലാരിപ്പെട്ടവർവന്നപാളയമടി
ചിട്ടന്നപത്മാനന്ദേ

പുനര

ചെങ്ങന്നൂർ ചങ്ങനാശേരിയുമതിരവ
പുത്തുമെരാപുരത്തും
മങ്ങാനത്തേറുമാനൂർനെടുവടിപുലിയ
നൂതമപ്പനയത്തും
ശ്രംഗാരത്തുത്തിടമ്പേതലവടിതകര
കാട്ടമിത്യാദിദിക്കിൽ
ഭംഗ്രാകാലംകഴിക്കുംപ്രജകളുമധികം
വന്നവാഴുന്നപുരം

പുനര

തൃച്ചുരുങ്ങനയംകൊടുത്തുമഥനെ
യ്ക്കാരുകരാറുകലും
തീർച്ചക്കാത്തിരുന്നെരത്തിരവന
ന്തശ്രീപുരത്തിങ്കലും
വെച്ചുർചേർത്തലകാത്തികേശപുരവും
പിന്നെല്ല ചിന്തുത്തു
ങ്ങിനച്ചാനോരുമൊസ്ഥലങ്ങളിലെല്ല
നോരുംവരുന്നണ്ടമോ

പുനര

കോതമംഗലവുമയ്ക്കുനടുമഥ
രാമമംഗലവുമൊക്കയും
കാതരാക്ഷികുറിനങ്കളത്തുകിഴ
കൊമ്പിളമ്പലിടവായയും
കാതുവാനരുതുരാമമംഗലവു
മോക്രാമപുരമീവക
കുഷ്ഠാതലത്തിലെഴുമാറുകളുപരമ
ണഞ്ഞിടനുപവിഴാധരേ

എന്നു

മാവേലിക്കരമന്വഴത്തുറയുമ
ബിന്തുരുമേഴാംകളും
നാവായക്കുളവുധരിക്കണമരി
പ്പാടല്ലഗസ്തിശപരം
മേവേശ്വസ്തിഹിരണ്യയേലുമുമയ
ല്ലരുന്നടുങ്ങാലയും
മേവുമാനുഷരൂപവരനുവരിച
ങ്ങാർവേണിമാർമൌലികേ

എന്നു

കുളുചൊല്ലുന്നതല്ലെൻകളമൊഴികുക
പിള്ളിചള്ളാത്തുരുത്തം
വെള്ളർവേളുരുമല്ലാത്തൊടുചുഴരിരുമാ
റാടിയുമേക്കടമ്പും
പള്ളിപ്പാടുപാരോരെന്നിവകർകളിൽനി
ന്നാവിശേഷിച്ചുസാക്ഷൽ
വെള്ളാരപ്പിള്ളിനിന്നുനിബിഡതരരസം
ചെന്നുചെന്നുലോകം

എന്നു

മുവാറുപുഴീ നമുൽകവുക്കുമിളമ്പാ
കുവുപ്പടിയിലുള്ളോരുംചൊവ്വിൽവന്നുണയുന്നുകേൾ
പാറാതാലപുരത്തുതൂരമനയും

മുത്താലവൂർതൂക്കു
ത്തുരുംഗംഗിരിക്കേഴിമുക്കിലുമുടൻ
കണ്ടൻകുരിങ്കാവില്ലം

താരിത്തേന്മാഴിതോട്ടുവായകിഴിയി
ല്ലംവല്ലമല്ലാവല

ബുരുമ്പാത്തുപൊരുത്തിടുന്നവരുമ
ങ്ങത്തുനമുഷേക്ഷണേ

എന്നു

ബാലേതുപ്പതിസാരമങ്ങഴകനാ
ശ്ശേരിപ്രദേശംവരി

ങ്ങാലായംകൊടുവേലിപുല്ലുവഴിയ
ല്ലാമാമലശ്ശേരിയും

ചാലേകേൾക്കുകകറലഞ്ഞിയുമരേഴ
നെല്ലാട്ടുമുക്കുളാർകളും

വെയ്പ്പാകൊണ്ടുവിയഞ്ഞാലിപ്പിറവരു
ന്നുണ്ടെന്നുകണ്ടീടണം

എ

തൊച്ചൊല്ലാംതൊത്തനാടുംജല്ലുജീഴിവട
ശ്ശേരികുന്നത്തുനാടും

തേങ്ങോരംവാണികേളപ്പരിയിലുമശമ
ന്നരമോണത്തിരുത്തു

തെങ്ങിൽകൊതുരംലംപുണ്ടഴകിനൊടൊ
ല്ലുനമുള്ളുജനനാലും

വഞ്ചിക്കുകാൽനടക്കുതുരുത്തൻനിതരാം

വന്നുചേരുന്നവല്ലോ

൧൧൨

കുന്നകുടിയുംപിന്നെകുന്നിൽവാഴക്കുത്തിലും
നന്ദിയിൽപെരുമാറത്തു നിന്നുചേരുന്നസജ്ജനം()

തൃപ്പൂണിത്തുറക്കുണാർമതിലകം

തൃപ്പാറുവാപിസ്ഥലം

കെല്ലേറ്റിട്ടുള്ളകുളിമുതുകുളി

പുത്തകുളിപൈക്കുളി

ചൊല്ലുണ്ടൊരൊന്നാകുളിപുതുകുളി

കൊച്ചിലുചിഞ്ചുന്നടി

കിരപ്പട്ടാളുകുളപ്പാലുഴകൊട്ട

നപ്പാരിലുംപെട്ടതു

൧൧൩

കൊട്ടങ്ങല്ലർകൈനിക്കരയുളിയന്നുരവറവൂർ
കുടങ്ങല്ലർപുത്തഞ്ചിറയുമ്പുല്ലാറുമധുനാ
അടങ്ങുംലോകംവന്നഴകൊടണയുന്നോരവധിയി
തെങ്ങടങ്ങില്ലോതീടാൻകടിലുചിമാർക്കുന്തൽമണിയേ

ചേരാനെല്ലുചിററുരരവിപുരമിട

പ്പിള്ളിപിന്നെക്കിഴക്കൻ

ചേരാനെല്ലുചാപയ്ക്കുലുമഴമലയും

ചെങ്ങലുംചെങ്ങനാടും

ചേലാമാറത്തുചാലക്കുടിയുമകിട

ആരുമിത്യാദിദിക്കിൽ

കാലാപോക്കംജനംവന്നണയണയ്ക്കുതെയും

കണ്ടുത്താനിങ്ങലെന്ത്യ

൧൧൪

രദ്യ

പ്രാബ്രഹ്മസം

ആലൈങ്ങാട്ടാലുവായും മധുമാശിമലയ്ക്കു

ററുരുമാററുർവടക്കു

ഇളാലൈങ്ങാടാമന്തുരുത്തരളമിഴിധരി

ചുറ്റാലുമാലിപ്പറമ്പും

ആലംകോട്ടാഴ്ന്നുലച്ചിപ്പറയിലുമമരം

മന്ത്രിയസ്വാമിപ്പൂർവ്വം

കാലങ്ങോട്ടൊന്നുവെക്കുന്നതിനുമൊരിടയി

ല്ലാതെവന്നാർനിരന്നാർ

മുതല

ചോററുന്നിക്കരചൊവ്വരച്ചെരുമുരി

ങ്ങോലുംമുരിങ്ങോത്തിലും

ചോററുർകമ്പഴെചൊവ്വരത്തുതിരുമു

നാംകുന്നതുത്താലയും

കൂറാക്കാട്ടുകുറമ്പുനാട്ടുകഴിയും

റെറന്നിത്തരംദിക്കിൽനി

ന്നോരാംമാനുഷർവന്നണഞ്ഞുമഹിളാ

മാഹാത്മ്യമാണിക്യമേ

മുതല

വെള്ളാങ്ങല്ലുരുവെണ്ണുരറിയുകതിരുവ

ഞ്ചക്കുളംവയ്പുവില്ലോരം

കുളുനാരുള്ളമാപ്രാണവുമകരിയ

ന്നുരുമാക്കെപ്പറമ്പും

വെള്ളാർക്കാടല്ലവേലൂർവടമവുമവ

ന്നുരുമിത്യദിദേശ

ത്തുളോരംപുരമിളിപ്പഴകിനൊട്ടുപു

പ്പെട്ടതെന്നൊട്ടുതല്ല

മുതല

വൺതു തുപാരളിക്കാട്ടിലുമുടനരിയ

നന്ദമാറുരുവെള്ളാ

ററൺതു തുമ്പുക്കുന്ദ തുമ്പതുവറഗുരുവാ

യുരുമാക്കുന്നന്ദ തും

ആൺതു തുംകണ്ണന്ദ തുംകണൽകഴികണയ

നന്ദമിത്യാദിദിക്കീ

ന്നൺതു രുംലക്ഷ്യം പോരനവധിജനമ

ന്നെത്തിയെന്നോത്തുകാൾക

൧൭൪

കാട്ടു തുംകുറുക്കത്തു തത്തു മവിടെ

ക്കാക്കത്തു തത്തല്ലഴ

കാട്ടു തുംകളിയല്ലകൽക്കഴികളും

കാട്ടുംകുറുക്കോട്ടിലും

കോട്ടു രുക്കാറമണ്ണ നല്ലകയവൂർ

കല്ലാത്തിയെന്നിത്തരം

നാട്ടിൽപ്പെട്ടവർകൂടിയാത്തുകുതുകും

കന്നിച്ചവന്നിടിനാർ

൧൭൫

ചൊല്ലേറുന്നചെറുപ്പിളിരിചെറുകെ

ണ്ടശ്ശേരിവാഴക്കട

ത്തെല്ലുർത്തുകാട്ടുവേലിനല്ലതിരുനാ

രത്തുംതിരുപ്പാണ്ടിയും

കല്ലുർതുപ്പലമണ്ണ കാട്ടുകുളവും

ശ്രീകൃഷ്ണപുരികലും

കല്ലുരുമരുവുന്നമാനുഷർമദി

ച്ചന്നങ്ങണഞ്ഞീടിനാർ

൧൭൬

൪൪

പൂരപ്രബന്ധം

പുത്തുരുചോത്തനൃതംപുനരഥപഴയ

നൃതപല്ലവടകാ

പുത്തുരുചയനൃതഭഗവതികളുമെ

നല്ലപള്ളിക്കുറുപ്പം

ചെത്തല്ലുരുചെരപ്പരഴകടയചെന

ങ്ങാട്ടുനിന്നുംനാമന്മാർ

പത്തഞ്ഞുറല്ലുപാത്തട്ടികിരറിയുമാ

റെത്തിപൂരത്തലക്കൽ

പച്ച

കീഴ്കണ്ടുകീഴ്കുമുളവഴിമുളകു

നത്തുമുഴിക്കുളത്തും

പാഴ്പ്പാഞ്ഞാലുപറോരുങ്കളുമെഴികവള

പ്പാറകണ്ണാറമുക്കും

പീഴ്വിണ്ടുർവിലോരുവടകരെചെറുക

നത്തുകായ്ലാണ്ടിമാനം

തോട്ടിത്തോടിപ്പാഞ്ഞെന്നിവകരകളിലു

ള്ളാളുകൾക്കുറമിലു

പച്ച

താഴക്കോട്ടുതലപ്പിള്ളിയിലുപതല

ശ്ലേരിതാനിക്കുടത്തും

താഴക്കോട്ടല്ലതച്ചാട്ടിരിമ്പതരിതനാ

വായതുച്ചുംബരത്താ

കോഴിക്കോട്ടുംകുഴിക്കോട്ടിരിയിലുപതല

മത്തുറാത്തങ്ങണത്താർ

പാഴിൽക്കുട്ടിപ്പുഞ്ഞാനിപ്പായമതിലുമോ

പാൽമെഴിപ്പെതലാളേ

പച്ച

മണ്ണാക്കോട്ടല്ലമഞ്ചേരിയുമലമലമ
ക്കാലുമാങ്കാവുപിന്നെ
തണ്ണീക്കോട്ടുത്തറെക്കൽപുനരവിപറവ
ട്ടാനിചാലപ്പാത്തു
പുന്നോക്കോട്ടുപുഴായുപുളിമനവുമരോ
നല്ലപൂങ്കാവിൽനിന്നും
മുന്ത്രക്കോട്ടന്നുമുണ്ടാളുകളനവധിയെൻ
മല്ലികാവല്ലികാംഗി.

ഫലം

നിലന്തുരുന്നീലാംഗനവുമലകാമ്പുരുമര
മ്പലംപേരൂർപയ്യോർമലയുമരമത്തൂരവിലം
അലങ്കാരത്താൽവന്നഴകടയപൂരത്തിലവിടെ
സ്ഥലംപോരാഞ്ഞയ്യോപതരിയുഴരിടുന്നപലരും

ചിററൂർനെമ്മാറെചേലക്കരയുമലവെരി
ങ്ങോട്ടനാരേരിപൊയ്ക്കും
കോർറൂർകുണ്ടോട്ടിവൈനാടഴകിയപഴയ
ഞ്ചേരിപാട്പുറമ്പും
തെറുംനൈല്ലുവായുംനലമൊടികുന്ന
ല്ലായനിന്നുംനരന്മാ
രന്റമ്മുട്ടാതെണഞ്ഞാർസരസമധസരോ
ജാസ്രജാതകഭൂതേ

ഫലം

കുന്നോത്തിടണമൂരകംപെരുമനം
തൃക്കൂരിടക്കുന്നിയും
മന്തൂർമമ്പിളിമട്ടുളായിമഴവ
ന്നുമംമണത്തിണ്ണയും.

രൂന

പുരപ്രബന്ധം

മാന്വേമകരമായ നൂതവനമ

ണ്ണാലുരുമിത്യാദിയാം

മന്നിലെട്ടവർവന്നതിന്നൊരുകണ

ക്കിലെല്ലെൻറമല്ലേക്കുണേ

പ്രപു

കുണ്ണരംകുണ്ണനൂതംകരിനദികടവ

ല്ലുരുതുകണ്ടിയുതം

മണ്ണരംമാനനൂതംമനയഴിമണിക

ണ്ണാലയംമഞ്ഞളുതം

വെണ്ണർവേളുർവരോരെന്നിവപലദിശിനി

ന്നെത്തിടുംമന്ത്യാരോത്താൽ

തൊണ്ണരുംനൂതമല്ലുന്നവധിവനിതാ

വ്യാവുവന്നണഞ്ഞാർ

പ്രചുൻ

കോങ്ങോടുംകോടനാടുംകൊടുമുടികൊടക

ത്താടുകോലത്തുനാടും

പൂങ്ങോടുംപൂണ്ണസത്യത്തിനവിളനിലമം

കുന്നവന്നേരിനാടും

വേങ്ങാനാടുംവെറുതുംവിരവൊടുവെളിയ

ങ്കോടുമിത്യാദിദിക്കിൽ

രിങ്ങുംമാലോകരങ്ങുന്നിളകിയതവിലം

ചൊല്ലുവാനല്ലലത്രേ

പ്രൻ

വേട്ടംകോട്ടയമച്ചുമിഴിറചളി

കോടംചളിക്കാട്ടമം

കോട്ടംമ്പാലകടത്തനാടുകടലൂർ

കാരാപ്പഴക്കാരതം

കൂട്ടംകൂടിയണഞ്ഞുകൗതുകരസം
കൈക്കൊണ്ടുകണ്ണാണിതിൽ
കൂട്ടുണ്ടെന്നുനിനച്ചിടേണ്ടകയിലിൻ
നേർവാണികേരംകേണമേ

മാർഗ്ഗ

കൊല്ലംകോലഴികോടലെണ്ണകൊടവെ
ച്ചതുംകൊടിക്കുന്നമാ
കൊല്ലംകോട്ടുകൊടുമ്പുകോതകളുവു
കോടാട്ടുകോട്ടക്കലും
പല്ലംപൂരഗവപാക്കവെക്കളമിരി
ങ്ങാലക്കടക്കായമ

ങ്ങല്ലാമല്ലണിവേണിമാരുമാരുമി
ച്ചുതത്തോഷമത്തിടിനാർ

മാർഗ്ഗ

മുണ്ടക്കോട്ടുകുരിച്ചിമുക്കുതലയും
മുക്കാട്ടുമുക്കോട്ടിലും
തണ്ടക്കാട്ടുതളിപ്പറമ്പതളിയും
പിന്നത്തലശ്ശേരിയും
കണ്ടകായിലെഴുന്നലോകരുമഹോ
കൊണ്ടാടിമോദാനപിതം
രണ്ടുനാലുമതല്ലനേകമവിടെ
ക്കണ്ടൻകലേശാനനേ

മാർഗ്ഗ

പാലക്കാടുംപരത്തിപ്പറമ്പതളിവെരി
ഞ്ചെരിവൊന്നോലയെന്ന്
ല്ലാലത്തുരമ്പഴക്കാടഴകിയകഴിയ
മ്പാറകുറിപ്പാത്തും

രൂപ

പൂരപ്രബന്ധം

വാലത്തിങ്കൽ പ്രവൃത്തിക്കുകമതിലമരം

ലോകരുംശോകമെന്നേ

കാലത്തുണ്ടാകഴിച്ചുങ്ങിനെകലിതമുദാ

കാണാമാരോടണഞ്ഞാർ

മുൻ

ബേപ്പുരുംബെങ്കുളുംപുനകടനിടനാ

ടാവണകോട്ടിലുംമേ

ലാപ്പുരുംവാരണകോട്ടിലുമവലയ

കൊടിലുംകോടിലും

കെല്ലേറുംകേളിയില്ലാതിവവലദിശിതി

ങ്ങുന്നമാലോകരെല്ലാ

മപ്പുരുംകാണതിന്നായഴകിനൊടുതക

ഞ്ഞത്തിനാരത്തലെന്നേ

മുൻ

വൃഷകേതനനിശപരൻവിളങ്ങും

വൃഷശൈലത്തിൽവിശേഷവേലകാണാൻ

ജ്വലിനാരദമംഗലത്തുകാരും

വൃഷഭീച്ചുനവുമൊത്തുമൊജരായി

മുൻ

കായ്കുംവിടുകുളിച്ചിടുന്നതുമൊ

വിശിതപമെന്നുള്ളതി

നോരാതേററമുരോജഭാരവിജിത

ശ്രീകാഞ്ചനാദ്രീശപരേ

കാരോരോചിലദിക്കവേരുവെരുതേ

വെച്ചേറയോതിടവാ

നാരംഭിച്ചതുമെന്തിന്നെന്നപറയാം

സാരംസരോജേഷണേ

മുൻ

കന്യാകുമാരിഗോകുണ്ഠമെന്നുള്ളതിലകത്തരഹോ
ഇന്നെഴുംലോകരാട്ടുകണ്ടെന്നല്ലേണായതേക്കുണേ

വ്യാപ്തവാഴ് കയലുവാച്ചുകുതുകും
കേളനുകുണ്ഠിൻഫല

പ്രാപ്തിക്കാഗ്രഹമോടുപൂരമതിനായ്
പുണ്ണപ്രമോദാസ്യരായ്

സപ്തദീപിനകത്തഴുന്നൊരുമഹാ
മാലോകരെന്നാക്കയും

തപസ്വപണ്ണമതിൽക്കളിച്ചിടകല
ന്നൊന്നിച്ചുകണ്ടനാഥം

പലവിധത്തിലുമുള്ളൊരുമന്ത്ത്യരെ

പലരെയുംപരമാദിവസംപ്രിയേ

ഭരലഘുമോദഭരത്തൊടുകണ്ടുണാ

നലസിടാതെലസസൃഷ്ടലാധരേ

രായനാരുതുടുംചലകൾമുടുകുമാരായ്

പല്ലരക്കിട്ടനല്ലോ

രായനാരുതിലുകുൻതമിഴരിടയരും

മൃത്തമൊട്ടച്ചിമാരും

കായംമാരൻമടങ്ങുംപടിയഴകവര

ത്തുന്നനന്മൂരിമാരും

നായനാരുനതാംഗീമണികളുചിടതി

ങ്ങുനതിങ്ങുനമോദം

കോട്ടാരൻകസവിട്ടമുണ്ടുമൊരുമേൽ

മുണ്ടുംകരംരണ്ടിലും

എൻ

൨൦൪

൨൦൫

കൂട്ടിലാഞ്ഞാരുമോതിരങ്ങളുമഹോ
 പട്ടക്കരശ്ശീലയും
 കോട്ടംതീന്നൊരുചോറിയുംചിതമെഴും
 ശീലക്കടക്കൂട്ടമാ
 യാധ്യന്മാരെയുമസ്ഥലത്തിലധികം
 കണ്ടെന്നുകൊണ്ടാടിത്താൻ

൨൦൮

പാളത്താറുംപെരുത്തുന്തിനകടവയറും
 വീശുപാനുള്ളകീറ
 പാളത്തട്ടുംചൊളിഞ്ഞീടിനകടവടിയും
 സഞ്ചിയുംപഞ്ചപാത്രം
 തോളിൽക്കിറിച്ചൊളിഞ്ഞു ഏളാരുചറിയചഴം
 ഭാഗ്യവുംഭേസിവന്നാ
 മേളത്തിൽതള്ളിയുന്തിക്കശവിശപറയും
 പട്ടരൊട്ടപ്തപാത്താൽ

൨൦൯

പുഷ്പത്തിൽകുറിയുത്തുടത്തകരയും
 ചേന്നുള്ളൊരാത്തോത്തുമു
 ണ്ടിഷ്ടംപോലൊടിത്തുച്ചുറവിരവിൽ
 താക്കോലുമിട്ടങ്ങിനേ
 കൂട്ടിച്ചെല്ലുമൊത്തുകൊച്ചുകുറിമു
 ണ്ടുംകൊണ്ടുതമ്മിൽപ്പരം
 ചേർച്ചിത്തങ്ങൾപറഞ്ഞുകൊണ്ടുചലന
 നൂരാരെയുംകണ്ടുത്താൻ

൨൧൦

നാറിക്കീറിയവസ്രമൊക്കെവെളിവിൽ
 കാണിച്ചുടൻതറുട്ട

ത്തറൻ കോണകവുമുഷിഞ്ഞചരടിൽ
കോത്തിട്ടമോഹോപിയും
പാരംഭസുവുമങ്ങണിഞ്ഞുവടിയും
കുത്തിമരച്ചെല്ലവും
പേറിക്കൊണ്ടുവയോധികദിജരെയും
കാഴ്ചക്കുണ്ടിടിനേൻ

൨൦൭

നായ്ക്കുട്ടങ്ങൾനനഞ്ഞുലഞ്ഞചകലാ
സുനൽതലേക്കുട്ടമായ്
തുക്കിക്കൊണ്ടുകുണ്ടുചിട്ടുവളരെ
പേച്ചുപറഞ്ഞുങ്ങിനേ
നായ്ക്കുനാഥതുവയുവടിയുമായ്
നായ്ക്കുത്തിമാരെത്തമോ
കുക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നപുരമരിനായ്
പൂരിച്ചമോദാനപിതം

൨൦൮

ചാരംതേച്ചുചിരിച്ചുചെണ്ടിടകളിൽ
ചേരുന്നരുദ്രാക്ഷവും
പാരംകോപരസംകലൻചിഴിയും
മാനോൽമരഞ്ചാടിയും
ശ്രീരംചേൻകാരമല്ലകുടിലും
കൈക്കൊണ്ടുചങ്ങാതയാ
പൂരത്തിങ്കൽനടന്നിടുന്നാരവരെ
കൂസാതെഗോസായിമാർ

൨൦൯

ചുണ്ടങ്ങാച്ചുന്നിമുടാത്തൊരുചറുവസൻ
കൊണ്ടമോതറുടുത്തും

കൊണ്ടോത്തിൻകയ്യുകാട്ടിക്കടവയറുതുളി
 ന്വിച്ചുവേർത്താത്തിയോടേ
 ശുണ്ണിക്കുന്നല്ലത്രെണ്ണക്കുമാരലർവിശിഖ
 ഭ്രാന്തിനുംപാത്രമായി
 ടുണ്ടോതിക്കടപിജന്മാർപലരുമവരെയും
 കണ്ടുത്താൻകാഴ്ചരംഗേ

൨൦൮

ചീനക്കാൽക്കടയുംചെരിപ്പുമധികം
 താക്കോൽകളുംമുദ്രയും
 വൈനാവാംവടിപാവുമുണ്ടുകുറിമു
 ണ്ടിത്യാദിഡിങ്കോടേറ്റോ
 മേനോന്മാരഭിമാനമുള്ളവർമുടാ
 പാരാതെപൂരംശ്രമി
 പ്പാനായിട്ടുനടന്നിടുന്നനിതരാം
 നിരാളതുല്യപ്രഭേ

൨൦൯

വട്ടക്കണ്ണിണയുവലിച്ചുതിരുക്കും
 മേൽമീശഗന്ധാക്ഷത
 പ്പൊട്ടുംവട്ടുമാലുകൊണ്ടുതലയിൽ
 കൈട്ടുംകരേഡപ്പിയും
 കട്ടിസ്സോമനമെന്നുവേണ്ടവടിയും
 പാപ്പാസുമായിപ്പാ
 പ്പെട്ടിടുന്നപനത്തൊടാജ്ജഡിജിമാർ
 ഭോഷ്ഠപ്ലവേഷ്ഠാർകളും

൨൧൦

വൈരജ്ജോടുകടക്കുന്നുംവലിയമു
 ണ്ടെന്നല്ലതിങ്ങാനിരം

ചേരുന്നല്ലൊരു ചീനലേസുഖടിവാറും
കാണപ്പെട്ടാലങ്കിയും
പാരാതിങ്ങിനെയാടിയോടുതമശിൽ
ദാരാദിസങ്കാർപണി

കാരാഭൂതൃഹരകോത്തുകാഴ്ചയിലണ
ഞ്ഞാരെന്നറിഞ്ഞിടണം

൨൧൧

ജംഭുവെരിയൊടുതുല്യനാമിയ
തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സുമാ
തമ്പിയാകിയൊരുവർക്കേരളമഹി
നിലിമ്പുകലനാഥനും

അമ്പിനോടഥപരാപ്രമോദമരുളും
പ്രദേശമതിലുള്ളനൽ

സമ്പ്രദായവുമഹംപ്രയാസരഹിതം
പറഞ്ഞിടുവനെൻപ്രിയേ

൨൧൨

കെട്ടിയേററവുമുയർത്തിമാനമതിൽ
മുട്ടിടുന്നൊരണിവെങ്കിളി-
ത്തട്ടുമുള്ളിൽമണികട്ടിലുംമുഴുല
പട്ടുകൊണ്ടൊരുവിതാനവു

പുഷ്പകാന്തികലരഗുളോപ്പുകുള
മിഷ്ടസേവകരുമുന്വകൈ

കെട്ടിനില്ക്കുമൊരുമട്ടുമോർത്തിടുകി
ലൊട്ടുതല്ലുധുവരാനനേ

൨൧൩

ചട്ടയുപതുരചൊട്ടയിട്ടുകഴൽ
തോക്കത്തൊപ്പികളുമങ്ങുകാൽ

൫൪

പൂരപ്രബന്ധം

ചട്ടയുചട്ടലവട്ടദൃഷ്ടികളു
തിട്ടരുട്ടമൊരുധാതുവു
എട്ടദിഷ്ടമുട്ടെട്ടമാറുചില
ശബ്ദമിട്ടണിയതായ്തലാം
ഗാട്ടുകാർ ചിലശിപായിമാരുടയ
കൂട്ടവുണ്ണാളമനോഹരം

൨൧൪

കാത്തവീച്ചനമണഞ്ഞുകാൽത്തളിർ
പണിഞ്ഞിട്ടന്നുവരന്റെമെയ്
കാത്തുകൊണ്ടിരുപ്പാത്തുമുണ്ടുടനു
രത്തുകൊണ്ടുചിലകാവലും
നേന്തിട്ടന്നവരൊടങ്ങിത്തുരസി
ചേന്തിട്ടന്നൊരണിതോക്കതിൽ
കോത്തിരിയുമൊരു കൂത്തകുന്തവുമ്മോ
വിചിത്രതരമെത്രയും

൨൧൫

പങ്കജാക്ഷിജനസംഘമെഴുവില
ലങ്കരിച്ചുവിലസുംശര
ത്തികൾനേർമുഖിവിശങ്കമായവർവ
രുന്നകാങ്കിലവനെങ്കിലും
സങ്കടംസപദിസംഘദിഷ്ടമതി
നില്പുശങ്കയമൃത്യുരാം
വങ്കരാകിയൊരുകികരകുമാവ
രോത്തുകാങ്കതിഭയങ്കരം

൨൧൬

വമ്പഴംജഡിജിമുഖ്യരാംവലിയ
ശമ്പുത്തിലമരംമോ

വൻപ്രമാണികളൊതുങ്ങിനിന്നുവെക്ക
മാനമോടുമദിരേക്ഷണേ
തമ്പുരാൻറെതിരുമുമ്പിൽവന്നഥസലാം
കൊടുത്തുപിരിയുന്നതും
സംഭൂതാമൃതഘടസ്തനീമകടരണമേ
സപദികണ്ടുഞാൻ

൨൧൭

അതുതങ്ങി വകണ്ടുവിസ്മയി
മുല്ലനേരമൊരനല്ലെങ്കുതുകും
അപ്രദേശമതിൽനിന്നുനദിയോ
ടത്തുതാഗ്ഗിമണിപോന്നുപിന്നെഞാൻ ൨൧൮
മല്ലാക്ഷിമാർമണിധരിക്കുകമറെറാരോട
ത്തുല്യാസമോടുകിൽഞാനഥചെന്നുണഞ്ഞു
ചൊല്ലാവതല്ലവിടെയുള്ളൊരുവിസ്മയങ്ങ
ളെല്ലാമഹോമദമരാളസമാനയാനേ ൨൧൯

അതിവിരുതരതായോരുണ്ണിനമ്പുരിമാരും
രതിയൊടുരണമാടുംമാനിനീമൗലിമാരും
അതുലരസമിണങ്ങിക്കൂടിയേളിച്ചുനിലു
ന്നതുമധികതരംഞാൻകണ്ടുകല്യാണശീലേ ൨൨൦
അടിയിലടിയുമാറങ്ങാറുമുണ്ടെന്നുചുറ്റി
ട്ടിടയിലടിയിലോളംകോണകത്തിൻറെവാലും
വടിവിനൊടഥതുകീട്ടുണ്ണിനമ്പുരിമാര
നടവൊടുചിലർകൂടിസ്സഞ്ചരിക്കുന്നകണ്ടു ൨൨൧

കുടുകുതുകപൂർവ്വംചാമുബന്ധിച്ചശീല
കൂടകൾവലിയുമുണ്ടുംമേതിരചെന്നുറുലും

അടവിവപലതുള്ളോരന്തണന്മാർതിരക്കിൻ
നടുവിലഥനടക്കുന്നുണ്ടതുംകണ്ടുപാരം ൨൨൨

സഖികളൊടുമിണങ്ങിസ്സാദരംകണ്ണിളക്കി
ട്ടവിലജനമനസ്സുകടുകൊണ്ടപ്രദേശം
സുഖമൊടുസുഭഗന്മാരെത്തുഞ്ചെജവാതുകോട്ടു
നുഖികളുമിടക്കുടിത്തിക്കിൻപൂണകണ്ട ൨൨൩

കുളർമുലകളുമേമൽകോപ്പമാസ്മീജനത്തിൻ
കുളർമതിവദനത്തിൻകാന്തിയുംകണ്ടുചിത്തം
ഇളകുമിളകിടാഞ്ഞാലിട്ടിളക്കുകടാക്കു
ങ്ങു മധികവിശേഷംതന്നെയൊന്നെന്നയാനേ ൨൨൪

പുഷ്പാനന്ദംപ്രവിഷ്ടംതദനുസവിമയാ
ഭാഗ്ഗവീസ്ഥാനമുഖ്യം
ദിഷ്ടാന്താവദിചിത്രസ്മിതവിജിതശരത്ത്
കൌമുദികാചനസ്മി

തുഷ്ടാദൃഷ്ടാവരിഷ്ടാവനജദളദശാം
ചാരദ്രുഷ്ടാവിശേഷം

പുഷ്പാഭീഷ്ടംമമൈവംമഹിതഗുണമയാ
സാമയാസാരസാക്ഷി ൨൨൫

ഭർത്താഭാഗ്യാംബുരാശിജ്ജഗതിവിജയതേ
പൃതഷഃകോഭവത്പ്രാ

സ്തോയഞ്ചാത്രാഗതോവാസുമുഖിതവകുലാ
താവകാനാമധേയം

അത്രസ്ഥാവതിദൂരസ്ഥലനിലയവരേ
സംസ്ഥിതാവസമസ്തം

പുത്താന്തഃപുത്രജിദപാരണവരഗമനേ

വാമനേത്രേവദിതം

൨൨൩

ഗിദ്യാണമായരുജീയാലറിവാനനന്താ

ഗിദ്യാണവയ്യിങ്കതില്ലവിഭക്തിയില്ല

നീദ്യാഘമില്ലമലയാളമതായഭാഷ

നിദ്യാജമായടിയനോടരുജീടവേണം

൨൨൪

പുണ്ഡരീകദളനേർമിഴിതാനീ

വണ്ണമനോഭരചാഞ്ചൊരുശേഷം

മണ്ഡിതാംഗിമലയാളമതായ്ഞാൻ

തിണ്ണമേവമവളോടുവദിച്ചേൻ

൨൨൫

ആരാണാരോമലേനിൻപ്രിയതമനൊരുവൻ

ഭാഗ്യവാൻപാരിലായാൾ

പാരാതെത്തിട്ടുണ്ടോതവകുലവുമഹോ

പേരുമന്തായതാക്കി

ആരാലോനീവസിക്കുന്നൊരുഭവനമതി

ങ്ങിപ്രദേശത്തുനിന്നി

ട്ടാരാലോപത്തമാനംവദസുകലമമ

തേന്ത്രഗ്രഹസ്തീന്ത്രയാനേ

൨൨൬

ആമോദമോടുമലയാണമയിലിത്തരംഞാൻ

വാമാക്കിയാകുമവളോടുപറഞ്ഞനേരം

സോമപ്രകാശമുഖിയാമവളിപ്രകാരം

പ്രേമംനടിച്ചതിനുമുത്തരമാനടിച്ചാൾ

൨൨൭

എന്റസ്സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടറിയണമടിയ

ത്തിന്നുരണ്ടുണ്ടുകാണ

ഉപ്പു

പുരപ്രബന്ധം

ന്മാരേകൻവാൽരാണത്തിതരനൊരുധര
 ദേവനാണാരണേന്ദ്ര
 വാരസ്യാരാണപേരുംവിരവാടുവിടകൊ
 ഉളാമഹോകുഞ്ഞിയെന്നാ
 ണാരാലല്ലേറാമാരാലഴുകിയമണിക
 ണാലയത്താലയംമേ

രണ്ടു

വന്നിട്ടില്ലടിയൻറവല്ലഭാരമോ
 ജ്യേഷ്ഠത്തിയുങ്കാന്തനും
 പിന്നെക്കുട്ടികൾദാസിമാരുമിവിടെ
 ചിറ്റമ്മപെറ്റമ്മയും
 വന്നിട്ടുണ്ടവരോടുകൂടിയടിപ്പൻ
 വന്നെന്നറിഞ്ഞിടണം
 മന്നിൽകേളിയെഴുതുമഹിസ്മരകുല
 ശ്രീമഹാലിമുക്താമണേ

രണ്ടു

ഭവതിഭരിതമോദനെന്നൊടൊന്നിച്ചുവന്നോ
 രവരവിടെയരിപ്പോൾനിന്നുകാണുന്നപൂരം
 ഇവിടെമരുവിടുന്നോമാറുവല്ലേടമൊത്താ
 നവരെയരികയില്ലെൻകുട്ടിമാൻദൃഷ്ടിയാളേരെന്നു

* * * *
 * * * *

വന്ദേനവസുന്ധരാസുരവര
 ന്മാരായിടാനിഞ്ജി
 നമ്പോടൊത്തുചെയ്തിലുപഴമന
 സ്സിൽതെല്ലുചിപ്പുപ്രിയം

തുന്ധിപ്ലാത്തജനങ്ങളെ കുറിനമയ്
കമ്പംവിടിപ്പിക്കു
നന്മുരാരുടെധർമ്മമാണതുചവി
കേളാതൊരാളാരമോ

൨൩൪

കൽക്കണ്ടാധരികേൾക്കനീകനിവിനൊ
ടിപ്പോൾകുലിച്ചിടീനോ
രക്കാൽശരീരങ്ങളിന്നതുവിചാ
രിച്ചല്ലമല്ലേക്കുണേ
ഇക്കാലത്തുചവായവേഴ്ത്തുകൊ
ണ്ടെന്നോതിയാലുംനിന
ക്കിക്കണ്ടീടിനങ്ങളോടുചിയി
ല്ലെന്നൊന്നറക്കുന്നുഞാൻ

൨൩൫

ചലമിഴിചതിയല്ലീസ്സേഫമോത്തുള്ളിലിപ്പോൾ
കലവറകരുതാതിക്കുള്ളമിപ്പാത്തങ്ങൾ
പലവകവെടിപാട്ടിക്കുന്നനീയിന്നിതിന്നാൽ
മലിനതകരുതല്ലേമാനസേമാനനീയേ

൨൩൬

അന്തർവാണികളായനിങ്ങളുഴകോ
ടേറപ്രശംസിക്കിലും
ചന്തക്കേടുതിരഞ്ഞെടുത്തുവഷളം
യേററംശകാരിക്കിലും
അന്തസ്സാരവിഹിനയാമടിയനി
ല്ലെന്നുംഭവാനൊരാടി
ഒന്നന്താലാലുചൊരപ്രിയംനമിമയം
സന്തോഷമെന്താകിലും

൨൩൭

കല്പേനീകനിവോടുമൊന്നിഹകടാ
 ക്ഷിപ്തിടുകിൽജനസാ
 ഫല്യംവന്നുനിതാന്തമെന്നുകരുതി
 കൊണ്ടൊന്നുകണ്ടിടവാൻ
 എല്ലാലോകമെത്തിടുന്നുചുനരി
 സ്പ്പിലയോടൊത്തുനൽ
 സല്ലാപത്തിലലിഞ്ഞെങ്ങെടൊശുകസം
 ലാപേശകാരിക്കുമോ

൨൩൮

വാക്കാതങ്ങിനെനിങ്ങൊംഗിയിൽമുദാ
 പേർക്കുന്നവാക്കുത്രയും
 കേൾക്കുന്നോരുമകക്കരുന്നിഴലകോ
 ടേർക്കുന്നുസൽകെഴുതുകും
 വാക്കിന്നിങ്ങിനെവൈഭവംപറകിലി
 ല്ലാക്കുംസുരേന്ദ്രൻറവാ
 ബ്രാക്കുംമന്തപതഞ്ജലിക്കുമഴലു
 ണ്ടാക്കുംഭവാനാരമോ

൨൩൯

കഷ്ടകാമിനിതമ്മിലീമിനുസവാ
 ക്കെന്തിന്നതെല്ലാമിരി
 ക്കട്ടേനീയൊരുമിച്ചുവന്നവർകളി
 ന്നാരൊക്കെയൊന്നെന്നതും
 കട്ടേറഗ്ഗണമുള്ളകാന്തനെവിടെ
 പോയെന്നുമെല്ലാമറി
 ണ്തിട്ടേമറെരാകാരുമുള്ളസകലർ
 ചൊന്നാലുമിന്നാദരാൽ

൨൪൦

ഏവംപറഞ്ഞവിടെയങ്ങടവോടിയന്നു
 ഭാവംതെളിഞ്ഞു പരിചോടുമുറക്കിത്തടം
 ലാവണ്യസാരമൊഴുകുന്നവളോടുപിന്നീ
 ടീവണ്ണമോതിമദമത്തമതംഗയാനേ

൨൪൧

തരംനന്നനന്നത്തിരക്കാണുചിന്ന
 തരംനമ്മളൊന്നാണതെന്നിട്ടുമേവം
 പരംനാണമെന്താണതല്ലാംവെടിഞ്ഞി
 ണിരുന്നാലുമെന്നിട്ടുമല്ലാലുമല്ലാം

൨൪൨

രാഗംകൊണ്ടുടനേവമാപ്തമന

കുഷ്ഠാദേവനോതിപ്പരം
 വേഗംമുണ്ടതിനിട്ടിരിക്കുവതിനായ്
 താനേവിരിച്ചുങ്ങിനെ
 ഏകിക്കൊണ്ടഥകണ്ണുകാട്ടിയതിലെ
 നത്തവ്വിൽമന്ദസ്തിതം

തുകിക്കൊണ്ടവരംമന്ദമൊന്നുചരിതോ

ഷത്താൽപറഞ്ഞിടിനാരം

൨൪൩

* * * *
 * * * *

ഭൂരിശ്രീപുകൾപൂണ്ടുരണ്ടുപരിഷ്

കാരംതകത്താപ്പക
 പൂരത്തിൻറവസാനകൂട്ടാവടിയും
 കണ്ടാശ്ശുകൊണ്ടാടിത്താൻ
 പോരമ്പോൾനടുവത്തിനെപ്പഥിമുദേ
 കണ്ടോത്തുകുടിക്കുജി

കാരാഭിമുഖപോന്നത്തെയു വിട്ടു
നാലോലലോലേക്ഷണേ

൨൪൪

തുകാരകോട്ടപട്ടേരിയുമനിശമിരി
ക്കുന്നാരില്ലത്തുചെന്നാ

സ്സൽക്കാരംസർവ്വമോദങ്ങളകിനൊടുക്കുളി
പ്പുത്തമോനിത്യകുതും
ചിതകൊന്നല്ലാംകഴിച്ചിട്ടറിഞ്ഞമറിയാ
ത്തല്ലതേകാദേശിക്ക

ന്തികാലംമുഖ്യമെന്നതിരിട്ടുകിരുകതി
കൊണ്ടുകേളുത്തുത്തടം

൨൪൫

ഭക്ഷണംതകഴിച്ചുതന്നി
ന്നക്ഷണംനടുവെച്ചുചിന്നത്താൻ
അക്ഷയാദരമിറങ്ങിനേൻവിശാ
ലേക്ഷണേലളിതഗാത്രിമാർമണേ

൨൪൬

ഭാവംചേർന്നുതടങ്ങുംപോരുമളവിൽ
പാരായണയാപ്താരമേ

കാവിൽതെക്കുപുറത്തു * * * മതിൽ
പുക്കുശ്ശുപുണ്ണാദരം

ആവേശത്തിലെന്നതെന്നാഴികളിൽ
* * തിവിശ്വാതയാൽ

മേവുമാനിനിയൊത്തിരുന്നുകരയ
ങ്ങുന്നാളിലെന്നോക്കണം

൨൪൭

രസംകുറഞ്ഞീടിലുമല്ലനേരം
വസിച്ചുതന്നത്രവജ്രവേനപിന്നെ

രസിച്ചുപോന്നെന്നുമാറിത്തുറക്കുക
രസക്കടക്കുസ്തനിമാർമണേനി

൨൪൮

തരത്തിലപ്പോരവഴിതന്നിൽവെച്ചു
മരത്തനെക്കണ്ടൊരുമിച്ചുപിന്നെ
ധരിക്കുമുന്നാളുമിറങ്ങി * *

* * * ചെന്നങ്ങഴകോടണത്തു

൨൪൯

കേറിച്ചെന്നവിടത്തിലുള്ളവർകളെ

പ്പാരംവിളിച്ചിട്ടു
നാരംവാതിൽതുറന്നതില്ലതുമി
ത്തത്താൽനിശേഷംനന്നേ

സാരംഗാക്ഷിതിരിച്ചുപോന്നുപുനര

* * * ലെത്തിക്കുറേ

നേരംഞ്ഞങ്ങിരുന്നസുന്ദരികളോ

ടൊന്നിച്ചുനന്ദിച്ചുമോ

൨൫൦

മൂന്നാലുനാഴികതകത്തുവസിച്ചുത്തങ്ങൾ
മൂന്നാളുചൊത്തവടാനിന്നുചിറങ്ങിപിന്നെ

ഇന്നുഴിയിപ്പുകൾനാടുന്നായ * * * *

ചെന്നാശുചേർന്നാദികരാധരിതാഡകാരേ ൨൫൧

* * * * ലതുനേരമാളുകളു

സാരമല്ലമെടുത്താലും

നാലുകുട്ടിലുകൾക്കൊക്കെയുമു

മോന്നിറഞ്ഞതിനിറകലം

നാലുമെട്ടുചൊരുമിച്ചുതിങ്ങിമരു

വുന്നകണ്ടമുമ്പിത്തുവെ

നമു

പുരപ്രബന്ധം

നാലുമൊട്ടുലസാതകുത്തയിക

ടന്നുത്തുടർകമനീമണേ

രമ്യ

കുട്ടിപ്പെണ്ണയിൽവാണിമാർകലമണേ

കൂസാതെകണ്ടേററവു

പുഷ്പപ്രീതിതലന്തതന്നിയിക

ത്തപ്പോളനല്ലാദരം

* * * * വതാംകരംഗമിഴിയാരം

വാടുന്നകേട്ടിട്ടുടൻ

തുഷ്ടിപ്പെട്ടമചെന്നുത്തളവിടെ

കൈൻചുണ്ണുപുണ്യോദയേ

രമ്യ

ഗാനംകേൾക്കേജനത്തിന്റെറയുമവളുടെയും

കൂടിയുള്ളോരുമദ്ധ്യ

സ്ഥാനത്തിൽചെന്നിരുന്നിട്ടവരവിലരെയും

പിട്ടിലോരംപകിട്ടി

ജ്ഞാനഭാവമുത്താനംകൂതുകമൊടികി

കൂടിയപ്പോൾമരത്തൻ

താനംമച്ചിൻവെളിലാത്തുവവുമുടന

വുണ്ണുമായുണ്ണുനീയേ

രമ്യ

പണ്ടെറൊപ്പുമുദിലാത്തവരവിലരമൻ

നാട്ടുമോരോന്നിവണ്ണം

കണ്ടപ്പോൾജ്ഞാനിയാണെന്നരമകതളിരിൽ

കണ്ടുകൊണ്ടങ്ങുമിങ്ങും

മിണ്ടാതേകണ്ടിരിപ്പായതുപാഴുതവളും

നേരെനോക്കിച്ചിരിച്ചും

കൊണ്ടെന്നോടിപ്രകാരംഫലിതമഥവാ
ഞ്ഞീടിനാറപങ്കജാക്ഷി

൨൫൫

* * * *
* * * *

രാപ്പുരത്തിൻവീശേഷംവിവരമാടറിവാ
നാശയന്തന്നിലല്ലം

താല്പയ്ക്കന്താർവെറുത്തേൻമുട്ടമൊഴിമുതിരു
നാകിലൊന്നിന്നെരക്കാരം

കോപ്പോരോന്നങ്ങണിഞ്ഞിട്ടഴുകിയകടവെ
ബാമരാദ്യങ്ങളോടും

വാല്യേറുംവാരണയുംലംഘിരവിനൊടിരുഭാ
ഗത്തുമൊപ്പംനിരന്നു

൨൫൬

കാട്ടുന്നചിലരെൊപ്പമങ്ങനടകൊ
ണ്ടീടുന്നകമ്പംനിവ

ത്തിടുന്ന ചിലർകാമിനീമണികളെ
ത്തേടുന്നപിന്നെച്ചിലർ

കൂടുന്ന ചിലരാൽത്തരക്കലിടമി
ട്ടിടുന്നതിക്കിത്തിര

ക്കീടുന്നചിലർപാരമങ്ങിനെപരു
ങ്ങീടുന്നചന്ദ്രമേക്ഷണേ

൨൫൭

പാടുന്ന ചിലർതാളമങ്ങിനെവിടി
ച്ചീടുന്നപാരംരസി

ച്ചീടുന്നചിലർനിന്നടൻതലകുലു
ക്കീടുന്നപിന്നെച്ചിലർ

ചാടുന്ന ചിലർ ചഞ്ചലാക്ഷികളെ നോ
 ക്കീടുന്ന കാണാത്തുഴ
 നീടുന്ന ചിലർ മോടിയിൽ ചിലർ മുറു
 ക്കീടുന്ന മുശേലാക്ഷണേ

൨൫൮

കൂടുന്ന പുരുഷാരമാരവമുയ
 ന്നീടുന്ന മേളം മുഴ
 ണീടുന്ന കടയോട നിന്നഥപുഴ
 ണീടുന്ന പൂക്കുങ്ങളും
 തേടുന്ന കതിനത്തരം ഭൂവിനിര
 ത്തീടുന്ന തിണ്ണനാവ
 ച്ചീടുന്ന വെടിപാർമിണി നെന്ത
 ണീടുന്ന നാടൊക്കെയും

൨൫൯

മാടിന്നു നമണെക്കുമാനകൾ പിണ
 ണീടുന്ന വെണ്ണത്തുകൊ
 ണ്ടോടുന്ന ചിലമുക്കിലും പലജനം
 കൂടുന്ന പേടിച്ചു മോ
 തേടുന്ന തരളാക്ഷിമാർ ഭയമു
 ത്തീടുന്ന പണ്ടങ്ങൾക
 ട്ടീടുന്ന ചിലർക്കുള്ള നെത്തടിയിലി
 ട്ടീടുന്ന തന്നപിമണേ

൨൬൦

വാടുന്ന വെയിൽ കൊണ്ടുലോകർ തണൽ തേ
 ട്ടീടുന്ന വല്ലാത്തര
 സ്വീടുന്ന പരമങ്ങുകാല്ല്യാടിപാ
 ന്നീടുന്ന പാമൊക്കെയും

മുട്ടന്നുരവിമണ്ഡലംവെടികൾവെ
ച്ചീടുന്നുപൊട്ടിത്തെറി
ച്ചീടന്നുകുതിനത്തരംകലശലേ
റീടുന്നുകണ്ടെക്കുന്നു

൨൩൧

ആട്ടന്നുകൊടികൊമ്പനാനകൾനിര
ന്നീടുന്നുകാണാനുണ
ഞ്ഞീടന്നു ചിലവേശ്ശുമാർചിലരിരു
ന്നിടുന്നുസംഗ്രാമരം
ചൂട്ടന്നുശുകവാണിമാർസുമമട്ട
ത്തിടുന്നുമാന്താർശരൻ

പോട്ടന്നുവിശിഖങ്ങാമാനുഷർമയ
ങ്ങീടുന്നുമല്ലേക്കുന്നു

൨൩൨

കൂട്ടന്നു ചിലമത്താമസ്തികൾപക
ച്ചോട്ടന്നുപിന്നാലൊച
ന്നീടന്നു ചിലരത്രയല്ലിടകൊള
ത്തിടുന്നുനിസ്സംശയം

കൂട്ടന്നുകടചാമരങ്ങളിടതു
ന്നീടുന്നുകോലാഹലം

കൂട്ടന്നുപരമിത്തരംപൊടിപൊടി
ച്ചീടുന്നുപൂരംപ്രിയേ

൨൩൩

തേട്ടന്നുകുതുകുന്നതാംഗികൾവിള
ങ്ങീടുന്നുവിശപംമയ

ക്കീടന്നുസുകടാക്ഷമാംവലയെറി
ഞ്ഞിടുന്നുവല്ലാതതിൽ

൯൮

പൂർവ്വസ്വം

ചാടുന്ന പതിയാലെകാമികളുതാ
യിടുന്നമത്സ്യങ്ങൾമാൽ
തേടുന്നതൊഴുപ്പോഷമന്തിനപറ
ഞ്ഞീടുന്നവെണ്മാലികേ

൨൩൪

* * * *

പാരിലാരംപ്രസിദ്ധംതടവിനതിരുവ
മ്പാടിലേററംവിളങ്ങും
താരിലെല്ലിന്റെമണാളൻതിരുവടികുതുകും
മാനസേമനുഷാണരും
പൂരിപ്പിക്കുന്നപൂരത്തൊട്ടുപാരുവതിനി
പ്പാറാമേക്കാവുകാരും
കോരപ്പനാക്കുപാർത്താലുശിരത്തൊരുണ
ത്തൊളമുറത്തരിലുണ്ടോ

൨൩൫

പാരൊക്കെക്കീർത്തിചിന്നിച്ചിതറിനതിരുവ
മ്പാടിയിൽപ്പരമീയം
ണ്ടൊക്കെക്കേമമായിപ്പരമുലകലയും
മാറുപോഷംതുടങ്ങി
നേരൊക്കത്തുള്ളകൂട്ടുകുതിനവെടിയുട
ങ്ങീടിഗന്തംമുഴങ്ങി
പാറക്കാവുമടങ്ങിതദനകുതികുതി
ച്ചോട്ടടാകാട്ടുമോടി

൨൩൬

* * * *

പാലോലുംമൊഴിമാർകലാഭരണമേ
പാറാതെകേളപ്പതി

നാലാതിയതിനന്ദിയോടുചകുല

ണ്ടുത്തേറ്റമാത്താദരം

ശീലംചേന്നൊരൊളപ്പമണ്ണവസുധാ

ഗീർവാണനോടൊത്തുത്താൻ

കാലാരതിവദാംബുജംപണിയുവാൻ

പൊയ്യല്ലപോയിടിനേൻ

൨൬൭

ഒരുനാൾതെഴുതുംകൊണ്ടിട്ടൊരുതാമസമെന്നിയേ

തരുണിരത്നമേപിന്നെത്തരസംചോന്നുത്തങ്ങും ( )

മടിയൊതുടനേത്തങ്ങൾമടവാർമുടിമാലികേ

എടവക്കാടരിൽചേൻ ചട്ടലായതലോചനേ ( )

കളിച്ചുകൊണ്ടിനെത്തങ്ങളൊന്ന

വിളിച്ചുനേരത്തുവിശാലനേത്ര

വെളിച്ചവുംകൊണ്ടുപവന്നൊരുത്തി

മുളച്ചുമോദനതുറന്നുവാതിൽ

൨൭൦

ആളുംകൊതുക്കുമോടുകഞ്ഞിയുമൊ

കൊച്ചുട്ടിയുടത്തങ്ങൾ

ണ്ടാളുംകൂടിമനോജ്ഞമാംമണിയറെ

കുൾപ്പുകുപ്പുണ്ണാദരം

മുളിക്കുൾക്കുമുക്കിയങ്ങിനെതക

ത്തുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ

ണ്ടാളൊന്നിച്ചവിടെക്കുവന്നുപറയാ

മാരെന്നതാരോമലേ

൨൭൧

കിളിമൊഴികിഴിയേടംശങ്കരൻതാനുമേറ്റം

വെളിപ്പെടുമിളയേടംകുഞ്ചുവുചഞ്ചലാക്ഷി

തെളിവൊടിവരുമെന്നോളംണമോവന്നതോമൽ
 തെളിരൊളിതനുവല്ലിത്തയ്യലേപായുതല്ലേ ൨൭൨
 പിന്നെപ്പെൺപികവാണികേളവരുമി
 സ്സന്നദ്ധരാംതെങ്ങും
 തനപംഗീമണിമാരുമായവികലാ
 നന്ദംകലർന്നിനെ
 നന്നായേളമടിച്ചിരുനുകരെയ
 ഞ്ഞേരമാശ്ശങ്കരൻ
 ചൊന്നാനിങ്ങിനെചൊല്ലേഴുന്നമടവാർ
 മൃദുനവൈവസ്ത്രമേ ൨൭൩
 ഉൾക്കൊള്ളുംകെഴുതുകത്തോടറിയണമധുനാ
 ഞങ്ങൾമണ്ടാളമേററം
 ചൊല്ലൊള്ളുംസംഗമേശോത്സവമതികുതുകം
 കാണുവാൻകാഷയോടെ
 ഇക്കാലംയാത്രയായോരളവതിലവദാ
 തോപലക്ഷണിദേവൻ
 തെക്കോട്ടുണ്ടെന്നു * * * തിലഴുകൊടെഴും
 പരേകംഗ്രാപറഞ്ഞാൾ ൨൭൪
 എന്നാലൊന്നിച്ചുപോകാംബഹുരസമിവിടെ
 ഞ്ഞേരത്താദിജൻതാ
 നിന്നിപ്പോൾയാത്രചൊല്ലുന്നതിനിനിവരുമോ
 യെന്നുചൊദിച്ചുഞങ്ങൾ
 ഞ്ഞേരത്തംബുജാക്ഷീമണിയവളെടവ
 കാടതിൽചെല്ലിലിപ്പോൾ

തന്നെക്കാണാമതല്ലാതിനിയീഥവരികി

ല്ലെന്നുനന്ദിച്ചുചൊന്നാൾ

൨൭൫

അതുകേട്ടുവിടുന്നതാമസിക്കാ

തതുലംപ്രീതികലൻതീവവേഗം

മതിചേൻഭവാനൊടൊത്തുപോക

ന്നതിനായിട്ടിതിലേകരേറിഞ്ഞാൾ

൨൭൬

ഉണ്ടെങ്കിൽതാമസിക്കാതുമുണജലധേ

മുണ്ടുമെല്ലാമെടുത്തും

കൊണ്ടിപ്പോൾയാത്രയായിടുകകിമപിനട

ക്കേണ്ടകണ്ണിച്ചിടേണ്ട

വണ്ടിക്കൊന്നിച്ചുപോകാമതിനൊരുവനെത്താ

കണ്ടുതെയുറതാക്കീ

[൯

ട്ടുണ്ടതുസംശയിക്കേണ്ടവനിയിൽവിളികൊ

ണ്ടൊരുവിപ്രൗഢമൗലേ

൨൭൭

കാൽത്താൻനിശ്ചയിക്കുകമനികളൊടമോ

യാത്രപാരാതുമെക്കു

നേരിട്ടോറങ്ങിരിക്കുന്നലമൊടൊരുമുറ

കിപ്പോൾവേഗംകഴിക്കു

ധൈര്യംനന്നായുറെക്കുതരണികളൊരുമി

ച്ചുള്ളവാസംതൃജിക്കു

പാരംമാംവിശ്വസിക്കുപരിചിനൊടുതക

ത്തൊത്തുപോകാമെന്നീക്കു

൨൭൮

സാമോദിനിങ്ങൾപോയിസ്സുപദിമിനസമം

വണ്ടിയുശ്ശേട്ടമാക്കി

പുല്ലമേട്ടിൽകൊണ്ടുവന്നുപുടിയുടെനികടേ
 നിത്തിനിശ്ശങ്കമെന്നെ
 ശ്രീമാനാരാധാഭാഗവതാഭിനോദവിളി
 ചേക്കുണാനുപുരത്തിൽ
 ക്ഷേമംമേവുന്നതുണ്ടായുരുമകതളിരിൽ
 കിലുതിന്നില്ലശേഷം

൨൭൯

ഇപ്രകാരമവരോടുവദിച്ചു
 സൽപ്രഭോദമധയാത്രയായ ചു
 ഞ്ഞൊഴെന്ന്മരികിൽവന്നുവസിപ്പിച്ചു
 വിപ്രവയ്ക്കുണിതാനുമുറച്ചു

൨൮൦

ഇഷ്ടമാരെക്കുടിക്കുമ്പാഴുതിലിതരനെ
 സ്മരിക്കാതെപാരം
 തൃപ്തിയാവാൻറതുഞ്ചത്തവിരതമമരം
 വെണ്മണേമന്മതംകേൾ

കഷ്ടംകമ്പംപിടിച്ഛോകുറിനമിഹഭവാൻ
 ഞങ്ങളേവേർപിരിഞ്ഞി

നൊട്ടുന്നന്നല്ലപോകുന്നതുപരമസഖേ
 പാക്കുടോഭാഗ്യരാശേ

൨൮൧

മുപ്പത്താറുതല്പൂനമ്മുടെമന
 സ്സേകികരിച്ചുനവ

നിപ്പാരികലണഞ്ഞുവാണൊരുമയാ
 സൗഖ്യംമരണോഭവാൻ

കെല്ലോടിയുടെനമ്മളൊത്തിഹവസി
 ചിട്ടംകുറെക്കാലമ

പുരപ്രബന്ധം

൭൧

യിപ്പോരമ്പോവരുതല്ലമിന്നിയിവിടെ
പ്രിത്യാതകത്തിടണം

൨൮൮

ഇമ്മാസംകഴിയുംവരെക്കുമിവിടെ

പ്ലാക്കാംനമുക്കുണിനാ

ബ്രഹ്മസപ്തമായതികലുമ്മോ.

പോകേണ്ടപുണ്യാദരം

ചെമ്മേകേൾക്കുകകോടനാട്ടെഴുമിളാ

ഗീർവാണനാമുണ്ണിതാ

നന്മേഷത്തൊടുമേവിടുംമുമതിൽ

പോകാംഭജിച്ചീടുവാൻ

൨൮൯

സ്താനംകാലേകഴിക്കാംസരസിജവിശിഖാ

രാതിപാദംഭജിക്കാം

മാനംകൈക്കൊണ്ടിരിക്കാംമതയൊടൊരുമി

ചൂഷിനന്നായ്ക്കഴിക്കാം

സാനദംസഞ്ചരിക്കാംസകലദിശിസരോ

ജാക്ഷിമാരൊത്തിരിക്കാം

ഞാനുംകൂടിശ്രമിക്കാംജനിതകതുകമോ

ടിങ്ങിനേതാമസിക്കാം

൨൯൦

ഇഷ്ടംപാരമിയന്നു ഞാനിഹപാ

ഞ്ഞീടേണ്ടതെല്ലാംപാ

ഞ്ഞിട്ടുംസമ്മതമായതില്ലയിഭവാ

നെന്നാകിലിന്നിസ്സവേ

കഷ്ടംതന്റെമനസ്സുപോലെകതുകം

താനിങ്ങുവാണാലിനി

കൊട്ടല്ലിന്നുപിടിച്ചുകെട്ടുവതിനും
മററുകഴിഞ്ഞീടുമൊ

൨൮൭

കാരോന്നിത്തരമാത്തമോദമവനീ
ഗീർവാണനോതീടുമ
നേരംനന്ദികലൻമുന്നിലമരം
മല്ലാക്ഷിചൊല്ലിടിനാൾ
പാരംതങ്ങളെയൊക്കെയിങ്ങിനെമറ
ന്നിട്ടേച്ചുപോയീടുമ

കാര്യംജ്ഞാബുധവയ്ക്കുനല്ലുകറിന
കയ്യാണതോത്തീടണം

൨൮൮

എന്താണിഷ്ടമതെന്നുരേക്കിലിഹത്താൻ
ചിന്തിക്കിലാവുന്നതി
നെന്നതെന്നാകിലുമന്തരായരഹിതം
കാര്യോപമാനപ്രഭോ

സന്തോഷത്തൊടുചെയ്തിടാംധൃതിപിടി
ച്ചിപ്പോളെഴുന്നള്ളിടേ
ണ്ടെന്നാണങ്ങടിയന്തരംതിരുമന
സ്സെന്തിന്നുചിന്തുനതും

൨൮൯

ഏവംകൗതുകമോടുകന്നൽമിഴിയാം
കൊച്ചുട്ടിചൊല്ലുന്നതിൻ
ഭാവംകണ്ടതിഭംഗിചേർന്നഭഗണാ
ധീശാഭിരാമനനേ
ജീവൻകൂടിവലിഞ്ഞിടുംപടികടാ
ക്ഷിചൊന്നിതിൻവണ്ണമാ

പൂവേണീമണിയായകഞ്ഞിയുമ്മോ
മെല്ലെന്നുചൊല്ലീടിനാൻ

പുഷ്പ

ഇണ്ടല്ലെട്ടിഹവണ്ടിതെണ്ടിവരുവാൻ
പോയോരൊണ്ടൊളെയും

കണ്ടീടേണ്ടഭവാനിനിദൃതതരം
പോകേണ്ടപൂമേട്ടിലും

വേണ്ടായാത്രയതിപ്പെറ്റൊരുനിവസി
ചാലുവരുങ്കൊല്ലവും

കണ്ടീടാമഥസംഗമേശപരമമോ
മാമോത്സവാധംബരം

പുഷ്പ

എന്നോടിത്തരമേണനേർമിഴികളും
നന്മൂരിയുലൗകികം

നന്നെസ്സേഹമൊടേറെയങ്ങിനെപറ
ഞ്ഞപ്പോൾപയോജ്ജ്വലേണ

കന്നായിട്ടികീമനസ്സുചുനര
ന്നെന്നിട്ടുമുൾധൈര്യമായ്

തിന്നാലന്യധരാനിലിമ്പരിലകൻ
തന്നോടുചാനേനനമം

പുഷ്പ

ചൊല്ലേറുന്നഭവാന്നൊഴിഞ്ഞൊരുമോ
ബന്ധുക്കൾചൊല്ലീടുവാ

നില്ലാരുളവികളമല്ലകരളിൽ
കില്ലില്ലതെല്ലംസഖേ

എല്ലാസ്തോഴമതോമയുണ്ടിഹഭവൽ
ചൊല്ലിന്നുകേൾക്കേണ്ടതാ

നെ

പൂരപ്രബന്ധം

ണല്ലോത്താൻ പരമെങ്കിലും തടവുചൊ

ല്ലിടൊല്ലുപോയിട്ടുവാൻ

൨൯൧

ഉടനേപോണമങ്ങൊ മടിയന്തരമുണ്ടുമേ

അടിയന്തരമെന്നെന്നും മടിയതുരചെയ്തെടോ ൨൯൨

പിറന്നനാളാണിരവത്തിരണ്ടാ

യ്ക്കെന്നൊരാത്തിയുതിപൊയുതല്ല

അരംനമുക്കായതിനമ്പൊടസ്മൽ

പുരത്തലെത്തിടണമാത്തബന്ധോ

൨൯൩

എന്നതിനിന്നിഹപോണോ

ചെന്നെത്താൻ രണ്ടുനാളിലധികംവേണോ

ഇന്നൊരു കൂട്ടുണ്ടല്ലോ

മന്ദിച്ചാൽ മറെറൊരാളുമിനിയില്ലല്ലോ

൨൯൪

പൊറമ്മയില്ലാതെ പിറന്നനാളു

ചൊറുംസഖേസാരമതില്ലതല്ല

തെറീവിവാഹംകൃതമായവൃത്തം

മുറുംമനസ്സിൽ കരുതീലമോത്താൻ

൨൯൫

വൈകാതെ കണ്ടിന്നവരോടുകൂടി

പ്പോകേണമെന്നങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചോ

പോകേണമല്ലാത്തീലിനിക്കുകണ്ണ

മാകുംഭവാനായ തരിഞ്ഞിടേണം

൨൯൬

ഇന്നുപോകുംഭവാനെങ്കിലെന്നുകാണുന്നതങ്ങളിൽ

വന്നിടാത്താമസിക്കാതീമന്നിടത്തിൽ മഹാമതേ

( )

ഇല്ലത്തേക്കിപ്പൊഴെന്നാൽ സീതമണിധരണീ

ദേവപൊയ്ക്കൊൾകതുഷ്ടാ

കല്യാണഃതേനിതാന്തംഭവതു കനകമാൻ
 കണ്ണിയാങ്കുഞ്ഞിയോടും
 കല്യാണശ്രീകളിക്കുന്നിവളോടമധുനാ
 യാത്രയുചൊല്ലിവേഗം
 സല്ലീലംപോകപൂജേടതിലവർവരുമാ
 ത്തവിലത്തേണ്ടയോതേ ൨൦൧

ഇല്ലിത്രസൗഖ്യമൊരുദിക്കിലുചിപ്രകാര
 മല്ലാസമോടമരുവുന്നതിനെക്കിലുണ്ടാൻ
 ഇല്ലത്തുപോയിവരുവാനിഹാ നിശ്ചയിച്ചു
 കല്യാണിമാർമണികൾ വിങ്ങുവിഞ്ഞിടേണം ()

ക്ഷോണിദേവകുലാവതംസകഭവാൻ
 പോയിടിലെന്നിങ്ങിനി
 ക്കാണാൻ കൂട്ടമതെന്നുമന്വദയരച
 ജീടേണമേതെങ്കിലും
 വീണാലാപിനിയൊരുകല്പിതമതു
 ണ്ടെന്നാകിൽവന്നിങ്ങുടൻ
 കാണാങ്കുഞ്ഞികിടന്നുകൊൾകവെറുതെ
 കണ്ണിച്ചുനിലേണ്ടൻ ൩൦൦

ഇഷ്ടത്തിനായിലതുകുഞ്ഞിയൊടോതുമപ്പോൾ
 പെട്ടെന്നുകൂട്ടികരയുന്നതുകേൾക്കുമുലം
 കൂട്ടിക്കുഞ്ഞാൻമുലകൊടുത്തുവരാമതെന്നു
 തൃപ്താപാഞ്ഞവളുമാദരവോടുപോയാൾ ൩൦൧
 സോല്ലാസമെപ്പൊഴുകോടരികരുണഞ്ഞു
 കല്ലോലചില്ലികളുടക്കിനിലു കിമനം

ഹൃദ്യോരവിനസദൃശാനനമഞ്ജുതാഴ്ത്തി
ചൊല്ലിടിനാഥചടുലലോചനകൊച്ചുകുട്ടി ()

കാലപ്രദേഷിദേവൻകരുണയൊടെഴുമി

കാശ്യപീതന്നിലെത്തി

കാലംവൈകാതെകാണാൻകഴിവിനിവരുമോ

വന്നുചേരുന്നതിനും

കാലംവെച്ചുങ്ങവസ്ഥക്കുടനടനഴുതീ

ടുന്നതിനുംവിശേഷാൽ

കാലേൽവിണാശ്രയിക്കുന്നിതുകനിവുകല

നോരഭൂദേവമൗലേ

൩൦൩

ഞാനങ്ങങ്ങിനെജീവനോടുവസുധാ

ഭാഗത്തിലുണ്ടെങ്കിലെൻ

മീനഞ്ചുംചടുലേക്കുണേമിഥുനമാ

സത്തിൽപ്പെട്ടുരോഹിണി

ഉന്നംവിട്ടിഹവന്നുചേർന്നിടുമിവൻ

വാല്യൊൻറവാരത്തിനായ്

നൂനംനൂതനനീലനീരദലസൽ

പൂവേണിമാർമാലികേ

൩൦൪

വിശ്വാസസ്തോമരാഗപ്രണയസുബഹുമാ

നാദിതോന്നുന്നതല്ലീ

വിശ്വപത്തിൽകേളിയണ്ണുംപുനരൊരുവളിലും

നന്ദിയോടെന്നമൂലം

നിശ്ശങ്കംഞാൻനിനക്കായുടനടനഴുതാം

വത്തമാനത്തിനെല്ലാം

മാശപാസത്തോടഹോരാത്രവുമിഹവരനോ

ടൊത്തുനീവാണകൊറംക

൩൦൭

ആവശ്യമുള്ളവകയാണതുകൊണ്ടുവേഴ്ച

ക്കാവേശ്യമാരൊടനുവാദവുമാശുവാങ്ങി

കാർപ്പൂണിമാർകബരിചേർത്തണിയുന്നൊരോമൽ

പാൽവാണിത്താൻപരിചിലൊന്നുമറക്കിപിന്നെ

( )

ആമട്ടിടത്തെമുട്ടുവാണികളായിരിഞ്ഞ

നീമട്ടിലിന്ദുമുഖിത്താനൊരൊരനമെന്നേ

പൂമേട്ടിലാശുകതുകത്തൊടുചെന്നുപൊന്നിൻ

പൂമൊട്ടത്തോറമുലമാർമുടിമുഷാമാലേ

൩൦൮

നേരെയുള്ളകുതുകങ്ങടക്കയറ

ലേരെയുള്ളമലസാതെഗുഡായ്.

വേരെയുള്ളൊരുവഴിക്കുചെന്നുത്താൻ

കേറിയുള്ളിലഥകേഴലോചനേ

൩൦൯

തദാനീംതാരിത്തേൻമുട്ടലമൊഴികാത്തുറയനിയതാ

മുദാരശ്രീചേന്നോരുധുപതിലസനുശ്ചമുഖിയൊരം

നിദാനംകണ്ടിടുന്നതിലുമധികമോടിയൊടുടൻ

മുദാവന്നീവണ്ണാകുശലമഥചൊന്നാളവളഹോ

൩൧൦

ഇക്കോണീസുരവയ്ക്കരാകിയമഹാ

നക്ഷത്രജാലങ്ങളിൽ

സാക്ഷാൽചന്ദ്രനതെന്നപോലെവിലസുര

വിശൈലകവിരൻഭവാനു

അക്ഷിണാദരമീയുകത്തുടന്നെഴ

നുള്ളാംക്ഷണത്താൻവരാം

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയതുണ്ടകത്തവരുകീട

പ്രായീലഭാഗ്യാംബുധേ

൩൧൦

കൂറേറ്റിടുന്നൊരുഭവാനിഹകേരംകുട്ടി

പാരംകീടന്നകരയുന്നതുനിത്തിത്താനം

നേരംറക്കിനിമിഷംവരുമെന്നരച്ചു

പാരാതെപത്മമിഴിയൊളവളങ്ങുപോയൊരം ( )

അതുപൊഴുതമരസ്മിജാലശയ്യാഗ്രഹത്തോ

ടെതിർപിണയമകത്തേക്കായിത്താനായതാക്കി

മതിയിലതുലമോദംതിങ്ങിവിങ്ങിക്കടന്നേൻ

മതിമുഖിമണിലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെക്കണ്ടുവല്ലോ ൩൧൧

കനകമയമഹാദ്രിസ്സലിപുത്തോന്നതേന്ദ്രയൽ

സ്തനികലമണിലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുപുഷ്പമോദം

കനിവൊടുതളിമത്തിൽസൽക്കരിച്ചങ്ങിരുത്തി

പ്രനിമതിമുഖിചോദിച്ചീടിനാളിപ്രകാരം ൩൧൨

ചിത്തംചേൻചിലപ്പൊളൊക്കെയുമെഴു

ത്തള്ളുന്നനാളികുണ

കോത്താൽവൈകിടമാറതില്ലയിഭവാ

നിന്നെത്തുവാനിങ്ങിനെ

സത്യംചൊല്ലണമെന്നിവണ്ണമവരനി

ബുന്ധിച്ചുത്താനപ്പൊഴെ

ന്നത്തംഗസ്തനിയോടുവസ്തുതപര

ത്താതെപറഞ്ഞിടീനേൻ

൩൧൩

നാടെല്ലാംനവമായനാണിയമയ
 നീടംവിഭോശ്രാദ്ധമി
 പാടല്ലാതെഭവിയ്ക്കയാലതിനുപോ
 കാതിങ്ങിരുന്നീടുവാൻ
 പാടില്ലേതുമസംശയംബതഭവാൻ
 പോയിടിലയ്യോമറ
 നീടല്ലേമനസ്സരിലെന്നെമതിമാൻ
 മാർമെഴുലിമുക്തമാണേ

൩൧൫

രാഗസ്തോഹപ്രണയസുമഹൽപ്രാണവിശ്വാസവുണ
 ല്ലാകാരാശ്രീജിതസുരവധൂസഞ്ചയേസഞ്ചിതാംഗി
 ലോകത്തിൽകേളധികബഹുമാനാദിയുംമറെറാരുത്തി
 ലാകുന്നില്ലിവിധമഹമറന്നിടുമോനിന്നെത്താനും

൧

തമ്മിൽക്കാണുന്നനേരംതരമതുപറയും
 വേർപിരിഞ്ഞങ്ങുപോയത്
 മമ്മംനേക്കിഴുകുകൊരിച്ചിടുമതുധരണീ
 ദേവതൻധർമ്മല്ലോ
 എന്തെന്തസ്തോഹംകലർന്നിങ്ങിനെപറയുകയോ
 പാർമിപ്പൊന്നതെല്ലാം
 തപനായാവസ്കിട്ടോവിവരമറിയുവാൻ

കേര്പ്പതില്ലല്ലവുമേ

൩൧൭

എന്തെങ്കിലുംസ്തോഹമൊരല്ലമുള്ളിൽ
 ബന്ധിച്ചുരക്കുമൊഴിയെന്നുതന്നെ
 ചിന്തിച്ചുമോത്താനുമാനന്തമായ
 സന്തോഷസിന്ധമുഴുകുവാൻ

൩൧൮

പുറം

പുരപ്രബന്ധം

ഇവയൊന്നുമുരുകാതെ തവസമ്മതമേകുക
അവരെന്നെവിളിക്കുന്നു പവിഴാധരിമാർമണേ ()

അങ്ങോട്ടില്ലോളെഴുന്നള്ളുകിലയിസുമതേ
വീതശങ്കംഭവാനാ

രിങ്ങോട്ടെന്നാണകാണാനാടനിടവരുമോ
വർത്തമാനത്തിനെല്ലാം

അങ്ങുന്നിങ്ങോട്ടിനിസ്സായഴക്കൊടെഴുതിവി
ട്ടീടുമോചൊല്ലിടേണം

ഭംഗ്യാപാരിച്ചവിദപജനകലമുടിയിൽ
തങ്ങുമത്തുംഗബുദ്ധേ

൩൨൭

കല്പേകുക്കിമോയമാസമായതിനക
ത്തല്ലേവരാതങ്ങിരി

ക്കല്ലേതങ്കിലുമില്ലതിന്നകമളിൽ
കില്ലേഷമേതെല്ലമേ

തെല്ലേറെപ്രിയനായൊരെന്നെയുമക
ത്തല്ലേനിതാനതമ്മറ

ക്കൊല്ലേകണ്ടുദളാക്ഷിമാർമകട
ക്കല്ലേമനോമോഹനേ

൩൨൮

വർത്തമാനവിവരത്തിനക്ഷിതിയി
ലെത്തിത്താനാമഥസതപരം

കത്തയക്കമതൊരുത്തരാകിലു

മെടുത്തിടാനിടവരുത്താലാ

അത്രയല്ലമപത്രമപ്പൊഴുതു

ചീന്തപുത്തിയൊട്ടൊരുത്തര

കുത്തുമങ്ങമകൊടുത്തയക്കണമൊ

രത്തലുള്ളിലരുത്തമേ

൩൨൨

നന്നാകിലുവലിച്ചുവാരിവഷളാ

യീന്നിടുമെന്നാലുമി

ന്നെന്നാലാവതുപോലെത്താൻമറുവടി

പുത്രംമഹാസന്മതേ

കന്നങ്ങൊട്ടെഴുതാമിനിക്കുമടിയു

ണ്ടയോഭവൽസന്നിധൗ

വന്നാൽകാട്ടരുതാരയംതിരുമന

സ്സുണ്ടായിവന്നീടണം

൩൨൩

പ്രേമാതിരേകമതുകൊണ്ടെഴുതുന്നതെല്ലാം

പ്രേമാത്മമായുമമനസ്സിലിരിക്കയെന്നേ

മഹാമുദ്രിഗ്രംഗസദൃശസ്തനിമരൊരാളും

മഹാൻകിശോരമിഴികേളറിയില്ലശേഷം ൩൨൪

സ്തനഭാരജിതശ്രീമൽ കനകാചലഗ്രംഗമേ

കനിവോടധുനാപോവാ നനുവാദംതരേണമേ

സന്താനശ്രീലതാംഗീമണിയോടൊരനുവാ

ദത്തെയുംചാരവാചാ

സന്തോഷിപ്പിച്ചുവാങ്ങിസ്സലിലദക്ഷലാഠാ

തൻമനസ്സോടുകൂടി

ഉന്തിത്തള്ളിക്കളിപ്പൂങ്കളുതരകനക

പുന്തണിക്കൊങ്കരണ്ടും

ചന്തത്തിൽച്ചേർത്താരാലിംഗനമതികുതുകും

ചെയ്താൻചേതമുണ്ടോ

൩൨൫

സുന്ദരാംഗിമണിതന്നടകൊക്ക
 ക്കുന്നണച്ചതികതുഫലമോടെ
 നിന്നിടുമ്പൊളു വരതന്നടകാന്തൻ
 വന്നചേൻവനജായ്തന്നേത്രേ

൩൨൭

കുട്ടിനീരത്തമേലകുട്ടിക്കുട്ടിനീകേട്ടുകൊള്ളുക
 മുട്ടിനിന്നുവിളിക്കുന്നതുഷ്ടാവാനുക്കൽവല്ലഭൻ
 ഇത്രേവംഞാനരമേച്ചാരളവതിലവളും

കണ്ണാസ്രംകൊടുത്താ

ബുത്താവണെന്നറിഞ്ഞെന്നയുമകലവെടി
 ഞ്ഞിന്നിത്താൻപോണവെന്നും

പ്രത്യേകിച്ചിന്നിയൊക്കെത്തിരുമനസിവിചാ
 രിച്ചുകൊൾകുന്നമോമൽ

പുത്തൻതേൻവാണിചൊല്ലിക്കുതുകമെടുത്തു
 നാൾതൂറുന്നാൾകവാടം

൩൨൮

കാന്തശ്രീകലരുന്നകാച്ചമൊഴിമാർ
 തൻമെളലിയിൽസന്തതം

കാന്ത്യാചേൻകിടന്നുകളിയാ
 ടീടുന്നപൊന്നാലികേ

ചാഞ്ഞേലുംമുലയാളൊടൊത്തുചലനം
 കൂടാതകണ്ടപ്പൊഴാ

കന്തൻകാൽകഴുകിട്ടുതൻമണിയക
 ഞ്ഞൊക്കയണഞ്ഞിടിനാൻ

൩൨൯

അകത്തിരിയ്ക്കുന്നൊരുത്താനുമ്പോൾ
 പകച്ചുവെട്ടുന്നപുറത്തുപോന്നു

മ. ന. മ.

മ.ന.ര.

mm 6

பொது உபாசனாதினா

പുന

പുരപ്രബന്ധം

യന്നോരിവിപ്രരോരമുകിയടനിര
പായിത്താൻപോയിടട്ടേ
സൗന്ദര്യശ്രീവിലാസോദയസകലപരി
ഭൂതസംഭൂതസാക്ഷാ

ദൃഷ്ടാമസ്മിവിശേഷേവരതനവമുര
താമസിയ്ക്കാതെകാണാം . ന.ന.9

ഇത്രനേരംഭവാനിന്നു കുത്രപോയ്ഗുഡമായരോ
വത്തമാനമതിങ്ങല്ലാം സത്യമായരുളീടണം ന.ന.പു

തവസഹജയതാമത്തന്നിമാർമൗലിമിന്നും
കവലയമിഴിലക്ഷിക്കട്ടിയോടൊത്തരോത്താൻ
ഇവിടമതിലൊരോടംഗുഡമായെന്നുവാനേൻ
ഭവതിയതരിയേണംസത്യമാണത്രയുള്ള ന.ന.ൻ

അറിഞ്ഞുത്താൻമുന്നമതൊക്കെയിപ്പോൾ
കിറഞ്ഞുചോദിച്ചതുസാരമില്ല
പറഞ്ഞിടുന്നതുഭവാനതെന്നൊ
ന്നറിഞ്ഞിടാനാണതിബുദ്ധിശാലിൻ ന.ന.0

കുരിഞ്ഞിടുംകാടതിൽനിന്നകൂട്ടം
പിരിഞ്ഞുമണ്ടുംമറിമാൻചലാക്ഷി
മറെഞ്ഞുനിന്നെൻമറിയമെല്ലാ
മറിഞ്ഞുനീയെങ്കിലുമില്ലബലം .ന.ന.മ

നിറഞ്ഞമോദേനഭവാനിദാനീം
പരംജവാൽപോകമുദന്തമെല്ലാം
പിരിഞ്ഞനേരത്തനുജത്തിതാനു
ഉറിഞ്ഞിടാൻയാത്രപറഞ്ഞതില്ലേ .ന.ന.0

വിരിഞ്ഞുകുളുക്കിവികാരസിന്ധയ
മറിഞ്ഞുനീന്തുചടവാർമണേനി
അറിഞ്ഞുകൊറുകിന്നനുജത്തിയോടും
പറഞ്ഞുഞാൻയാത്രപരംപ്രസാദാൽ നരന്ദ
നേരബോക്കൊന്നുചോതിപ്പാ നാരംഭിക്കുന്നുഞാനത
നേരേകേട്ടുത്താചൊൽക നീരജായതലോചനേ ()
പതിയിഹപതിയാത്തോരിയുവസ്ഥക്കുനീയി
പ്പതിവിലധികമായിന്നെന്തിനായ്ക്കോടിക്കൂട്ടി
പുതുപുതുവന്നൊരുത്തൻജാരവൃത്യാസമീപ
ത്തിതുപൊഴുതണവാറുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നപാരം ()
അതിശയമിവിടുത്തെല്ലുകകൊള്ളാമതല്ലി
പ്പതിവിലധികമായ്ഞാൻമോടിപ്പൂണ്ടൊരുമുലം
മതിലകമതിലെക്കായ്ക്കോകവാനാണവന്നി
ട്ടിതുസകലമഴിച്ചിട്ടങ്ങുവെച്ചില്ലമാന്തം നരന്ദ

മതിമുഖമതിയായിലിന്നഹോകാരണംമാം
പ്രതിബതപരമാത്മംചൊൽകശങ്കാവിഹീനം
ക്ഷിതിവിബുധവടക്കുന്നാഥനാണൊരെയുംഞാൻ
ചതിമൊഴികളുതല്ലേസപികരിക്കുന്നതില്ല നരന്ദ
ഇന്നിയംശങ്കതീർന്നില്ലേധന്യനാംതാവകാശയേ
തോന്നിടുന്നമഹാശങ്കതീർന്നുമേതിങ്കളാനനേ നരന്ദ
പാറുക്കുട്ടിയെടുത്തുപാരമധുനാ
ഭംഗ്യാതകത്തിടുവാൻ
നേരിട്ടെങ്ങുമണഞ്ഞതില്ലെവിടയാ
ണോതെന്റെശാതോദരി

പുച്ഛം

പൂർവ്വബന്ധം

പാദുകാദികിടന്നുനാളെവിടക്കൊ

ണ്ടിടാമെഴുന്നള്ളമ

ന്നേരത്തേറെവിളിച്ചുവെനടിയനെൻ

കാരുണ്യവാരാണിയേ

നമസ്കാ

അംബുജാക്ഷിമണകേരംനിന്നമ്മപോയിക്കിടന്നിതോ

അമ്മയുപോയിട്ടപ്പായിനനുദാത്താൻവിളിക്കണോ

വിളിക്കേണ്ടത്താൻപോയിയെന്നൊന്നനേരം

വെളുക്കുമ്പോൾനീയമ്മയാംനാരിയോട

ഇളക്കുതരച്ചേക്കനാരികലത്തേൽ

വിളിക്കാത്തീടങ്ങുംവിശാലേക്കണേനീ

നമസ്കാ

മനംതെളിഞ്ഞുസ്വവമൊക്കെയുംക

ണ്ടനന്തരംഭാഗ്യപയഃപയോധേ

ഇനിങ്ങുവാനങ്ങവിടത്തിലേക്കോ

മനൈക്കലേക്കോമഹനീയകീർത്ത

നമസ്കാ

നല്ലാത്താദാരപൂർവ്വമുസ്വവമതും

കണ്ടങ്ങുവേഗാലിനി

കില്ലത്തേക്കുപോണമെന്നിരുവി

ക്കന്നേൻനിശേശാനന്ദനേ

ഇല്ലോത്തിടുകതാമസംവളരെയ

ങ്ങട്ടിക്കിലിക്കാലമെ

നല്ലോത്തിടിനവേണിവന്നിടുമുടൻ

താനത്രാമീനേക്കണേ

നമസ്കാ

അത്യാനന്ദമിവണ്ണമനുപലതും

തമ്മിൽപാഞ്ഞുപൊട

പോൽത്താർന്നേർമിഴിതൻറസമ്മതമതു

കെക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിത്താൻ

പുത്തൻതേൻമൊഴിപ്പൂണ്ണമോദമവിട്ടു

നന്മനവുചെയ്തതൽ

പുത്ഥപീദേവരൊടൊത്തുപോന്നതരസാ

താരുണ്യപൂണ്ണാദയേ

ന. ൭൪

വൈകാതന്നവിട്ടുനവണ്ടികയറി

ജ്ജാതാദരംതെങ്ങും

വേഗംപോന്നമസംഗമേശനിലയം

പ്രാപിച്ചുപിറേറ്റിനും

ആകുണ്ണാക്ഷിധരിച്ചുകൊൾകവരുമാ

യ്ക്കേച്ചിട്ടുകൊണ്ടുത്സവ

ശ്രീകണ്ടങ്ങിനെവാണവാരവനിതാ

വൃന്ദത്തൊടൊന്നിച്ചുത്താൻ

ന. ൭൫

പാലാമൊഴിയതിൽഫണീന്ദ്രശയനേ

പാരംവിളങ്ങുംജഗ

നൃപാധാരനാതയസംഗമപുരാ

ധീശോത്സവാധംബരം

ചാലേപാഴ്ത്തുവതിനുചാരമറിമാൻ

നേർകുണ്ണിമാർചാത്തിടും

മാലേമാനിൻശക്തനല്ലതുന്നിനച്ചൊ

ന്നിങ്ങൊഴിയുന്നതാൻ

ന. ൭൬

ഇഷ്ടമാർകളിലിന്നമുഖ്യതമനാ

മിട്ടിരിമുസ്സുംപെളി

൧൦

പൂരപ്രബന്ധം

ബുദ്ധൻപിന്നെമരത്തനുംനടുവവും
സാക്ഷാൽചെരുന്നാനവും
മട്ടോലുംമുട്ടുവാണികേറംകുമണിക
ണുൻതാനുമെന്നല്ലത്താ
നിഷ്ടാചേർന്നവർപിന്നെയുംപലരുമായ്
വാണെൻവരാംഗീമണേ

൩൫൭

ആരെട്ടാളുകളിത്തഞ്ചോറാട്ടുകഴിയുംവരെ
വേറിട്ടില്ലെന്നുബോധിക്കുവേറിടാമവരാംഗനേ ൩൫൮
ആരാട്ടിൻദിവസത്തിലകന്നെയുമോ
കണ്ടില്ലേമോരാത്രവും
പാരെട്ടുംപരമിട്ടിളക്കമിടിയും
കാരുംമഹാമാരിയും
മാറിട്ടില്ലവിളക്കുമെന്നൊരുവെട്ട
പ്പായില്ലപായുംമഹാ
സാരദെന്തതുപോലൊരോട്ടമതുകൊ
ണ്ടൊക്കെക്കഴിച്ചിടിനാൻ

൩൫൯

ചെയ്യുംവന്മഴയൊക്കെയുംബത്തനന
ത്തുററിത്തണ്ടത്തോറമ
ങ്ങയോകോവിലകത്തുചെന്നഥനില
ത്തീരംവൃതത്തോടമോ
ചൊയ്യല്ലെന്നുകിടന്നതോന്നുണിയി
ല്ലാട്ടേക്കൊക്കായുവാൻ
തിയ്യംകൂടിലഭിച്ചതില്ലവളരെ
കണ്ണിച്ചുകാർച്ചേണിത്താൻ

൩൬൦

കിടകിടവിരയോടാരാത്രിതത്രൈവതുവു
ലടിയുമടലിലേറാങ്ങേററിരുനന്നടന്നം
ഉടനടനൈകിടന്നംബുദ്ധിമുട്ടിക്കഴിച്ചേൻ
കുറിനമൊരുവിധംണാൻകൈതവചൊൽകയല്ല

ദികുചക്രത്തിൽദിവാനായകകിരണമണ
ഞ്ഞീടുമാറായനേരം

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനങ്ങഴികിനൊടേഴുന
ജീടിനാനൊപ്പാറാത്താനം

മെച്ചത്തിൽപ്പോന്നുകൂടുകടനഥതിരുവ
ഞ്ചക്കുളത്തത്തിയെന്നം

കൊച്ചിക്കാവാംമഹാരാജത്തിയൊടവിചയമെൻ
കുഞ്ചികൊഞ്ചീടവേണം

മന്നവ

മയ്യൽക്കണ്ണിമണൈകുളിച്ചുപുനര
നന്തൂണ്ടമന്ത്രിദൂമ

ത്തയ്യറകന്നൊരുതമ്പുരാനൊടൊരുമി
ച്ചന്മൃനമോദാനപിതം

പ്പൊയ്യല്ലപ്പകൽതത്രവാണപകലു
ണ്ടുത്തിട്ടുപിന്നെസ്സുധാ

ചെയ്യുംഭാഷിണികോടിലിംഗപുരിയിൽ
പ്പോവാൻപുറപ്പെടുത്താൻ

മന്നമ്പ

പുഷ്പരായതാക്ഷിഭൂപുരന്ദരാനിരുത്തിൽവ
ന്നാറക്കുരുന്നിൽമോദമോടുയാത്രചൊല്ലിരാത്രിത്താൻ
അക്കരക്കുറിശ്ശിയൊത്തുപോന്നുപിന്നെത്തങ്ങു
ന്നക്കരക്കണത്തകായ്മോതിടാവതല്ലെടോ മന്നൻ

൯൨

പൂരപ്രബന്ധം

ഭൂകമ്പംപോലെവല്ലാതിടിയുമടന്തൻ

മിന്നലുംകൂരിരുട്ടും

ലോകംപാടേനടുങ്ങുമടിപെരുമഴയും

കാറ്റുമായ്ഞങ്ങളേററം

ശേരകൊക്കെക്കൊണ്ടുഴന്നുകിലുമധികതരം

മാനമായ്നന്നയാണ

നേകപുത്രാധിപത്യാശ്ശുകമൊഴിസുതരാ

മുണ്ടമോരണ്ടുപേർക്കും

നന്നു

വല്ലാത്തുള്ളൊരുകൂരിരുട്ടുമിടിയും

കാറ്റുംപൊടുകൊണ്ടുമേൽ

തല്ലിടുന്നൊരുമിന്നലുംമഴയും

പ്രേതങ്ങൾപേപ്പട്ടിയും

മൃഗാങ്കുടിയണഞ്ഞുതെങ്ങുമധികം

പേടിച്ചുമാറ്റങ്ങളെ

നെല്ലുംതെറ്റിനടന്നുനന്നുനിന

ക്കമ്പോൾവിറക്കുന്നുമേ

നന്നു

ദൈവാനുകൂലമതുകൊണ്ടുവിടുന്നൊരൾ

രാവായനേരമൊരുമാറ്റമതെൻമനോഭം

ചൊല്ലോടുകണ്ടതിലണഞ്ഞു നടന്നുതെങ്ങൾ

ചാവാതകണ്ടുരുവിധത്തിലുദാരശീലേ നന്നു

പുത്തൻതേൻമൊഴിപോത്തുപോലെമഴയും

കൊണ്ടങ്ങിനേതെങ്ങും

പുത്തൻകൊവിലകത്തണഞ്ഞുപ്രകിട്ട

ന്നിടൻകൃശാംഗീഭരണ

പ്രത്യാതീയതിമുനമങ്ങിരിവതും

ചേരുന്നനാളേററമ

പ്രത്യക്ഷോദയമാകുവോളവുമുറ

ങ്ങിപ്പോയ്ക്കുരംഗേക്ഷണേ

൩൩ പൂ

ക്ഷിപ്രംഞങ്ങളുണ്ണാചിന്നവിരവോ

ടന്നേരമശ്ശലനാം

വിപ്രന്തന്നൊടുചഞ്ചുഃശപരപുരം

പുക്കിട്ടവാൻചോകെടോ

ഇപ്പോളില്ലാമെന്തെന്തുമുണ്ടുകൾഭവാ

നേൽപ്പിയ്ക്കുണ്വാരിയ

ത്തിപ്പെണ്ണിന്റെകരത്തിലെന്നുമുരച

യ്ക്കേങ്ങോട്ടുച്ചിടിനേൻ

൩൩ പൂ

താലിത്തൊന്നൊഴിതാതെന്നാത്തുചുനര

ന്നുണ്ണകഴിച്ചുച്ചയം

നേരത്തിങ്ങുതിരിച്ചുവാരിയമണ

ത്തിപ്പെണ്ണിനെക്കണ്ടുതൊൻ

ഏറെത്താമസിയാതെമുണ്ടുകൾമുദാ

വാങ്ങിച്ചുമോകായലിൻ

തീരത്തേക്കുചേന്നുചോന്നതരസാ

തോണിക്കുതോഷാകലം

൩൩ പൂ

അളവതിലളിവേണിലോകമെല്ലാ

മിളകിട്ടമാറിടിയുംകുടത്തകാരും

കുളർമഴയുമിരുട്ടമാശ്ശമിന്നൽ

വിളരുമുമ്പികവാണിപാരമുണ്ടായ് ൩൩ പൂ

൯൪

പൂരപ്രബന്ധം

ഉള്ളത്തിൽ ഭീതിയുണ്ടാം പടിയുടനീടിയും
കാരാമയ്ക്കു ഹിതമി
ത്തള്ളിക്കോരിച്ചൊരിഞ്ഞീടിന ചെരുമഴയ്ക്ക
ത്തത്തലോടുത്തമാംഗി
വള്ളത്തിൽ കോരിവല്ലാതുടലുകിടുകിട
ത്തലോരവായനേരം
വെള്ളാരപ്പിള്ളിവന്നില്ലൊരുവിധമുള്ളേ
ഹത്തിൽ വന്നെത്തിത്തങ്ങും   ൩൭൨
മന്ദിക്കാതെകളിച്ചുപിന്നെമഴയ്ക്ക
കൊണ്ടാട്ടുകോയിക്കലാ
കന്നോരാലയമാശ്രയിച്ചുവിരവോ
ടിറൻവിഴത്തെൻപ്രിയേ
അന്നേകാദശിയാകകൊണ്ടുപുനര
ന്നണ്ടില്ലാചക്കപ്പഴം
തിന്നാരാത്രികിടന്നതത്രസരസം
സാരസ്യസാരാംബുധേ   ൩൭൩
കരകുരിങ്കുഴലിമാർകലമൗലിതന്നിൽ
പറിക്കിടന്നിളകിടുന്നനവീനമാലേ
പിറററ്റിനംപരിചിനോടുപിറന്നനാറുക
തെറൊന്നമൽ ഗൃഹമണഞ്ഞുമനോജ്ഞശീലേ ()
ചൊല്ലാവല്ലിഹചൊല്ലെഴുത്തരുണികേ
ളില്ലത്തണഞ്ഞപ്പൊളി
വല്ലാതുളളാരരിഷ്ടമായകടലിൽ
ചാടിപ്പിടഞ്ഞങ്ങിനെ

ഇല്ലാനന്ദമൊരിയ്ക്കലുകിലുമിനി
കൈനാകിലുംമറെറാരാൾ
കില്ലാതുളളാരവസമയല്ലതുന്നിന
ചെല്ലാംസഹിക്കുന്നുഞാൻ   ൩൭൫
കുഞ്ഞിത്തുകാൽ ചിലമ്പുംവളകൾമണിലസൽ
കിങ്കിണിസംഘമെല്ലാം
മഞ്ജുതപംപൂണ്ടപൂമെയ്തളിരതിൽമുഴുവൻ
ചേർത്തണിഞ്ഞൊത്തമോദം
കുഞ്ഞിക്കാവെന്നപേരായഴകിനൊടമർത്
പെണ്ണൊഴിത്തമ്പുരാനും
പാഞ്ഞൊക്കൊടുകാട്ടിപ്രതിദിനമവിടെ
ക്രിസ്തായാടുന്നതില്ലേ   ൩൭൬
കൊച്ചുണ്ണിയെന്നതിരുനാമമണിഞ്ഞൊരോമൽ
കൊച്ചുണ്ണിയായവതരിച്ചൊരുതമ്പുരാനും
സ്വപ്നദ്രുഷണമശേഷമലങ്കരിച്ചു
മെച്ചംകലർന്നിഹകളിച്ചുവസിച്ചിടുന്നോ   ൩൭൭
പാക്കിൽപ്രത്യേകമായിപ്പുരമറിവതിനി
നാശയൊന്നാശയത്തിൽ
ചീക്കുന്നുണ്ടായതെന്നെനലർശരവിശിഖാ
പാംഗിത്താൻതെല്ലൊചൊല്ലാം
കേൾക്കെല്ലാമിജ്ജനങ്ങൾക്കൊരുപെരുതണലാ
സ്താഴമത്തമ്പുരാക്കൻ
മാക്കെല്ലാംസൗഖ്യമല്ലേമദതരളമരാ
ളൊല്ലസന്മനയാനേ   ൩൭൮

നൂറു

പൂരപ്രബന്ധം

ഏടത്താർശരമോടിചേന്നൊരുവെര

ങ്ങാടുംവേധൻമാരണി

ഞ്ഞീടുംനമ്മുടെഭക്തവത്സലനമ

പ്രേംധാശയൻപാടിയും

കേടറോരുകുറുത്തപാറയുമിളം

കേഴേക്കണമുത്തിരി

ങ്ങാടുംതത്രകത്തുകൊണ്ടുമനതാർ

വാടാതെവാഴുന്നിതോ

നൂറു

ചൊല്ലുതൃന്തമുയർന്നിടുന്നതിരുവെ

രാണിക്കുളംവാണിടും

മുല്ലത്താർശരവെരിതന്റെക്രൂപകെ

ണ്ടില്ലത്തൊരാൾക്കെങ്കിലും

ഇല്ലത്തൊരതിലല്ലലെങ്കിലുമിനി

ക്കുപ്പാരതിൽചേർന്നിടം

ഞ്ഞല്ലിത്താർമിഴിസെഴുവിലുകപട്ട

ചൊല്ലുകല്യാശയേ

നൂറു

തൃപ്പുണിത്താവണത്തിങ്ങിനസുഖം

കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതി

നാറുപ്പവിൽചെറുതല്ലൊരാഗ്രഹമിനി

ക്കെന്നാലുമെന്നോമലേ

ഇപ്പോഴുണ്ണമതുളകാലമതുകൊ

ണ്ടല്ലംമടിക്കുന്നു

നല്ലാരിൽപ്പരിചോടുചേരുമിടവ

പ്പാതിക്കുബോധിക്കണം

നൂറു

മാനേലുംമിഴി!മൽപ്രയോഗമധികം
 നിസ്സാരമാണെങ്കിലും
 മാനിച്ചുപൊട്ടുകണ്ടിതിൻമറുക്കറി
 പത്രംമനോമോഹനേ!
 ആനന്ദത്തൊടവസ്ഥകൾക്കുവിലമാ
 സ്നേഹംവിചാരിച്ചുനി
 താനേമുദ്രയടിച്ചയക്കണമതി.
 നാണിന്നൊരത്യാഗ്രഹം
 കോടക്കാരണിവേണികൊല്ലമഴകോ
 ടോരായിരത്തിൽപരം
 കൂടിച്ചേന്നൊരനാല്പതുംബതകഴി
 ണ്ണെഴാമതേണെക്കണേ
 മോടിക്കൊത്തൊരുമേടമസമിരിപ
 ണ്ണൊംഭിനംതീർത്തയ
 ചിട്ടന്നെന്നൊരുദന്തപദ്യപടലം
 ശുഭോപലക്ഷ്യാസൂരൻ
 ഭൂമൗകീർത്തിവളർന്നിടുന്നതിരുവൈ
 രാണിക്കുളത്താണ്ടെഴും
 സോമാദ്ധ്വഭരണൻറയുപേനരഹോ
 പുണ്യത്രയീശൻറയു
 ശ്രീമച്ചാരുകൃപാകടാക്ഷമതുറകൊ
 ണ്ടിക്കണ്ടതെല്ലാമഹം
 സാമോദംവരസാമജാധിപഗതേ
 സാധിച്ചുബോധിക്കണം

ന. ചു. ൨

ന. ചു. ൩

ന. ചു. ൪

അംബോപദേശം.

—oof0o—

അമ്പോടമ്പാടിതന്നിൽത്തിറവിനതെരുവിൽ

ക്ഷേവലംകേളിയാടി

ടുമ്പോൾമല്ലെന്നാളിച്ചിട്ടൊരുവളുടെപുരേ

ചെന്നവാനിറങ്ങി

വമ്പോടംബോപദേശംവടിവാടുമഴുവൻ

കേട്ടുസന്തുഷ്ടനായോ

രണ്ടോജാക്ഷൻതരട്ടേതരമൊടുതരസാ

ഭക്തിയുംമുക്തിയുംമേ

പ

ബിംബോപമാധരികൾകേൾക്കുവതിന്നുബാല

ലംബോദരന്റെകഴലിൽക്കരൾചേർത്തിദാനിം

അംബോപദേശമിതുഞാൻമകളോടനല്ല

സംബോധനാദിരസർതിയിലോതിടുന്നേൻ വ

ആപീനമോദമൊടുമെൻ'തിരുവൈരകീല

വാപി'പുരത്തിലെഴുത്തുനമപ്രകാരം

ശ്രീചീവരസ്തനിഭവാനിയുമെൻറചിത്ത

ശ്രീചീമേരിവിളയാടിവിളങ്ങിടേണം

ന

'ശ്രീഭൃതമന്ദിര'മമൻരുളുന്നതുംഗ

ശ്രീഭൃതിദൻഭവനനായകനായകൃഷ്ണൻ

ശ്രീഭൃതനായകനൊരമ്മയതായധന്യ

ശ്രീഭൃവരൻതുണകൃതിക്കുമിനിയുമോരം

൪

മാറത്തുതൻറമലർമകയെവെക്കുമോമൽ
കാരൊത്തകാന്തികലർന്നിഗമാലയേ'ശൻ
ഏറെത്തളിഞ്ഞഴകിലേകുന്നമിന്നിനിക്ഷ
കൂറൊത്തുകൊണ്ടുകുശലങ്ങൾകുശേശയാക്ഷൻ

അമ്പുള്ളമൽഗുരുവുമപ്പുനമതാനം
വമ്പുള്ളതുശ്ശിവപുരത്തിലെഴുംപുരാനം
പൊമ്പുള്ളിമാൻമിഴികളങ്ങനിയുന്നകുന്നിൻ
പെണ്ണിള്ളയുത്തുണകൃതിക്കരുളേണമെന്നം ന്ന
(ഇതി മംഗള ഷ്ലോകം)

'കണ്ണു റിലെ'ന്നവിളികൊണ്ടൊരുവീട്ടിലുള്ള
തൊണ്ണു റിനാലരവയസ്സുകഴിഞ്ഞമുത്തി
വെണ്ണു റിലമ്പിനെചടഞ്ഞൊരുനാളിരുന്ന
കണ്ണീരിൽമുങ്ങിമകളോടുവളിച്ചിതേവം

കണ്ണിലിനിക്കിവിടെവന്നതിതാരകുട്ടി
പെണ്ണുപുയോവരികമനകളേമനോജ്ഞ
പെണ്ണുനിനക്കൊരുപദേശമതേകിടാമെ
ന്നുണ്ണുശ്ശിനിയുരികിൽവന്നിരിസുന്ദരാംഗി

കാമാത്തിയുങ്കറിനമാഢുരയുങ്കലന്നോ
രാമുത്തികൊച്ചമകളോടിവചൊന്നനേരം
കേമത്തിവന്നരികിൽവാണമതുക്കിയപ്പോൾ
പ്രേമത്തിളപ്പൊടുമുരച്ചുകുരച്ചിവണ്ണം

(ഇതി ഉപന്യാസം)

ഇക്കണ്ടനമ്മളുടെസൽകലധർമ്മസാര
മുറക്കൊണ്ടുകേൾക്കുവലതുപായേണ്ടതുണ്ടു

മയ്യണിമയ്ക്കു മകളേ ബഹുഗുഡമാണ
 ഷരംകണ്ഠമമ്പിലിതുകേൾക്കരുതോക്കുണന്നീ ( )

എൻപത്തുതൊട്ടുതലയിൽച്ചുതവെച്ചുവേശ്വാ
 സമ്പത്തിനായിമകളേസ്മരണേസ്മരിച്ചു
 എൻപെരുന്നീനീമിഴിയടച്ചുകിഴക്കനോക്കി
 ചുവ്രംപടിഞ്ഞുടനിരിക്കാരമന്ത്രമോതാം ൧൧

“അന്യൻനശിക്കണമതീതരവാട്ടിൽനന്നാ
 യുന്നിടണംമമതരത്തിലൊരുത്തിപോലും
 പുനീൽക്കവിഞ്ഞിടരുതായതിനായ്ക്കുടാക്കി
 കൊന്നെന്നിൽമന്മഥഭവാൻഭഗവൻനമസ്കേ”

ഈമന്തിയമ്മപറയുന്നതിതെത്തുവെച്ചു
 നാമെന്തിനാണിതുജപിപ്പുതുമെന്തിവണ്ണം
 സീമന്തിനീകലമണേമകളേനിനൊക്കോ
 പ്ലീമന്ത്രമുത്തമിതിക്കലമുലമന്ത്രം ൧൨

മുട്ടാതെകണ്ടുമഴുസന്ധ്യകൾമുന്നിലുന്തു
 റൊട്ടായസംഖ്യയിതുമന്മകളേജപിച്ചാൽ
 കട്ടാകുമിഴിയൊരാൾക്കുമിനിക്കൊഴിഞ്ഞു
 കിട്ടാത്തതാണതിഹംസ്യമിതസ്സുപല്ലോ ൧൩

മല്ലായതാക്കിമകളേമഹിളാജനങ്ങൾ
 കെല്ലാക്കുമുണ്ടുചിലമന്ത്രമെന്തുസാരം
 ഇല്ലാക്കുമിങ്ങിനെമഹത്വമെഴുന്നമന്ത്രം
 കല്പേജപിക്കുകനിനക്കുണക്കിലാകും ൧൪

ഇന്നിപ്രകാരമൊരുമന്ത്രമുണ്ടതെന്നു
 മിന്നപ്പൊളാണിവരജപിപ്പുതിതെന്തെന്നൊ

അന്യൻഗ്രഹിക്കരുതുപെട്ടപൊളിഞ്ഞുപോകും
പിന്നെക്കുമിരിക്കിൽ മകളേ ഫലമെന്തതുളളു മനു

തനപംഗിനമ്മളുടെമുമ്മിതാണിതന്യൻ
ധന്യേധരിക്കിൽ മകളേ യമളിതപമുണ്ടാം
മുനംജടായുനിജമുമ്മുരക്കുകൊണ്ടു
വന്നോരബലമളികേശിനികേൾവിയില്ലേ മ

ആധിക്കുചത്തിനുപമൃത്യുവതിനുകണ്ടു
ബാധക്കുശത്രുജവിഷാദവിഷാദികൾക്കു
പ്രാധിക്കിവെക്കിതുകരോരകരാമമാണു
ബോധിക്കുചൊന്നമകളേ പുരുഷുണ്യശീലേ ച

സമ്പത്തുസന്തതിയശസ്സവയസ്സവേശ്വാ
സമ്പത്തുസംഗസുഖമെന്നിവയുള്ളതിന്റെ
സമ്പൂർത്തിമന്ത്രമിതിനാൽ മകളേ ഭവിക്കു [ലേ
മെൻചൗത്രിനികൽമഴയാൽപുഴയെന്നുപോ

ക്രോധത്തിളപ്പകുവാറുമാതപ്യതപ
ബോധത്തിനും ശൂൺപരംജനരഞ്ജനക്കും
ബോധിക്കുന്നനിതതിൽവെച്ചു മനോരഥങ്ങൾ
സാധിക്കുവാനമിതു മകളേ മനോജ്ഞം ൨൦

(ഇതി മന്ത്രദശകം)

ഇലന്യമന്ത്രജപമുലമിനിക്കുവണ്ടു
സിദ്ധിച്ചുമാന്യതയതിന്നവസാനമുണ്ടോ
മുഖാക്ഷികേൾക്കുമകളേ പരമുണ്ടതോതാ
നല്ലപാനമെങ്കിലുമതിത്തിരിവിസ്തരിക്കാര ൨൧

പാലാത്തവാണിമകളേ പരമെൻറനല്ല
കാലത്തിലെപ്പൊളിയെത്തുപറഞ്ഞിടുന്നു
മൂലത്തെവിട്ടിവിടെമോരിൽനൊഴമ്പുകൂടും
പോലെത്തുമാളുകൾടിഞ്ഞു ചടഞ്ഞുകൂടും   ൨൨

പോഴത്തമോതുകയതല്ലതിവമ്പരായോ
തൃശിക്കനാഥരെയുമിങ്ങുവരുത്തിമുന്നം
ഉഴത്തിലെൻറമകളേ പരമെത്രറുത്ത
നൃശിച്ചുണാനമ്മഹപട്ടികളെക്കണക്കേ   ൨൩

ഭോഷ്ഠപുത്രപരുടെടന്ത്രികളാംദിവാനം
പേഷ്ഠാരുമജ്ജഡിജിയുംറസിഡെണ്ടുതാനം
കേറക്കെൻറചൊല്ലടിയതാണിതിലേറമാനം
കേറക്കേണ്ടതെത്തുമകളേമദദന്തിയാനേ   ൨൪

(ഇത്യനുഭവചതുഷ്ഠം)

തെക്കോട്ടുപോമൊരുകരിങ്കുറനായവാലിൽ
പുക്കോരുരോമമരിടത്തുടയിൽക്കരിച്ച
ചിക്കുന്നനല്ലമുതുന്നീറിലലിച്ചുപൊട്ട
മയ്ക്കുന്നികത്തുമകളേബഹുവശ്യമല്ലോ   ൨൫

കാന്തിപ്പെടുന്നമകളേജനവശ്യമൊന്നി
ല്ലാന്തപ്പെടിക്കുസമിന്നതകത്തുചെന്നാൽ
സപാന്തഭൂമൽക്കടലിനക്കരെവാഴുവോരും
നീന്തിത്തുടിച്ചരികിൽവന്നടികമ്പിടുംതേ   ൨൬

വമ്പുള്ളവാരണവരൻറവളുഞ്ഞുനീണ്ട
കൊമ്പുള്ളിലോക്തവയസ്സിലമച്ചതൊട്ടാൽ

പൊന്നുളളിമാൻമിഴിനിനക്കൊരുഭൂതനാക
മെമ്പിള്ളയായമകളേ മഹവായുപോലും ൨൭

ഭ്രാന്തോതുകല്ലുളളമെന്തകളേ പാക്ക
മോന്തിന്റെറചോരയതുചേർത്തുകൊടുത്തുവെന്നാ
സപാനേനിനക്കവന്നൊഴിച്ചിടമൂലെടുത്തു [ൽ
മോന്തെക്കടിക്കിലുമടിക്കുവിടിക്കുമല്ലോ ൨൮

(ഇതി വശ്യചതുഷ്ഠം)

നീതുന്മുവിട്ടമകളേ പരമെന്തതിത്ര
പുതമ്പിടിചൊരുനടപ്പുവെടുപ്പുവേണ്ട
ഘോരനപിമേൽ കഴുകണത്തിരുചിത്തുടച്ച
മാതംഗിതന്നടയചന്തചന്തമല്ലോ ൨൯

മട്ടാതെകണ്ടുമധുവാണിസുഗന്ധതൈലം
മട്ടാതെകണ്ടറികതേച്ചുകുളിച്ചിടേണം
ഇഷ്ടാനുകൂലമൊടുചിത്രമെഴുത്തുവാണി
സ്സിട്ടാലതെന്റെമകളേ മിഴിച്ചുടമല്ലോ ൩൦

സാരജ്ഞയായമകളേ ശൃണുവല്ലതേച്ച
സാരസ്യമോടൊരുമുറക്കുമുറക്കണിനി
ചാരദപിജാംബരമതോർക്കകിൽനമ്മൾജാതി
ക്കേറെച്ചമക്കുകുറവല്ലതുവേണ്ടതല്ലേ ൩൧

മെച്ചംകലൻപകൽമേൽ കഴുകമ്പാറവാക
വെച്ചുണ്ണുചേർത്തമകളേ പിരിചൊടുതേപ്പ
സപര്യമാണ്ണൊടിച്ചൊരുമുറപ്പുണ്ണമ്പോ
ലിച്ചൊരുമെയ്മിനുസമാണ്ണിലസീടുമല്ലോ ൩൨

കോട്ടംകുറഞ്ഞമകളേമണിഭൂഷണത്തിൻ
കൂട്ടങ്ങൾനിത്യവുമണിഞ്ഞുഞെളിഞ്ഞിടേണ്ട
ഗോഷ്ഠിത്തമായിവരുമേറെയതായചിത്ര
മോട്ടപ്പെടുമ്പതിവുമോടിപറഞ്ഞിടാത്തേ ()

മൃക്കത്തിനാത്തുവളതക്കകൾനൂൽപതക്ക
മോക്കിഞ്ഞളിഞ്ഞതിലകക്കറികന്തളാനേ
ഭീഗ്വാക്ഷിദിവ്യമലർമാലയുടുപ്പതിന്നാ
ശ്യാംബുപ്പെടുമ്പലമലുംകളേമനോജ്ഞം നന്ദ

നാനേലുമുണ്ടതുമുണ്ടുയരുന്നകൊക്ക
തനേലിൽമുണ്ടുചഴകുള്ളതണിഞ്ഞിടേണം
ചെമ്മേകുചങ്ങലകളേമറയേണമെന്നേ
നിന്മേനികാണതിനകാമികൾകാഷ്ഠവെളു

പട്ടസൂനാദിമറയമ്പടിനീവിശേഷ
പ്പെട്ടിന്നകണ്ണമതുതാട്ടുതടക്കലോളം
കെട്ടിടപൊന്നണികൾപൊന്നയമറയനൊറി
പ്പട്ടംകരിക്കമകളേബഹുമാന്തിയല്ലോ നന്ദ

കാണിക്കുകോപ്പതണിയാശ്ശിലുമിജ്ജനങ്ങൾ
കാണിക്കിടുന്നമകളേതവതാഴ്ചയില്ല
മാണിക്യമുഖ്യമണികപ്പയിലാകിലെന്നോ
നാണാക്കുത്തകളകാന്തികെടാകിടാവേ നന്ദ

കാല്പെട്ടിനന്മണികവച്ചികസാലമേശ
കൈപ്പെട്ടിചിത്രമലമാരികൾമാറിമാറി
വായ്യിട്ടിൽവാങ്ങിമകളേമണിമച്ചിലാക്ക
തിപ്പെട്ടിയുംകരുതണംകരുമസ്വന്തേനേ നന്ദ

മേക്കെട്ടിമെത്തതലയണ്ണരസക്കടക്ക
പൂക്കട്ടിൽപെട്ടികൾഗുളോപ്പുകുളുലാക്കി
കേൾക്കൊട്ടുകിണ്ടിചിലചെപ്പുകടങ്ങുന്ന
ല്ലിക്കേട്ടതൊക്കെമകളേമണിമച്ചിൽവേണം ()

(ഇതി പ്രസാധനദേശകം)

നീയോക്കുനീരസികനായൊരുനിഷ്ഠന്റെ
കയ്യിൽപ്പെടൊല്ലപെട്ടമെങ്കിൽമശക്കിനിന്നെ
പൊയ്ക്കല്ലപൊന്നമകളേയവനാക്കരങ്ങൾ
കയ്യിൽകിടച്ചമലർമാലികപോലെയാക്കും രം

മോമേശനാംപുരുഷനെപ്പൂണരൊല്ലവന്റെ
മേൽമീശകൊണ്ടുമുദുമുശ്ശാമതാംമുചന്തേ
വാമേമുറിഞ്ഞുചകരക്കുതകഞ്ഞുല്പ
മാമേമറ്റിയമകളേമഹിളേമനോജേണ രപ

മെട്ടാത്തവാണിമകളേപരദേശിമാരെ
ഞൊട്ടിടൊലാപരമബലമതാകുമെന്നാൽ
പട്ടാണിതൊട്ടഗജവൃംബതപട്ടർതൊട്ട
മട്ടോൽമൊഴിപ്രകരവൃംഭവിനിന്ദ്രമത്രേ രച

(ഇതി നീരസികനിന്ദനത്രയം)

വമ്പക്കിവൾക്കുധനമേകണമെന്നതോന്നാ
നമ്പിൽപറ്റിച്ചുപണിനോക്കണമോക്കുണ്ണീ
എന്മൗത്രിത്താണിനുബലംപരമമൊക്കിലേക്കേ
ഉമ്പിന്നുചാച്ചിൽമകളേമതിയാകയുള്ളൂ രമ്പ

ഇച്ചുകുമിപ്പൊഴുതകില്ലിനിത്താൻതരാമി
ദിക്ചക്രമെന്നമകളേപാവോക്കുപോക്കു

ഉച്ചേക്കുന്നെല്ലരിപ ചിച്ചുതരാത്തവിദപാൻ
നൽ ചാമകത്തിനിശിവച്ചുതരുന്നതാണോ രാജ

ചേതോഹരാംഗിമകളേ ചതികൾക്കുനല്ല
കൈതോന്നിടേണമടന്നിലനന്ദിയോടേ
പെരേയോരുവന്മഴയിലിന്നുമുളച്ചുവന്ന
തൈതോലിടാത്തകരനീയുതിലെന്തറിഞ്ഞു രാജ

ധന്വേധരിക്കുധനവാണൊടരിഷ്ടചൊല്ലി
ലെന്നാലറിഞ്ഞുതരുമോതരമോത്തിടേണം
എന്നോമലുണ്ണിമകളേ തണൽചേർന്നപിള്ള
യന്ത്രന്റെദാഹമതുചൊറിയുന്നതാണോ രാജ

മന്ദിച്ചിടാത്തമകളേ പതിയോടുവിത്ത
മന്നന്നെടുക്കുകവനസ്ഥിരനെന്നുതന്നെ
നിന്നുള്ളിലോക്കുകനിലാവു വരുംവരെക്കും
തനപംഗിപന്നിയതിരിപ്പതുറപ്പതുണ്ടോ രാജ

രാവല്ലൽചേർത്തമകളേ പിരിയാതെഴുന്നോ
രാവല്ലൻവലിയപാപ്പുരുപുള്ളിയായാൽ
ആവിധിയേക്കുകമാങ്ങയൊടുങ്ങിയെന്നാൽ
മാവിന്റെചോട്ടിലൊരുക്കാർക്കുമൊരുത്തനുണ്ടോ

വിത്തംതരുന്നവനെവീട്ടിൽവരുത്തിപാതി
വ്രത്യംതുടങ്ങരുതുകാലമതിന്നിതല്ല
മത്തനപിമണ്ണമകളേ പരമാർത്ഥിയായ
മന്ത്രിനാമാനിനിപനങ്കഴവാണതിപ്പോൾ രാജ

അമ്പൊട്ടുചൊറിയൊരുച്ചക്കുമുടൻകൊടാത്ത
വന്നൊട്ടെഴുപ്തലിയവർക്കെന്നതിനയ്യോ

വമ്പതിരുമകരിൽമീശമുഖ ക്കിലെന്താ
 നമ്പിട്ടനെൻറമകളേ പലമേണനേത്രേ

കാരോനശിപ്പൊരുവനങ്ങുതുടങ്ങിടുമ്പോൾ
 വാരാന്നമുക്കുവനൊടത്ഥമുഷ്ടമില്ല
 പാരംഭമിടമുഖവാർത്താൻകഴുകോ
 പുരുനതൊക്കെമകളേ ബഹുലാഭമല്ലോ

സംഭവിച്ചതില്ലധനമേകനൊടൊക്കിലേറെ
 ശ്രദ്ധിച്ചിരട്ടിമകളേ പരനോടുതട്ടാം
 ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിടത്തൊള്ളിലെവാരമല്ലോ
 മുഖാക്ഷികേൾമുതിർത്തന്നിലത്തന്നതില്ലേ

വൻഭാഗ്യമുള്ളവനിതന്നു മഹോചിലപ്പോൾ
 സമ്പാദ്യമൊന്നുകരയ്ക്കുംചിലകാലമുണ്ടാം
 എന്തെന്തലായമകളേയൊരുവേനലിന്ന
 അമ്പോടുകേൾക്കുകൊരുവർത്തവമല്ലോ

മാനൊത്തകണ്ണിമകളേ വളരെദൂരിദൻ
 താൻതന്നുനിയ്ക്കുകുളിയാണൊരുകാശുകിട്ടാ
 താനുണ്ടിടത്തൊരു തന്നൊരുതേവരിഷ്ട
 ദാനത്തിനെൻറശശിനേർമുഖിശകുതനാമോ()

അമ്പോടരപ്പയിസപോകിൽമരിച്ചിടുന്ന
 സമ്പന്നനെന്തിനിഹമനകളേ മനോജ്ഞ
 അംഭോദവേണിബഹുദാഹമഴുന്നവന്ന
 അംഭോധികൊണ്ടൊരുപകാരമുദാരശീലേ

ആരോതിയാലുമിവിടെപ്പണമൊടുക്കിട്ടാ
 താമോലായമകളേ മതിവെച്ചിടാല്ലേ

മരേഃസംവത്തിനമതല്ലിഹചെല്ലിടിക്കും
 ക്ലരോടുകേൾക്കുഗുരുദക്ഷിണമുന്മീലല്ലോ   കനു
 വാശിക്കുവന്നുചകളേ ചിലമൃഗധരാറിൻ
 കാശുമ്മൽനല്ലരസമിട്ടതുരൂപയാക്കി   [ൽ
 ആശക്കുനൽകമന്തറിഞ്ഞഥനോക്കിടാഞ്ഞാ
 മോശപ്പെടുമ്പുനരിയട്ടടികൊണ്ടുപോലെ   ഭൂ

സമ്പന്നനുംരസികനുംപുനരൊത്തുവന്നാൽ
 സമ്പന്നനിൽകുതുകമേറുനടിച്ചിടേണം
 ഘൃബൈതലേപണമതിമുകുളിൽപരത്തു
 മന്വിൽപറക്കുകകളേബഹുസിദ്ധമല്ലോ   ചു

മെച്ചുത്തൊടാലുനമശേഷവുമിങ്ങുപോന്നാൽ
 തച്ചാട്ടിടേണമവനെസ്മരനാകിലുംനീ
 തിമച്ചുക്കുതിന്നുഭവിതുപ്പിയകോൽക്കരിമ്പിൻ
 കോമച്ചക്കുകൊച്ചുകളേകൊരിവേണ്ടപിന്നെ

ചക്രാകൃതിസ്തൂനിതരുന്നതുവാങ്ങിടാതെ
 ചക്രംകണക്കുതുപറഞ്ഞൊരുമന്ത്ത്യനേയും
 ചക്രംതിരക്കുചതുരുകേൾക്കുസദാതിമോഹം
 ചക്രംചുടന്നിട്ടമന്തെന്തുകളേമനോജ്ഞ   നൂ
 തെല്ലെങ്കിലുംതെളിവൊടേകുനതേകിയെന്നാൽ
 വില്ലെങ്കിയൊതെമകളേയതുചസ്യവാങ്ങു
 കല്യാണിനെത്തളിരിൽനോക്കുകിടച്ചതൊക്കെ
 കല്യാണമാണരിഹനമ്മുടെധർമ്മമല്ലോ   നാ

വദ്യാംഗികേൾക്കുകകളേവഴിപോക്കർദണ്ഡി
 ചുണ്ണാതെകണ്ടുസമയേവരികിൽക്കുണന്നീ

അന്നുവിധിയെത്തുതവതത്തിമറ്റത്തിൽ വല്ലി
ച്ചുണ്ണാനയക്ക ചിലവല്ലിതുലാഭമാകും നവ

ഉണ്ണാകഴിച്ചുതന്നു ചത്തൊടുപാമ്പാർന്നിന്നെ
കാണുന്നതിന്നു മകളേ വരുമല്ലൊന്നിയും
നാണാകുണ്ടാണിനലമോടുമുറക്കുവാനേ
കേണതെളിഞ്ഞഥതളത്തിലിരുത്തിടേണം ()

മിണ്ടാതെനില്ക്കുതതുമെത്ത പുതപ്പായ
തണ്ടാർദാളാക്കിതലയെണ്ണകളെ നീതെല്ലാം
കൊണ്ടാശ്ശനല്ല വർവിരിച്ചുകിടന്നുനിന്നെ
കൊണ്ടാടുമെന്റെ മകളേ മതിമോദപൂർവ്വം നവ

ആരാലണഞ്ഞഥകുറച്ചുമാഞ്ഞുനിന്നി
ട്ടാരാണനിങ്ങളെ വിടെൻവരുന്നവനും
പാരതെനീയുമിവലൗകികമോതിടേണം
കൂറാകുമല്ലൊളവരെന്നകളേ മനോജ്ഞെ നവ

നയ്യുറപ്പിപ്പതിൽ നിന്നകൊരുങ്ങിമട്ടി
കിട്ടുന്ധനം പരിചിലങ്ങുതന്നെയല്ല
തുഷ്ടായശോധനവുമെന്തകളേ മരിച്ചാ
ലൊട്ടല്ലപുണ്യധനവുപുനരേറ്റമുണ്ടാം നവ

പാരംപകിട്ടവർകൾനിന്നൊടുമങ്ങുക്കേ
നേരക്രമത്തിലതിനത്ഥമനത്ഥമായാൽ
സാരംഗ്രാമിച്ചമകളേയൊരുക്കിണ്ടിതന്നിൽ
നീക്കുകൊടുത്തു നിലയാതെനിലക്കുപോതു ()

വണ്ടാർസുവേണിമകളേ വരനിങ്ങളെ
ലുണ്ടാകിലുംസരസമന്യരൊടന്നയാനേ

മിണ്ടാതിരിക്കരുതെന്നീയുപകാരമാരെ
കൊണ്ടാണതെന്നുവത്രുപിന്നിരൂപമുണ്ടോ()

നേരിട്ടുനല്ലൊരുമുഖസ്തുതിചൊല്ലിടേണം
വേറിട്ടുപോകിലവനെസ്തുതിവേണ്ടപിന്നെ
നേരോടുറങ്ങുമുവമ്പൊടു കാൽതിരുമ്പി
ട്ടാരോമലായമകളേയൊരുക്കായ്മുണ്ടോ നന്ദൻ

ഇത്യാദിനീയുവരനുള്ളഹിതത്തിനൊത്ത
ചിത്യാദിചെയ്തിൽമകളേമഹിതസ്വപത്രുവേ
മത്ത്യാദിനിന്നടെയശസ്സുലകിൽപ്പരത്തും
പ്രത്യാസമില്ലവിലയന്നടനെന്നാകൂടും ൭൭

അത്യാശചേർത്തൊരുവനോടുവരാനുമൂ
ട്ടെത്തുമ്പൊളന്നമകളേകുബളിച്ചിടൊല്ലേ
കാത്താലുറങ്ങുമുവങ്ങുപിളിച്ചുണർത്തി
ട്ടത്താഴമില്ലിതികഥിപ്പതുക്കഷ്ടമല്ലോ ൭൮

തെറ്റൊന്നുനിമ്പതികയർത്തിഹനിന്റെവല്ല
തെറ്റൊന്നുമോതുമുഖൊന്നുമൂരിടൊല്ലേ
പറാപല്ലമോപനിമുഖത്തമഭസ്മമിട്ടാൽ
കററകുരിങ്കഴലിമന്മകളേമടങ്ങും ൭൯

ഉള്ളിൽഭയങ്ങൾമകളേകരുതേണ്ടകാന്തൻ
കുള്ളപ്രിയന്റെചവിടാത്തവിടാക്കിടുമ്പോൾ
കൊള്ളട്ടെകാട്ടിലെമരംവലിയോരുതേവ
ഷ്ഠുളാനയംവലിയടാവലിയെന്നുവെച്ചോ ൮൦

പ്രീതിക്കുഭംഗമണയംപടിനിന്റെകാന്തൻ
ചൈതൽക്കുഭംഗനയനേപരമേമതിയാലും

ബോധിക്കുവേണ്ടമകളേപുനരോത്തുകാക്കി
ലോതിക്കനോതിടുവതൊക്കയുമൊത്തതാമോ ()

ബാലത്തിളപ്പിൽമകളേപരിചോടുദേശ
കാലത്തെയുംപുനരവസ്ഥയുമാർത്തിടാതെ
കോലത്തകോരനെവരികൊലനീയടിക്കും
മൂലാത്തലക്കലയിവസ്തുവരിപ്പൊഴുണ്ടോ ഒരു

തക്കയുഴിച്ചുധനമേകിലുമൊന്നുകാത്തൻ
നികീഴിൽനിന്നുകവിയിൽകളയേണമപ്പോൾ
പൊകാച്ചിടുന്നമരവുപുരയിൽകവിഞ്ഞാൽ
താൻകൊച്ചുകെന്നമകളേമലയാളസിലം നെ

പേരിന്നഴുന്നപതിയേപ്പതിവാങ്ങിത്തു
ജാരന്നുതന്നവശയായിവസിച്ചിടൊല്ലേ
പാരാതെകേൾക്കമകളേഭജനമുഴത്തി
ട്ടുരയ്ക്കയാക്കിടരുതേകരുതേണമേനീ

ഇപ്പോൾതരത്തിലിഹത്താൻപണമൊട്ടുനേടി
മല്ലൂരിയിന്നിമരിയെന്നുനിനച്ചിടൊല്ലേ
ശിപ്പത്തരത്തിൽമകളേപണിചെയ്യണംനീ
യപ്പത്തിൽനെയ്യപരമേറിയതെന്നതാമോ ചെ

അന്യന്റെവിത്തമഖിലംമകളേവിടുങ്ങാ
മെന്നാണുകേൾക്കുണമുള്ളഗുരുപദേശം
ധന്യേധരിച്ചിടുകചീയണമൊന്നതേമ
റെറാന്നിന്നുനല്ലവളമായ്തവദാമനേത്ര

നന്ദാനതാംഗിപരവിത്തമടിച്ചുവാരി
യെന്നാലതിങ്ങനുഭവിക്കുകിലില്ലഭോഷം

കൊന്നാലതിന്നുവരുമാക്കൊടുത്തായപാപം
തിന്നാൽകഴിഞ്ഞുചകളേമദിരാക്ഷിയാളേ പൂ

കൂറൊട്ടെഴുന്നചകളേകുറിനാളെയായി
വേറിട്ടുകയ്യിലൊരുക്കുമിപ്പതാനും
നേരിട്ടിവണ്ണമൊളിശായിവരാദിയോടു
ചോരിട്ടുടൻവസുതരത്തിൽവസുലതാക്കു പൂ

ഇന്നാളുടപ്പതിനെടുത്തതുമുഷികൻവ
ന്നൊന്നായുടൻനൂറുനൂറുങ്ങനൂറുകിയെല്ലാം
ഏനോതിജാർവരനന്യജനത്തൊടുംനീ
നന്നായിടുങ്ങുചകളേപണമായതിന്നും പൂ

തട്ടപ്പരിച്ചുമുതൽതാനറിയാതെന്ന
പെട്ടെന്തെരിച്ചൊന്നപോക്കിടിയാകുമെന്ന
തട്ടപ്പൊലുമാലുകിൽച്ചിലർഭോഷ്ടഭോഷ്ട
തട്ടപ്പാക്കുചകളേപരിചിൽപ്പണംനി പൂ

ഈച്ചാട്ടിയകിലുമാരുത്തനെടുത്തുതന്നാൽ
തച്ചാട്ടിടാതവന്നൊടായതുചസുവാങ്ങു
കോച്ചുണ്ടകൊച്ചുചകളേപലതുള്ളിയല്ലേ
തീർച്ചയുണ്ടെന്നുചകളേവെള്ളമതായുടന്നു പൂ

മയ്യണ്ണമണ്ണുചകളേപതിവാങ്ങിടുങ്ങും
ചക്രങ്ങൾവല്ലെടുമിട്ടുകളഞ്ഞിടൊല്ലേ
ചിറക്കുന്നുവാടിയതുവാടിയതങ്ങുതന്റെ
പയ്ക്കുറയിൽപരിചിലാക്കണമോക്കുണംനി
സമ്പത്തിനീവിധമനേകവിധപ്രയോഗ
മമ്പിൽത്തുടങ്ങുചകളേപുനരായതാക്കി

താമ്പാതിദൈവമതുപാതിയതെന്നലോകേ
ചാമ്പേയചാരതനുകേളാരുകേളിയില്ലേ വന്ന
(ഇതി ധനരഹസ്യഘട്ടം)

ആയാസമരൊരതിയുക്തിയിരട്ടിതോന്ന
മായാധവരുമ്പൊളരിയാട്ടമൊഴിച്ചുവേഗം
പോയാലുമങ്ങുവടിവോടൊടിയൻറമുമ്പിൽ
മായംതിരിച്ചിൽമകളേബഹുമോശമല്ലോ

കട്ടേറലാഭമഴുമാപ്പതിചത്തിടാതെ [ല്ലേ
പെട്ടെന്നിടെക്കുമുഷിയമ്പാധവെടിഞ്ഞിടൊ
പൊട്ടാതെതമ്പാഴുതുന്തുൽമുഷികിൽദിജനാർ
കഷ്ടംകഥിക്കുകകളേകളയാറതുണ്ടോ വുവ

നിന്നെഭൂമിച്ചമകളേതലയിൽകരേറി
പ്പിന്നെത്യജിച്ചവ്നിലാശ്രയമാക്കുചേരും
മുനംവിരുന്നപരമുണ്ടാരവന്തലിൽപ്പോയ്
വിന്നീടിരുന്നശനമേറമിളപ്പമല്ലോ വുൻ

അററംവെടിഞ്ഞരികിലുള്ളവർമാനിയായ്ത്തു
പറൊല്ലമാലുമകളേമനതാരിലേതും
കററക്കുരിങ്കുഴലികഷ്ടമതില്ലതിന്നു
മുറത്തെമുല്ലയതിനില്ലമണംമനോജ്ഞ ന്റ

ഭർത്താവിനില്ലഗുണമെങ്കിലുമായവൻറ
മിത്രാദിയോടവനെവാഴ്ത്തിടുകാത്തമോദം
പോൽത്താർദളാക്ഷിമകളേപരമോക്തല്ല
സത്താണതീച്ചതുരമായചതിപ്രയോഗം ന്റ

മൽക്കട്ടികൾക്കുതാവാടുണപ്പെടുത്താ
 നൽകുവുവെവമതില്ലതുവേണ്ടപോട്ട
 ചക്കിട്ടമണിനെതിരിഞ്ഞ ചരളപ്പാലും
 ചുക്കിട്ടകാച്ചിമകളേമകഷ്ടകാലം ന്റ

മച്ചിട്ടമച്ചിൽമകളേമമകൾക്കുഭാരം
 വെച്ചിട്ടവല്ലഭരൊടൊത്തുവസിപ്പതന്ത്രേ
 അച്ചേട്ടകൾക്കൊരുവിചാരമതില്ലതത്രേ
 കച്ചിട്ടകാലഹരണാൽപ്പൊടിയാപ്പവച്ചു ന്റ
 കാശേററമെൻറമകളേബാഹുസാരമെന്നീ
 മൃഗേട്ടകൾക്കൊരുവില്ലരിവെച്ചുവെന്നാൽ
 ആശക്കുതിന്നിട്ടമടുപ്പുവെറുന്നുചോരീ
 മേക്കുകതെന്നിഫെപാറുകമിവർഭാവം ന്റ

സൂത്രങ്ങൾകൊണ്ടുതകളേപുരുഷാത്മമത്ര
 മാത്രംതരത്തിലിഹത്താനഥസംഗ്രഹിച്ചു
 സൂത്രങ്ങൾകൊണ്ടരിയസൂരിച്ചുഴിഞ്ഞുശബ്ദ
 ശാസ്ത്രാത്മസാരമതുപോലതുപോയികഷ്ടം ന്റ

കണ്ടാളിടംകഴിയിലെക്കിഫകാലുനിട്ടി
 കൊണ്ടാണിരിപ്പമകാലമിനിക്കഴിഞ്ഞാൽ
 ഉണ്ടാകയില്ലിതുപദേശമതിന്നൊരാളു
 രണ്ടാമതെൻറമകളേമകരാക്ഷിയാളേ ന്റ

സൂക്ഷ്മംനിനെക്കസുഭഗതപമതിൻറസത്തു
 ഭാക്ഷിബ്രഹ്മാണമകളേമടവാരതേററം
 ദിക്ഷിക്കണംവിരസവല്ലികളെത്തിരിഞ്ഞു
 വിക്ഷിക്കുമോവടിചിൽവണ്ടുകളിണ്ടലന്ത്രേ ന്റ

ഞാഞ്ചൊല്ലിയോരവിധമൊക്കെ നടന്നുവെന്നാ
 ചാഞ്ചല്യമില്ലമകളേ മമതുല്യയാകും [ൽ
 മഞ്ചാരനീലമിഴിനിന്നുടനന്തകണ്ടു
 ചാഞ്ചാടിടംമീഴികളുള്ളവർമിക്കുവാറും ന്വ

കോട്ടംകുറഞ്ഞുകുലപ്പുത്തികളേറിയോര
 കൂട്ടങ്ങുളിന്നിയുമതെന്തകളേ മനോജ്ഞ
 ആട്ടേകഥിപ്പുതിനതുണ്ടതു മുളച്ചു ചുട്ടു
 കേട്ടേഗുണംതികയുകേളിനിനാളയാട്ടേ ന്ൻ

മുക്കാലുംമൃഗശരമിജ്ജഗതിബുധജനം
 ദുഷ്ടഭാനുപ്രഭംഗ്യാ
 തല്ലാലങ്കേട്ടുകൊണ്ടാടുവതരികമഹാ
 മൃഗശരാണുശരഗം
 ഇക്കാലത്തിമ്മമോക്കാതഴകിലിതുകൃതി
 പിച്ചുചിപ്പുലഗ്നരീ
 തുക്കാലിൽതന്നെ ചെന്നിന്നിയുമണകതക
 കാതെപ്പുകാതലേനി

അതിമോഹം.

ന ൦5 ക ൦.

മൃഡേമുശ്ശേനുമൃഡൻമുടിയിലുമചലം
തന്നിലുംമന്നിലും
പ്രേമധേഗംഗേസമുദ്രത്തിലുമവിഹരി
മുഖപാശോസപ്പലോകേ
ചാടികൊള്ളാംചരിത്രംതവഗതികൾകിഴി
പ്പെട്ടതെന്നംബതൻ്റെ
ശ്രീധാമാസ്യപുതുപ്പുണിരിയതുചിരമെ
ന്നാത്തിയെത്തിത്തിട്ടേ
അത്രതന്നെയുമല്ല,
ഉന്നീടുംപൊന്നിപ്പട്ടാഭകരമതുക്കേ
ണ്ടുള്ളൊരാത്താങ്ങലോടും
ചിന്നീടുംകേശമോടുംതൊടുകുറിവിലസും
ഹാലപട്ടാഭയോടും
മിന്നീടുംപന്തടിച്ചുണിനെമൃഡമനതാ
രിട്ടിളക്കിസ്സമീപേ
ചെന്നീടുംമായതൻപൊൻകുളതൻകരളിൽ
കണ്ടുതാൻകൈതൊഴുന്നേൻ

(നാലുതെങ്ങിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സു — വാഞ്ചരാനുക്തലമൊരുവെവരീതികൊണ്ടു
താഞ്ചാലവേരമണപഞ്ചകനെഞ്ചിണക്കി
ചാഞ്ചല്യമൊറ്റമരിച്ചൊരുമിച്ചിരുന്ന
പാഞ്ചാലിതൻപട്ടുകൾക്കുപണിഞ്ഞിടുന്നേൻ
അത്രതന്നെയുമല്ല —

കുട്ടിക്കരംഗമിഴിയൊരുമതൻറ ചട്ട
പൊട്ടിക്കുരുത്തികുമാക്കുളർകൊക്കുരണ്ടും
മുട്ടിക്കുടിക്കുമൊരുകുംഭിമുഖത്തൊടുള്ള
കുട്ടിക്കുഞ്ഞാൻകുതുകമോടിതകമ്പിടുന്നേൻ
എന്നുമാത്രമല്ല —

ഭൂഗുണഭംഗാരാമൻ
ഭൂമുഖദമനൻജിതോഗ്രഭൂഗുരാരാമൻ
കുശലംജഗദഭിരാമൻ
കുശലവജനകൻതരദൈരവ്യരാമൻ

(മുൻഭാഗത്തു നോക്കിട്ടു)
അന്ധാത്തിവിളികൊണ്ടിടുന്നതിരുവൈ
രാണിക്കുളത്താണ്ടെഴും
ശംഭശ്രീതിരുവു സഖ്യനിഖിലവുങ്കാ
ഞ്ചാൻനികാമാഗ്രഹം
ജംഭിച്ചെത്തിയൊരീജനങ്ങളിടതി
ങ്ങിടുന്നരംഗത്തിലെൻ
വമ്പിച്ചിടിനവിദ്യയുചിലതിനി
ക്കാട്ടിപ്പകിട്ടിടണം

വിപത്സഭസ്സുവിരവോടിതുകണ്ടുനെയ്യു
വില്പുത്തുപോലെവിടയുനടനെങ്കിലുംമേ
വിദ്യാപ്രയോഗമൊരുദിക്കുതിൽവേണമെന്നാൽ
ധൃത്യാസമിപ്തവിധിപോലിവിടത്തിൽവേണം

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കിട്ട)

ഹേ, ഹേ, വേഗത്തിലിവിടെവര.

നടി— (വന്നിട്ട) ഇവിടന്നു എന്തിനാണിപ്പോൾ എ
ന്നെ വിളിച്ചുത.

സൂത്ര— അസാരം പ്രയോജനമുണ്ടായിട്ടുതന്നെ.

നടി— അതെന്താണ്.

സൂത്ര— പറയാം.

മത്സമീപത്തുവന്നാൽ മത്സ്യനേർമ്മിഴിമൽപ്രിയേ
അസ്സലായിതുകണ്ടാലു മിസ്സഭസ്സിന്റെവൈഭവം
ചിതമോടിവിടെക്കാലോചിതമോടൊരുനാടകം
അതിമോഹാഖ്യമാടേണമതിമോഹനമാണത

അതിന ആട്ടക്കാരോടുപറഞ്ഞ അവരേ കൂട്ടിക്കൊ
ണ്ടുവരുവാനാണ വിളിച്ചുത.

നടി— അതു വേണ്ടോവേണ്ട. നന്നായാലും ചീത്തയാ
യാലും ജനങ്ങൾ ദോഷം മാത്രം തിരിഞ്ഞെടുത്തശ
കാരിക്കും, പരിഹസിക്കും, നമുക്കു അദ്ധ്വാനം മാത്രം
ശേഷിക്കും. 'പ്രായേണ സസ്രുതിജനാഃ പരിഹാ
സശീലാഃ' എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ.

സൂത്ര— അതുമ്മ. എങ്കിലും നമുക്കു വിചാരിച്ചു ക
ലധർമ്മമായ വിദ്യയെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടുണ്ടോ?

എന്തായാലും ശരി, നമുക്കിവിടെ ഒരു പ്രയോഗി
ച്ചു നോക്കണം.

ചൈതന്യത്തോടുകൂടിയൊരുമനയായ

തിന്നിപ്രജാപാലനം

ചെയ്യാലും ശരിരാജ്യരക്ഷാവഷ്ടം

കുന്നുണ്ടെന്നിങ്ങിനെ

കാതീടും ചിലരായതോത്തുകലധ

മാന്മപ്രജാരക്ഷതാ

നേതൃക്കൈവിടുമോസദുപക്ഷമുദിനീ

രാജാവുരാജാവേഹം

ഫഹൻ

അത്രതന്നെയുമല്ല.

നന്നായാൽനന്നിതെന്നുംപുനരതൊരിടമ

ട്ടാകിലോമട്ടിലായും

നന്നായിലെന്നുവന്നാലിതുബഹുവഷ്ടം

യെന്നമെന്നംനിതാന്തം

അന്നന്നോതീടുമുപപ്ലമലരതിലൊരുസി

ദ്ധാന്തമില്ലാത്തലോകം

നന്നായാൽഭാഗ്യമീനമുടയകലമഹാ

ധർമ്മമീകർമ്മമല്ലേ

ഫഹൻ

എന്നുമാത്രമല്ല.

ദുഷ്ടാദുകാരിതഴകാവുകിലും ഹസിക്കും

മൽക്കുറ്റുകൾമരസിക്കുമിതസ്മരണം

ഇക്കണ്ടിടന്നസമബുദ്ധികളും ന്യായമാ

രക്കണ്ടവസ്തുതവദിക്കുമതാണുസാരം

ഫഹൻ

നടി— അങ്ങന പഠഞ്ഞത നല്ലകാര്യംതന്നെയാണു.
എങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ മൃഗതകൊണ്ടു ഒന്നു ചോ
ദിച്ചാൻ ഭാവിക്കുന്നു. ദേവചൂരപ്പട്ടമോ.

സൂത്ര — കഷ്ടം- കഷ്ടം- നിന്നോടു ഞാൻ ഒരു കാല
ത്തും ദേവചൂരപ്പട്ടമോ. എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാം.

നടി— ശാകുന്തളം, ഉത്തരരാമചരിതം, മാലതീമാധവം
ഇങ്ങിനെ വിശേഷപ്പെട്ട നാടകങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും കേ
ട്ടിട്ടും ആടീട്ടും ഉണ്ടു. . ആ കൂട്ടത്തിൽ ഈ 'അതി
മോഹം' എന്നൊരു നാടകമുണ്ടെന്നു ഈ വയസ്സി
നിടെക്കു ഇതുവരേയും കേട്ടിട്ടില്ല. ചെവിക്കു പുത്തരി
യാണു. ആട്ടേ ഒട്ടനന്നോ- ആരുണ്ടാക്കിയതാണു.

സൂത്ര — അല്ല, നീ കേട്ടിട്ടില്ലേ- അത്തുതം തന്നെ.

നടി— ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. ഒന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടാൽ
കൊള്ളാം.

സൂത്ര — എന്നാൽ ഞാൻ പറയാം, കേട്ടാലും.

കല്യാൺകൊച്ചുണ്ണിഭൂപൻകവിമണിചരമാ

ബ്ബീശപരൻതീത്തൊരോമൽ

കല്യാണിനാടകംചോലൊരുസരസകൃതി

കുണ്ടുമാളല്ലതെന്ന്

ചൊല്ലേറുംകാവുരാജ്ഞിതനയരതിൽമിട്ടു

ക്കാവ്യനാമമാടഭൂപൻ

ചൊല്ലാൽശൌര്യംപിടിച്ചാസ്സിതമണിമണിയാ

യോത്തുതാൻതീർത്തതാണു

൧൩

നടി— ഏതു സിതമണി

സൂത്ര — ഒ, അതു സംശയിപ്പാറുള്ളതുതന്നെ.

അച്ഛൻനന്മൂരിപ്പാട ലളിതപ്രാണനായികേ
 സ്വപ്നാന്തരനയൻരീത്തോ മച്ഛന്നഭൂതിയാണത്
 നടി — അല്ലാ, മഹന നന്മൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു കവിതാ
 സാമത്വമുണ്ടോ?

സൂത്ര — ആശ്ചര്യംതന്നെ - നിയതുകേട്ടിട്ടില്ലേ

നടി — ഞാനതു കേട്ടിട്ടില്ല.

സൂത്ര — എന്നാൽ അദ്ദേഹം അസാരനായ ഒരു ക
 വിയല്ല - ശുചിരത്നം കവികളാൽ ബഹുമാനപ്പെ
 ടുകൊടുക്കപ്പെട്ട വരത്ത നാമധേയത്തോടുകൂടിയ
 കവിരത്നമാണു - അതിനി മേലിലെങ്കിലും അറി
 ണ്തിരിക്കട്ടേ - എന്തോകഥ; അദ്ദേഹത്തിനു എത്രമ
 ധാ കവികൾ ബഹുമാനിച്ചു സട്ടിപ്പിക്കുറ കൊടു
 ത്തിരിക്കുന്നു.

നടി — അതുവോ - ആരെക്കൊണ്ടാണു -

സൂത്ര — അയ്യോ, അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറയാൻ ക
 ഴിയോ - ഏതാനും ആളുകളെ പറയാം -

* * * *

നടി — അമ്പമ്പാ അദ്ദേഹം ഇത്ര കേമനാണല്ലോ! എ
 ന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളൊന്നും ഏതാ
 പുറത്തേക്കു കേൾക്കുന്നില്ലല്ലോ - അങ്ങനൊന്നാ
 ണിനെ?

സൂത്ര — രാമരാജ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയല്ലാതെ വേ
 റിട്ട കാരാളയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അത്ര നല്ലതല്ലേ?

നടി—അങ്ങനെയൊന്നല്ല, അദ്ദേഹം എന്തൊക്കെ
ണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്?

സൂത്ര— അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ പറയാൻ എന്നാൽ
പ്രയാസംതന്നെ. ചിത്രപരയാം.

നടി— എന്നാൽ കേൾക്കട്ടേ.

സൂത്ര— കീമപ്പെൺമുട്ടവാണികീചകവധം

പൂരപ്രബന്ധം

പൂരിക്കുന്നൊരുഭൂരിഭൂഷചരിതം

ഭാണാദിശോണാധരേ

കാരോന്നീവകതീർത്തവിട്ടവനിലെ

ശ്ലോകാളിലോകാന്തരം

തേരുംചെന്നയുന്നിതിച്ചെവികളിൽ

ചെല്ലുന്നതില്ലെന്നതോ

൧൭

നടി— ഓഹോ! അതൊക്കെ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എ
ന്നതെന്നെയല്ല, ആ വകയിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ ഒട്ട
മുക്കാലും തോന്നും എന്നുതന്നെ പറയാം. അതൊ
ക്കെ അങ്ങനെ പറഞ്ഞ മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൃ
തിയാണോ.

സൂത്ര— അതെ.

നടി— എന്നാൽ ഈ നാടകം വളരെ വിശേഷമായി
രിക്കുമല്ലോ.

നാടകമതിലതിമോഹം

നാടകമിതസൂരികൾക്കൊരതിമോഹം

ആടിക്കാണമിനറുടെ

നാടലകന്നോതിയകിലതുതന്നെ

൧൮

വറകിതുഭഗവൽകഥയോ
 പരിചൊടുകയ്ക്കുസ്ഥതാദിവൻകഥയോ
 പരമൊരുവുചലിക്കുമയോ
 പരിചയമില്ലിങ്ങിതെന്തുവേക്കുമയോ   ഹൃ
 സൂത്ര — ഭാഗ്യേഭഗവൽകഥയെ
 നാഗ്യേതോന്നില്ലകേൾക്കിലെന്നാലും
 കായ്കതാണൊടുവിലിതിൻ
 വീയ്കതാമതുമോക്കിലത്രയും   ഹൃ
 അമ്മംഭാവമേതെങ്കിലും പരവനാക്കുംസ്ഥിതിമറ
 നമ്മംഭാവംപുറംപിന്നതദൂരത്തേറ്റുപരം
 അമ്മംകാരാഴ്ചാക്കുപടമതിമോഹമങ്ങിപ്പയ
 നപമ്മംകാഴ്ചാതേനല്ലറിവുവെടയേചേർക്കിതയേ   ()
 നടി — കല്യാണീവരനാടകത്തൊട്ടെതിരായ്
 നിമ്മിച്ചതാണിന്നിതാ
 കല്യാണീശ്ചചിരതായകവിര
 തന്താനയതഃഭവാന
 ഉല്യാസത്തൊടിപ്പണ്ണമോരിയതുപോ
 ലിക്കാവുവുപാക്കില
 ഞെല്യാംകേരളഭാഷയോപറകനൽ
 ചൊല്ലായഗ്ദ്യോണമോ   രം
 സൂത്ര — ഇതുപ്രിയേകേരളഭാഷയാണെ
 ന്നതിന്നഭോഷംരസികക്കുശേഷം
 ഇതോപയോജാക്കിമണേധരിക്കാ
 രതോപയോഗംസരസപ്രയോഗം   രം

നടി— കല്യാണിനാടകമയോചിലർമെച്ചമെന്നും
കല്യാണശിലചിലരോണാഹ്ലാദിശ്രമെന്നും
ചൊല്ലുന്നതുണ്ടതിനിടക്കൊരുക്കളിയില്ല
ചൊല്ലുന്നവക്തൃകണക്കിതുകയല്ലേ ൨൨

സൂത്ര — എന്നാലുമസ്തു ചിലർവാഴ്ചിടമപ്രകാരം
നിറുത്തു ചിലർഭിന്നരമിഹിലോകഃ
എന്നല്ലയോകവിശിഖാമണികാളിദാസൻ
ചൊന്നോരുവാക്കതിതിനാക്കവികാതലാക്കി ()

നടി— ശരിതന്നെ— എന്നാൽ താമസിക്കാതെ ആട്ട
ക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ഞാൻ പോകട്ടേ.

സൂത്ര — അങ്ങിനെയാട്ടെ (നടി പോയി)

സൂത്ര — (മുൻഭാഗത്തു നോക്കിട്ട) ഓ! വസന്തം വന്നു.

മഞ്ജുശ്രീചലർമണ്ഡനങ്ങളഴകിൽ

പൂണ്ടിട്ടുപൂന്തോട്ടമായ്

രഞ്ജിച്ചിങ്ങുവസന്തലക്ഷ്മിവിളയാ

ടിടന്നുവീതാമയം

കുഞ്ഞിക്കോമരുമന്നനൊത്തുകസുമാ

സുന്തീക്കെടുത്തിപ്പൊഴി

കുഞ്ഞിങ്ങട്ടിയെഴുന്നപോലെവിപുലാ

മോദംവിളങ്ങുന്നുതേ

൨൪

(എന്ന പോയി)

പ്രസാദന.

കഴിഞ്ഞു.

അനന്തരം കിടക്കയിൽ ഇരുന്നു. കണ്ടതിക്കോ
 മരം കുഞ്ഞിപ്പെട്ടിയും പ്രവേശിക്കുന്നു
 കുഞ്ഞിപ്പെട്ടി— അല്ല, നേരം ഉദിച്ചു.
 കുഞ്ഞിപ്പെട്ടി— ഏ, ഇത്രവേഗം നേരം ഇത്രയായോ
 കുഞ്ഞി— ഉവ്വ, ഇതാ ഇപ്പോൾ—

സോമൻപോയ്ക്കനന്തസ്സുതാപയനൊരുമയോടും
 ഭോജനിപ്പെണ്ണുമായി
 കോമംക്രിഡിച്ചുപോയിടിനവകലമപോ
 യപ്പെട്ടാപ്പെണ്ണാണി
 ശ്രീമത്സന്ധ്യക്കണന്നിപ്പിതുവരെയുമുണ
 ത്താനവൻവന്നവൾക്കു
 ഉളമെയിൽതൻകരംരാഗമൊടുകിലണ
 കുന്നുമെല്ലെന്നിദാനീം

൨൫

അത്രതന്നെയുമല്ല.

അകാരംകൊണ്ടുവന്നമുട്ടമുഖമൊട്ടുപോ
 റിട്ടുപോരാത്തയോടും
 രാകാരമേന്ദുപോയോരളവുകമുടിനി
 പ്രേയസിക്കായതിന്നാൽ
 ശോകാരംഭംതുടങ്ങിപ്പെരുക്കിമിഴിയട
 ചുങ്ങുരോടിപ്പിതിപ്പോൾ
 കാകാരാവർണ്ണലത്താൽചെവിയിലിതതറെ
 കുന്നുവല്ലാതെവന്ന

൨൬

എന്നുമാത്രമല്ല—

ഉണ്ടാംഹായാപ്രജായെകുഴലിതുപൊഴുതെ
 നോത്തുകത്തിട്ടരാഗം
 കൊണ്ടാഗ്നേയംതുടങ്ങിരവികമലിനിയെ
 കൈതവത്താൽകരത്താൽ
 കൊണ്ടാടിക്കേൾക്കുധർമ്മാധിപനുടെഗുരുവാം
 പോലവൻപോയികാലം
 കണ്ടാലുംകാലമെന്നോപറവതുകയറി
 കപ്പലിൽതന്നെകള്ളൻ

൨൭

അതുതന്നെയുമല്ല-
 ഗർഭപ്രാചിക്ഷപാരിശ്വരീയതിനതിനാൽ
 ഭാരമാണ്ണമായി
 ടുപ്പേറ്റിൻനോവുകൊണ്ടാക്കിളിർവകപട
 താൽകരഞ്ഞുംപിരിഞ്ഞും
 ഇപ്പോൾബാലാക്കനെപ്പൊറ്റിതുചളുവളയാ
 യങ്ങുമുങ്ങുന്നകാക്കി
 നാങ്ങാഗത്തുള്ളചോരപ്രളയമതിലഹോ
 തള്ളയുംപിള്ളതാനും

൨൮

അത്രതന്നെയുമല്ല-
 ഇപ്പോൾനാമിഷ്ടമോത്തിവിധമിണപിരിയാ
 തെന്നിരിപ്പാണിതക്കൻ
 ക്ഷിപ്രംവന്നങ്ങദിച്ചാൻകളിമുതലഴകായ്
 നിത്യകൃത്യംകഴിച്ച
 സതതകൃത്യാസർവ്വലോകേശപരവന്നതിച
 ജ്ഞേതാണെന്നുചെയ്യാം

താല്പര്യംതോന്നിടുന്നില്ലതിനതികറിനം
പാർക്കിലെൻപാപശക്തി

൨൯

കോമര — സത്താമിസ്സമയസ്ഥിതിപ്രകൃതമൊ
ന്നോത്തമ്പോടിചൊന്നതും
ഏതാരികലിനിക്കുടിച്ചതുമാര
ചാണിന്നതത്വതുതം

കുഞ്ഞി — വ്യത്യാസംവരുമോനിനെക്കിലിതിനെ
നതത്വതുതംനമ്മൾതൻ
ചിത്താംഭോരമൊന്നുചിന്തപലമ
ഒട്ടന്നായിവന്നിടുമോ

൩൦

(എന്ന കുഞ്ഞിക്കോമർ മുറക്കാനുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നു)

കോമര — (മുറക്കിന്റെ രസാനഭവം ന്ദിക്കുന്നു)

കുഞ്ഞി — ഇവിടുണന്നതാണൊന്നും അരുളിച്ചെയ്യാതി
രിക്കുന്നതാവോ - എലയമരേത്തു നന്നായില്ലെന്നു
ണ്ടോ -

കോമര - മുറക്കു ഒന്നാന്തരമായി - അതിന്റെ രസമു
നുഭവിച്ചുണ്ടിനെ മിണ്ടാതിരുന്നു എന്നേയുള്ളു -

കുഞ്ഞി — വല്ല അറകുറവുമുണ്ടെങ്കിൽ അരുളി
ചെയ്യേണ -

കോമര — എയ്, ഒരറകുറവുമില്ല - അഥവാ വല്ല
തുമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കതു തോന്നുകയുമില്ല -

കുഞ്ഞിക്കുഞ്ഞിരമതിന്നിലന്ദുതേച്ചു
കെല്ലോടനീതരികിലുംതരളാക്കിയാളേ

കല്പദ്രുമത്തിരൊടത്തവചുണ്ടിനോട്
 മൊപ്പുന്നമുക്കതുമഹോമധുരമനോജ്ഞ ന.൧
 കുഞ്ഞി— ഇവിടെക്കു മുഖസ്തുതി അരുളിച്ചെയ്യാൻ ന
 ല്ല ശീലമുണ്ട—

കോമര— ശിവശിവ, ഇതു മുഖസ്തുതിയോ—

കുഞ്ഞി— (വിചാരം)— ഞാനും ഒന്നു മുറുക്കട്ടേ—

കണ്ണാടിയെടുത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു)
 ചോല്ലൊക്കെപ്പോയ ചുണ്ടും ചുമലിലണികഴൽ
 കൈട്ടമലേന്ദുചിഹ്ന
 കോപ്പംകണ്ണസ്തനാദ്രിങ്ങളിലരമെളുത
 പ്ലായയ്ക്കുമെഴുപ്പ്
 താല്പയ്ക്കിന്ധചിന്തിച്ചുടയപുളകവും
 തേടുമീമോടിക്കൊണ്ടും
 തോല്പിപ്പാൻപോരുമോമത്സരസമുഖികളെ
 പോലുമിപ്പോളുമോഞ്ഞാൻ ന.൨

(മുറുക്കി കണ്ണാടി നോക്കിട്ടു)
 മാലേയംമാഞ്ഞകൊക്കത്തമലസമിഴി
 കോണതാംബുലഗർഭ
 പ്രാലേയംശുപ്രസന്നാനനമിളകിവിഴം
 ചില്ലിനാമ്മാല്യമാല്യം
 ഹാലേചിനംവിയപ്പാക്കുനിരകളലി
 ണെത്താട്ടുപാട്ടുന്നപൊട്ടി
 കാലേജാത്രിങ്ങളിത്യാദികളെഴുമിഹമ
 ത്തുല്യമാരില്ലലോകേ ന.൩

അത്രതന്നെയല്ല-

താളംതൊരാതെതല്ലിക്കുവിളിലുരസുമാ

ത്തക്കതൻകാന്തിതട്ടം

തോളംതുളുനൂന്നാസാമണിയുമൊരുപത

ക്കുവെട്ടംവൊന്നുറുലും

കോളപ്ലാതേകിഴിഞ്ഞുള്ളടുക്കിലുമതിൻ

മോടിചേരുനൊരെന്നെ

കാളംകണ്ടാൽഗുണത്തോടൊരുവളുരഗലോ

കർത്തിലുംനാസ്തിതന്നെ

൩൪

എന്നുമാത്രമല്ല-

സമ്പത്താൽസാരസത്തിൻമകളുമതിഗുണം

തിങ്ങുചീയംഗലക്ഷ്മി

സമ്പത്താൽസാരസാസ്രാന്തകഗ്രഹിണിയുളള

ൻ — വാണിയായ്വാണിതാനും

അമ്പിൽപ്പമ്പാണലീലക്കുടയപടുതയാൽ

മാരദാരങ്ങളുതോ

ററമ്പിപ്പോമെന്നൊടേതാണൊരുവരുകിടവിരി

ഞ്ചപ്രഭാവപ്രപഞ്ച

൩൫

അമ്പായെൻയെഴുവനത്തുള്ളിനവധിയതി

ല്ലഞ്ചുമാസങ്ങൾകൊണ്ടി

ട്ടെൻപ്രായക്കാരിലെന്നല്ലബലകളിലട

ച്ചോക്കിലിസ്സൽഗുണത്താൽ

മുമ്പായിത്താൻനിമിത്തംഭവിസകലപുമാ

ന്മാരിലുംമാരനെയു

നമ്പായിലോട്ടതായിപൊരുതിയിനിയവ

കുന്ധിലെൻപിമ്പിലായി

൩൬

കോമര — (വിചാരം) ഇവൾ കരയേറെ വിശേഷം തന്നെയാണു. എല്ലാംകൊണ്ടും ഇത്ര ഗുണമുണ്ടായിട്ടു മറ്റൊരാളുടേതുമായ കാണാനില്ല.

കാരോരോഗുണമുള്ളപായമടവാ

രണ്ടായ്യാരാംപാരിലി

യാരോമൽത്തരണിക്കുപാക്കിലതുപോ

ലല്ലിനുകിലല്ലുന്നിയേ

കാരോനോത്തഗണിക്കകിൽഗണികയാ

യർത്ഥേണ്ടസന്തൊക്കെയും

നേരോട്ടണ്ടുകുരുട്ടഭാഗ്യമിവളെ

കുഴിച്ചുകിട്ടുന്നതും

൩൭

(അനന്തരം വേലു പ്രവേശിക്കുന്നു)

കോമര — ആരാണു, വേലുവോ.

വേലു — എറാൻ, അതെ.

കോമര — പോവാൻ വൈകി, അല്ലേ. വഴി രണ്ടുനാഴികയുണ്ടു. അസഹ്യത. നീ താഴത്തിറങ്ങിപ്പൊന്ന പുറത്തു വല്ലവരും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കി വേഗം വാ.

വേലു — എറാൻ, (എന്നുപോയി)

കുഞ്ഞി — (വ്രസനഭാവത്തോടുകൂടി) ഇനി എന്നാണാവോ കാണുവാൻ സാധ്യതവരുന്നതു,

കോമര — (വിചാരം) ഇവൾക്കു എന്റെ നേരെ വളരെ

സ്നേഹമുണ്ടെന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചുത കട്ടം തെറ്റി
 ടില്ല. എന്റെ വേർപാടിക്കൽ ഇവൾക്കു നന്നെ
 വ്യസനമുണ്ടെന്നു മുഖത്തുതന്നെ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടു.
 (പ്രകാശം) ഇനിക്കും പിരിഞ്ഞുപോവാൻ നന്നെ ഒ
 ണ്ടമുണ്ടു. നിങ്ങളെ മറത്തിൽ വെച്ചുണ്ടു ഇവി
 ടെ തന്നെ ചുറ്റിപ്പറ്റിക്കൂടിയെങ്കിലോ.

കുഞ്ഞി— എന്നാൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു. പക്ഷേ,
 മറത്തിലെ കിണറ്റിൽ ഒരു പൂച്ചവീണു ചത്തിട്ടു
 പുണ്യാഹം കഴിച്ചിട്ടില്ല.

കോമര— എന്നാൽ ഈ പാർവ്വതിക്കാവിലോ രാമൻതു
 ക്കാവിലോ ചെന്നുകൂടിയല്ലോ—

കുഞ്ഞി— അതോ, അതു വെട്ടുപ്പാണോ. ഇവിടുത്തെ
 അവസ്ഥക്കു അങ്ങിനെ പാടുണ്ടോ. എന്നുതന്നെ
 യല്ല, ആളുകൾ അറിഞ്ഞു സംസാരമാവില്ലേ.

കോമര— അതു ശരിയാണു. വേർപിരിഞ്ഞുപോവാ
 നുള്ള മടിക്കാണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു എന്നേ ഉള്ളു.
 ഞാൻ കോവിലകത്തേക്കുതന്നെ പോകുന്നു. അ
 സ്തമിച്ചു നെടുമണിക്കു വരാം.

കുഞ്ഞി— അതുവേണ്ടോ— ഇനിക്കു നാളായിരിക്കുന്നു—
 രാത്രി ബുദ്ധിമുട്ടി എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ പുറത്താണെ
 കിൽ ഭഗവദമല്ലേ— അതുകൊണ്ടു ഇനി അഞ്ചാറു
 ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടുമതി.

കോമര— എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടേ— (എന്നാലിംഗനം ചെയ്
 യിട്ടു, വിചാരം)

പ്രകാശം) ഞാൻ നിന്നോടൊന്നുചോദിക്കട്ടേ—

കുഞ്ഞി— എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാമല്ലോ— ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു അങ്ങിനെയല്ലേ വേണ്ടത.

കോമര— വിധി താൻഭാരതിയോടും

വിധുലക്ഷ്മിയോടുംപുരാരിശിവയോടും

വിധിയോടുയോജിച്ചെഴുമാ

വിധമിഹഞാൻനിന്നോടിന്നുചേർന്നില്ലേ രാമ

കുഞ്ഞി— (ചുഞ്ചിരിയോടുകൂടി) അതിനെന്താണു സംശയം, നമ്മുടെ ദേഹം രണ്ടാണെന്നു മാത്രമല്ലേയുള്ളൂ.

കോമര— അങ്ങിനെ പറയൂ— നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ഈ യോജിപ്പിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു നാം തന്നെ വേണം നിനക്കു സംബന്ധം. അതു നിനക്കു സമ്മതമാണോ.

കുഞ്ഞി— അല്ലാ, ഇവിടുന്നില്ലാതെ സംബന്ധമല്ലേ, അടിയനങ്ങിനെയൊന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നത.

കോമര— സംബന്ധം തന്നെയാണെന്നു വെച്ചോളൂ— എങ്കിലും തരവാട്ടുകാരായും അറിയാതെ കണ്ടല്ലേ ഇപ്പോൾ എന്റെ വരവ്.

കുഞ്ഞി— അതല്ലേ, അമ്മയും ചേച്ചിയും മറ്റും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കോമര— അതുകൊണ്ടായില്ലല്ലോ— മുറക്കു ചേണ്ട— നിങ്ങൾക്കൊക്കെ സമ്മതമാണെങ്കിൽ ഉടനെ തന്നെ കഴിച്ചുകളയാം.

കുഞ്ഞി— ഇവിടുനങ്ങിനെയൊഴുത്ത് വളരെ സന്തോ

പ്രസംഗം

അതിമോഹം

ഘം- അടിയൻ ഇവിടുത്തെ തന്നെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

കോമര — അങ്ങനെയൊന്നു, നാം ഉറച്ചു- വേഗത്തിൽ അതിനു ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം.

വേലു — (പ്രവേശിച്ചിട്ട)- ചോട്ടിലാരേയും കാണാനില്ല- എഴുന്നള്ളത്തിനു നല്ല തരമാണ്.

കോമര — എന്നാൽ നീയിസാമാനങ്ങളെല്ലാം എടുക്കൂ.

വേലു — (സാമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നു)

കോമര — (വിചാരം)

വിണ്ണോർനാഥന്റെ വീടിന്നൊരവിചാരിയായ

താക്കിടംവീടൊന്നി

വണ്ണശോഭിക്കുമ്പൊന്നുണിയറയിലൊളി

ച്ചിപ്പൊരൊത്താനിപ്രകാരം.

കണ്ണിന്നാനന്ദസാരാമതലഹരിയതായ്

മിന്നമിത്തനപിയാളെ

ത്തിണ്ണപ്രാപിച്ചതോർത്താലൊരുസുകൃതവിശേ

ഷോഭയംമേട്രമംമേ

രത്ന

പൊന്നോളംശോഭയുള്ളിപ്പതുതന്നതരളാ

പാംഗശൃംഗാരഹാസം

കന്നോളംപോന്നൊക്കത്തടയരമിളം

ചില്ലിനൽപ്പല്ലിതെല്ലാം

ഇന്നോളംപാത്തുപാത്താസൂരകടകനലേ

ററുള്ളടൻവെത്തുവെന്തി

യെന്നോളംബുദ്ധിമുട്ടിട്ടിനിയൊരുവനമി

ല്ലിത്രിലോകത്തിലോത്താൽ

രത്ന

(എന്നു കോമരം വേലുവും പോയി)
 കിഞ്ഞി... (കവച്ചിയിന്മേൽ ഇരുങ്ങുകൊണ്ടു) ഈ വിശുക്ക
 ന് രാജാവിനെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടു എന്താണു
 കാര്യം. ഈ അഞ്ചു മാസത്തിനകത്തു പറയത്തു
 കൂടായിട്ടു ഒന്നും തന്നെ തന്നിട്ടില്ല.
 പാരാതഞ്ഞുരുത്രപെക്കാരമണിപതകം

പത്തുനാറുരുത്രപെ
 ക്കിരാജൻനാത്തു മുക്കത്തികളിരിവതുവിൽ
 കോശുകൊണ്ടോരുരുലും
 നൂറുനൂറുവതുംത്രപയിലഴുകെഴുചി
 മോതിരംരണ്ടുചോപ്പും
 വൈരക്കല്ലുംതെങ്ങിട്ടിവചിലതിവിടെ
 തന്നവെന്നൊന്നുചോപ്പും
 ഏന്നേകഷ്ടമൊരട്ടരാത്രിയിടവി
 ട്ടിട്ടുംകുറേത്രപയം
 യിന്നേകട്ടെയതെന്നുറപ്പികയതാ
 യത്തുറതെന്നേപരം
 എന്നിഷ്ടത്തിന്നുനല്ലിയില്ലിവകൾവി
 ട്ടോത്താലതിത്രേനൂപൻ
 തന്നിട്ടുള്ളനിന്നെക്കിലെന്തൊരുവിശു
 ക്കാണേകൊടുക്കാനുമോ
 നൂപാലൻമയങ്ങിട്ടുമാറുള്ളകുള്ള
 ത്രപാലംബലിലാവിലാസങ്ങളാലേ
 കപാലംമറിക്കാമിനിക്കായവകൽ
 കൃപാലേശമെന്തിന്നുചിത്തന്നുചിത്തേ

രണ്ടു

രണ്ടു

രണ്ടു

രണ്ടു

സ്കന്ദമൊട്ടുകാതിച്ചുനാട്ടിലുള്ളോ
 ജ്ഞനമൊട്ടുകിനിവന്നിടുന്നമുന്ദേ
 ധനമൊട്ടിവനോടുതട്ടണംക
 ബന്ധമൊട്ടുവരുവിട്ടുവിഡ്ഢിയാക്കി   രാൻ
 ആട്ടേവേണ്ടില്ലവമ്പുതവുമടിയിലൊരാ
 കേരണാർചനമാന്തി
 കോട്ടേയെന്നാൽക്രമത്താലടിപുഴകിവിഴം
 തിണ്ണമുണ്ണമിപ്പോൾ
 കൊട്ടേലിട്ടാട്ടിത്താനീയരചനയനെ
 ലിപ്പിപ്പിപ്പോടുകാട്ടി
 പോട്ടേചോപ്പുലിത്തന്നായൊടുവിൽവിടുവനൻ
 പശ്ചാദ്വിവിത്തമല്ലോ   ഭം
 (അണിയറയിൽ) നാത്തായണ കിട്ടണം, നാത്തായണ
 കിട്ടണം-

കണ്ണി — (കേട്ടിട്ട) ഓ, ചെറിയ മുത്തശ്ശിയുടെ വരവാ
 ണ - ഇതിനെ കാലത്തു കണ്ടാലന്നു കണ്ണി കിട്ടി
 ല്ല. ഇതിന്റെ ആകൃതിയോ പ്രകൃതിയോ അധി
 കം വിശേഷമെന്ന സംശയമാണ് - രണ്ടും തകൃതി
 തന്നെ -

കോരമ്പല്ലാക്കുറുപ്പൻതലവിറകൊറുകെ
 ക്രമരമേലേത്താ
 പന്തളളാഭിചാരപ്പണികൾദുരദൃ
 ഘടനകൂനൾക്കുനട്ട്
 ചന്തിത്താഴത്തുപ്പിനടവടിവടിനൽ
 കൊട്ടുകാലിറവേശ്വ

തന്ത്രചെല്ലാപ്പിറകുകക്കോപ്പടയചെറിയമു

ത്തിശ്ശിയത്വഗ്രമുത്തി

ചെ

വലിയ മുത്തശ്ശിയെ വിചാരിച്ചാൽ ഇതു കുറെ ഭേദമാണ.

ബപ്പിത്തംവാശിവാൽ ക്വമാരപകടവാ

കേരമുരറമുറുക്കി

മുപ്പാശബ്ബന്ദംചപ്രത്തലവിറചെരചി

കണ്ണുവാവട്ടിവഡി

അപ്പകാൽമത്തുമാനന്തക്കോരുമുറ്റാടു

ഷ്ടിഷ്ടദേഷ്ട്യംമഹാകാ

മഭ്രാന്തിത്യാദിയൊത്തിവരണവലിയമു

ത്തിവല്ലാത്തതാണെ

ചെ

(അനന്തരം ചെറിയ മുത്തശ്ശി പ്രവേശിക്കുന്നു)

ചെറിയ — എടി കുഞ്ഞികുത്തി, ഇങ്ങേതൊത്തൊത്തി വാടി പെണ്ണേ, നീ യെന്താണ്ടി നേരം ഉച്ചയായിട്ടും കുളിക്കാണ്ടമാളിപ്പുറത്തമ്മയായിരിക്കണത.നെന്റെ തോന്നുവാസം കൊറെ ഏറുണ്ടലോ- ഇങ്ങേതൊത്തു വാ; നിണക്കിന്ന തല്ലിന്റെ മമ്മത്താണ.

കുഞ്ഞി — (അടുത്തു ചെല്ലുന്നു)

ചെറിയ — എന്താണ്ടി ഇത്രനേരം ഇതിന്റെ മേളിൽ ചെയ്തത- നിണക്കു താഴത്തുവന്ന വല്ല പണിയെടുത്താൽ കയ്യിനലെ വള ഉരിപ്പോവോ-ഇത്ര അശ്രീകരം കെട്ടത ഇവിടെവന്നു തീൻലോ- കുററുണ ഈ തറവാട്ടിൽ കരുത്തം പിടിക്കാത്തത- ഇതിനെ എത്ര ശകാരിച്ചാലും ഒരു പലോലു- ഇ

താ ഇതൊരു നാണം കൂടാണ്ട ഒരു നത്തിനെപോ
ലെ ഇളിച്ചു നിക്കുന്നു - ഈ ചൂലിന്റെ എളിക്കു
ഈ വടികൊണ്ടൊന്നു കൊടുത്തെങ്കിലോ -

കുഞ്ഞി— (വിചാരം)

ഇതിന്റെനാക്കുപോക്കടമായവളു
മതിന്റെപൊട്ടോവിഷച്ചുക്കുമൊട്ടോ
അതിക്രമംവാക്കിതുകേൾക്കവയ്ക്കി
മുതുകിചാവില്ലയമൻമറന്നോ

ഒമ്പ

ചെറിയ— എന്താണ്ടി നീയു മിണ്ടാണ്ട നിക്കുന്നു
പോ, വേഗം പോയി കുളിച്ചു വാ -

(എന്നു രണ്ടുപേരും പോയി)

*

*

= *

പ്ര

എന്തുതുകേൾക്കുമാറ്റംതടവിനധരണീ
പാലനല്ലെങ്കിലാധ്യൻ

നന്മുരിപ്പാടതല്ലാതണയുകിലൊരുന
ന്മുരിസമ്പത്തുവേണം

അമ്പോടല്ലെങ്കിലുദ്യോഗമൊടേഴുമൊരുവൻ
തള്ളമാരിപ്രകാരം

മുമ്പേത്തന്നേവിചാരിച്ചുമരുമൊരുമൊ
കുന്നനാകുകലാശം

ഒര

മിന്നംമാണികൃദീപംപുതുരതിമുതിരാൻ
തൈലമോലുംവിളക്കു

ഒന്നെന്നോത്തീടിനാനെപ്പാഴുതപാടിയക
നൊന്നുകൂടിത്തളിഞ്ഞു

അന്നേരത്തങ്ങഭൂഷാരുചിരരുചികല
 നാനനന്താശീനാണി
 ചെന്നെക്കൈവിട്ടുപോയിന്നിതുമായിൽമണി
 ശ്രീകവാടേനവോധാ

൫൫

ശൃംഗാരസാരമൊഴുകിമിഴിരണ്ടിലും
 ലംഗാഭതന്നിൽമുഴുകിമനുജാക്ഷമത്സ്യം
 ഇങ്ങാക്താണൊരഴുകിമകളോളമിപ്പോൾ
 മങ്ങാതെകണ്ണുകഴുകിടണമൊന്നുകാണാൻ

൫൬

ധാത്രികുനൽതിലകമായിലസുന്നപൊൻപൂ
 ഗാത്രികുനല്ലനവയൗവനകാലമായി
 കിത്തിക്കുകീഴമരിയാദകൾപോലൊരാളു
 രാത്രികുവേണമതിനോരുവിനാരവേണ്ടു

൫൭

മുട്ടൊളമായിതലയുന്തരമൊത്തതണ്ടാർ
 മൊട്ടൊളമായിമുലയുന്തരവുമിനങ്ങി
 ഒട്ടൊളമൊത്തുപുരികുപുരുത്തമമ്തു
 തട്ടൊളമെത്തിമകൾതൻപുകുളത്രപൊങ്ങി

൫൮

ഉരുണ്ടുനന്നായ്ലലനീണ്ടിരുണ്ടു
 ചുരുണ്ടുപിന്നെത്തലമൊടിയൊക്കെ
 വരേണ്ടതെല്ലാമിഹവന്നുപെണ്ണ
 തിരുണ്ടുതീണ്ടാരിതുടങ്ങിയല്ലോ

൫൯

പാരംചടച്ചുനടുഭംഗിയൊടുനിതംബ
 ഭാരംതടിച്ചുഗുണമോക്കുകിലൊക്കയായി
 മാറൻചൊടിച്ചുലരമ്പതയച്ചുമത്തുൻ
 മാരുചടിച്ചുകുളാമകരാക്ഷിമുലാ

൬൦

അതാവില്ലിവിടെപ്പാപീശതായുരിതിഹസമേ
മതിയായപഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടതാവാനാണസംഗതി നൃപ

ചൊല്ലൊത്തുക്കൊക്കര
യപ്പൻതാൻതന്നവേണമെന്നാണ
താല്പര്യംമമചിത്തേ

പാപ്പിനിൻപക്ഷമോരമെന്താണ

നൃപ

കണ്ണുകൾചിമ്പിശപാസം
തിണ്ണമ്പോവാത്തമട്ടിലീവണ്ണം
പെണ്ണ ചിരിച്ചുചിരിച്ചൊരു
പെണ്ണാകല്ലേവാനതിന്നേരം

നൃപ

കൂറമ്മൾകുരുപോലീ
സ്ഥാനത്താക്കോമർവന്നുകൂടിയിൽ

ആസനവുറവായയുമി

ല്ലാസകലംകൂടിനല്ലകൂത്തായി

നൃപ

ഇത്രക്കൊക്കരയപ്പനെന്നപലരും

വണ്ണിച്ചുവണ്ണിച്ചുലോ

കത്തിൽക്കേട്ടുതുടങ്ങിനന്നെവളരെ

പണ്ടെങ്കുചണ്ടേതരം

ഇത്രേചേർന്നിട്ടവന്നതുണ്ടുകിഴവ

ച്ചാരായിരിക്കുന്നിതോ

ചത്തോസംശയമെന്നിലുതിരുവയ

സ്റ്റേറിട്ടമോറാണ്ടഡം

നൃപ

ഊശാമ്പിപാർത്തൻറയുമാശയംകേട്ടതില്ലയോ
മോശംമോശമാവക്കുള്ളൊരാശൻതാനംസസേമി

നലമൊടു കേൾക്കണമാറി
 കലമുപ്പിൽത്തമ്പുരാനതായിട്ടിൽ
 പലതന്നമുണ്ടാമിവിടെ
 ചിലവിനകിട്ടംധനങ്ങൾധാരാളം   നൂറ്
 ബ്രഹ്മാവിവരെതിർത്തനന്മണ്ണയിടെയുള്ളതോ
 ചെമ്മേശ്മയിൻനിന്നിന്നസമ്മോദാൽസംഗ്രഹിച്ച
 അതുവേണ്ടവിടെക്കുറയ്ക്കാതെ   [തോ
 ണ്ടിതിരാഗത്തൊട്ടുണ്ടുമുന്നിടാനിം
 അതിലൊന്നിതുമെന്നഭാഷയാകും
 പ്രതീപത്തിക്കുറവായിവന്നുപോകും   നൂറ്
 മാമകവക്ഷിതബാല്യം
 മാമകിൽസചികരിപ്പിനെല്ലോരും
 കോമളനാകിയകുഞ്ഞി
 കോമളത്തിയെകടന്നുപോകട്ടേ   ൭൦

പ്രണവാണ്ഡവം.

— 1000 —

നാടകം.

വില്ലോൽപൊട്ടിച്ചുവേട്ടോരവനിജയെഹരി
ച്ചോനെവെന്നൊന്നുകൂടി
ത്തെക്കോട്ടെക്കുടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളിനഭഗവാൻ
ജാനകീജാനിരമൻ

തൃക്കണ്ണിൻകോണിലോലുംകരുണയൊടൊരു
നോക്കിന്നുനോക്കിക്കടാക്ഷി
ച്ചുറക്കൊള്ളുമാലൊഴിച്ചുടുത്തുവരിഭവാ
നാക്കുഭാഗ്യംതരട്ടേ

അത്രതന്നെയുമല്ല,
ചീത്തോലുംഗംഗചീറുംഹണിചിടയിലിളം
തികൾചിററുംപുലിക്കു

ഉളാത്തോലുംശുദ്ധമണ്ഡലായവരമഴമാൻ
ഭിണ്ഡിപാലകപാലം

മേത്തോലുംഭൂതിഭൂഷാഭികളിവകളൊട്ടും
പോരപോരീശനാക്കു

ത്തൊത്തോലുംവേണമെന്നാതിരിവിലസണമെ
ന്നാൾക്കുമേക്കുമേക്കും

അതു മാത്രമല്ല,

എ

മ

പാരാതേരണ്ടുപൊൻപൂവടിയിൽനടുവിൽമൂ
 ലത്തടംപിന്നെമോളിൽ
 പോരാടുംരണ്ടുപൂമൊട്ടുതിരുപരിലസൽ
 പല്ലവത്തെല്ലിവണ്ണം
 താരണ്യത്തുള്ളൽകൈക്കൊണ്ടുണർച്ചിയൊട്ടു
 സ്ഥാണമേൽചുറ്റിമിന്നും
 കാരണ്യോല്ലാസദിവ്യോഞ്ചിതകനകലതേ
 ദേഹിമേദേഹസൗഖ്യം

സ്ത

എന്നുമാത്രമല്ല,

മുന്തറുകൊട്ടലർനല്ലവിലെന്നിതൊക്കെ
 ത്തിന്നുരുമുൾക്കൂട്ടുകമാക്കുവസ്ത്രിയൊട്ടി
 സ്തനൻറപൂർവ്വജകനിഞ്ഞുകിതച്ചമണ്ടി
 വന്നെൻറമുമ്പിൽവിലസീടലനീടൊലാനീ

അത്ര തന്നെ പോര,

പയ്യെപ്പെക്കുട്ടിതന്നെപ്പരിചിന്തൊടുവിടി
 ചുന്തിനീക്കീട്ടുള്ള
 പയ്യിൻകാൽക്കുടണഞ്ഞിട്ടുകിടവിടവിടെ
 ത്താൻപതുക്കെത്തലോടി
 നയ്യാറായ്കുട്ടകത്തിത്തദനമുഖമുയ
 ത്തിച്ചുരത്തുംനറുംപാ
 ലയ്യാമുട്ടിക്കുടിക്കുംപശുപശിശുവദു
 കേവലംമേവലംബം

അത്രമാത്രമല്ല,

മുദ്ര

പ്രജ്ഞാപാണ്ഡവം

മാതംഗീദേവിതാനം മമഗുരുവരനം

മാന്യനാകംപിതാവു

മാതാവു മമലബ്ധൈകാദിയുടയൊരുമു

കണ്ണനംകണ്ണനംമേ

ആതകംവിട്ടനേകംകൃതികൾതകൃതിപാ

ടിട്ടവാൻതാങ്ങിടട്ടേ

ചേതംചെറൊന്തവകുള്ളതുഗുണമിവനോ

തെല്ലതൊന്നല്ലതാനം

(നാട്യത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)-

സൂത്ര — ബിംബനിഭാധരിഭീമക

ഡംബനിഭൂഭൂതമാരിസുകമാരി

അംബവലാവലിനാശിനി

കംബുഗളേകൈതൊഴുന്നപദയുഗളേ

(വിളക്കത്തേക്കു നോക്കിട്ടു) - വിളക്കു കെട്ടുപോയേക്കു

മേം - കാര്യ വല്ലാതെ വീഴുന്നു -

വയ്യോക്കൻതന്നെടുപ്പിച്ചകുമ്പകറീനോൽ

കണ്ടകശ്ശൂരദാരു

ത്തയ്യൊക്കെത്താൻതകർത്തിളകിമദമിയ

ന്നങ്ങമിങ്ങംചരിക്കും

മെയ്യാക്കംകാഴ്ചയിൽ കണ്ടറിയുകകഴിയാ

ത്താശുഗോൽഭൂതഭീമ

കയ്യു കമ്പോജയിക്കുന്നിതുജഗദഖിലോൽ

കഷ്ണിഷ്ണുഷ്ണോടും

ആവു, കാരറു കറഞ്ഞു; വിളക്കു നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞു - (നാലുപുറത്തും നോക്കിട്ട്)

തെളിവൊടുതിരുവൈരാണി
 കുളമെഴുമീശോത്സവങ്ങൾകണ്ടിടുവാൻ
 വിളിപെട്ടമീവിദപാമ്പാ
 രിളകിവിളങ്ങുംസദസ്സിതസ്സലഹോ
 എന്നുടെകോപ്പൊന്നിവരുടെ
 മുന്നിടമതിലൊന്നുകൊട്ടിയെന്നാകിൽ
 ഇന്നടനിവർസമ്മാനം
 തന്നിടുമതിനാലിനിക്കുസമ്മാനം

൧൪൮

(ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി)

അയ്യോരണ്ടുമിഴാവടിച്ചഴകിൽന
 വ്യാനാരതായമ്പക
 കയ്യോരോന്നതകത്തിടുന്നിടയിലായ്
 നയ്യാരരംഗാന്തരേ
 പയ്യേക്കെമണികൊട്ടിമുണ്ടതിലിരു
 ന്നക്കിത്തചൊല്ലുന്നതു
 ഞയ്യേകേൾക്കിലറച്ചുതുപ്പമതിതി
 നംഗത്തിലൊന്നാണുപോൽ

൧൪൯

വയ്ത്തളംപെരിയതാളശൃംഗതകിൽ
 കാളമാത്തിമിലകാഹളം
 മദ്രളംമുരളിവേണവീണകളി
 ടെക്കുശംഖുകളിടെക്കുകൾ

പ്രശ്നം

പ്രശ്നപാണ്ഡവം

കത്തിളംകുഴലിപ്പറവെച്ചു പാടി

പാറിടുന്നതിഹകേട്ടരം

ഗത്തളത്തിലിപ്പർശേഷമൊക്കെ നിര

സിപ്പെഴുന്നിതുരസിച്ചുമോ

പ്രശ്നം

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കിട്ട) മോ, മോ, ഇവിടെ വരു,
ഇവിടെ വരു.

നടി — (വന്നിട്ട) ഇതാ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ
എന്തിനാണെന്നെ വിളിച്ചു.

സു — മരൊന്നുമല്ല മഹിമാവെഴുമിസ്സഭസ്സിൽ
പറയുന്നതാകിയൊരുനാടകമാടിടേണം
തെറ്റിന്നശേഷമണയാത്തതിലൊന്നവേണം
തെറ്റൊന്നവേണമതിനാണതിനേതുവേണ്ടു ()
പ്രാണപ്രസാദത്തിൽമുമ്പാരുദിക്കിൽവെച്ചു
പേണാൻനമ്മുടെവിദ്യകൾവിദ്യഭാഭേ
കാണിക്കുകാട്ടണമതെങ്കിലതിസ്സഭസ്സി
ലാണൊന്നവേണ്ടതിതുപോലെസമാജമുണ്ടോ

മലയാളികൾക്കുരസമോരമേശുവാൻ

മലയാളഭാഷയതിപുളളനാടകം

മലയാളത്തിലൊക്കെനല്ലതൊന്നൊവാൻ

മലയാളത്തിൽമലയാളനായികേ

പ്രശ്നം

ഒന്നാമതാകുവിരസജ്ഞനതായിടേണം

തന്നാകുകേനവരസങ്ങളൊത്തിടേണം

നന്ദാനവീനതരമാകണമാകമാന

മൊന്നാൻതരിലതിമേത്തരമായിടേണം പ്രശ്നം

നാടകമീഡിയമൊന്നി

നാടകമതിലേതുചാല്പുശ്ശുകവചനേ

നാടകമോതുകയല്ലൊ

നാടകവേണമെന്നമുക്കമതിവദനേ

൧൭

നടി— ഈ കാര്യത്തിൽ ഞാനെന്താണു പറയേണ്ടതു.

അങ്ങനെയൊന്നു നിശ്ചയിച്ചു കല്പിച്ചാൽ മതി.

സൂത്ര— ഞാൻ ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് മതിയോ.

നടി— എന്താണെന്നറിയാതെ ഞാൻ എങ്ങിനെയോ
 ഞെന്റെ അഭിപ്രായം പറയുന്നതു.

സൂത്ര— എന്നാൽ ഞാൻ പറയാംകേൾക്കു

നന്നായ്ക്കേട്ടാശ്ശുനിന്മതം

ചൊന്നാലുംചൊല്ലെഴുന്നോരു

ചൊന്നാളീകദളേക്കുണേ

൧൮

അപ്പന്നസൽക്കവിസുവെണ്മണിയായിട്ടുനോ

രപ്പന്നവെണ്മണിമഹൻമഹനിയശീലൻ

സപപ്പന്നമോത്തുകൃതിചെയ്തഥകാഴ്ചവെച്ചാ

പ്രപ്പന്നപാണ്ഡവമതാണമുതാണതോത്താൽ ( )

അനവധിയനവധികേരള

ജനഭാഷാനാടകങ്ങളുള്ളവയിൽ

ഇനിയൊന്നിപ്പിരിതിൽമുമ്പായ്

മിന്നമിന്നസംമീശലാക്ഷിമിളതരസം

൨൦

അതുകൊണ്ടുതന്നെവേണമെന്നെൻ

മതികൊണ്ടങ്ങിനെനിശ്ചയിച്ചുനിന്റെ

പുരുഷ

അതിമോഹം

മതമങ്ങിനെയല്ലയെങ്കിലോസ
മതമിങ്ങാമദിരാക്ഷിമാറുവാനം ൨൧
നടി—അല്ല, വെണ്ണണി മഹാൻനന്ദൂരിപ്പാട്ടിലേക്കും
കവിതയുണ്ടോ.

സൂത്ര — കഷ്ടം, കഷ്ടം.

കോടൈക്കാർവേണിക്കേളിത്ര
ചോടാണോഹന്തനിൻകഥ
പ്രൗഢസൽക്കവിയാണിന്നീ
കോടകന്നോരുഭൂസുരൻ ൨൨
നടി— എയ്, അങ്ങിനെയൊന്നല്ലേ. എന്നാൽ അ
പ്പനും മകനും ആകുമ്പോൾ കവിതയ്ക്കു ആരാണ
മുമ്പൻ.

സൂത്ര — അങ്ങിനെ ചോദിക്കരുത.

കണ്ടിക്കാർകബരിഭരേകളലസ
നാധ്യുയ്യുമുള്ളോരുകൾ
കണ്ടകുട്ടയിലൊന്നരണ്ടുമറിയായ്
പൊട്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടത
രണ്ടുംകൂടുകിൽനല്ലതേതിതികട
നാഹന്തചോദിക്കുമോ
റുണ്ടോകേളതുപോലെയാണകവിതെ
കീരണ്ടുപേരമ്പ്രിയേ ൨൩

അതുകൊണ്ടു കട്ടുതന്നെ സംശയിപ്പാനില്ല.
വാണീവൈഭവമേറിടുന്നസുമഹാ
നാകുമഹാൻവെണ്ണണി

ക്ഷോണീനിജ്ജരനിമിതംസുലളിതം
 മാധുര്യവീര്യാനപിതം
 ഏണീശാബദളാക്ഷിനല്ലരസമു
 ണ്ടൊന്നിങ്ങതാടിടണം
 താണീടാതെവെളുപ്പതാക്കിയൊരതാ
 ണീനാടകംനാടകം

൨൪

നടി— ഓഹോ, അങ്ങിനെ തന്നെ ആവാമല്ലോ. എ
 കിലും ഞാൻ കണ്ടുകൂടി ചോദിക്കട്ടേ. അപ്പൻ ന
 ുരിപ്പാട്ടിലെ കവിതകൾ പലതും ഞാൻ കേട്ടി
 ട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റേതൊന്നും കേട്ടിട്ടില്ല.

സുലളിതമാധുര്യംശയ്യപിന്നെ
 സുലഭതയെന്നിവകൊണ്ടുരണ്ടുപേരും
 തുലതപെട്ടമതെന്നൊപ്പിനിക്കൊ
 ന്നലഘുമതേതവവാക്കതൊന്നുതന്നെ

൨൫

ധാരാളമായ്ധവളരത്നമഹൻമഹാനാൾ
 ത്താരാളമുന്നതകുതുമലമോടുകൂടി
 ഓരോന്നതീക്കുമൊരുതൻകൃതിയൊക്കുന്നന്നാ
 യ്തിരുന്നതോചിലതിടെക്കിഫചിത്തയാമോ ()

സു —എന്താണായതിനിത്രസംശയമഹോ

തിത്താൽവെട്ടുപ്പാകുമ
 ണ്ണന്തസ്സാർചിയന്നവെണ്മണിമഹൻ
 നന്മുതിരിപ്പാടിനു
 ചന്തക്കേടുകൾഗോകുളിൽപിണയുമോ
 ചിത്രംസുധാരശ്ശിതാൻ

൧൫൦

പ്രച്ഛന്നപാണ്ഡവം

ചിത്താംഗോക്ഷരചിലപ്പെറ്റാൻ നല്ലവിഷമായ്

വന്നീടുമോവല്ലഭേ

൨൭

നടി—എന്നാൽ പ്രച്ഛന്നപാണ്ഡവം തന്നെ ആട്ടേ,
സംശയിപ്പാനില്ല. ഞാൻ പോയി വേണ്ട കരക്ക
ങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു ആട്ടുക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം.

സൂത്ര— അങ്ങിനെയൊക്കട്ടേ.

നടി— (പോയി)

സൂത്ര— (നാലുപുറത്തും നോക്കിട്ട) ഈ വസന്തവിലാസം
വിശേഷം തന്നെ.

ആമോദത്തൊടനേകവൃക്ഷലതികാ

ജാലങ്ങൾമാലറുപൊൻ

പൂമോടിപ്പുരുധാടിയോടുപുതുതായ്

പൂത്തുത്തളിത്തുപരം

ആമോദമനതാരിൽ വന്നണയുമ

വൃണ്ണവിളങ്ങീടുമി

കാമോദ്ദീപനകാലകാന്തികരളം

കണ്ണുകവന്നീടുമേ

൨൮

എന്നു മാത്രമല്ല.

രസംതിങ്ങുംരമ്യപുതുമലരിളക്കാരുകൾസുധാ

രസംതുടുംചന്ദ്രപ്രഭുകളിവകൊണ്ടുറെവിലസി

ത്രിസന്ധ്യക്കുംമുങ്ങുംമുനികളെയുമമ്പിമെഴുമ്മാരി

വസന്തംവണ്ണിപ്പാനസുരഗുരുവുപോരഗുരുവു ()

ചിത്രംവസുന്ധരയിതികളെഴുംനരന്മാർ

വൃത്തംവസന്തതിലകത്തിലിതികളെന്തോ

കത്തിച്ചിടുകരളനംഗനതല്പഗുണം
തത്തിച്ചുടൻതരുണരൈതകിടംമറിക്കും

൩൦

അത്രതന്നെയുമല്ല.

പാടുന്നവഞ്ചമത്തിൽപരഭൃതമളിയ

ങ്ങേറുപാടുന്നുശോഭി

ച്ചിടുന്നചന്ദ്രദീപംയുവസുജനനട

ന്മാർതിരശ്ശീലനീക്കി

ആടുന്നസംഗഘണ്ടാദികളുമലർമൊ

ട്ടമ്പനാന്നടുവൻകൊ

ണ്ടാടുന്നവന്നണഞ്ഞിട്ടഴൽമധുമധുര

ക്കാറിനാലാറിടുന്നു

൩൧

അതുതന്നെയുമല്ല.

മായംകൂടാതെകൂടുന്നൊരുമലർവനിതാ

മാനിതാമോദമോടും

കായശ്രീശോഭതേടുംസുമശരജനകാ

വസ്ഥചേർന്നാസ്ഥയോടും

കായാന്യകാന്തിയോടുംമധുപമധുരവേ

ണസ്ഥനാദ്യങ്ങളോടും

സ്ത്രായത്തോടുംവിളങ്ങുന്നിതുമഹിമയോടും

മാധവൻബാധയെന്നേ

൩൨

ഇനി ഞാൻ വേണ്ടകാര്യം നടത്താൻ ശ്രമിക്കട്ടെ

(എന്നു പോയി)

പ്രസാദന.

—

(അനന്തരം പാദകയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനും ബലഭദ്രനും
നാലു ബ്രാഹ്മണരും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ബലഭദ്രൻ — രാഗഭേദപരിചിന്തനരായാരുഭവാ
നാരെങ്ങുനിന്നാണതീ
നാഗഭേദപരിചിന്തനരായാരുഭവാ
ഇളിടുന്നുകേടെന്നിയെ
യോഗംകൂടിയടുത്തുനിങ്ങളെ മുദാ
ഞങ്ങൾക്കുകാണാൻമഹാ
യോഗംവന്നതല്ലൊരുഭവമോ
ണേതാണ്ടതേതാകിലും.

൩൩

കൃഷ്ണൻ — പരിചിന്തനരായാരുഭവാ
പുരമതിലൊരിണക്കുവന്നമൃഗംസമൃദ്ധം
പരമിയയടുചംശംശുദ്ധമായ്തീർന്നുഞങ്ങൾ
കൊരുശുഭമിതിലേറെപ്പാർക്കിലെന്തിന്നിവേറെ

പുരംഗലത്തുനമ്പൂരി-

ധന്യശ്രീധർമ്മജനാദികളൊടുമൊരുമി
ച്ചിത്രനാളുവന്നാത്തം
തന്നിൽച്ചീത്തോരുസൗഖ്യത്തിനുകരവുവരാ
തങ്ങമോത്തങ്ങൾവാണു
ഭിന്നിച്ചാർപാണ്ഡവന്മാരിതുപൊഴുതതിനാൽ
ഞങ്ങൾവകാടുവിട്ടി
ങ്ങൊന്നിച്ചാനാട്ടിലേക്കായവരവർതിരിയേ
പ്പോണുകേളുണതെണ്ടി

൩൪

ബലം പാണ്ഡവന്മാരിപ്പോൾ ഭിന്നിപ്പാൻ എന്താണു സംഗതി. എന്തെങ്കിലുമവട്ടേ-

ധന്യമഹാബ്രാഹ്മണരാ
കുന്നമഹാമാർകളായനിങ്ങളുടെ
സന്ദർശനമതുകൊണ്ടി

ങ്ങിന്നമഹാസുദിനമെന്നവന്നുദയം നന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു വളരെയൊന്നും ഇപ്പോൾ സ്മ
സാരിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ —

ഉള്ളൊക്കുപടിയുണ്ടവന്നൊരടകി
ട്ടാഞ്ഞിട്ടുമുണ്ണാതെക
ണ്ടുള്ളൊന്നങ്ങിലകിട്ടിടാഞ്ഞുമുഴലു
രാകുന്നുവെന്നിങ്ങിനെ
കള്ളംവിട്ടുകഥിച്ചിടുന്നവിധമാ
ണിപ്പോളതിന്നാൽമുറെ

ക്കുള്ളൊരാക്കുശലങ്ങളേറെവളരെ
ച്ചൊല്ലുന്നതില്ലിന്നുഞാൻ

ഈനംചൊറണയാതെപോയുരുസുഖം
കൈക്കൊണ്ടുമാദ്ധ്യന്ദിന
സ്നാനചയ്ക്കുശനംകഴിപ്പിനഴകിൽ
സംലാപമെല്ലാമിനി

ആനന്ദത്തൊടുപിന്നെയൊമ്മകഴി
ച്ചേന്ദ്രണതിൻക്ഷീണമീ
ങ്ങാനല്ലംനടുനീങ്ങിട്ടെട്ടസഹജൻ
നിലുംസഹായത്തിനു

നന്നു

നല്ല

നല്ല

ബാലകൃഷ്ണദിയാതൈലൗകികം
 പോലവിപ്രരുടെഭക്ഷണാദികൾ
 മാലകന്നിഹകഴിച്ചുകൂട്ടുക
 നാലയംപ്രതിഗമിച്ചിടുന്നുഞാൻ   നൻ

(എന്നു ബലഭദ്രൻപോയി)

കൃഷ്ണൻ — ജ്യേഷ്ഠന്റെ കഥയൊക്കെ ഇത്രയേ ഉള്ളു.
 പാണ്ഡവന്മാരുടെ വർത്തമാനമൊന്നും വിസ്തരിച്ചു
 ചോദിപ്പാനിടയില്ല. അപ്പോഴേക്കും പോകുവാൻ
 പരിഭ്രമമായി. ദുര്യോധനാദികളുടെ വല്ല വർത്ത
 മാനമാണെങ്കിൽ എന്തുനിഷ്ഠയുമാണ്.

കുറോതിടുന്നതല്ലേകറവുകൾപറവാൻ
 പാണ്ഡവക്കൊട്ടമില്ലേ
 നേരോതാംതൊറുവേക്കാണപകടകവട
 കയ്യതേപായുതല്ലേ
 പാരാതെന്നാലുമെൻജ്യേഷ്ഠനതിരുമനമു
 സ്സാത്മജന്മാരിലല്ലേ
 ചേരാൻപാടുള്ളമല്ലേറിടുമവനവിടെ
 ത്തുഷ്യനാംശിഷ്യനല്ലേ

൪൦

പ്രശ്നം — കാര്യബോളൊന്നുതെക്കൊരുതരമതിമാ
 ന്മാക്കുമന്യുക്കുമെന്ന
 ല്ലോരോരോപക്ഷപാതാദികൾജഗതിജനി
 ചോക്കുചീക്കുന്നതല്ലേ
 പാരംതൽകാർയ്യമെല്ലാംപരിചൊടുപറയേ
 ണമുമ്പെയത്തല്ലിയാലും

പാരാതുണ്ടാകയില്ലേപരമതുകരുതി
 കൊണ്ടുമാരണ്ടുപക്ഷം

൪൫

ആട്ടേ, അതെല്ലാമിരിക്കട്ടേ-
 ഇന്നിലോകമിരിക്കയുംപരിസരം
 തന്നിൽഭവാൻനില്ക്കയും
 നന്നിലെഴുകികമോക്കിലെത്തുകഥയാ
 ണൊട്ടല്ലകഷ്ടംവിഭോ
 നശ്ചാലോകപതേനിരാമയമിരു
 ന്നാലുംമടിച്ചീവിധം
 നിന്നാലോശരിയല്ലവല്ലവരുമെ
 ണ്താണിന്നുകാണില്ലയോ

൪൮

കൃഷ്ണൻ—ആട്ടേ, ഇരുന്നുകൊള്ളാം-(ഇരിക്കുന്നു)നിങ്ങൾ
 പാണ്ഡവന്മാരെ വേർവിട്ടു പോരുവാൻ കാരണ
 മെന്താണു. വർത്തമാനമൊക്കെ കേൾക്കട്ടേ-

പൃഥ്വീകം—

വിരിഞ്ഞിടുംമോദാൽവിരവിനൊടുവിശപംമുഴുവനും
 നിറഞ്ഞീടുംനിത്യൻനിരതിശയനാംനിന്തിരുവടി
 അറിഞ്ഞിടാതെത്തന്നവനിയിലതീഞ്ഞെളവിലും
 പറഞ്ഞീടുന്നെന്തിന്നരുളുകിലതോരോപരയുവൻ
 ധാർമികതപമുഖസൽഗുണങ്ങളാൽ
 സാമ്യമറ്റാർധർമ്മജാദികൾ
 കാമുകാടവിയിലാണമോജഗൽ
 കാമുകായനിവസിപ്പതില്ലൊഴും

൪൯

കൃഷ്ണൻ— (പുഞ്ചരിയോടുകൂടി)

മനു

പ്രജ്ഞാപാണ്ഡവം

ഞാനീക്കാമ്യഫലങ്ങളിന്നെവിടെയു
 ണ്ടെന്നല്ലേ ചാദിച്ചതാ
 മാനിക്കേണ്ടാരുമാനവേണ്ടുവെവിടെ
 പ്പോയെന്നതായല്ലയോ
 ആനക്കായ്ക്കുമുച്ചിടുന്നസമയം
 കൊള്ളാമതിന്നുത്തരം
 ചേനക്കായ്ക്കുമുച്ചിടുന്നവിധമാ
 യങ്ങേപ്രസംഗംപരം

ര'൫

പൃഥ്വംഗലം — (വിചാരം) ഇതെന്തു കഥയാണു ഇദ്ദേഹം
 അരുളിച്ചെയ്യുന്നത. (പരിഭ്രമം നടിക്കുന്നു)
 തൈക്കുന്നത്തക്കിത്തരം —

ഈനന്ദുരിപറഞ്ഞതിൽപൊരുളറി
 ണ്ണതില്ലെന്നുനാട്ടുത്തൊട
 ണ്ടീനമേമാക്കുകകളെന്തിനേറാമരുളി
 ചെയ്യുന്നതയ്യോഹരേ
 ഉന്നംവിട്ടൊരുകാമ്യകായമൊഴിയി
 ന്നങ്ങക്കുസംബുദ്ധിയാണ്

കൃഷ്ണൻ — ഏ, നാമിക്കഥയോർത്തതില്ലശരിത
 നേതെറ്റുതന്നേമമ

ര'൬

എന്തിനാണു എന്നോടിങ്ങിനെ ഭംഗി പറയുന്നത.
 നേരിട്ടുനല്ലൊരുമുഖസ്തുതിതട്ടുവാനീ
 പാദെട്ടുമാറ്റിലുമിളാസുരരെക്കണക്ക
 വേറിട്ടതില്ലൊരുവരംമതിയാക്കിടേണ്ട
 കേരട്ടുമേനിയഹമോതുവനാട്ടെയോട്ടേ

ര'൭

പൂമം — സ്വാമിൻമുഖസ്തുതിയതല്ല ചാചരാന്ത

യ്യാമിൻഭവാനഖിലമങ്ങറിയാമതല്ലോ

കൃഷ്ണൻ — പൂമംഗലക്ഷിതിസുരാധ്യപരിഭ്രമിച്ചു

പൂമങ്ങിടേണ്ടതിവയൊക്കെയിരുന്നിടത്തേ ഭവ

അക്കിത്തിര — അല്ലോ, ഇവിടുന്ന ഈ പൂമംഗലത്തി
നെ അറിയുമോ-

കൃഷ്ണൻ — ഞാനോ! ശിവശിവ-

കണ്ടിങ്ങുതെല്ലൊരറിവല്ലിഹത്തെങ്ങുതൻമെയ്

രണ്ടെന്നിരിക്കിലുമതിന്നൊരുജീവനാണ

പണ്ടെൻറരുശിന്നിയയച്ചിഹവന്നുനമ്മെ

കൊണ്ടങ്ങുപോയജഗജല്ലിയതാണിതല്ലോ രൻ

അക്കി — ഉള്ളതുതന്നെ- ഞാനകഥ മറന്നുപോയി-

കോഴിമിററം — അതങ്ങിനെവരും-

പ്രായാധിക്യമതാണതീമറവികേൾ

നൽബാലപാഠങ്ങളെ

നായാലത്തുമാക്കയില്ലൊരുശിലാ

രേഖാപ്രമാണഃഘടി

മായംവിട്ടുകിടക്കുമാവിധമിനി

പ്പറീട്ടുമോഹാ!വയ

സ്സായില്ലേതവചഃഷ്ടിപൂർത്തിവരുമീ

യായില്ലുമായില്ലയോ

അ

കൃഷ്ണൻ — അത്രയേ ആയുള്ളു- കണ്ടാൽ അതിലധി

കം തോന്നും-

മുതിരപ്പാവ — (അക്കിത്തരോടു)

അവരുടെകുളിപിന്നെദ്രേവകായ്ക്കുണ്ടും
 റിവികളുഖിലമിപ്പോളേകദേശംകഴിഞ്ഞു
 ജവമൊടിനിനമുക്കുംപോകയല്ലേകുളിപ്പാൻ
 കൃ — എവരെവരുവിശേഷിച്ചിന്നിവല്ലോരുമുണ്ടോ
 പൃഥ്വ — ഉവ്വ, അവരെക്കുളിപ്പാൻപോയി. ഞ
 ണ്ങ്ങൾ മാത്രമേ ഇങ്ങോട്ടു കയറിയുള്ളൂ-
 കൃഷ്ണൻ — ആരെക്കൊന്നു വന്നിട്ടുള്ളത-
 അർക്കി — പൃഥ്വഗലം തന്നെ പറയൂ. ഞാൻ അവരെ
 എല്ലാവരെയും അറിയില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല-
 പരാതിന്നുപരങ്ങളാണുപുനരെ.
 നന്നാന്നിച്ചവനുണ്ണിന
 നൂരാമൊന്നിനെയുംനിനക്കിലറിയി
 ല്ലീവുലനകാക്കിലോ
 കാരോന്നോടിയൊളിക്കുമാക്കുകരെ
 കാണുന്നകൂളുദിജ
 ഞാരോടെത്തുകുളിച്ചിടുന്നതുകന
 പിപ്പാണിരിപ്പിയുടെ . ൫.൨
 കൃഷ്ണൻ — തരമോക്കാതിനിയക്കി
 ത്തിരുവിദപാൻവുലനായൊരങ്ങക്ക
 കരുവകമുലകുടിമാറാ
 തെന്താരുകൂളു കൂട്ടുകെട്ടുകുറവാണേ ൫.൩
 ആരെക്കൊന്നാണെന്നു പൃഥ്വഗലം തന്നെപറയൂ.
 പൃഥ്വ — ഞാൻതന്നെ പറയാം. ഞങ്ങൾ നാലാളേയും
 കൂടി ഒരുടിയായിതന്നെ പറയാം.

വല്ലഭാങ്കോണിമിററംവടമനവടലൂർ
 കോഴിമിററംകൊളങ്ങ
 രല്ലംസാൽപ്പള്ളമിററംമംമിരിടിമം
 പൂഴിമിററംപുഴമ്പ്രം
 വല്ലൂർവല്ലക്കുളംമേത്തറയടിതിരിമു
 ണ്ടുരുനമ്പൂരിമുളള
 രില്ലത്താഡ്യൻകഴിഞ്ഞിപ്പിനിയുമിത്തൊരു
 പട്ടാളമുണ്ടാളത്തോത്താൽ
 ചെമ്പൂർചെമ്പകമിററമാനമല
 മരോടംമരിച്ചേടമു
 ററമ്പൂർചെങ്ങഴിമിററമാട്ടുവല
 പല്ലിക്കാടിച്ചിക്കാട്ടിച്ചി
 കമ്പശ്ശേരികരിപ്പറംമണൽകഴി
 ചോമാതിരിപ്പാടുതെ
 കുന്ദാടിനിയുമുണ്ടുകേൾക്കുകകഴി
 ന്ത്തില്ലാശ്ശചാല്ലാമഹം
 കില്ലമ്പ്രേപറയാംകിണക്കഴികിഴ
 കില്ലംപുലിക്കാട്ടുതെ
 കില്ലംകൽക്കഴികാഞ്ഞിരപ്പടിപടി
 ന്താരില്ലമാരിപ്പറം
 കല്ലന്നൂർകളരിപ്പറംകൊടിവട
 കില്ലംപുളിക്കാട്ടമു
 കില്ലംകേൾക്കുകഴിഞ്ഞതില്ലിനിയുമു
 ണ്ടാപ്പെക്കുളംപാൽക്കുളം

൨൪

൨൫

൨൬

മേലില്ലംനടുവില്ലമേറുകരകീ-

ഴില്ലംകിഴക്കേടമാ..

ചേലശ്ശേരികിഴത്തറച്ചെറിയസോമൻ

നെയ്യുളംതൈക്കുളം

മൂലത്തൂർമുതിരപ്പറമ്പുമുതുവൂർ

മുട്ടപ്പറമ്പക്കരെ-

ക്കേലൂരിന്നിയുമുണ്ടുകേൾക്കവിപുലാ-

വിസ്താപിതാസ്താദികൾ

ഉ

വൈക്കുന്നംപാതിരിക്കാടടിമനകനക-

ശ്ശേരിനമ്പൂരിതാനീ

തൈക്കുന്നത്തുള്ളാരക്കിത്തരുക്കണികഴുത

ശ്ശേരിനമ്പൂരിപിന്നെ

കൂപ്പൻ— (പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ട) ഒന്നാന്തരം തന്നെ.

കണികഴുതശ്ശേരി- അങ്ങിനെയാണല്ലേ-

നമ്പൂരി— (ചിരിച്ചുകൊണ്ട) അങ്ങിനെയായി-

കൂപ്പൻ— നേരംപോക്കാണ-ആട്ടെ-പിന്നെ-പിന്നെ.

നമ്പൂരി— വൈക്കുംവേളപ്പറമ്പിൽപെരിയവലിയ

ചോമാതിരിപ്പാടൊട്ടക്കം

പൊയ്ക്കാടിങ്ങിന്നിയുംസാമ്പ്രതമറിയണമെൻ

കൂട്ടതായ്കൂട്ടരുണ്ട

പു

പുത്തില്ലംപുലിയൂർപുഴക്കുടിപുലാ

നോട്ടംപുലക്കാടതാ

പ്പത്തില്ലംപഴയേടമക്കരമം

മാനോടമന്തക്കുളം

വത്തിപ്പിള്ളിവെളിപ്പറമ്പുപുനര
 ണിപ്പുത്തുനമ്പൂരി, ചോ
 നൽത്തൊറായ്മയുതമംഗലമതാ
 ണങ്ങിപ്പുലത്തോക്കണം

മൻ

വയ്ക്കുവാരിജവിലോചനത്താനമോതി
 റിക്കാടുകല്പശിനൽക്കഴികാളിമിററം
 തീക്കോട്ടഭട്ടതിരിതുപ്പലിയോടുപിന്നെ
 നീക്കോട്ടഭട്ടതിരി_____

കുഞ്ചൻ — ശിവ ശിവ,

(നില്ലെത്താഴ്ന്നിലത്തീവകശിവശിവനേ
 നല്ലമാറിത്തമോരോ

നൊക്കെത്താൻചൊല്ലിടൊല്ലേപരമുടനിവർത്ത

ൻ - ഭക്തിയുറപ്പോക്കിടൊല്ലേ

ധിക്കത്വന്തപെടുടുഗുലടമിവനിനിയെ

നൊക്കെയോത്രപമില്ലേ

വയ്ക്കത്തപ്രാതലാശ്ചയ്ക്കുമാരവകടവു

ദൈവമേകൈവരൊല്ലേ)

നൂറ

പുലംഗല_____ തെറ്റിയിനിക്കുതെറ്റി

൩൧

അല്ലിമംഗലവുകേളതല്ലമംഗലവുവിളോ

കല്പമംഗലമുത്തേയുണ്ടിപ്പുലംഗലമാക്കുമേ നൂറ

തിണ്ണപാലധവരായ്യിരിത്തുതിരിയെ

പ്പോഞ്ഞെളിന്നീവിധം

തൊണ്ണറഞ്ചുജനങ്ങളുണ്ടിവിടെവ

ന്നിട്ടെൻറവിട്ടല്ലിത

൧൩൨

പ്രശ്നപാണ്ഡവം

എണ്ണാപ്പാക്കിലയോശരാശരിയതാ
ണിപ്പോളുന്നത്തിച്ചുതീ
വണ്ണത്തന്നെയതാണത്തങ്ങടയെ
ല്ലപ്പേരുമെപ്പേരുമേ

നൗ

എമ്പത്തേഴായിരത്തിൽ പരമറികൊരുതൊ
ളായിരത്തോടരണ്ടും
നമ്പൂരാർനന്ദിയോടുന്നലെയുമഥമിനി
ത്തൊന്നുമായുന്മെന്റേ
വമ്പിച്ചീടംവനംവിട്ടവരവരവർത്തൻ
നാട്ടിനാഞ്ഞുട്ടുകുട്ടി

കമ്പംകൈവിട്ടൊഴിച്ചാർനൂപവരരെമുദർ
നഗ്രഹിച്ചുറംഗ്രഹിച്ചു

നൗ

കൃഷ്ണൻ — പിന്നെയൊരാളെവിടെപ്പോ
യെന്നുരചെയ്തെന്നൊടൻറനമ്പൂരി

പൂമംഗ — ഇന്നുശനപ്പിള്ളിപുമാ
നന്ദനസവിധത്തിലുണ്ടൊഴിച്ചില്ല

നൗ

കൃഷ്ണൻ — കന്തികുമാരരൊട്ടുസമ്പ്രതിവേർപിരിഞ്ഞി
ങ്ങെന്തീമഹീവിബുധർനിങ്ങളൊഴിച്ചിടുന്നു
സപാത്തേവനസ്ഥിതിയതിന്നുമുഷിച്ചിലായോ
കാന്താരമഗ്നിപിടിപ്പെട്ടുകുരിഞ്ഞുപോയോ

പൂമംഗ — പന്തിരണ്ടായിപാത്താൽ പരിചിന്നൊടുത്തെ
ങ്ങിപ്പിടിച്ചുനരംഗം
വെന്തിടംവണ്ണമയ്യോവലിയൊരുവനവാ
സംവിലാസങ്ങളെന്നേ

കന്തിപുത്രാദികൾക്കുണിനിയുടയൊരുക്കൊ

ലുത്തെയജ്ഞാതവാസ

മെന്തിപ്പാഥോധിനീന്തിക്കയറുവതിനുവാ

രംവിചാരങ്ങളായി

നൂ

അന്വോടജ്ഞാതവാസത്തിനുപുനരധുനാ

ഞങ്ങൾപോകുന്നുവിന്നി

സ്സന്മുണ്ണശ്രീവിളങ്ങുംസകലയതിമുനി

പ്രൗഢരൂപരൂപമോദം

നന്മുരാരുപിരിഞ്ഞീടുവിനൊരുവരുമൊ

ന്നിച്ചുവേണ്ടെന്നുമൊ

വൻഭൂപൻകേളതാണാളുകൾവരൊടുവേർ

പെട്ടതുംവിഷുപേശ

നവ

കൃഷ്ണ—അത്രയായി, ഇല്ലേ- ഞാൻ അക്കഥ ലേശം
പോലും അറിഞ്ഞില്ല.

പൂമ—ചമ്മേചെറൊരുവസ്തുപോലുമറിയാ

തേകണ്ടോരാളാണത

ങ്ങിമ്മട്ടിന്നിയൊരുത്തനില്ലപറവാ

നമ്പാവരംപാക്കിലോ

ഉന്മേഷാദിവികാരഭേദമിവിടെ.

ക്കണ്ടോനിനച്ചാൽപര

ബ്രഹ്മാതന്നെരമാപതേബതഭവാൻ

കില്ലേതുമില്ലേവിഭോ

നൻ

കൃഷ്ണ—കൂസാതേകമ്പവീക്ഷംപടിമിഴികളട

ച്ചനപഥംസദ്യനന്നായ്

പുനർ

പ്രജ്ഞാപാണ്ഡവം

ഘാസാമെന്നോത്തൊഴിച്ചില്ലിവരെയശന

പ്പിള്ളിയാംപുളളിയെന്നോ

ഘോസാധുക്ഷാസുരൻനിങ്ങുതവിലമൊഴി

ച്ചിട്ടമെന്താണതങ്ങ -

ല്ലാസാൽവാഴുന്നതഷ്ടിക്കഴകിനൊടൊരുക്കേ

പ്പിട്ടസാപ്പാട്ടുപാള

90

പരംഗിതജ്ഞാനമതിരൂയില്ലാ

തൊരാളെയുണാനിതുപോലെയിന്നി

കരേടവുപാക്കുകിലോതുവാനീ

ഭാരതലേകണ്ടറിവില്ലുകേട്ടം

91

അയാളെക്കൊണ്ടു അവർബുദ്ധിമുട്ടായി തീർക്കുമോ

ആവോ. എങ്കിലും അവർ ബുദ്ധിമാന്മാരാണ്ല്ലോ.

അതുകൊണ്ടു

അയാളെത്തൊഴിച്ചിട്ടുടനവരുപായത്തൊട്ടുപാ

ഞ്ഞയച്ചോളുംവല്ലെങ്കിലുമലകിൽവല്ലേടവുമരോ

നയജ്ഞാനമെന്നേപുനരൊളിവിൽവാളേക്കുകരുതി

പ്രയതനംചെയ്യുളളുദമതുസഖേദംബതസഖേ

ക, ഇനി കുളിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കാം. ഉണിന്നുകാ

ലമായിരിക്കും.

തല്ലാലമിപ്പോളാവശ്യമൊക്കെക്കിപ്രംനടക്കുവാൻ

കൊണ്ടല്ലത്തിലില്ലേനാണവക്കുമെത്തിച്ചിടേണമോ

പൂർവ്വംഗലം — കൈയുണ്ടു -

മുതിർപ്പാമ്പ — അവധിപ്രകാരവനവാസമെന്നത

ങ്ങവർചത്തിടാതെമനറിപ്പിച്ചിട്ടു

തവതൃക്കടാക്ഷമതുതന്നെസംശയം
ലവലേശമില്ലനിവിലേശകേശവ

൭൪

കുഴങ്ങാനിയാംകരുടപുത്രനരച്ചുപോലു
ഉള്ളത്തൊതവാസവുമിനിത്തകരാതെന്ത്ര
പ്രജ്ഞാഗുണങ്ങളിയലുനൊരുപാദണ്ഡവക്ട
യജ്ഞാകൃതേകഴിയുവാൻകനിവോലുണംതേ ൭൫

കൃഷ്ണ — അപരാധമകന്നമംഗളശ്രീ
സുചരായോരവരെക്കുറിച്ചിനിക്ക
കൃപയുണ്ടതിനാൽപറഞ്ഞുവെച്ചാ
ശ്ലാപഥത്തിന്നൊരുതെറ്റുപറുകില്ല ൭൬

അ കിത്തര — അവർക്കു് ഒരപകടം ഒരു ദിക്കിലും സം
ഭവിക്കയില്ല.

സത്യസലാഹസപ്ലീത്തികൾവിനയവിവേ
കങ്ങൾവിദ്യാഗുണംസൽ
കൃത്യംകാര്യപ്രബോധംകൃപനൃപനിചയ
ശ്രീഗുരുതപംഗുരുതപ
നിസ്തല്യപ്രജ്ഞയെയ്യംപലതിവചപട്ടവോ
കെന്തുമാലിന്നൊത്രനായ്
നിത്യംനിൻതൃക്കടാക്ഷങ്ങളുതവരുടേനേ
മിട്ടുവേറിട്ടമില്ല ൭൭

കേശിപ്പറമ്പു —

കണ്ടാൽനൽകാനതികാളംസുമുഖതമുദയം
കുടുംകുരുത്തിൽപ്പരശ്രീ

മുനമ്പ്

പ്രജ്ഞാപാണ്ഡവം

കണ്ടാൽസന്തോഷമാസ്സജ്ജനസഭയിൽ വഴി

കുറവഴക്കുള്ളവങ്കൽ

കൊണ്ടാളംവീട്ടുമെന്നിവകകളെഴുതവ

കുഞ്ഞാലാപത്തൊരേട

തുണ്ടാമോപിന്നെയിലേതവകളുകഴൽവി

ശാസവുമ്പിശചമുതേ

യെ

മുതി — ഉണ്ണാംതുളുൽക്കരത്താൽതൃണതതികറകുരി

കുറവിയംഭീമസേനൻ

ജിണ്ണശ്രീസുനജിണ്ണപ്രമുഖരരികളെ

കൊല്ലുവാൻകല്പരല്ലേ

കുണ്ണിക്കില്ലെങ്ങുമിന്നായവർകതുകമൊട

ജ്ഞാതവാസത്തെയുംശ്രീ

കുണ്ണശ്രീകാന്തയുഷ്മൽകുഴൽകരളിലു

പിച്ചതൊപ്പിച്ചുമാറും

നെ

പ്രമം — ആചാര്യന്മാർകളാദിക്കഴകിനൊടുവഭേ

ശിച്ചവണ്ണംമരേന

പ്രാചാരാത്മീയകർമ്മാദികളൊടമരുമാ

സ്സത്തുകറക്കസ്സശങ്കം

പ്രാചാല്യംപുലർന്നിടിനകരപരിപോ

ക്കീടിലുംനിൻകടാക്ഷ

പ്രാചാപംപോരുമല്ലോപരമുലകുജയം

പൂണ്ടുടൻവീണ്ടെടുപ്പാൻ

വു

കുണ്ണ — ഞാൻ താമസിക്കാതെ പാണ്ഡവന്മാരെ കാ

ണാൻ പോകുന്നുണ്ടു

അക്കി— അതു വേണ്ടതുതന്നെ— അങ്ങിനെ തോന്നി
യതു അവരുടെ നല്ലകാലം.

കൃഷ്ണ— ഇങ്ങിനെ കാരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാ
ൽ കണക്കല്ല- വേഗത്തിൽ കുളിയും ഉണ്ണും ക
ഴിക്ക-

എല്ലാവരും— അങ്ങിനെ തന്നെ.

(എന്ന എല്ലാവരും പോയി)

—o—o—o—

രണ്ടാമങ്കം

—o—o—o—

(അനന്തരം കാമുകവനത്തിൽ പാണ്ഡവനാഭം പാ
ഞ്ചാലിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ധർമ്മപുത്രൻ— (ആകാശത്തിൽ ചെവിക്കൊടുത്തിട്ടു)

— കഠിനഘർമ്മതിങ്കൽ മഹാഘനോൽ

കടകദംബനിരസ്മുനഭസ്ഥലേ

ഇടിമുഴങ്ങലസംഗതിയായ്മ

കടപുഴങ്ങിടുമാറിദമെന്തയോ

വച

ഉണ്ണിഭീമസേന, എന്നാണിത.

ഭീമ— (ചെവിയോർത്തിട്ട വിചാരം) ഇതു ഇടിമുഴക്കമല്ല-

വന്യുള്ളവാനവർവരന്റെ വെളുപ്പുഴുന്നാൽ

കൊമ്പുള്ളകുണ്ടിയുടെമസ്തകമസ്തകമ്പം

മുമ്പിട്ടെത്തിത്തസുമർതല്ലിയുടെക്കയൽതാൻ

വിന്യോദാഴിമുകരയുരവമാണമേലാരം വച

(പ്രകാരം) അല്ലയോ ജ്യേഷ്ഠ,

പ്രസ്താവന

പ്രസ്താവന

വൈരാഗ്യമേകമൊട്ടുവൈരികൾവന്നുടിച്ചി
തെറ്റാവതംകരകയെന്നിഹതോന്നിടുന്നു
ആരാലതാവുകനിമിത്തമുറപ്പിപ്പി
യാരാവമോബഹുമാനനാഭതുല്യം വൃന്ദ
ധർമ്മ — അതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അജ്ഞാനന്റെ
പക്ഷമെന്താണു.

അജ്ഞാനൻ — (വിചാരം)

ഏകദേശംപാർശ്വീകതയൊക്കെച്ചുരുമാ
നയില്ലെപ്പോകുതന്നീടവു
നാരിത്തൻചിരിയൊന്നിളിച്ചുപര
കുമാരന്മാരുകന്മാലയോ
കുമാരന്മാരുമേകമൊക്കെത്തൊരുമ
കാട്ടിൽപ്പെടുവാമെന്ന
കുമാരന്മാരുമായിട്ടിടുന്നൊരുമ
മകാരമുമാരമോ

പ്രശ്നം

അതല്ല—

ഭൂരികൃതപുണ്യമെന്തെന്നുവര
ണമേകമൊക്കെത്തൊരുമ
പ്രാരിൽകണ്ടമരങ്ങളിൽചടചട
പ്പെട്ടെന്നുതട്ടിപ്പര
ചിരിക്കല്ലൊടിയാത്തുകൊണ്ടുടനടൻ
കാളംകൊടുക്കാരാടി
മേലൊക്കെകളികിസ്സുമുദ്രമലര
ഗംഭീരമുമാരമോ

പ്രശ്നം

അതുഅല്ല - ഈ ശബ്ദത്തിന്നു അധികമായ മാധു-
ര്യം തോന്നുന്നുണ്ടു - (നല്ലവണ്ണം ചെവിയോർത്തിട്ടു)

കള്ളന്മാർക്കുള്ള കണ്ണത്തിനുകടുവിഷമാ

യുഗ്മമാസജ്ജനങ്ങൾ

കള്ളംകണ്ണത്തിനോർത്താലമിതമൃതമാ

യംസുഗംഭീരമായും

കള്ളംകൈവിട്ടനാദംകലരുമരിയമൽ

സപാമിക്രമംനേർസാക്ഷാൽ

പള്ളിശ്ശംഖാരവംപോലൊരുപരിചയമി

ങ്ങിന്നടൻതോന്നിടുന്നു

പുന

(പ്രകാശം) അല്ലയോജ്യേഷു, നമ്മുടെശ്രീകൃഷ്ണസപാമി
യുടെ പാഞ്ചജന്യധ്വനിയാണു ഈ കേൾക്കുന്നതെ
ന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

ധർമ്മ — ആട്ടേ ഇരിക്കട്ടേ - നകുലസഹദേവന്മാരുടെ
അഭിപ്രായംകൂടിക്കേൾക്കട്ടേ -

നകുലൻ — ഏന്താണെന്നൊരുപരിചയമില്ലതിർചെട്ടാ

ത്തോമീമുഴക്കംപരം

ചന്തംചേന്നൊരുശംഖനാദവടിവാ

ണീശ്ശബ്ദമെന്നുള്ളതിൽ

സന്തോഷത്തോടുകൂടുന്നസുവിജയ

ജ്യേഷ്ഠന്റെപക്ഷത്തിനെ

പിന്തുടങ്ങുന്നതുപൊങ്ങുമിനിനദമ

ത്യാശ്ചയ്ക്കുമെന്നായ്ക്കോ

പു

മുറ

പ്രജ്ഞാപാണ്ഡവം

സഹദേ — അജ്ഞാനാത്മതയശസ്സകൊണ്ടുധര
ണിതലംധവളമാക്കിയോ
രജ്ജുനാഗ്രജമനസ്സിനോടുക
ലാഗ്രജന്റെമനമേററവു
ഭജ്ജനാനുകൂലാന്തമൊത്തവിധ
മെൻമനസ്സുചുക്കോടുപോ
യജ്ജനാദ്യനദരാരവത്തൊടണ
യുനസൽഗുണസരിപ്പതേ

പുച്ഛ

ധർമ്മ — വന്നാലുംവല്ലഭേകേളെ
ഞ്ഞന്നാലുംമൊമകാന്തികേ
നിന്നാലുംനിന്റെപക്ഷത്തെ
ചൊന്നാലുംശുകവാണിനി

പുൻ

പാണ്ഡവ — (അടുത്തുചെന്നുപുഞ്ചിരിയോടുകൂടി)

ശ്രീകൃതികൾക്കൊശ്രയമാം
ശ്രീകൃഷ്ണസപാമിയായഭഗവാന്റെ
ശ്രീകൈത്താരതിലേഴമാ
ശ്രീകംബുധപാനമാണിതെന്നുദധം

നർ

ധർമ്മ — അതങ്ങിനെതന്നെയാണ-എന്നെന്നാൽ —
കാരോരോശുഭലക്ഷണങ്ങൾപലതും

കാണുന്നകൃഷ്ണപുരു
ന്തേരുംഭംഗിയൊടെൻപ്രദക്ഷിണമതാ
സ്തക്ഷംപരത്തിപ്പരം
പാരാതത്രപറന്നിടുന്നപുനരെ
ന്നല്ലീവിമംഗങ്ങൾവേ

ഭോരാസ്ഥാനമണഞ്ഞുടൻകളകളും

കൂകുന്നകണ്ണേതരം

ൻഫ

എന്നതന്നെയല്ല,

വിംഗളരചിരചകോരവ

ഗങ്ങളിടത്തല്ലിരുന്നകൂകുന്ന

നിങ്ങളുതരിയുവിനിന്നൊരു

മംഗളകാര്യംനമുക്കുകൈവരുമേ

ൻവ

ഈ ശുഭലക്ഷണങ്ങൾ ഭഗവാന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ സൂചകങ്ങളാണെങ്കിൽ നമുക്കിപ്പോൾ ഇതിലധികം എന്താണ് കർദ്വേദം.

എന്നല്ലേറിയകാര്യമോക്കിലവട

ത്തക്കണ്ടുചോദിപ്പിതി

ന്നിന്നണ്ടിംഗിതവേദിയായഭഗവാൻ

കൃഷ്ണൻകൃപാദ്രാശയൻ

നന്ദ്യാനമുടൈസന്നിധാനമതിലേ

ക്കിപ്പോളെഴുന്നള്ളിയാൽ

നന്നായിനളിനേക്കണൻകനിവെഴു

ന്നുള്ളൊടെഴുന്നള്ളുമോ

ൻന

(വിചാരം.) പൊന്നിൻപൂമാലയോടുപുരികഴലിലണി

പ്പിലിയോടുപ്രകാശം

ചിന്നംചംഗോപിയോടുത്തളവളകളമാ

യോരുകേയൂരമോടും

മിന്നംമീൻകണ്ഡലപ്പൊന്നണികഴലണിശം

വാദിയോടുതളിഞ്ഞൻ

മുന്നിൽ പ്രാപിക്കുമോവന്നരിയകരുണയെ

കൊണ്ടുടൻകൊണ്ടുതവണ്ണൻ നർ

(അനന്തരം ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഏല്പാവരം ആവാമോ
പാപാരങ്ങൾ ചെയ്ത യഥാക്രമം ഇരിക്കുന്നു.)

കൃഷ്ണ — അല്ലേ ധർമ്മജമാമകാശ്രമമാ

മണ്ണാധിവാസംകഴി

ഞ്ഞില്ലേ പിന്നെ വിശേഷമെന്തു സുഖമു

ല്ലേനാട്ടിലല്ലെങ്കിലും

ചൊല്ലേണം സുഖമാനിവല്ലതുമതു

ണ്ടെന്നാൽ ഭവാനുപിന്ദു

ത്തില്ലേത്താനുവ്യസനങ്ങൾ നിങ്ങളിലുണ്ടു

ക്കില്ലെന്നു കില്ലില്ലമേ നർ

ധർമ്മ — (വണക്കത്തോടുകൂടി)

അപായം വന്നീടാതൊരു വിധമെന്തു പൊരുതിനിൻ

കൃപാലേശം കൊണ്ടു ഹൃദയം കഴിച്ചു നീക്കി വിനി

ഉപായാലജ്ഞാതസ്ഥിതിയെന്നു വർത്തിപ്പിതിനുമി

ങ്ങു പാപം ചേരേണമുഖജിതവിധോ വിശ്രുതവിധോ

ശ്രീവനജാക്ഷസുഖഭോ

ദിവനവാസാദികൊണ്ടുണ്ടിഹമേ

കേവലമല്ലാതില്ലോ

രാവിലമില്ലാതെ വിശേഷവിധിയായി നർ

കൃഷ്ണൻ — അജ്ഞാതവാസകാലമായി എന്നു ഇന്നു ചി

ലപാപമണ്ഡാമണൻ പാഞ്ഞു പോഴേ ഇനിക്കു

മ്മു ഉണ്ടായുള്ളു.

എന്നാലെന്നാണതേതാണിതുകഥയൊരു
 ത്താത്തവുരൂപമില്ലാ
 തൊന്നായ്പ്രാപിച്ചുകത്തുംവൃസനദമനനാൽ
 പൊള്ളിടുന്നുള്ളൊടിപ്പോൾ
 അന്യോന്യംകണ്ടുഷ്ടസ്ഥിതികളരിയുവാൻ
 തന്നെയായ്തന്നതാണി
 ഞ്ഞുനന്മേമിതൻതാനരിയുകുവിവരം
 സതപരംചിത്തരംഗേ

നമ്പ്

എന്നെക്കൊണ്ടെന്തുവേണംതരമുടയസമം
 യങ്ങൊന്നിങ്ങൊക്കതിന്നായ്
 തന്നെതെയ്യാതായിട്ടനിശമരികിലു
 ണ്ടെപ്പൊന്നീപ്പലന്യേ
 ധന്യശ്രീധർമ്മജനൻപരമൊരുപകവേ
 ണ്ടെപ്പൊടത്തൊതവാസ
 ത്തിന്നാശ്ചോയൊലുമാരുചെറുതുമരികയി
 ല്ലോമിതിന്നോരിതെന്നും

നൻ

ആർക്കേണ്ടോരോവിപത്തീയവനിയിലണയ്ക്ക
 താവിരിഞ്ചൻവിധിക്കും
 മാർക്കേണ്ടോരോന്നതോത്താലൊരുവനനുഭവി
 കാതിരികാവതാണോ
 ആർക്കേണ്ടോനഷ്ടനാശസ്ഥിതിജഗതിഭവ
 ത്തല്ലരാംസത്യസന്ധ
 ന്മാർക്കേണ്ടോമനസത്യപ്പിഴകളിലൊഴികെ
 കുണ്ഠിതംകൊണ്ടിടുന്നു

മറു

മുദ്ര

പ്രശ്നപാണ്ഡവം

വേഷംമാറേണമെന്നുവെളിയതിലമരം
ല്ലെന്നമങ്ങൊന്നമില്ലാ
ബോധനമാരാളജംഗലപജമുഖവിമത
നാരായണാരുപേതം
ശേഷംമറോരുമോരാണ്ടിനിയറിയുകയി
ല്ലേറുത്താൻനിങ്ങൾപോയുൾ
ത്തോഷംകൈക്കൊണ്ടുതോന്നീടിനദിശിനിവസി
ച്ചാലുമിച്ഛാനുചലം

൧൦൧

ചൊല്ലേണമുതിലല്ലേചൊറുചൊരെയവർമ
ന്തിച്ചുചാടിച്ചതില്ലേ
ചൊല്ലേറുനിങ്ങളല്ലേചമതലകൾവലി
ച്ചിട്ടതീമട്ടിൽമെല്ലേ
തെല്ലേറെത്തൊരിയില്ലേതൊരിപെട്ടമവരോ
ടങ്ങുവാക്കാൽവരാർചെ
യ്യില്ലേതന്മൂലമല്ലേയ്യസനമിവിധമോ
രോന്നതോരുനതില്ലേ

൧൦൨

ഇന്നേടത്താട്ടെയിന്നിങ്ങതുകമൊടൊരുക്കൊ
ല്ലത്തെയജ്ഞാതവാസ
ത്തിന്നെന്നന്യോന്യമോതേണ്ടതൂനിയമവിരോ
ധങ്ങളാണിങ്ങിനി
ന്നിച്ഛങ്ങോത്തുകാൾവിൻപരമതുപൊഴുതെ
ല്ലാരുമോരുനതൊന്നം
യ്യിന്നീടംവിട്ടയക്കാമതിനുജവമൊടെ
ന്നച്ഛയാമിച്ഛയേത്താൻ

൧൦൩

ആശ്വാസത്തോടൊരേടത്തോളിവിളാരുവിധം
 നിങ്ങൾചെന്നെങ്കിലേററം
 വിശ്വാസത്തോടുവാണീടുവിനിയഴലോ
 രാണ്ടതോരാണ്ടുപിന്നെ
 ഭുജാലുംചേർന്നുഭുജാധനനെയിരവിൽവെ
 ന്നുഴിവാഴിക്കുവൻഞാ
 നിശ്ശല്യത്തിന്നിടെക്കുംവിമതചതികൾസു
 ക്ഷിച്ഛരക്ഷിച്ഛകൊള്ളാം

൧൦൪

ധർമ്മ — തണ്ടാർതനപിശകുന്തീതനയനടിയൻ
 ത്തമ്പിമാരെത്തുപന്തീ
 രാണ്ടായ്ക്കുട്ടിൽപരംരീരെയൊരഗതിയതാ
 യത്രപാപ്പത്തലേന്തീ
 നീണ്ടീടുന്നാധിയാന്തിനിഭൂതമരിപൊരി
 ക്കുന്നചിത്തത്തിലാന്തീ
 വീണ്ടുണ്ടാൻചെയ്തതന്തീവിധിയതിൽവരുമോ
 പാപസന്താപശാന്തീ

൧൦൫

നമ്മൾക്കുപോലേച്ചുയില്ലേനലമൊടുപുനരി
 നെന്നതോചാച്ചുയില്ലേ
 തമ്മിൽക്കേൾവേയ്ക്കേയല്ലേപിന്നെയുമഴലൊഴി
 കേണ്ടയാളുണ്ടല്ലേ
 ചെമ്മെയെന്നിട്ടുമില്ലേചെറുത്തൊരുക്കനിവീ
 ഞങ്ങളെക്കാണമതില്ലേ
 ചിമ്മിക്കുന്നാണമില്ലേചിതമിതിനവമാ
 നങ്ങൾചൊറങ്ങുമില്ലേ

൧൦൬

മുൻ

പ്രജ്ഞാപാണ്ഡവം

കൃഷ്ണൻ—

തന്നിക്കാംപോന്നീട്തവവിമതരായ്ചുതുകുളിയിൽ
തന്നിക്കാകുപ്പാടെപ്പരമപജയംവന്നസമയം
ഇന്നിക്കാണൊല്ലെന്നുവരുടനെയോടിച്ചുതിന്നതെ
റിന്നിക്കാണോചിത്രംമരുവുകസഖേദംഗുപസഖേ

അങ്ങാടിയിൽത്തോല്പു കിലമ്മയോടെ
ന്നുപ്പഴഞ്ചൊല്ലുതുപോലെയാ
അങ്ങനൊടിചൊന്നൊരുവാക്കുചിത്ത
രംഗത്തിലോത്താലൊരുഭേദമില്ല

മുൻ

*

*

*

*

അക്കുള്ളക്കണ്ണസിന്ധുക്കിതിപതിഭഗദ
ത്തന്ത്രിഗത്താദിവേലി

കുറൊക്കൊളുത്തൽക്കുരുപ്പൽകൊടിമുഴുവനമാ
വേലിവേഗംപൊളിച്ചു

ഇക്കുറൊൻതൊൻകഴിപ്പൻനിളതമവിരതം
തപൽപ്രസാദംകളിക്കു

ന്നിളറ്ററിൽപിന്നെയെന്തീക്കുരുവധമൊരുനി
സ്സാരമുത്സാഹിയാമേ

മുൻ

പാതാളംമോളിലാക്കാംപരമലറുമൊരം
ഭോധിവാൻഭൂമിയാക്കാം

കൈതാഴാതങ്ങട്ടുക്കാംകനകമലമറി
ചൂഴിത്താനാഴിയാക്കാം

കാതാലംബിച്ചുതുകുണ്മനയടിയടിയൻ
കൊറൊകുവയ്യാത്തതെന്താ

ണേതാണോനോക്കിലിന്നീക്കുരുവധമൊരുനി

സ്സാരമുത്സാഹിയാമേ

൧൧൦

ജാതിത്തംചെൽകയല്ലീജഗതിമയിജഗ

നാഥനിൻ ചിത്തപത്മ

പ്രീതിത്തേനിയൊലിക്കെസ്സുകലമതിനമാ

ഉറങ്ങാൻവേണമെങ്കിൽ

ഉഴുതിത്തക്കോട്ടുനീക്കാമുദയമൊരിടിയൊ

ലഡംഭാഡംതകകം

പാതിലാഗ്രിക്കിതെന്തിക്കുരുവധമൊരുനി

സ്സാരമുത്സാഹിയാമേ

൧൧൧

ഉററംണാനോതുകല്ലേമയിപരമവിട്ട

നിക്കണക്കിപ്പാഹ്നീ

ത്രരൂപോളെന്തിനാണീയടിയെന്നൊരുതര

ക്കേടൊരുക്കേടതെന്നേ

കാറിൻറിയുണ്ണികയ്യാൽഗദയിതുഗതഗ

കംവിഭോവീശിടുന്ന

കാരോറാൽതീൻവെന്തിക്കുരുവധമൊരുനി

സ്സാരമുത്സാഹിയാമേ

൧൧൨

ഭീഷ്മക്കോണീശപുത്രിരമണരണചണ്

ശ്രീഭവാൻജ്യേഷ്ഠനിന്ന

ഭീഷ്മദ്രോണാദിയെന്നീശ്വരനികരകരാ

നഗ്രഹാൽവിഗ്രഹാനേ

ഗ്രീഷ്ഠാനന്താനതരോദ്യൽചരകരകരതു

ല്യോൽകരാസുൽകരദി

പ്രൊഫ.

പ്രമുഖനവാസവം

തോഷാവാൽവേവുമിന്നിക്കരുവധമൊരനി

സ്താരമുത്സാഹിയാമേ

പ്രൊഫ.

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

—o—o—o—o—o—

പുരന്ദരാരുണം.

നാടകം.

വീരാതകംവിധുസ്മിതവിധുധരൻ
കണ്ടുകാമിച്ചുണഞ്ഞി
ഭേതാഭൈകൈപ്രവർത്തിച്ചുവവതരണം
ചെയ്തചൈതന്യമുന്തി
ഭൂതാധിപൻപുമാൻപെറൊരുമമിമയൊടു
ദിവ്യനുണ്ണിക്കിടാവു
ജാതാനന്ദത്തെടന്നെസ്സതമഴകിൽവീ
ക്ഷിച്ചുരക്ഷിച്ചിടേ
അത്രതന്നെയല്ല
മട്ടാതെൻറനോരഥംസപദിസ
നാഗ്നത്തിലോടുമ്പൊറനേ
രിട്ടാട്ടുശ്ശകനത്തിനത്യപകട
പ്രത്യംമദാത്യംമകം
പെട്ടിടാതതിനെഭൂവാനിമലയിൽ
പെറൊരുകുഞ്ഞാമന
കുട്ടൻകുണ്ടിമുഖൻപരംപറവാ
പ്പിക്കട്ടെചിട്ടെന്തിഷേ
എന്നമാത്രമല്ല.

പ

൨

പുഷ്പശ്രീമൽപുരാണങ്ങളിൽ ചിലവുമി
 നില്പരിഷ്കാരവാന്മാ
 ക്കിഷ്ടാവത്വങ്ങളെല്ലെങ്കിലുമവരൊടല
 ദ്വീദോരലാസവാദം
 കഷ്ടിച്ചൊന്നിങ്ങുവാങ്ങിട്ടിവനവകളിൽവെ
 ചൊന്നെടുത്തൊന്നുകൂട്ടി
 കെട്ടിത്തീർക്കുന്ന നീയാശ്രയമതിനുസുധാ
 വാണിയെൻവാണിയമ്മേ
 (നന്ദിയുടെ അവസാനത്തിൽ സൂത്രധാരൻ

സ്വ

പ്രവേശിക്കുന്നു)
 സൂത്രധാരൻ — (തൊഴുതുകൊണ്ടു)
 ശ്രീധാരാധരചിത്രകാന്തിയൊടുമി
 ബ്രഹ്മാണഡഭാണഡത്തിനി
 നാധാരായിതനായ് നിവൃജമഹാ
 ഹൃത്താമരത്താരിലും
 ബാധാരക്ഷകമന്ത്രപട്ടിയിലുമെൻ
 ചിത്തത്തിലും മിന്നിടും

രംധാരമൃച്ഛനസ്കനൈകസുകൃത
 കൂമ്പിന്നുകൂപ്പുന്നുണ്ടാൻ

ര

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കിട്ട്.) എടോ ഇവരിട വര.
 വിദ്വാന്മാർ — (പ്രവേശിച്ചു) ഇതാ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു.
 സൂത്ര — മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഈ സമാജം താൻ ക
 ണ്ഢിപ്പേ.

വിദ്വ. — ഇല്ല. — അങ്ങു സമാജമെന്നു പറഞ്ഞത എന്തു
 സംഭവമാണെന്നുതന്നെ ഇനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

സൂത്ര — സമാജമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഒട്ടാകുന്നതന്റെ ഉള്ളിലേക്കു എത്തിയില്ലേ? —

വിദ്യ — ഇല്ല — ഉള്ളിലേക്കു എത്തത്തക്കവല്ല മധുരമുള്ള പദാത്ഥമാണെങ്കിൽ അങ്ങു വേഗത്തിൽ പറയണം ഇനിക്കതു ഉള്ളിലാക്കാൻ വൈകി-ഇന്നത്തെ ഭക്ഷണം തന്നെ നല്ല പന്തിയായിട്ടില്ല.

സൂത്ര — (ചിരിച്ചുകൊണ്ടു) എടോ ഭോഷ, താൻ ഇത്ര കഥയില്ലാത്തവനാണോ- സമാജം എന്നത ഒരു ഭക്ഷണസാധനമല്ല.

വിദ്യ — പിന്നെയെന്താണ്,

സൂത്ര — (ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു)

സുരചിരപുരടാലങ്കാരസംഘാഭികൈക്കൊണ്ടൊരുവകപുരുഷാരം കൂടിയൊന്നുമാടി
വിരവൊടുവിളയാടിട്ടത്രവാഴുന്നതാണി-
ന്നറികബതസഭേരാനസ്സലാമിസ്സമാജം

വിദ്യ — അഹാ, അങ്ങിനെയാണല്ലോ- എന്റെ വിശപ്പുകൊണ്ടു മാറി ധരിച്ചുപോയി- ആട്ടേ, അങ്ങു എന്തിനാണെന്നു വിളിച്ചുത.

സു — തീച്ചെങ്കിത്രീപുരാരിതന്റെതിരുവൈ

രാണിക്കുളത്തുസുവ

കാഴ്ചക്കായിവിടത്തുകാരമകല

ത്തുള്ളൊരുമുള്ളിൽസഭെ

വാച്ചീടംരസമോടുവന്നിഹവസി

ച്ചീടുന്നുകണ്ടാലുമ

ത്യാശ്ചയ്ജംസഭനന്നനല്ലരസിക

നാരാണനേരാണിപർ

ന

അതുകൊണ്ടു നമുക്കിവിടെ നല്ലതായും നവീനമായും ഒരു നാടകം അഭിനയിക്കണം.

വിദ്യ — അങ്ങിനെ ഏതാണിപ്പോൾ ഒരു നാടകമുള്ളത.

സൂത്ര — (അലോചിച്ചിട്ടു) അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ട്.

വേറിട്ടൊന്നുതല്ലവെണ്ണിമഹൻ

നന്യതിരിപ്പാടുമു

പ്പാരൊട്ടുക്കുവിളിപ്പെട്ടന്നുമതിമാ

നിന്നാളൊരുനാളുമോ

കുറൊട്ടുംകുറയാതെതന്നെമനം

കൂപ്പിച്ചുനിമ്മിച്ചുചി

ന്തേരിട്ടന്നപുരന്ദരാഭിഷേകം

ണിത്തച്ചിലത്യുത്തമം

െ

വിദ്യ — അങ്ങിനെയൊന്നു അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ അതു തന്നെ ആകട്ടേ. അതിനു വേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികളെല്ലാം സമ്പാദിച്ചു ആട്ടുക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ ഞാൻ പോട്ടേ.

സൂത്ര — വരട്ടേ, ഒന്നുകൂടി പറയാനുണ്ട്.

വിദ്യ — എന്താണത്.

സൂത്ര — താനീമനോഹരമായ വസന്താരംഭത്തെ വണ്ണിച്ചു ഒരുപാടു പാടി ഈ സദസ്സുമാരെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം

വിദ്യ — അങ്ങിനെയാട്ടേ. (എന്നു പാടുന്നു)

വരതരുവാടണവതിനുസരസമൊരുവല്ലീ
 വരിമധുപമധുരവമൊഴിവലതുചൊല്ലീ
 അരികിലരമമരുമിതുമിനുസമെതിരില്ലീ
 നിറമുടയമധുവാടിഹശരഭതുവുമല്ലീ

സൂത്ര — (വിചാരം) ഇയ്യാളുടെ ഈ പാട്ടു കേട്ടിട്ടിനിക്ക്
 ഗദ്യസപരവും കയ്യിൽനാദംപോലെ ആയിരിക്കു
 ന്നു. എങ്കിലും വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ സുഖമായി
 ല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടിങ്ങിനെ പറക തന്നെ.
 (പ്രകാശം) തന്റെ പാട്ടു വിശേഷം തന്നെ. ഇതു
 കേട്ടതുകൊണ്ടു സദസ്യന്മാർ നാടകത്തിൽ അഭി
 രൂപി അധികം ഉണ്ടാകുമെന്നു നിശ്ചയം തന്നെ.

(അണിയറയിൽ)

ദേവസ്മിദിവ്യനാട്യക്കുളരിയിലവർത്തൻ
 നത്തനംകാണെതിന്നൻ

ജീവശ്രീനാഥകോപ്തിട്ടൊരുവിധമഴകാ
 യിട്ടുപോയിട്ടുപിന്നെ

ദ്രോവോടങ്ങൊട്ടിയോവന്നിതുവരെയുമണ
 ണ്ണിങ്ങുകണ്ടില്ലതെന്താ

ണാവോജീവമ്ലവംപോലിവനിവിടെയുമായ്
 തനപിയാൾതൻവിയോഗാൽ

സൂത്ര — (കേട്ടിട്ട) ഒ, എന്റെ സഖാവായ രസാകരൻ
 ദുഃഖമുണ്ട് എന്ന രാക്ഷസന്റെ വേഷം ധരിച്ചു വ
 ന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇനി നമുക്കും വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ
 നോക്കുവാൻ പോക തന്നെ.

ഫുൾ

പുരസ്കാരം

വിദ്യ — അങ്ങിനെ തന്നെ.

(എന്ന രണ്ടാളും പോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദൃഗ്ലഭാൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ദൃഗ്ലഭാൻ — (വിരഹവിവശതയോടുകൂടി)

ദേവസ്തീ ദിവ്യനാട്യകുളരിയിൽ — (എന്നു കരിക്കൽകൂടി പറഞ്ഞു, ചുറ്റിനടന്നു ഇരുന്നിട്ടു)

ഇന്നുൾസ്പന്ദനംഗുണങ്ങളുറ്റിളകിയ

ഗ്നിജ്വാലകെട്ടുണ്ടുപോ

കുന്നത്തപ്പുതിലാവളക്കൊടണയു

ന്നപ്രഭയെപ്രഭാവം

നന്നാക്കുപടിയുള്ളൊരാളെയതുവ

ന്നെന്നിൽ പ്രവേശിച്ചിരി

ക്കുന്നല്ലോകുറിനംമഹാകുറിനമീ

മട്ടിന്നമട്ടുനൂണാൻ

൧൦

കാത്താവിരഹസന്താപാനല സന്തപ്തനായ ഞാൻ
എന്താണിവിടെ ചെയ്യേണ്ടത. അവളെ അന്വേഷിപ്പാൻ അമരാവതിയിലേക്കു തന്നെ പോയെങ്കിലോ. (എഴുന്നേൽക്കുന്നു) ഇനിക്കു കരടിപോലും നടപ്പാൻ വിഷമശര വിവശതയാൽ വിഷമമായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഉത്സാഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു വിഷാദിച്ചുകൊണ്ടു ഇവിടെ തന്നെ കുറേ നേരംകൂടി ഇരിക്ക തന്നെ. (ഇരിക്കുന്നു)

വിണ്ണോക്കും വിധിതൊട്ടുവകുമ്പില
 ക്കും ചിത്തമിന്നെൻറകൈ
 ദൃഢോക്ഷമ്പാശാവിരക്കമത്രബലവാ
 നായുള്ളൊരിയുള്ളതൊൻ
 ദണ്ഡിക്കാനിടയായിവണ്ണമിവനെ
 കഷ്ടമൊഴുതലേമേ
 വിണ്ണോക്കുകിയളന്നവെച്ചുപിടിയൊ
 ത്തൊനായസുനായുധൻ

പ.മ

അനംഗനായ കാമനെ ഇങ്ങിനെഭയപ്പെടുത്തുവാൻ
 വല്ലഭ്യം.

• രേരേമന്മഥരേസ്മരസ്മരഭവാൻ
 മൂന്നുമഹേശാക്ഷിയിൽ
 തിരേവെന്തു കരിഞ്ഞദിപ്തകവശോ
 കന്ദുദിപ്തതൊട്ടും
 ചാരേവന്നശരംവിടാതൊളിവിൽനി
 നന്നെല്ലതെന്താണതെൻ
 നേരേനേക്കുകതല്ലശൗയ്യമുടയോ
 രാജ്യത്തെത്താണെങ്കിൽനി

പ.വ

(നൈടുവീർപ്പിട്ട മുകളിലേക്കു നോക്കുന്നു) ഏ, ആരാണ് ആ
 കാശത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ അഭിമുഖമായി കരാറു
 വരുന്നത്. (സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിട്ട) നമ്മുടെ പ്രാണപ്രി
 യയായ ഘഗ്ഗലര ത്വജ്ജരയല്ലേ ഇത.

(അനന്തരം ഘഗ്ഗലര ത്വജ്ജര പ്രവേശിക്കുന്നു)

ദൃഗ്ഗലദൻ — ഇതെന്തൊരു മാതിരിയാണ്. ഇത്രയും

കുത്തു പോയി കൂത്തു കണ്ടു ഇന്നുതന്നെ വന്നേക്കാ
മെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ പോയത. ഇത്ര താമസം വരു
മെന്നറിഞ്ഞാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞയക്കില്ലായിരുന്നു.
ഞാൻ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടി.

മല്ലേറുമലർസായകന്റെറകലവി
ല്ലാകുംകരിമ്പിന്തിടി
ത്തല്ലേറാങ്ങുതളിന്നുഹോതലതരി
ച്ചിക്കാലമിക്കാനനേ
അല്ലേഘഗ്ലരത്നജ്വരേഭവതിയായ്
വേർപെട്ടുകൊണ്ടേകുന്നാ
യല്ലേഴെട്ടുകഴിച്ചിതേതുവിധമോ
ചത്തില്ലതത്വതുളതം

എന്ന

മലഗ്ല— അല്ലയോ പ്രാണനാഥ, ദേഷ്യപ്പെടരുതേ
ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളൊക്കെ പറ
യാം അങ്ങു മനസ്സു വെച്ചു കേൾക്കണം.

ദുഗ്ല— ആട്ടേ, കേൾക്കട്ടേ.

ഘഗ്ല— ഞാൻ ഈ ചിത്രകൂടത്തിൽനിന്നു അങ്ങ
യെ പിരിഞ്ഞു ഉടനെ ത്രികൂടത്തിൽ വസിക്കുന്ന
അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടാബന്ധവായ കുടിലജംഘന്റെറ
ഭവനത്തിൽ പോയി. അവിടെ അവരുടെ സൽ
ക്കാരങ്ങളേറു കൂറ ദിവസം താമസിച്ചു പോയി,
അത്രേയുള്ളു. എന്നാൽ അങ്ങനെ എങ്ങും പോകാ
തെ ഇവിടെ തന്നെ താമസിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞത ഇനിക്കു അത്ര വിരോധമായില്ല.

ഭഗവദ് — ഇതാണിപ്പോൾ നന്നായത്. ഈ വിരഹ ഭവം അനുഭവിച്ചാൽ തന്നെ പോര, നിന്റെ അ വിശ്വാസത്തിന്നു പാത്രമാകയും വേണം, അല്ലേ അത്യാശയ്ക്കും തന്നെ.

പോയാൽ പോയവഴിക്കു പോകുമൊരുതു

ന്ദുംവാലുമില്ലാതെയൊ

ന്നായല്ലോ ബതനിയു നിന്റെ വരവും

കാത്തിങ്ങുകുറിച്ചു ഞാൻ

വായുപ്രാശനവും കഴിച്ചിവിടെവാ

ണേയുള്ളമറെറങ്ങുമേ

പോയില്ലെന്തിന്നുമാംസഭക്ഷണമതി

ന്നായിട്ടു നായാട്ടിനും

൧൪

അയ്യോ നിൻ വിപ്രയോഗച്ചകിരിചെന്നു

ങ്ങെന്നിവരാൽ വിഷാദ

ത്തിയൊളം ചിത്തകണ്ഡക്ഷിതിയിലിഷ്ടമലർ

കൂട്ടവുങ്കോട്ടമെന്നേ

ധൈര്യം പ്രയത്നങ്ങളൊന്നിച്ചുരിഗണപതിയോ

മങ്ങുകാമൻ കഴിച്ചി

ട്ടിയ്യ ശന്നിന്നവിശ്വാസമതൊരുപലമെ

ന്നായിനന്നായിപാരം

൧൫

മുഗ്ദ്ധൻ — അയ്യോ പ്രാണനാഥ, ഞാൻ നേരംപോ

ക്കാണ പരഞ്ഞത. അങ്ങക്കു പരിഭവം തോന്ന

രുതേ.

ഭഗവദ് — എയ്, നീയെന്തു പറഞ്ഞാലും ഇനിക്കു പ

രിഭവം ഉണ്ടാകുമോ. ആട്ടേ, അതെല്ലാമിരിക്കട്ടേ

ഫുപു

പുരന്ദരാഭരണം

ഭ്രംസഞ്ചാരത്താൽ ഭൂനയായ നീയെന്റെ മടിയിൽ
വന്നിരിക്കൂ.

പെഗ്ലാ — (ഇരിക്കുന്നു)

ഭുഗ്ല — ആട്ടേസിയപ്പുരസ്ത്രീമണികളിനയി

ചൂടിടുംമോടിചേന്നോ

രാട്ടംപോയ്ക്കുണ്ടതില്ലേപരമഴകൊടതൊ

ക്കെക്കലാശിച്ചതില്ലേ

ആട്ടക്കാക്കാസ്സുസ്സിൽസുരപതിവിരുതോ

രോന്നടൻനല്കിയില്ലേ

പാട്ടുംകൂത്തുംസഭക്കാരമിതകതുകമുൾ

ക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിയില്ലേ

എന്നു

മായോചിതപ്പണികളാലധികംവിശേഷ

മായോരുകൊച്ചുലളിതാകൃതിയായിയല്ലേ

ആയോഷമാർകളികൾകണ്ടതുകൂത്തുകാണാൻ

പോയോരവാത്തകൾവദിക്കുകവല്ലഭേനീ

എ

പെഗ്ലാ — ഭോഷ്കുരച്ചിടുകയല്ലിവിടുന്നെൻ

പോക്കമാത്രമൊരുമെച്ചമതെന്നേ

കേൾക്കുകൊല്ലാടൊതകൂത്തുമഹോചി

ണ്ണാക്കുമില്ലസുരസംഘസഭാനേ

എ

ഭുഗ്ലാ — ഏ, അതെന്താണങ്ങിനെ. പത്തു ദിവസ

ത്തെ കൂത്തുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടല്ലേ നീ പോയത.

പെഗ്ലാ — ആളുകളൊക്കെ വന്നു ചേർന്നില്ലത്രേ - മറ്റാ

ന്നാൾ കൂത്തുതുടങ്ങാമെന്നാണു കേട്ടത - അന്നും ഇതു

പോലെതന്നെ കലാശിക്കുമോ എന്നോ -

ഭഗ്വദൻ — അഹാ, എന്നാൽ നീയെന്തിനാണ് അ
ഞ്ചെട്ട ദിവസം കുടിലജംഘന്റെ കുടിലിൽ താമ
സിച്ചത്.

ഘഗ്വദൻ — അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടബന്ധുവിന്റെ വീടാണെ
ന്നു വിചാരിച്ചു അവിടെ താമസിച്ചതാണ്. പി
ന്നെ ഒരു സംഗതികൂടിയുണ്ട്.

ഭഗ്വദൻ — അഹാ, ഇങ്ങിനെ മയ്യാദകെട്ടു ചെയ്യുന്ന
നീയാണോ എന്നുകുറിച്ചു അവിശ്വാസം വിചാരി
ക്കുന്നത് — നോക്കിക്കോ, മിത്രമായിരുന്ന കുടിലജം
ഘൻ ഇന്നുമുതൽക്കു അമിത്രമായി എന്റെ പത്രിക
യ്ക്കു ആഹാരമായിരിക്കും.

ഘഗ്വദൻ — അഞ്ചാതങ്ങേസ്സു ചാവറാക്കൊടിയകുടിലജം

ഘൻഭവാനെച്ചതിച്ചാ

പഞ്ചാസൂക്രിഡചെപ്പാനാളിവിൽമുതരുമോ

മന്തകൂട്ടാക്കുമോത്താൻ

നെഞ്ചാളുന്നിൻദൂത്രമംബഹുമിനമിനസം

ശുഭമേനല്ലബല

പഞ്ചാംഗംതന്നമറെറന്തിമപാവുമഹാ

ശയ്യമാശയ്യമേറാം

ഫൻ

ഭഗ്വദൻ — വിശേഷവിധി വരുമ്പോൾ സാമാന്യവി
ധി സാരമില്ലെന്നു ശാസ്ത്രമുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അ
തുകൊണ്ടും തിന്നിലുള്ള അനുരാഗാതിരേകകൊ
ണ്ടും ഇങ്ങിനെ ദുശ്ശങ്ക തോന്നിയതാണ്. മറെറാന്നു
കൊണ്ടുമല്ല — ആട്ടേ, അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടേ വേ

റിട്ടൊരു സംഗതി കൂടിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതെന്താണു്.

ഘഗ്ഗാ — കുടിലജംഘൻ ഇയ്യിടെ കെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന കരടരടക മായാപ്രയോഗങ്ങൾ അഭ്യസിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല-അതാണു് പഠിപ്പിക്കണമെന്നു അവൻ നന്നെ നാശ്വന്ധിച്ചതിനാൽ ഞാൻ കുറെ ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചതാണു്. കുട്ടിയാണെങ്കിലും ആ റോഴ് ദിവസംകൊണ്ടു് അതെല്ലാം കടുകുട്ടിയായി-വാസനയും ബുദ്ധിയും കേമം തന്നെ-

ദുഗ്ഗാ — എയ്, ഇതുകൊണ്ടാണു് താമസംവന്നതെങ്കിൽ നീ ചെയ്തതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കുന്നു-വിന്നെ വല്ല വിശേഷിച്ചുമുണ്ടോ?

ഘഗ്ഗാ — അവളുടെ ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞു ഞാനിങ്ങോട്ടു പോരുവാൻ യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ കുടിലജംഘൻ കരടരടകയെക്കൊണ്ടു് വിമതചിക്ഷമെന്ന രത്നം പതിച്ച ഒരു വലയവും ഒരു വലിയ വലയും വലക്കോലും നാലു ആനത്തോലും ഗുരുദക്ഷിണചെയ്യിച്ചു-

ദുഗ്ഗാ — (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) അതുവോ-എന്നാൽ അതൊക്കെയും എവിടെ?

ഘഗ്ഗാ — ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ (എന്നുമുഖപാക്കി അതൊക്കെ എടുത്തുകൊടുക്കുന്നു) കുടിലജംഘന്റെ ഒരഴുത്തു കൂടിയുണ്ടു്.

ദുഗ്ഗാ — (ബ്രാങ്ങി വായിക്കുന്നു)

മാറന്നാൾ മുതലാമഹേന്ദ്രപുരിയിൽ

പെൺ കൂത്തതാരംഭമാ

യററംവിട്ടതിനാഴ്ത്തിലിമ്പരഴകാ
 യുട്ടങ്ങൾകൂട്ടുന്നപോൽ
 ചെറുംസംശയമില്ലാത്തവടനമു
 ക്കൊന്നിച്ചുതിക്കിക്കുവാൻ
 തെറ്റൊന്നങ്ങിനെപോണമായതിനതാ
 നിന്നത്രവന്നെത്തണം

൨൮

തോഷാലറിയുകതോഴവി
 ശേഷാൽമരൊന്നമിപ്പൊഴില്ലിവിടെ
 ശേഷംഘഗ്ലരത്ന ജ്വര
 ദോഷംകൂടാതെപറകയുംചെയ്യും

൨൯

ചിതമുടയ്ക്കാരുചിങ്ങംപന്തിരണ്ടായിട്ടുന്തി
 യുതിവിമതകൃതാളീദൃഗ്ലടൻദൃഗ്ലടന്നു
 അതിസവിസുരനാരിനാടകാധംബരശ്രീ
 കുതുകികടിലജംഘൻകയ്യഴുത്തിയെഴുത്തു വവ
 (ഭായ്ക്കയോട) ശേഷംവിശേഷമെല്ലാം നീ പറയുമെന്നു
 ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്നാണു -
 ഘഗ്ലര — വേറിട്ടൊന്നമില്ല - എഴുത്തുകുളിലെസാധാ
 രണരീതിയാണെന്നുമാത്രമേയുള്ളു -

ദൃഗ്ലടൻ — അതുശരിതന്നെ. ഈ ദക്ഷിണാഭ്യുദയങ്ങൾ
 വളരെ മനോഹരങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഈ വിശേഷ
 പ്പെട്ട വളരെകാണ്ടു നമുക്കു വളരെ ഉപകാരമുണ്ടാ
 കും - അതുകൊണ്ടു ഇതു വല്ലദിക്കിലുംഇട്ടു കളയാതി
 രിപ്പാൻ നിന്റെ കയ്യിന്മേൽതന്നെ ഇട്ടുകളയാം -

(അങ്ങിനെചെയ്തു അവളെനോക്കിട്ടു)

പുറം

പുറന്തറ

ബാലേനിന്നുടേതും
പോലേമറാക്ഷ്മിപുതിരുതൃതി
ചാലേചന്തംകണ്ട

നാലേതേണാക്ഷിമാരുമുടനോടും

൨൩

പ്രശ്നം— എന്നോടെത്തിനാണ മുഖസ്തുതി പറയുന്നത.

ഭാഗവതം— മുഖസ്തുതിയല്ല സത്യമാണ ഞാൻ പറയുന്നത.

പ്രശ്നം— അങ്ങയുടെ വിചാരം അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ എന്റെ ഭാഗ്യംതന്നെ

ഭാഗവതം— ആട്ടേ, അതിരിക്കട്ടേ.

പിച്ഛകനുമലർവിശിഖ
പിച്ഛകലത്താക്കിവേണമിനിവേഗം
ഇച്ഛയോടോരോനടപടി

നിശ്ചയമതിനെ നാണാൽനിന്നെക്കുന്നു

൨൪

അതുമിതും പറഞ്ഞിരുന്നു കാലം കളഞ്ഞിട്ടു കാ
യ്ക്കുമെന്നാണ്.

ആവേശത്തുകാണാനവനിവെന്നൊരുമി

ചാകുന്നൊരുകലോക

ത്താവേശിപ്പാനതെന്ന്ണൊരുപൊരുളു തുക
ത്തിന്നകത്തിന്നതിന്നാൽ

പോവണ്ടെന്നോവേഴ്ക്കവനുടെമിതമാ

ത്തങ്ങൊൻപോണവേഗം

നാലേണ്ടെയെന്തിനാണിക്കൊടുമുടിയിലിരു

ന്നോചരനോരുമോദാൽ

൨൫

ഘഗ്ഗലര — (വിചാരം) എന്നെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ മടി
ച്ചിട്ട ഇദ്ദേഹം കാരോ ഉപായം പറയുന്നു. ഇ
തൊന്നും ഇനിക്കു മനസ്സിലാവില്ലെന്നാണു വിചാരി
ച്ചിരിക്കുന്നത. ആട്ടേ, ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതെന്നു.

അന്വന്വാനനുപായങ്ങളുതിവളൊടുപ

ററില്ലചെറുഭാവമുണ്ടാക

പിന്വേണാനുണ്ടുറപ്പാണതുകൾപിശചൊ

ല്ലേണ്ടവേണ്ടതുകണ്ടു

അന്വോടാക്കുത്തുനിൻകണ്ണിനൊരമൃതവുമി

ന്നെൻറകണ്ണിനുചിന്തി

ക്കന്വോളെന്താണൊരത്വൽക്കടവിഷയമതാ

ണെന്നതോനന്നിതോത്താൽ

൨൬

ദഗ്ഗലര — അതുകൊണ്ടല്ല, നിനക്കു ബുദ്ധിമുട്ടാകുമെ
ന്നു വെച്ചാണു, ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത. ബുദ്ധിമു
ട്ടില്ലെങ്കിൽ നീയും പോന്നോ. എന്തെങ്കിലും കടില
ജാലനെ കാണാൻ വേഗം പുറപ്പെടണം. മാ
യാപ്രയോഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു വേണ്ടതെന്നു
വേഗത്തിൽ ആലോചിച്ചു തീർച്ചയാക്കണം.

ഘഗ്ഗലര — എന്നാൽ പുറപ്പെടുകതന്നെ.

(എന്നു രണ്ടുപേരും പോയി)

വിഷ്ണുഭം കഴിഞ്ഞു.

ഫാർദ്

പുരസ്കാരം

(അനന്തരം ഇന്ദ്രനും ഇന്ദ്രാണിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)
ഇന്ദ്രാ—ചാലേപത്മിനിതന്റെചാരുതിരുമെ

ശ്യാഗംകലനാക്കര
ത്താലേതാട്ടതലോടിമോടികൾവരു
ത്തിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിയും
മാലേതുംപിന്നയാതമോരവിരമി
പ്പിക്കുന്നനീയെന്നെയി
ക്കാലേയങ്ങിനെയെന്നപോലെപരിചിൽ
പ്രാചീപതേശോപതേ

൨൭

ഇന്ദ്രൻ— (നോക്കിട്ട്) ഈ സമയം ബഹുരമണീയം ത
ന്നെ.

കവലയനിരകൂടികണ്ടിലേക്കിങ്ങൽതേടി
കവലയപതിചാടികൂരിരുട്ടാക്കെയോടി
ദിവിംവിവിളയാടീദിവ്യതേജസ്സുകൂടി
നവരസവടിവോടീനാടകേമോടികൂടി

൨൮

ഇന്ദ്രാണി— ആയ്, അങ്ങനേ ഈ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു
എന്റെ മനസ്സിൽ ചേരെ കരതംകൂടി സ്തരിക്കുന്നു.
എന്തെന്നാൽ:—

അല്ലേസാദരമായ്പുത്രഭഗവൻ
പെൺകുത്തറിന്നേമുതൽ
കല്ലേപത്തുടിനത്തിനെന്നവസരം
കല്പിച്ചുകല്പിച്ചതും
ചൊല്ലേറുന്നഭവാനതിന്നുപലകാ
യ്യാനേപക്ഷണാൽവിട്ടിതോ

നാടകം

ഫൻ ൫

ചോല്ലേണം ശ്രമമാണമില്ലതിവിടെ
കൈന്താണമാന്തംവിഭോ

൨൯

ഭാരംഭാഗ്യമിയന്നിടുന്നൊരവിടെ
കുഞ്ഞുറയുണ്ടകിലും

പാരംഭാസുരനാരംഭവാനതകരാ

റെന്തുളളവെന്തുളളൽനാം
ആരംഭിക്കണമിന്നതന്നെയതുമാ
കൂട്ടത്തിലാട്ടേയതി

നാരംഭക്കുകറിക്കുമാറവരെയും

കണ്ടൊത്തുകാണ്ടത്തുവാൻ

൩൭

ഇ - വേഗംവേണ്ടാരുകായ്മിങ്ങാരുവര
പുണ്ടൊന്നുണ്ടല്ലതാ

ബാഗംനീനിനയാതെനിന്നിഹവിട
ത്താലോചികാലാപിനി

ആകില്ലൊന്നുമിതൊന്നൊതുക്കിയൊരുമ
ട്ടാക്കട്ടുപോരേമുഴു

ശ്രീഗണ്ധാന്തനിരസ്കനിമലലസൽ
കുറുപ്പവൻദുപ്പണ

൩൮

പിതൃപിതൃഭയം.

നാടകം.

ഗണപതിയങ്കവിസത്തമ
ഗണപതിയാമൽപ്പിതാവുനവരതം
ഗുണമതിയാമമ്മയുമി
യുണമതിയാമെന്നസ്സിൽവിലസട്ടേ
അത്രയുല്ല-

ഗുരുവരനുംഗുഹനുംസുര
ഗുരുവുംഗുണമുള്ളനല്ലസജ്ജനവും
ഒരുമാധുരിമകവിതെ
കൊരുമാതിരിചേർത്തുചേർത്തുകാത്തിടണം
അതുല്ല-

കരുത്തുറന്നോമൽകവികളിൽ
മഹാസാഹിതിരസം
പെരുത്തുറന്നിൻപോർമുഖയതു
കൊടുക്കുന്നസമയേ
സ്തുതത്തേജോരോഗേശുകവി
യതാമെന്നിലുമടൻ
ചുരുത്തേണെന്നീയൊന്നതുവിധി
മുഖപ്പുമുഖലയേ

ധൈര്യമന്ദിരമെടുത്തുമാനസവ
 യഃപയോനിധിമിമിച്ചുടൻ
 കാൽമോത്തുകവിതാമൃതംപുനരെ
 ടത്തുടൻകുഡജനത്തിനു
 കയ്യഴച്ചുപകൊടുത്തുതുഷ്ടിയൊട
 ടത്തുകൊണ്ടുമാനസ
 ത്തയുലാകിയൊരുവിഷ്ണുമായവിള
 ള്ളാടിട്ടെടുവിപുലാതലേ

൪

(നാട്യനത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു).

സൂത്ര — (വിളക്കത്തുനോക്കി തൊഴുതുകൊണ്ടു).

വാമദേവനുമഹോന്മദീയമാം
 വാമദേഹവുമിനിക്കുകൃഷ്ണനും
 രാമനുംജനകപുത്രിയൊത്തൊഴും
 രാമനുംശരണമാണ്ടുനേയുറ്റം

൫

(നാലുവശവും നോക്കിട്ടു) ഏയ്.

ഇത്തിരുവൈരാണിക്കുള്ള
 മെത്തരുളുമെന്നുമാരിമഹിതമഹം
 ചിത്തരസത്തെൊട്ടകാഞ്ചതി
 നിത്തിരിയല്ലേജനങ്ങളുളവില്ലേ
 സഭയിതുകണ്ടിങ്ങനും
 സഭയനതാസ്തിനിടന്നുവെന്നാലും
 അഭിമാനമൊടിവർക്കളെയെ
 ഞ്ഞിനയവിരുത്താനുകാട്ടിവിട്ടിടണം

൩

൭

അതുകൂടി, അതിന്നു ഏതു നാടകമാണു വേണ്ടതു ഞ്ഞാ

പ്രശ്നം

പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി

നീ തന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ട. എന്റെ ജീവനാ
ഡിയായ നീയെ വിളിച്ചു വരുത്തി തമ്മിൽ ആ
ലോചിച്ചു നിശ്ചയിക്കാം.

(അണിയറയിലേക്കു നോക്കിട്ട്) ആരേയും, വേഗത്തിൽ ഇ
വിടെ വരു.

നടി — (വന്നിട്ട്) ഇതാ ഞാൻ വന്നുവല്ലോ.

സൂത്ര — മാണിക്യമാലേ, നമ്മുടെ കൃത്യമായ നാട്യവിദ്യ
യെ ഈ സദസ്സിൽ പ്രയോഗിച്ചുമാനം നേടേണ്ട.

നടി — അതിനെന്താണു സംശയം. ഇവിടെയല്ലാതെ
വിന്നെ എവിടെയാണു പ്രയോഗിക്കേണ്ടതു.

ഉരഞ്ഞാത്തതുഗംഗസദസ്സിൽ
കരത്തിലീനോക്കുകിടച്ചതില്ലേ
തരത്തിലായിന്നിയാഴിച്ചിടാല്ലേ
പെരുത്തുനമ്മൾക്കുകരുത്തുചില്ലേ

വ്യ

എതു നാടകമാണിവിടുന്ന നിശ്ചയിച്ചതു?

സൂത്ര — ഞാനെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു ഭവതി
പറയുന്നതു എന്നാണു.

നടി — ആശ്ചര്യം തന്നെ കരാൾ നിശ്ചയിപ്പാൻ
ണ്ടായതു.

സൂത്ര — ആരാണോ എന്താണോ പറയുന്നുണ്ടു. കേ
ൾക്കട്ടേ. മിണ്ടാതിരിക്കു. (ആകാശത്തിൽ പെറിക്കാട്ടത്തിട്ട്)
'നിങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യപ്പിന്നകവും പാലിതങ്ങളും ക
ക്കു അവിടെ ഇരിക്കട്ടേ. എതു നാടകമാണു വേ
ണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ പറയാം.

ഗുണവാൻപൊതിയിലെനാരാ
 യണവയ്ക്കുനടൻധരിക്കുസരസതരം
 മണിയായ്ക്കുണണിയാങ്കവി
 മണിയാംമകനോത്തുതീർത്തകൃതിയാട്ടേ

൯

എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതി ആട്ടേ എന്നു പ
 റഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സംശയം തീരുകയില്ല.
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത വളരെയില്ലേ - അവ
 യിൽവെച്ചു ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗയോഗ്യം
 ഏതെന്നും തികച്ചു പറഞ്ഞേക്കാം.

പൊയ്ക്കോതുകല്പിന്നതുവേണമെന്നാ
 യ്ക്കോതുവാണെങ്കിലുമൊന്നുവേണ്ട
 പിയ്യച്ചവീയ്ക്കോദയമെന്നുപരാ
 യിയ്യുഴമുണ്ടാക്കിയകാവ്യമാട്ടേ

൧൦

അല്ലയോസഭാവാസികളേ! നിങ്ങളിൽനിന്നു പായു
 ന്നോ - എന്നാൽ അങ്ങിനെതന്നെ - (നടിയോടു) ഭവ
 തി ഇവരുടെ അഭിപ്രായം കേട്ടില്ലേ.

നടി - ഉവ്വ. എന്നാൽ അപ്രകാരംതന്നെ എന്നു അ
 ങ്ങനും നിശ്ചയിച്ചില്ലേ -

സൂത്ര - ഉവ്വ.

നടി - എന്നാൽ ഞാൻ അതിന്നു വേണ്ട വട്ടങ്ങൾ
 കൂട്ടിവരട്ടേ -

സൂത്ര - ആട്ടേ, ഭവതി ഓരം വസന്തത്തെ കണവണ്ണി
 ചു പാടി ഓരം സഭക്കാരുടെ മനസ്സെന്തെന്നു തണുപ്പ
 ചു പൊയ്ക്കോളൂ.

നടി— അങ്ങിനെതന്നെ. (പാടുന്നു)

കുളർമതിവിലസിടുന്നു

കുളർപവനൻകുതുമൊട്ടവീശീടുന്നു

കുളമൊട്ടുകീടുന്നു

കുളകണ്ഠാകാമനമ്പുതുകീടുന്നു

ഫഫ

സൂത്ര— ഭവതിയുടെ ഗാനം വളരെ വിശേഷമായി.

നടി— ഇനി ഞാൻ പോട്ടേ.

സൂത്ര— ആട്ടേ വേഗം വരണം. അങ്ങ മുഷിപ്പിക്കരുത്.

നടി— ഇല്ല- (എന്നുപോയി)

(അണിയറയിൽ)

ഞാൻ ദൈവഗാത്ര്യാ ഇന്ന രം നന്ദനവനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ദിവ്യകുളായ ദേവസ്മികൾ എന്ന ബഹുമാനിച്ചു തന്ന കല്പകുളപ്പുമാലയാണിത്. ഇവിക്കിതു യോഗ്യമല്ല. എന്നാൽ രം ത്രൈലോക്യത്തിൽ വെച്ചു എല്ലാരിലും അധിക ശുഭംഗാരവും രസികതപവും അലങ്കാരധർമ്മമെങ്കിലും ഉള്ള കഥാപാത്രം കൊടുക്കണം. അത ആർക്കുവേണ്ട.

ഉദാപ്രസാദമാലയിന്നീതേഷണാനന്ദിത്തുവി
ഭോമുരിയായോഗ്യമോതപസ്സിനും യശസ്സിനും
സമാന്തരായിതാർക്കപോയൊരാൾക്കു നല്കിത്തേണ്ടതാൽ
സമാന്തരായൊരാളുതാരുമേശ്വരോരമേശ്വരോ

ഫഫ

സൂത്ര— എയ്, ഇത ക്ലാസിക്കലായിട്ടുള്ള വേഷം ചേർത്തു പറന്നു നീലകണ്ഠൻ കല്പയല്ലേ- എന്നാ

ൽ വേണ്ടതൊക്കെ വേണ്ടുവണ്ണം നടത്തുവാൻ
ഞാനുംപോട്ടേ-

(എന്നപോയി)

പ്രസ്താവന.

(അനന്തരം ദിവാസസ്സു പ്രവേശിക്കുന്നു)

ദിച്ച് — ഉമാപ്രസാദമാലയിന്നിതേഷ്വരൻ —

(എന്ന ഒരിക്കൽക്കൂടി പറയുന്നു)

എയ് ഉമേശൻ ഇതിന്നു ഒട്ടുതന്നെ ഉചിതനല്ല.
എന്തെന്നാൽ,

വരാംഗി വല്ലഭാപ്രസാദമാലയെന്നുകൗതുകം
വരാമതെങ്കിലും ചിരംപ്രസാദമാലയല്ലയോ
ചരാചരാത്മകന്നിതേകിയാലറിഞ്ഞുദൃഷ്ടിഗോ
ചരാന്ധനാക്കിനമ്മെയും വരുത്തിട്ടും വെരുത്തിട്ടും

എന്നുമാത്രമല്ല,

ശ്രംഗാരയോനിയിലെച്ചുട്ടോരംഗാരക്കണ്ണനോക്കിലോ
ശ്രംഗാരംകുണികാണാനില്ലത്തോരലിനെയല്ലയോ
ആതുതന്നെയുമല്ല,

ആനത്തോലുമനംഗ ചാരവുചിലി

സ്വാപാമ്പു നൽകൂട്ടരായ്

മാനത്തോളമുയന്നുഭൂതനിരയ്ക്കു

നീരുംകൊടുക്കുവാൻ

മാനത്തോടിവചേർന്നതണ്ടുമഗജാ

കാന്തന്നിതേകീടുവാൻ

ഞാനുത്തരത്തിൽനിന്ന ചുരുക്കമിന്നസമം
യങ്ങോക്കിത്തങ്ങോക്കമോ

൧൫

ഇതൊക്കെക്കിടക്കട്ടെചാലുംചരന്നാ
യൊതുക്കത്തൊട്ടംഞാൻകൊടുക്കുമ്പൊഴേക്കും
ചതുക്കക്കനൽക്കണ്ണരിജപാലതട്ടി
ചിതൊക്കെപ്പൊടിചാമ്പലാക്കിച്ചെക്കും എന്ന
ഇങ്ങിനെ പല സംഗതികളെക്കൊണ്ടും ഇതിന്നു അർ
ദ്ദേഹം ഉചിതനല്ല - പിന്നെ ആകാണ കൊടു
ക്കേണ്ടത.

കാരാത്താകാരകാന്തിപ്രസരതകലതം
കണ്ണനാഭന്നുത്താനു
കൂറാത്താരാലണഞ്ഞിന്നിതുസപദികൊടു
ത്തെങ്കിലോവേണ്ടവേണ്ട
ഏറാത്താലുച്ചമങ്ങോക്കടനിതിലുളവാ
കില്ലിടംനാസ്കിചാത്താൻ
മാറാത്താമാന്യയാകുംചലർമകളൊഴിയും
തിപ്പൊഴെപ്പൊഴമില്ലേ

൧൭

അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്നു ഇതുകൊണ്ടു ഒരുപ
യോഗവും ഉണ്ടാകില്ല - പിന്നെവേറിട്ടാരാണ യോ
ഗ്യനായുള്ളത.

ഹോ, ചാഞ്ചന്മിഴിവാണിതൻവരനിത
പ്പിച്ചെങ്കിലോവേണ്ടവൻ
ഹോചാഞ്ചന്മിഴിഞ്ഞലഞ്ഞുചുകയൂര
നാറിച്ച് പിറാ ചിറാ

നാമഞ്ചൊല്ലിവസിപ്പിടുന്നവശം
 ഗാരംതരിമ്പിപ്പിതി
 നാമഞ്ചൊതെക്കാടുകിലാശുതുടരും
 സമ്പൂർണ്ണ പുഷ്പാഞ്ജലി

ഫച

അതുകൊണ്ടു ഇതിന്നു അദ്ദേഹവും യോഗ്യനല്ല
 പിന്നെയാരാണു യോഗ്യൻ?

വന്ദ്യശ്രീവഹ്നിതാനോവലിയൊരുമനോ
 പിന്നവൻതന്നിടത്താ
 യെന്നുംവാഴുന്നൊരാളോവടിവിൽവരണനോ
 വമ്പനാംവായുതാനോ
 ധന്യതപംപൂണ്ടിരിക്കുന്നൊരുധനപതിയോ
 യോഗ്യനാണെന്നിനിക്കി
 ഞ്ഞാനുംതോന്നുന്നതില്ലെന്നപകടമിവർകൾ
 കൊക്കെയൊന്നോക്കിലുണ്ടാം

ഫൻ

പിന്നെ ആരാണു?

ധന്യരാമശപന്ദ്രഭവർത്തനയോധരണീശരോ
 ചന്ദ്രനോസൂര്യനോസാക്ഷാലിന്ദ്രനോസൂര്യസുന്ദരൻ
 ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ കൈ ഗുണ
 ദോഷംവിചാരിച്ചു കരാളെ സമ്മതിച്ചു അവനു കൊ
 ടുപ്പാൻ ഇതും കെട്ടിപ്പേറിനടന്ന ബുദ്ധിമുട്ടാൻ കഴി
 യില്ല - ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നസ്ഥിതിക്കു എന്തെ
 ു ചിന്ത്യാദായവസ്ഥകൊണ്ടു ഇതു

മടവാർമാലികെക്കുള്ള നടുനായകനത്തമൻ
 പട്ടശൃംഗാരിയാമിന്ദ്ര നടുനേകാനൊച്ചുത്താൻ

൧൦൪

പീയൂഷവീര്യോദയം

എന്തെങ്കിലും സുധമ്ശീലനായിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രനെ
ക്കാണാൻ സുധമ്യിലേക്കുപോകതന്നെ

(എന്നുപോയി)

വിഷ്ണുഭം കുഴിഞ്ഞു

(അനന്തരം അലങ്കാരാധംബരത്തോടുകൂടി ഏതാവതാശ്രദ്ധനായി
ദേവേന്ദ്രനും ജയലാപജനും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — ആല്പയോ ജയലാപജ! ഈ പ്രദേശം ഞാൻ രമ
ണീയം തന്നെ. നല്ല തണലുകളും മന്ദചായവും
അമലമായ പൂഷ്പാലുകളും പന്തലിച്ചു പരന്നു
പടന്നു ചുഷ്പലതാദികളും ഫലമൂലാദികളും ഉ
ള്ള ഈ നന്ദനസുഖം നന്ദനസുഖത്തേതെന്നു അ
തിക്രമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു മാഗ്ഗശ്രമം മാ
റി ആനക്കു വെള്ളവും തീറ്റയും കൊടുത്തു അ
ല്പനേരം ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുകയല്ലേ.

ജയ — സ്വാമിൻ കല്പനപോലെ. (എന്നുരണ്ടുപേരും ചുറ്റി

നടന്നു നാലുപുറത്തും നോക്കിട്ടു)

ഇന്ദ്ര — എയ്! ആരാണു കിഴക്കുന്നു കരാൾ മഹാമതേ
ജസ്സോടുകൂടി എന്റെ അഭിമുഖനായ്ക്കുന്നതു?

ജയ — (സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — ആ ഭരജസ്സുവന്നകണ്ണിൽ തറച്ചിട്ടു ആളവി
വാൻ ഞാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നു.

ജയ — (വിചാരം)

നന്നാസ്താനാപ്രദേശങ്ങളിലുചിമവിള
 ഞ്ഞന്നതേജോവിഭാസാൽ
 നന്യാചേരുന്നതാണെന്നറിവതിനയിസു
 ക്ഷിച്ചുവീക്ഷിക്കണ
 കന്നല്ലോരായിരംകണ്ടിഴികളുമിതിനാൽ
 മഞ്ഞളിച്ചിശനിപ്പോൾ
 നന്നല്ലോരണ്ടുകണ്ണുള്ളിവനൊടിതരുളി
 ചെല്ലയ്ക്കുതുറത്താരിലോത്താൽ

൨൨

ഇത്ര—എന്താണ ജയലാഭജൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കാതെ
 അധോമുഖനായി വിചാരിച്ചു നില്ക്കുന്നത്.

ജയ—ഇവിടുന്ന തൃക്കണ്ണാത്തില്ലേ.

ഇത്ര—ഉവ്വ, നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായില്ല. (സൂക്ഷിച്ചുനോ
 ക്കിട്ട)

പാരംഭസുചിലേപനസ്സുകരു
 ഭ്രാക്കുദിമാല്യംഭടാ
 ഭാരംപാവനപാവകപ്രഭലസൽ
 കാഷായകൌപീനകം
 ചേരംചെമ്മിഴികൈത്തലത്തിൽമലർമാ
 ല്യംകിണ്ടിയിത്യാദിയാ
 യാരാണീയണയുന്നതിന്നൊരുമമാ
 യോഗീശയോഗേശനോ

൨൩

ജയ—(സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിട്ട) ആരാണെന്നടിയന്നമനസ്സി
 ലായി സാക്ഷാൽദൃഢാസസ്സമഹഷിയാണ
 (അനന്തരംദൃഢാസസ്സപ്രവേശിക്കുന്നു)

ഉന്ന

വീ.യു.ഷ.വീ.യു.ദയം

ദൃഷ്ടം—

മംഗളാംഗിയതാംസർവ്വ മംഗളാവരവൈഭവാൽ
മംഗളേതേഭവിക്കട്ടെ മങ്ങാലാമഘവൻമനം

ഇത്ര—(അനപുറത്തുനിന്നിറങ്ങുവാൻഭാവിക്കുന്നു)

മുനി—(കണ്ടിട്ട)അല്ലയോ ഇത്ര!

ഘംഗിതൻമുക്തിയിൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോ
ണ്ടസ്ഥിതിക്കുമൊരന്തരായമോ
നിസ്തുലാഗ്രന്ഥശാലിയൊംഭവാ
നസ്തു മംഗലമംഗലംകെട്ടം

൨൦

ബുദ്ധിമുട്ടി താഴത്തിറങ്ങിവന്നു വന്നെത്തി ആചാര്യ
പചാരാദികൾ കന്നം ചെയ്യേണ്ട. ഞാൻ വളരെ
സന്തോഷിച്ചു അനുവാദം തന്നിരിക്കുന്നു. അവിടെ
ത്തന്നെ ഇരുന്നാൽ മതി.

ഇത്ര—അല്ലയോ മഹായോഗിൻ! അരുളപ്പാടുപോ
ലെ (എന്ന അവിടെത്തന്നെ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു)

സമുജ്ജ്വലനോക്തികളൊഴിച്ചുവെക്കുക
പ്രിയജനത്തിനവലംബമൊന്നുമേ
ദൃഷ്ടനാത്തൊടണയുന്നവർക്കു
പ്രജ്ഞാനോത്തമയശസ്സുകിട്ടുമോ

൨൧

എങ്ങുന്നാണ ഇപ്പോൾ അവിടുന്ന് എഴുന്നള്ളുന്ന
തെന്നറിഞ്ഞില്ല.

മുനി— കൈലാസത്തിൽനിന്ന എന്റെ ആശ്രമത്തി
ലേക്കു പോകുന്നു.

ഇത്ര— സ്ഥാണസൽക്കലഭവാനെയിന്നടൻ
കാണുവാനിടഭവിച്ചുഭാവുകാൽ

വീണപോകുമൊരുപ്പോലസ

ഭ്രമണകൊണ്ടുപുരിപുതയായിടമ

൨൭

മുനി— (വിചാരം) എന്ത് ഇദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ടാലത്തെ
ഗുണപോലെതന്നെ വാക്കു കേട്ടാലത്തെഗുണത്തി
നും തികച്ചിലുണ്ടു. ആട്ടേ, അതിരിക്കട്ടേ.

കണ്ണുകാളന്റെകാഴ്ചക്കുളിഞ്ഞൊടെതിരാ

യുള്ളൊരെരമാവതത്തിൻ

കണ്ണുകേറിക്കുനപ്പിച്ചഴുകിലധികധം

ഭോട്ടഭംഭോളിയോട്ടം

കണ്ണാഭാവാൽക്കളുക്കുംകുതുകമൊടെവിടെ

കാണുപോകുന്നതെന്തെവ

കണ്ണാശ്രിതപദപദകുതപ്രഭഭരിതജഗ

ചക്രനിശ്ചക്രനിഃപ്പാദം

൨൮

(പ്രകാശം) ഞാൻ പോകുന്ന വഴിക്കു ഈ നന്ദനോ
ദ്യാനത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ പൂവുകുന്ന അ
വികലസുന്ദരിയായ ദേവികൾ ഇനിക്കു കല്പവൃക്ഷ
പുഷ്പംകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ചാർത്തിയ ഉമാപ്ര
സാദമായ ഈ മാല കാഴ്ചവെച്ചു. ഇതുകൊണ്ടു ഇ
നിക്കുപയോഗമില്ല. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ആരാ
ണ സുഭഗാഗ്രഗണ്യൻ എന്നു വെച്ചാലവൻ കൊടു
ക്കണമെന്നു വെച്ചു പലരേയും വിചാരിച്ചു നോ
ക്കി. അപ്പോൾ മറ്റൊരെയുമല്ല തോന്നിയത. ആ
കല്പാടെ ഇതിനനുരൂപരൂപസൗഭാഗ്യഃയാഗ്യനാ
യിട്ടു അങ്ങനെയൊന്നാണെന്നാണു ഞാൻ അഭി

പ്രായപ്പെട്ടത്- അങ്ങേക്കുണ്ടു ഇതു സമ്മാനം തരുവാനായി അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് ഈ മാഴ്ച മദ്ധ്യത്തിൽ ദൈവഗത്യാ കണ്ടത്.

ആരംഭങ്ങളുതൊന്നുമില്ലമഴപെയ്യ

ന്നില്ലിതയ്ക്കോമഴ

ക്കാരുംകാണമതിന്നില്ലകത്തിയെരിയും

ദാഹംകടക്കുന്നുമേ

കാരോന്നീവിധമോഞ്ഞൊത്രുല്പമുഖനാ

യ്ക്കേഴുന്നവേഷാമ്പലൊ

ട്ടോരതേമഴപെയ്തപ്പോലെപറയാം

ഭാഗ്യാൽഭവദൃശനം

൨൯

ഇത്ര-അടിയനോട ഇവിടുന്ന ഇപ്രകാരമെന്നും അരുളിച്ചെയ്യരുതെ. അടിയൻ ഇവിടുത്തെ ദാസനാണ്.

മുനി- ഇനിക്കു പോകുവാൻ വൈകി- അതുകൊണ്ടു ലളിതതരയായിമിളഭളിമാലയായി പരിമളഭരിതയായി പരിലസിതയായി മനോഹരയായിരിക്കുന്ന ഈ മലർമാലിക അലങ്കാരപ്രിയനായ അങ്ങനെയൊരു വാങ്ങിച്ചുലങ്കരിച്ചു കണ്ടിട്ടുവേണം പോകുവാൻ.

(എന്നു കൊടുക്കുന്നു).

ഇത്ര- (ആദരവോടുകൂടി മാല വാങ്ങി ഗർജ്ജനം മന്ദകത്തിൽ വെച്ചു തലമുടി വേർപെടുത്തുന്നു).

ജയ- അയ്യോ, ആന തൃപ്തിക്കയ്ക്കോണ്ടു മാല വലിച്ചെടുത്തു പൊട്ടിച്ചു പവിടിക്കുകയുണ്ടു.

മുനി- (അതുകണ്ടു കോപിച്ചിട്ടു) അല്ലയോ ജളപ്രഭാവായുള്ളോവേ ! എന്നു ഇത്ര ഞ ഹ്മാനം കൂടാതെ നി

നയോടുകൂടി ഞാൻ തന്ന മാലയൊക്കെ ആനയെ
ക്കൊണ്ടു ചവിട്ടിച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ. ആട്ടേ, നിന
ക്കും ദേവകുറിക്കൊക്കെയും ജരാനരരോഗമരണാദി
കുറ ഭവിക്കട്ടേ. ഞാൻ പോകുന്നു.

(എന്ന മഹർഷി പോയി).

ഇന്ദ്രനും ജയഭാപജനും (ബുദ്ധിക്ഷയംനടിച്ചു പോയി)

മുനിശാപം എന്ന

കണാമങ്കം.

(അനന്തരം ബ്രഹ്മസ്സതി വൃസനത്തോടുകൂടി
പ്രവേശിക്കുന്നു).

ബ്രഹ്മ — (അധോമുഖനായി തലയ്ക്കുകൊണ്ടു തലമുഖം തിരിച്ചു നോക്കി)
ഗ്രഹപ്പിഴയുടെ ഒരു ശക്തി ഇന്നവിധമെന്ന വിചാ
രിപ്പാൻ തന്നെ വയ്ക്കാ. ഇനി എന്താണീയാചന
വൃത്തിക്കുവേണ്ടത. അവിവേകിയായ അദ്ദേഹം
ശപിച്ചു എന്നുതന്നെയല്ല, ശാപമോക്ഷം ഒട്ടുകൊ
ടുത്തുളള. ശാപമോക്ഷയാചനക്കു ഇന്ദ്രൻ ഭാ
വിച്ചപ്പോഴെങ്കിലും അദ്ദേഹം ചാടിപ്പോയി. ഇനി
എന്തുവേണ്ടു ആവോ. വല്ലതും ഉപായമൊന്നാലോ
ചിപ്പാൻ നാരദനേയോ മറ്റോ ഇപ്പോൾ കണ്ടെ
ങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.

(അണിയായിൽ)

ശംഭോശങ്കരശർമശാശപതലസൽ
ഗൗരഭഗൗരീപദേ

ശംഭോദേഹിശശാങ്കശേഖരമഹാ

ശൃംഗാരഗംഗാപതേ

അംഭോജാസനജംഭോസനനത

ശ്രീമല്ലഭാംഭോജനീ

ലാംഭോജപൃതികണ്ഠകാമശമന

ശ്രീകണ്ഠലോകപ്രഭോ

൩൦

ബ്രഹ്മ—(ചെവിയോർത്തിട്ട) എന്താണിത അക്ഷരവൃക്തി കൂടാതെ അതിമധുരമായി ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ത്. ഈ ശബ്ദത്തിന്നു ഏകദേശം നാരദമഹർഷിയുടെ വീണാനാദമൂലമായതൊന്നെന്നു. അതു തന്നെ ആയിരിക്കുമോ. (നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി ചെവിയൊക്കെക്കൊടുത്തിട്ട) ശങ്കയില്ല. ശ്രീനാരദമഹർഷിയുടെ മൃഗ്യനെന്നുള്ളതു തന്നെ.

(പിന്നെയും അണിയായിൽ)

കാരുണ്യോംബുനീധേകളായസുഷമ

ശ്രീമോദജാതോല്പസ

ത്താരുണ്യശ്രീതവത്സലപ്രണതസ

ന്താനപ്രസന്നാശയ

ശൈരേശാജ്യാരാമരാശ്രയവിഭോ

ഗോവിന്ദനാരായണ

ശ്രീരാമപ്രണവതർജ്ജാതകജഗൽ

പ്രാണപ്രസീദപ്രഭോ

൩൧

അച്ചുതാനന്തഗോവിന്ദ സമീപാനന്ദവിഗ്രഹ

സപ്തചക്രപത്രാക്ഷ കല്പചാംഗനമോസ്മതേ ൩൨

ബ്രഹ്മ — എയ്, സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണൻറയും ശ്രീ
പരമേശ്വരൻറയും തിരുനാമങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വീണ
യിൽ അതിമധുരമായി വായിച്ചുകൊണ്ട ഇതാശ്രീ
നാരദമഹർഷി വരുന്നു.

(അനന്തരം നാരദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

(രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം ആചാരോപചാരാദികൾ ചെയ്യിട്ട്)

നാര — ഈ വിജനസ്ഥലത്തിൽ എന്താണിവിടുന്നു
മൗനവ്രതവും അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുഖത്തു
നോക്കിയാൽ കുറിനമായി ഒരു വിചാദമുണ്ടെന്നും
തോന്നുന്നുണ്ട്.

ബ്രഹ്മ — ഇവിടുന്നില്ലേ. എവിടുന്നാണ് എഴുന്ന
ള്ളുന്നത്.

നാര — വൈകുണ്ഠത്തിൽനിന്നാണ്.

ബ്രഹ്മ — അവിടെ എന്തുളള വിശേഷം.

നാര — വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. എല്ലാവർക്കും സുഖം
തന്നെ.

ബ്രഹ്മ — ഇവിടത്തെ വർത്തമാനങ്ങളെന്നും അവിടെ
കേട്ടില്ലേ.

നാര — ഒന്നും കേട്ടില്ല. ഇവിടെ എന്താണ വിശേഷം.

ബ്രഹ്മ — കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പറയാം

ദുഷ്ടാശിക്കടയോൻ ദുരാഗ്രഹിദുരാ

ചാരൻ ഭവാംശേ തഭവൻ

ദുഷ്ടാസസ്സദുഷ്ടാണകോപിയിവിടെ

പ്രാപിച്ചുകോപിച്ചുമോ

ദുർവ്വാരോല്കടമായിട്ടുപടിശവി

ചൂന്നീശചീശാദിയാര

ഗീർവാണാധിപരെസ്വപമാലികയതിൻ

മൂലംസമൂലംസവേ

൩൩

നാര — ഏ ! അതുവോ- എന്നേ വിദപാനേ. അതാ
ണല്ലേ അങ്ങേക്കു വിഷാദകാരണം. ആട്ടേ, എ
ന്താണ ശാപം?

ബ്രഹ്മ — വിഷാദകാരണം ഇതുതന്നെ. ഈ ശാപ
ശക്തി ബഹുലകേമം തന്നെ. ഇതിലധികം നമ്മൾ
ക്കൊരു സങ്കടാവസ്ഥ വേറെ ഒന്നും വരുവാനില്ല.

നാര — ആട്ടേ, ഇതൊക്കെ പറയാതെ ശാപാവസ്ഥ
പറയൂ.

ബ്രഹ്മ — പറയാം.

പാരംഭമുള്ളൊടുക്കിപ്പോവേനമതിൽ

ചെന്നുപോരുവഴിക്കാ

ശ്രീരംഗകോപിഷ്ഠനാഭിസ്ഥലമതിലൊരനാ

ജിയിടെക്കേറിവന്നു

സാരസാരങ്ങളോരാത്തവിനയനവന

ങ്ങോക്കുണ്ഡലേകുട്ടി

ചോറാക്കിപ്പോയി

നാര — എന്താണതുപറക

ബ്രഹ്മ — കഥിയ്ക്കാമിനിക്കായവണ്ണം

൩൪

നന്ദനമതിലത്രിക്കൊരു

നന്ദനനായനതീന്നൊരദ്രോഹം

ചെന്നുതദാചിലമടവാർ

ചെന്നൊരുപുമാലനൽകിമാനിച്ചു

അപ്പാൾ ആ മാല ആർക്കാണ് കൊടുക്കേണ്ടതെ
ന്നു ആ വിദവാൻ സംശയമായി

പരദ്രവ്യമാകത്താണെങ്കിലുംതാൻ
പരന്നൽകിയെന്നാൽ കൊടുക്കല്ലതാക്കും
കൊടുക്കുന്നൊരാളേകിയൊലങ്ങവൻമ
റെറൊരാൾക്കേകതെന്നേതുശാസ്ത്രത്തിലാവോ

അതൊക്കെ എന്തിനു പറയുന്നു. ആ വിദവാന്റെ
മാതിരി ഒക്കെ കന്നു മാറിട്ടാണ്. ത്രൈലോക്യത്തി
ലുള്ള ആളുകളെ ഒക്കെ വിചാരിച്ചു താരതമ്യങ്ങൾ
നോക്കിയപ്പോൾ നമ്മുടെ സ്വാമിയായ ഇന്ദ്രനാ
ണ എല്ലാരിലും യോഗ്യൻ എന്ന നിശ്ചയിച്ചു മാല
കൊടുപ്പാൻ സുധർമ്മയിലേക്കു പോകുവഴിക്കു ഐ
രാവതാത്രേണനായി സ്വാമി വരുന്നതുകണ്ടു ബഹു
മാനിച്ചു മാലകൊടുത്തു. സ്വാമി മാല വാങ്ങി ആ
നയുടെ മസ്തകത്തിൽ വെച്ചു തലമുടി തുത്തു കെട്ടു
മ്പോൾ ആന തുമ്പിക്കൊണ്ടു മാല വലിച്ചു
താഴത്തിട്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു അതുകൊണ്ടു കോപി
ച്ചിപ്രകാരം ശപിച്ചു
നാര — എപ്രകാരം

ബൃഹ — ജംഭാരേജുരേജഗന്ത്രയപശോ
നീയെന്റെമാഹാത്മ്യമി

കുമാര

വീര്യവീര്യോദയം

നമ്പരോപാനിനായാതിവണ്ണമവമാ

നിക്കുന്നിതോനന്നെടോ

അമ്പിപ്പോക്കുണമേഷത്താനമരസം

ഘനത്തശ്ശചിമുച്ചാക്കയ

ങ്ങമ്പിഷംകുളിയല്ലകാക്കകുറിനാ

തമവേകുളിക്കേണ്ടനി

ന 9

ത്രൈലോക്യത്തിങ്കലിന്നുള്ളവർകളിലധികം

പൂജനംതോർന്നിനക്കാ

യാലോചിച്ചുകിലാശിനമുഖർമണമാ

പ്രമഹാമുഖമുത്തേ

താലോലിച്ചാശുനീതാനതുതലയിലണെ

ക്കാതെത്തടപിപത്തിൻ

കാലോടൊപ്പിച്ചുതില്ലേമമമഹിമകറനീ

യുള്ളിലോക്കുന്നതില്ലേ

ന 10

ഗജോപരിസ്ഥനായ്ഞെളിഞ്ഞണഞ്ഞനീയതിത്രശുഭ

രജോഗുണാസനാകയാലെന്നിയുമാശുനിന്നുടെ

പ്രജാദിയുംജരാതാസരായിവന്നിട്ടെട്ടുസ

ദിപിജാധ്യനായൊരേഷത്താനമച്ചിടംവചസ്സിനാൽ

അമരാരികുവന്നടുത്തുനിൻവ

മ്പമരാനുള്ളൊരുമാറ്റമാക്കിടട്ടേ

അമരാവതിവന്നുചുറ്റിടട്ടേ

സമരംചെയ്തുചടക്കിവിട്ടിടട്ടേ

ഇങ്ങിനെ കേക്കയാണ ശാപം

നാമ— ഈ അല്പസംഗതിയെ പറ്റി ഇത്ര കുറിനമാ

യി ശപിച്ചതു പന്തിയായില്ല- അവിവേകത്തി
ന്റെ കലശൽതന്നെ. ഇനിവളരെഅപരാധം ഒരു
ത്തൻചെയ്താലത്തെ ശാപം എങ്ങിനെയാണാവോ.
ഈ വിദ്വാനു സാരാസാരവിചാരങ്ങൾ അശേഷം
പോലുമില്ല. കുറിനക്കയ്യാക്കെ മുമ്പേതന്നെ ക
ഴിച്ചവക്കും. പിന്നെ വിസ്ഫുരിയാവുകയും ചെയ്യും-
താനിന്നോതിടണതേസുമതരുസുമ്മം

പ്രാമുഖ്യം നൂറുകയ്യിൽ
ദാനചെയ്തോരുശുദ്ധപ്രകൃതിവികടകോ
പാസ്വനാംജന്തുവിന്നോ
ഈനംമാലക്കണച്ചോരുമദമോഴ്കം
ജന്തുവിന്നോവിശേഷം
ജ്ഞാനത്തെല്ലോക്കിലേറുന്നതുസഗുണസുര
ചാതുസൃഷ്ടാതുതേ

ബ്രഹ്മ — ആ?ട്ട, അതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടെ- ആ വിദ്വാ
നെ പറഞ്ഞിട്ടിനി എന്തു സംഭവമാണ്. കഴിഞ്ഞ
തൊക്കെ കഴിഞ്ഞില്ലേ-ഇനി നമുക്കു ഈ ആപന്നി
വാരണത്തിന്നു എന്തുവേണ്ടു എന്നാലോചിക്കു-
നാര — (വിചാരിച്ചിട്ട)ന്നോമത, ആ ശപിച്ചവിദ്വാനോ
ടു ശാപമോക്ഷം മേടിക്കണം. അതിന്നു ഞാൻ
തന്നെഇന്നുന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിപോയിവരാം,
ബ്രഹ്മ — എന്നാൽ വളരെ നന്നായി. ഇവിടത്തോട
അതുപറഞ്ഞാൽ ഭംഗിയല്ലല്ലോ എന്ന്വിചാരിച്ചു
ഇത്ര നേരവും പറഞ്ഞില്ല എന്നേ ഉള്ളൂ. എന്റെ
അന്തർദ്വാരം അങ്ങിനെതന്നെയാണു-

രഹസ്യം

പീയൂഷവീര്യോദയം

നാര — രണ്ടാമത, ഞാൻ വരുമ്പോഴേക്കും അങ്ങുന്ന ശാപമോക്ഷം കൂടാതെ തന്നെ ഈപൃസനശാന്തിക്കു ഉപായം വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം. ശാപമോക്ഷം തന്നില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട നിപുത്തി കരുതണമല്ലോ-

ബ്രഹ്മ — അങ്ങിനെവരില്ല. ശപിച്ചാൽ ശാപമോക്ഷം കൊടുക്കു മര്യാദയല്ലേ. പിന്നെ അങ്ങുന്നല്ലേപോകുന്നതും, കിട്ടാതിരിക്കില്ല. ഞാൻ ഇവിടെ ഗ്രന്ഥവും നോക്കിക്കൊള്ളാം.

നാ — അതിനമ്മടുതെന്നാൽ സാമ്പ്രതംപോയിട്ടേ ചിതമാടവനിതേകാൻ നന്മനസ്സായിട്ടേ.

ബ്രഹ്മ — ഭൂതതരമിഹ കാണാമെങ്കിലിന്നേവമാട്ടേ ശതമവനൊടുമപ്പാൻ ഞാനുമിന്നാശുപോട്ടേ.

(എന്ന രണ്ടാളും പോയി).

വിഷ്ണുഭംകുഴിഞ്ഞു.

(അനന്തരം ഇന്ദ്രനും ഇന്ദ്രാണിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — അല്ലയോ പ്രാണനാഥേ, ദുഷ്ടാസസ്സിന്റെ ദുഷ്ടാരശാപംകൊണ്ടു നമ്മളൊക്കെ ഇങ്ങിനെ ജരാ നരകളും ബാധിച്ചു ശുദ്ധമെ മനുഷ്യപ്രായന്മാരായി രോഗമരണാദികളും അനുഭവിച്ചു പരവശന്മാരായി പരിതപിച്ചു പരുങ്ങി വശാവേണ്ട ദിക്കായല്ലോ-

കഷ്ടാനമുടേകഷ്ടകാലമൊരുഗോ

ഷ്ടിക്കുംപുറപ്പെട്ടിടം

തിഷ്ഠുംപോലമരുന്നനമ്മളെവൃഥാ

വന്നീവൃഥാസാഗരേ

രഷ്ട്രർതന്നുനിശാപദണ്ഡമതുകൊ

ണ്ടൊട്ടുമടിക്കാതുടൻ

തട്ടിത്തോണ്ടിയെറിഞ്ഞുഹന്തവലയം

റായ്ക്കുന്നദൈവത്തിനാൽ

രമ്പു

കോപത്താൽക്രൂരനമ്മാമുനിയീഹവെരുതേ

കേറിവന്നിപ്പൊറുന്നമ്മ

ജാപത്താലേവമുള്ളോരമങ്കികളളവ

ററിങ്ങുപറിച്ചിതല്ലോ

താപത്താൽപ്പാരമുൾത്താർതവിടുവെറിയതാ

കുന്നഹാഹന്തവല്ലോ

ത്താപത്തായ്ക്കീൻവല്ലോയിതിനൊരുവശമം

നോക്കനോക്കേണമല്ലോ

രത്ന

എന്താണവേണ്ടത.

വിത്തവൃന്ദാദികളതൊന്നുകടുത്തിടുന്നു

ചിത്തവൃന്ദമകുതൊരിരിപ്പെടമായിടുന്നു

ഇല്ലച്ചിഷാദമുടനൊന്നൊഴിയുന്നതിന്നു

കുത്തവൃന്ദമന്തിവിടനാംവലയേണ്ടിവന്നു

രത്ന

ഇത്രാണി—

എന്തിന്നുംമതിയായവകുടവനിൽ

ദൈവംസദാകാലവും

പ്രശ്നം വീര്യവീര്യോദയം

പിന്താങ്ങാതെവിരോധമാവുകിൽ വിപ
ത്തോരോന്നതോരാതമോ
എന്തെല്ലാംവരുമെന്നൊരംകുറിവതോ
നമ്മൾക്കുഴപ്പം
ബന്ധംതന്നെയതിനുചാക്കിലൊരു
പുറംനിതാൻവിഭോ

രമ്പ

ഇത്ര — അല്ലയോ ഭവതി, നി പറയുന്നതു ബഹു
സാരം തന്നെ.

ഇത്രാണി — ശാപംനിമിത്തമിഹനമ്മളിലിപ്പൊഴുള്ളി
ത്താപംശമിപ്പതിനുതാമസിയ്ക്കാതെ
ശ്രീപന്നഗേശശയനൻതിരുവുള്ളമേനോ
താപനിവൃത്തിയതിനെന്തൊരുപായമുള്ളു

ഇത്രാൻ — അത്തലൊക്കെയുമകന്നിടുന്നതി
ന്നത്രനോക്കുകിൽനമുക്കുനല്ലത
സത്തമഭവതിനിപറഞ്ഞാരി
സത്തതായവഴിതന്നെയാണയെ

രമ്പ

എന്നാൽ അങ്ങോട്ടുതന്നെപുറപ്പെട്ടുകൂടായാം അതി
നുത്സാഹിക്കുകതന്നെ (കുറച്ച ഉറക്ക) അരണവി
ടെ?

ഹരികാരൻ — (പ്രവേശിച്ചു) എറാൻ, അടിയൻ

ഇത്ര — ആരാണ, പത്മപക്ഷനോ.

ഹരി — അതെ.

ഇത്ര — എയ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടറിഞ്ഞില്ല. വളരെ വയ
സ്സുനേപ്പോലെ ജരാനരകളും ബാധിച്ച ബഹു പ്രാ

കൃതനായിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നതാണ് ദീനങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടോ.

ഹരി— അങ്ങിനെ അറിവില്ലാൻ തക്കവണ്ണം ഒന്നു മില്ല. മറ്റുള്ള ആളുകളെപ്പോലെ ഉണ്ട്. അത്രേ ഉള്ളു. (അധോമുഖനായി വിചാരം)

ആ കൃതിഷ്ടചിഷ്ടാരി പ്രാകൃതംപാതൂകാണകിൽ ഞാനുചിമ്പനാന്തനപ്പാരാമ്പൃത്യാസമെന്തമോ അറിവുള്ളവരുംതന്റെ കറവൊന്നറിയാതമോ

പരനുള്ളൊരുദോഷങ്ങൾ പറയുംപതിവാണത. ഓ

ഇത്ര— ആട്ടേ, ഇങ്ങിനെ മനോരാജ്യം വീചാരികാ ത്ത് വേഗം പോയി ആ ചാർച്ചനേയും ദിക്പാലനാ രേയും ജയഭൂപജനേയും ചിത്രസേനനേയും അശ്വി നീദേവകുളേയും മറ്റുള്ള പ്രധാനികളേയും കൈക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവത്ര.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

(അനന്തരം ബൃഹസ്പതിയും ദിക്പാലനാരും ചി

ത്രസേനനും ജയഭൂപജനും അശ്വിനീദേവ

കുളം പ്രവേശിച്ചു ചുറ്റിനടക്കുന്നു.)

ഹരി— ഇതിലെ ഇതിലെ (എന്നുവഴികാണിക്കുന്നു)

ഇത്ര— (ചെന്നു എതിരോട് ആചാരോപചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു)

(എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു)

ഇത്രാണി— (ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹംവാങ്ങി അന്തഃപുരത്തിലേക്കുപോയി)

ഇത്രൻ— പത്മവക്ഷ, താൻ ഇത്രവേഗം ഇവരെ

കൈ കണ്ടുപിടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ. സമ
ത്വമുണ്ടെന്നു.

ഹരി— അടിയന്റെ സാമത്വമല്ല, കൈ തിരുമ
നസ്സിലെ കാരണ്യം തന്നെ.

ഇത്ര — ആട്ടേ, താൻ ഇനിയും യോഗ്യരായി വല്ലവ
രും വരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കി ഇവിടെ വന്ന അ
റിവിപ്പാൻ ശോപുരദപാരത്തിൽ തന്നെ ചേരുന്നി
ൽക്കൂ.

ഹരി— കല്പനപോലെ (എന്നുചേർന്നു)

ഇത്ര — യോഗ്യന്മാർനിങ്ങളെല്ലാവരുമടനൊരുമി
ച്ചിപ്പൊഴീവന്നതസ്മൽ
ഭാഗ്യംതാൻനിങ്ങളെ ക്ഷാമതിനുബതപുറ
പ്പെട്ടിരിപ്പായിരുന്നു
കാക്കാതേകാക്കയാലിപ്പൊഴുതിലധികസ
ന്തോഷമെൻവാർത്തയൊക്കെ
ശ്ലാഘ്യന്മാരാംഭവാനാർകളുതവിടവിടെ
ക്ഷേവലംകേട്ടതില്ലേ

൧൩

കേട്ടില്ലതെന്നുവരികില്ലിതുന്നാട്ടിലൊക്കെ
പാട്ടാണരപ്പകലും—

ദിക്പാലന്മാർ — (അന്യോന്യംനോക്കുന്നു)

പരമേശ്വരൻ — — — — ഇക്കഥയെങ്ങൊക്കെ

കേട്ടാണുവന്നതുവിമിശ്ചനമിപ്പൊളെത്തും.

കേട്ടാൽസുഹൃത്തുകൾവിപത്തിൽവരേണ്ടതല്ലേ

ഹരി — (പ്രവേശിച്ചു) സാക്ഷാൽ പ്രചഞ്ചകന്താവായ ബ്രഹ്മദേവൻ എഴുന്നള്ളുന്നുണ്ട്.

ഇന്ദ്ര — എയ് അതുവെച്ചാ, നന്നായി. വേഗം ഇങ്ങോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ.

ഹരി — കല്പനപോലെ (പോയി)

(അനന്തരം ബ്രഹ്മാവു പ്രവേശിക്കുന്നു).

ഇ — (പൂജിച്ചുമാറ്റപോലെ ഇരത്തി അനുവാദത്തോടുകൂടിയുരന്നിട്ടു) സന്താപനാശനഭവാനടിയരത്തിനേററ വന്താപമൂലമവിടെക്കുറിവായിരിക്കെ എന്തിന്നതിപ്പൊരാവെന്തേവിടകൊണ്ടിടുന്നു വെന്താളിടുന്നു ഹൃദയം സുദയം ബുദ്ധിമാശേ ൫൩

ഇനി അടിയത്തിന്ന സുഖമായി വരേണ്ടതിന്നവേണ്ടതൊക്കെ ഇവിടുന്ന അരുളിച്ചെയ്യുമല്ലോ.

ബ്രഹ്മ — ഈ അവസ്ഥകൾ കേട്ടു പരിഭ്രമിച്ചാണെന്ന് വന്നത്. ഞാൻ വിചാരിച്ചാലും ഈ സങ്കടം തീർത്തു രക്ഷിപ്പാൻ പ്രയാസം തന്നെ. എങ്കിലും ആചത്തിങ്കൽ ബന്ധുക്കൾ വരണമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണു വന്നത്. ഇനി ഈ ആചത്തിലുത്തരിക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും യന്ത്രം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിൽ എന്നാലാവുന്നപോലെ ഞാനും ബുദ്ധിമുട്ടാം.

ഇന്ദ്ര — എന്നാൽ മതി. നിന്തിരുവടി ഈ ഞങ്ങളിൽ പ്രീതിയോടുകൂടി തിരുമനസ്സു വെച്ചു ശ്രമിക്കുമെന്ന അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾതന്നെ ഞങ്ങളുടെ സ

കടങ്ങൾ ശാന്തപ്രായങ്ങളായി. ഞങ്ങൾക്കിനി ഭാരമൊന്നുമില്ല. ഒക്കെ ഇവിടേക്കു തന്നെ.

ബ്രഹ്മ — ആദ്യപതുക്കെ യിതു ഞാനിനി നേരെയാക്കാം
 പോട്ടേ പുരാണ പുരുഷന്റെ പുരത്തിലേക്കു
 കോട്ടം വെടിഞ്ഞു പിറകേ ബന്ധനങ്ങളൊക്കെ
 കൂട്ടംകലന്നു പിടയെത്തു വിനത്തൽതിക്കും

ഇന്ദ്ര — അങ്ങിനെയാണു അവിടുത്തെ തിരുമനസ്സു
 കിൽ അങ്ങിനെതന്നെ.

ബ്രഹ്മ — എല്ലാവർക്കും സമ്മതമായില്ലേ.

എല്ലാവരും — അങ്ങിനെ തന്നെ.

ബ്രഹ്മ — എന്നാൽ ഞാൻ പോട്ടേ (എന്നുപോയി).

ബ്രഹ്മ — ബ്രഹ്മദേവൻ അരുളിച്ചെയ്തു വഴി തന്നെയാണു ശ്രമിക്കേണ്ടതു. എന്തെന്നാൽ വേറിട്ട അഞ്ഞൂറു വഴി ശ്രമിച്ചാലും കലാശം അവിടെത്തന്നെയായിത്തീരും. എന്നാൽ പിന്നെ ആദ്യം തന്നെ അതിന്നു ശ്രമിച്ചാൽ പോരേ. മറ്റൊരാളെ വൃഥാ പ്രയത്നമായില്ലേ.

ഇന്ദ്ര — ഇനിവേറിട്ട ഒരു വഴിയും നോക്കാനില്ല. വേഗം നമുക്കു അവിടേക്കു പോകു തന്നെ. എല്ലാവരും പുറപ്പെട്ടു കൊൾവിൻ.

ബ്രഹ്മ — അല്പം താമസിച്ചിട്ടു പോവാം. ഭുച്ഛാസസ്സിനോട് ശാപമോക്ഷം വാങ്ങി ഇപ്പോൾ വരാമെന്ന അരുളിച്ചെയ്തു നാരദമഹർഷി പോയിട്ടുണ്ടു. അദ്ദേഹം കൂടി ഇങ്ങോട്ടു വന്നോട്ടേ.

ഇത്ര — ഇത്ര കൂടുണ്ടായിട്ടു മററാരുമില്ല. നാരദമഹർഷി

ഷി അതിനായിട്ടു പോയിട്ടുണ്ടു അല്ലേ.

ബ്രഹ്മ — ഉവ്വ, നാരദൻ ഇപ്പോൾ വരും.

ഹരി — (പ്രവേശിച്ചു) നാരദമഹർഷി എഴുന്നള്ളുന്നുണ്ടു.

ഇത്ര — വേഗംകൂട്ടി കൊണ്ടുവരൂ.

ഹരി — കല്പനപോലെ (എന്നപോയി)

നാര — (പ്രവേശിച്ചു പരമേശ്വരാദികളെ വന്ദിക്കുന്നു)

ഇത്ര — (നാരദനെ പൂജിച്ചിരുത്തിട്ടു)

ഇവിടുന്ന ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദുഷ്ടാസസ്സു മഹർഷിയോടു ശാപമോക്ഷം വാങ്ങി എഴുന്നള്ളുകയാണല്ലോ ഞങ്ങളു കൂറിച്ച ഒരു സ്തോത്രം ഇവിടുത്തെപ്പോലെ മററാർക്കുമില്ല.

നാര — നിങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെ തോന്നുന്നത തന്നെ ഇനിക്കു ശ്രേയസ്സു. ആനുകൂല്യം ചേതമില്ലാത്ത ഉപകാരം ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ. പിന്നെ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചു ഞാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ട-വരിഭൂമമാകുകൊണ്ടു ശാപമോക്ഷം മേടിപ്പാൻ ഇവടെ വന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞു പോവാൻ തരമായില്ല. ആട്ടേ ഇതുതന്നെ പരിഭവം ഉണ്ടാകില്ലെന്നു കരുതി പോയി എന്നേയുള്ളു.

ഇത്ര — വളരെ നന്നായി, സന്തോഷമായി-

ബ്ര — സ്വാമിൻ നാരദശാപമോക്ഷവഴിയെ

ന്താണെന്നു കേൾക്കട്ടെ ഞാൻ

നാ — ധീമൻതന്നു നിന്ദയത്തിരഞ്ഞടലിയ

ന്നീരേഴലോകത്തിലും

൧൨൪

പീയൂഷവീര്യോദയം

ശ്രീമൻമണ്ടിനടപ്പമാത്രമൊരിട
ത്തുകണ്ടുകിട്ടീലോ
സാമാന്യവിഷമിച്ചുപോയിരുന്നോ
ണങ്ങാരതങ്ങാക്കിലോ

൫൫

കണ്ടോരോടുകടന്നുതന്നുറിയെയൊ
ന്നൊന്നെങ്കിലുംവെച്ചുതാൻ
കണ്ടോയെന്നുകനിഞ്ഞുഹന്തശിവനേ
ചോദിച്ചുചോദിച്ചു
തൊണ്ടെക്കൊടുത്തുടങ്ങിവേദനയത
ല്ലാതിന്നുസമ്പാദ്യമൊ
ന്നുണ്ടായിലഥകണ്ടതായൊരുവനെ
ക്കണ്ടില്ലരണ്ടെങ്കിലും

൫൬

ബ്രഹ്മ — ഇവിടുന്ന് ഈ കായ്ക്കത്തിനായി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി അല്ലേ.

നാര — അതുകൊണ്ടൊരുവസ്തുവില്ലപാർത്താ
ലിതുസാധിച്ചുവരാത്തുകൊണ്ടുമാത്രം
മതിതന്നിൽവിചാദമാണിരിക്ക
ണ്ടിതുകാലത്തതിമാത്രമത്രെയുള്ളു

ആട്ടേ ഇതിരിക്കട്ടേ, ശാപമോക്ഷത്തിന്റെ കഥ
എന്തെങ്കിലും ഉൾമായല്ലോ ഇനി എന്താണു വേ
ണ്ടത ആവോ.

ഈശൻ — നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കേൾക്കണം. എ
ന്നിനാണു അതുമിതും പറഞ്ഞും വിചാരിച്ചും കാ
ലംകളയുന്നത. ബ്രഹ്മദേവൻ പറഞ്ഞവഴിതന്നെ

ഉത്സാഹിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. ഞാൻ കൈലാസത്തിൽ പോയി നന്ദി മുതലായ പരിവാരങ്ങളോടു കൂടി വേഗത്തിൽ അവിടെ എത്തിക്കൊള്ളാം. അമാന്തമില്ല. വേണ്ട സമയത്തു ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ട. എന്നാൽ അഗ്നിക്കും യമനും നിരൂതിക്കും വരണനും വായുവിനും കുമ്പേരനും ഏല്പാവക്കും കാലമായില്ലേ.

അഗ്നിമുതലായവർ — ഉവ്വ, ഞങ്ങളും ഇതാ വരുന്നു (എന്നുതുനോടായി യാത്രപറഞ്ഞ രംഗംനൊന്നിച്ചുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (ജയധ്വജനോട) വൈകുണ്ഠയാത്രക്കു സകല ഭദ്രവകളോടും വേഗത്തിൽ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെടാൻ ശക്തകെട്ടു.

ജയധ്വജ — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (അശ്വനീദേവകളോട) മരണകളും മറ്റും തെയ്യാറാക്കി എടുത്ത പുറപ്പെടണം. ഇനിക്കു ഇങ്ങിനെ ആയതിൽപിന്നെ തുടങ്ങിട്ടുള്ള ശൗചധസേവകളൊന്നും അമാന്തമാക്കിയാൽ ശരിയാവില്ല.

അശ്വിനി — കല്പനപോലെ (എന്നരണ്ടുപേരുംപോയി)

ഇന്ദ്ര — (ജയന്തനോട) നീയും വേഗത്തിൽ പുറപ്പെടണം

ജയന്ത — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (ചിത്രസേനനോട) ഞങ്ങൾ ഏല്പാവരും പോവാൻ ഭാവിക്കുന്നു. ഇവിടെ തക്കതായി ഒരുത്തൻ താമസിക്കാഞ്ഞാൽ ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു നാലു

കോട്ടവാതിലുകളിലും കാവൽക്കാരെ ഉറപ്പിച്ചു ദേവിമാരുടെ പുരങ്ങളിലും ഉദ്യാനങ്ങളിലും മറെറല്ലാ ദിക്കുകളിലും കാവലേല്പിച്ചുറപ്പിച്ചു ഇവിടെ ശത്രുക്കളായ അസുരകളോ മറ്റു വല്ലവരുമോ ചാടിവിണ ചതിവിണെക്കാരെ സൂക്ഷിച്ചു ചിത്രസേനൻ ഇവിടെ ഒരു രാജാവായി താമസിക്കു.

പരിചൊടുകാവലതിടണം

പരമോരുപ്പിന്നുഗോപുരങ്ങളിലും

പരവൻപിന്നെയുമിവിടെ

പുരിസരമതിൽനാലുഗോപുരങ്ങളിലും

ഉച്ച

ചിത്രസേ — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

നാര — (ഇത്രനോട) അപ്പൻ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയോ

ഇത്ര — ഉച്ച.

നാര — എന്താണവിടുന്ന അരുളി ചെയ്തത.

ഇത്ര — 'ഈ സങ്കടമോചനത്തിന്നു സാക്ഷാൽ ജഗന്നാഥനായ ശ്രീനാരായണനല്ലാതെ ആരുനിരവിച്ചാലും സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു വേഗത്തിൽ അവിടെതന്നെ ചെന്നു ഉണർത്തിക്കണം' എന്നാണു.

നാര — അപ്പൻ അരുളി ചെയ്തതു നല്ല പരമാർത്ഥമാണു, അതല്ലായ്ക്കല്ല. നമുക്കു അവസാനക്കയ്യ അവിടെത്തന്നെ അതു ഞാൻമുമ്പേതന്നെ വിചാരിക്കാതെ അല്ല ഭൂചാസസ്സിനെ കാണുവാൻ കാടിപ്പോയത. എല്ലാത്തോഴും അവിടെ ചെന്നു ബദ്ധമുട്ടിക്കേണ്ട എന്നു വിചാരിച്ചാണു വേറിട്ടു ഉപായം ഉ

ണ്ടോ എന്ന നോക്കിയത. ഇനി ഞാൻ താമസ
ക്കയല്ല. ഞാൻ പോട്ടേ -

ബ്രഹ്മ — ഇവിടുന്ന രംഭേഷ്വരതിന്നാലു ലോകങ്ങളിലും
പോയി ഇത്ര വേഗം വന്നതു വളരെ അത്ഭുതം ത
ന്നെ. ആ വിദഗ്ദ്ധനെ കണ്ടില്ലെങ്കിലും അവിടെ ഒ
ക്കെ പോയിവന്നുവല്ലോ.

നാരദ — (വിചാരം) ഞാൻ ആ വിദഗ്ദ്ധനെ അന്വേഷിച്ചു
ചില ദിക്കിലൊക്കെ പോയിവന്നു എന്നേ ഇവർ
വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇതിനിടെക്കു ഞാനെന്നെല്ലാം
കഴിച്ചുകൂട്ടി. മഹാബലിതട്ടണിയ അസുരന്മാരോ
ടെല്ലാം ഇവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയൊ
ക്കെ വിവരമായി പറഞ്ഞറിവിച്ചു ഇളക്കിത്തീ
ർത്ത അവരെ യുദ്ധോത്സാഹികളാക്കി പുറപ്പെ
ട്ടിപ്പോണ പോന്നിരിക്കുന്നത്. അതൊന്നും ഇവർ അ
റിയുന്നില്ല. ഞാൻ പറയാനും ഭാവമില്ല. വേഗത്തി
ൽ ഒരു യുദ്ധം ഭവിക്കട്ടേ, കാണാൻ രസമുണ്ടല്ലോ
രണ്ടുദിവസത്തിനകം അവർ വന്നു ചാടും നിശ്ചയം
തന്നെ. അപ്പോഴേക്കും ഇവർ വൈകുണ്ഠത്തിലേക്കു
പോകുമായിരിക്കും എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധം
ഉത്തമംതന്നെ. എന്നാലും അവർ വന്ന വിസ്തൃതിക
ളായി തിരിയേതന്നെ പോവുമെന്ന ഒരു രസമുണ്ട
ല്ലോ. ഇനിക്കത്രമാത്രമേ ഉള്ള പ്രകാരം ഞാൻ
വൈകുണ്ഠത്തിൽചെന്ന മുമ്പേതന്നെ സ്ഥലം പിടി
ച്ചു കൂടട്ടേ. നിങ്ങൾ നാളെ പുറപ്പെടിക്കൂ.

ഇന്ദ്ര — എഴുന്നള്ളത്തായോ

നാര — ഉവ്വ (എന്നു പോയി)

ഹരി — (പ്രവേശിച്ചു) വടക്കേ ഗോപുരദ്വാരത്തിൽ മഹാബലിയുടെ ഒരു ഭൂതൻ വിടകൊണ്ടുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഒരേഴുത്തു തൃക്കയ്യിൽ തരുവാനാണു അയാൾ വന്നിരുന്നത.

ഇന്ദ്ര — എന്നാൽ വേഗത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ.

ഹരി — കുല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

(അനന്തരം ഭൂതൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്ര — എവിടന്നാണ്.

ഭൂത — മഹാബലിരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഒരു തിരുവെഴുത്ത ഇവിടെ തരുവാനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയാണ്

ഇന്ദ്ര — കാണട്ടേ എന്ന എഴുത്തുവാങ്ങി കുറെനേരംനോക്കിട്ടു ആരവിടെ?

ഹരി — (പ്രവേശിച്ചു) ഏറാൻ അടിയൻതന്നെ.

ഇന്ദ്ര — വേഗത്തിൽ ഒരു കണ്ണട കൊണ്ടുവരൂ.

ഹരി — (അപ്രകാരംചെയ്തുപോയി)

ഇന്ദ്ര — (വിചാരം)

മൃഗാവുതൊട്ടടിവരെക്കുടൻനർച്ച

വാൽകൃവുവടിവിൽവന്നിതുവെള്ളഴുത്തും

ഊർന്നടപ്പതിനൾ ഒതിയുമോക്കിപ്പിന്ന.

വാല്യാരതോമഹമമമേപ്പടിതന്നെചിത്രം

ഈ വാല്യാരെക്കൊണ്ടു ചായിപ്പിച്ചെങ്കിലോ എ

ന വിചാരിച്ചത ആത്മഭൂത തന്നെ. ഞാൻ തന്നെ നോക്കട്ടേ - (കണ്ണടവെച്ചു എഴുത്തുനോക്കിട്ട പ്രകാശം) ഈ കണ്ണട നമുക്കു നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുന്നില്ല എന്താണു കാരണം, ആട്ടേ കഴിച്ചുകൂട്ടാം - (വായിക്കുന്നു)

മാന്യൻമഹാബലിമഹാസുരരാജനീട്ടു
 പൂജാർക്കേന്ദ്രനദിയേണ്ടമവസ്ഥയെന്നാൽ
 ഞാൻനാളെ യുദ്ധമതിനുദ്ധതനായിനാകും
 ചേർന്നിട്ടമൻപടകൾവൻപടമാദിഭയം ( )

കപ്പംനിന്ദാണ്ടതോരുംതവണതവണാ
 ത്തിൽക്കണ്ണംതീർത്തിടാഞ്ഞാൽ
 കല്പാൻതത്തിൽപുറപ്പെട്ടിളകുമരിയസം
 ഹാർത്തുലോപമു ഞാൻ
 കപ്പിക്കുമണ്ണകളുത്തൊഴിലുകളിനിമേൽ
 പർവ്വകില്പംഗാനസം

കല്പത്തോടങ്ങിരിക്കുംജളജരന്ധജഗ
 നിന്ദ്രനിന്നേമടക്കം

നാഥ

കരമൊട്ടുകിടകില്പടനെകിലൻ
 കരമൊട്ടുകിടമിന്നമരാദിയെ
 കരണലേശവുചില്പറികീനമു
 കരണചതമശരപ്പടയല്ലിത

നാഥ

ബന്ധുതപത്തൊട്ടമാമകാജ്ഞമഴുവൻ
 കേട്ടിങ്ങിയന്നിടിൽഞാൻ
 ബന്ധിക്കില്ലൊരുശാട്ടമാട്ടമിനിമേൽ
 കൂടാതെകൂടാസംസർപ്പ

അന്ധതപത്തൊടിയൊന്നു മന്ത്രം ഹൃദം
 നിക്ഷാത്തിലൊന്നൊക്കെയോ
 സന്ധിക്കുന്നതു രൂപമില്ലതുപറ
 ണ്ണൈക്കൊമറിഞ്ഞെക്കണം

നൃന്ദ

ഇയ്യാവണിപതിനാരാം
 തിയ്യതികല്പിച്ചുപേക്കുകാൽ സ്ഥൻ
 ഹയ്യക്കുൻകയ്യടതു
 ക്കയ്യൊപ്പുരുളീട്ടയപ്പതിപ്പത്രം

നൃന്ദ

ബ്രഹ്മ — എഴുത്തു മഹാകേമംതന്നെ. അവന്റെ ഒരു
 ഗർഭകണ്ടിലേ

ഇത്ര — (സ്വകാൽമായിബൃഹസ്പതിയോടു) കാൽക്കുൾപ്പടത്തി
 ലായല്ലോ. അസുരന്മാരെക്കാക്കെ നമ്മോടിപ്പോൾ
 എടുത്തതുമായിതാൻവല്ലോ. നമ്മൾ നിരൂപിച്ചാൽ
 ഇപ്പോൾ എന്തു കഴിയും അവർ നമ്മുടെ സ്ഥിതി
 യൊക്കെ എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മ — (ആലോചിച്ചിട്ട) എന്റെ ആലോചനയിൽ. നാ
 രദൻ ഇപ്പോൾ പലദിക്കിലും പോയി വന്നുകൂട്ട
 ത്തിൽ മഹാബലമുതലായ അസുരപ്രധാനികളോ
 ടൊക്കെ ചെന്നുകൂട്ടി അവിടെ യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാ
 രാക്കിപ്പുമ്പ്പോന്നു എന്നുതന്നെയാണു തോന്നുന്ന
 ത. അല്ലാതെ വേറിട്ട ഒരു വഴിയും തോന്നുന്നില്ല

ഇത്ര — ഇവിടുത്തെ ആലോചന നല്ല പരമാത്മവഴി
 ക്കുതന്നെ ചെന്നിരിക്കുന്നു. കാരോരോ കാൽക്കുലോ
 ചെന്നെക്ക ഇത്ര ശക്തി മററാക്കാണുള്ളത ഇവി

ടുത്തെ പ്രജ്ഞാവൈഭവം പ്രസിദ്ധമല്ലേ. ആട്ടേ, നമുക്കു ഈ ഏഴുത്തിനെങ്ങിനെയാണു മറുപടിയെഴുതേണ്ടതു.

ബ്രഹ്മ — നമുക്കിപ്പോൾ യുദ്ധശക്തിയില്ലെങ്കിലും അഭിമാനക്കുറവില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവസ്ഥക്കു താഴ്ന്നുടാതെയുള്ള വാചകരീതിയിൽ എഴുതണമെന്നാണു എന്റെ പക്ഷം.

ഇന്ദ്രൻ — എന്റെ അഭിപ്രായവും അങ്ങിനെതന്നെ. എന്നാലിപ്പോൾതന്നെ മറുപടി ഇവന്റെകയ്യിൽ തന്നെ അയച്ചേക്കാം. ആരാണവിടെ?

ഹരി — (പ്രവേശിച്ചു) എറാൻ അടിയൻ.

ഇന്ദ്ര — പത്മപക്ഷൻ പോയി രാജഭാസ്കരനോടു വേഗത്തിൽ ഇവിടെ വരുവാൻ പറയൂ.

ഹരി — കല്പനപോലെ (എന്നപോയി)

(അനന്തരം രാജഭാസ്കരൻ വന്നു വരുന്നു)

ഇന്ദ്ര — രാജഭാസ്കര, ഏഴുത്തസാമാനങ്ങളൊക്കെ കയ്യിലില്ലേ?

രാജഭാ — എറാൻ, ഉവ്വ.

ഇന്ദ്ര — മഹാബലി ഒരു ഏഴുത്തയച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ഒരു മറുപടി അയക്കണം. വാചകം ഞാൻ പറയാം. അതുപോലെ എഴുതി അയച്ചേക്കൂ- (സ്വകാര്യമായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു)

രാജശ്രീരമണീയകീർത്തികിളരം

ദിക്പലനന്ദൻമഹാ

രാജശ്രീശതമസ്തനീട്ടബലിക
 ഞെനാൽകണക്കെന്നിയേ
 രാജിച്ചിടനഗരവൃന്ദനാരയിനിൻ
 കത്തിനെതിത്തന്മനം
 യോജിച്ചിരുകത്തിതൊപ്പൊടിവിട്ട
 നരിപ്പോൾവിട്ടനേനമം ൩൫
 നിന്താഴ്ചാട്ടിൽനീതിപ്പണവുമമ്മട
 ചിങ്ങിരിക്കേണമെന്നോ
 നിന്താലയ്ക്കുന്നിനച്ചാൽ ചതുരമതുമരി
 ചാലുമുണ്ടുവതുണ്ടോ
 എന്താണിത്രാണിനിയ്ക്കുവമുതുമുതമ
 ത്തപ്പനംകൂടിവന്നാ
 ലെന്താണൊത്തിട്ടമോനമ്മൊടുജളതുകൾവ
 സ്വീച്ചനിൻചിച്ചുളാട്ടം ൩൬
 വന്നാവലിപ്പമൊടുതക്കിടിയൊന്നുചിപ്പോ
 ചെന്നോടുകൂടുകയതില്ലകുലകുലമില്ല
 ഒന്നോക്കനീകതികതിക്കുമേടൽകളത്തി
 ലെന്നോത്തടങ്ങിടുകനല്ലതുചൊല്ലിടുന്നു ൩൭
 വമ്പേറുനൊന്മാനവപ്രഭുമാ
 രാജാവുകല്പിച്ചുവാ
 രമ്പോടാവണിമംസമിങ്ങുചതിനാ
 റായൊത്തൊത്തെയ്തി
 കമ്പംവിട്ടൊരുരാജാസ്തന്നതാ
 ചെമ്പുരാജാവുകയ്യഴ

ത്തിമ്പത്താൽ തിരുമുദ്രവെച്ചുവിട്ടുമാ

സത്തായകത്താണിത

നൃപ

തോഷാലിനിയുള്ളവകളു

ശേഷംനിന്നോടു ഭൂതനോതിട്ടും

ശേഷംവഴിയേനമ്പരി

തിഷലതില്ലോത്തുകാക്കിലൊരനൂറ

നൃന്ദ

ഇങ്ങിനെ മരി - കൈയെഴുതിയില്ലേ.

രാജഭാ — ഉവ്വ.

ഇത്ര — എന്നാൽ ആ കടലാസ്സു കാണട്ടേ. മുദ്രയടി ചുല്ലപ്പെട്ടിട്ടുതന്നെക്കാം.

രാജഭാ — കല്പനപോലെ (എന്നകടലാസ്സുകൊടുക്കുന്നു).

ഇത്ര — (മേടിച്ചുല്ലം മുദ്രയുണ്ടാക്കുകൊടുത്തിട്ടു) എന്നാൽ വേഗം എഴുത്തിവന്റെ കയ്യിൽത്തന്നെ കൊടുത്തയക്ക.

രാജഭാ — കല്പനപോലെ (എന്നുപോയി)

ഇത്ര — (ഭൂതനോട്). മറുപടിക്കു ഭരയാളോടു ശത്രുക്കളാട്ടുണ്ടു. പിന്നാലെ ചെന്ന വാങ്ങിച്ചു പോയ്ക്കൊള്ളു.

ഭൂതൻ — അങ്ങിനെയോട്ടേ (എന്നുപോയി)

ബ്രഹ്മ — കന്ദർപ്പവൈരിമുതലായവരെക്കൊന്നൊളം ചെന്നുത്തുമാപ്പുതഗ്രാമത്തിലരിന്നുമുമ്പെ നന്ദ്രാനമുക്കുവടമൊരുമുക്കൊടുത്തിടണ്ടു യെന്നാലിനിത്യദിതിയാത്ര പുറപ്പെടണ്ടു ഓ

ഇത്ര — യെന്നം സംശയമില്ല.

ബ്രഹ്മ — എന്നാൽ ഞാൻ ഗ്രാമത്തിൽപോയി കൈയെഴുത്താക്കട്ടേ (എന്നുപോയി)

പുസ്തകം വീര്യവീര്യോദയം

ഇത്ര — എയ്, ഇവിടെ ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളും
കൈ പോയി. ഇനി ഞാനും നാളത്തെ യാത്രയ്ക്കു
ഉത്സാഹിപ്പാൻ ദേവിയുടെ മണിമന്ദിരത്തിലേക്കു
പോട്ടേ.

(എന്ന എല്ലാവരുംപോയി)

വൃന്ദനമോചനവിചാരം എന്ന

രണ്ടാമങ്കം.

തൈക്കൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്.

1

കാളിയമൃഗം

എ.

('ശുകപുരി' എന്നുപോലെ)

കുളവാണിമാക്കുവാടിക്കളിയാടീടുവാനേറാം
കുളമോടുബാലകൃഷ്ണകളികൾകഥിക്കുതന്തേ
സരസിജാക്ഷികളുടെസരസവാക്കിവകേട്ടു
കരിവരമുഖനേയുംകരുണാബ്ബാവാണിയേയും
ഗുരുനാഥനേയുംചാരഗുരുമോദംഗുഹനേയും
ഗുരുവായമുനിയേയുംഗുരുവായൂരപ്പനേയും
താരവൈരാണിക്കുളത്തെഗിരിശൈഗൗരിമാരേയും
ഹരിഹരസുതനേയുംഹരിയേയുംലക്ഷ്മിയേയും
ഉടനോത്തുകാളിയൻതന്നുടെമൃഗത്തെചൊന്നാൾ

ഭ.

('വാരിജനേത്രൻ ' എന്നുപോലെ)

അമ്പാടിതന്നിൽനിന്നാളുകൾക്കൊക്കയും
അംഭോരുമാക്കുന്നമൃഗജനം

അമ്പോട്ടവൃന്ദാവനേചനവാണരു
 ഉമ്പോളഴുകിനോടെന്നാരുനാഥം
 അക്കുന്ദി ചുറ്റൊളമു ചുറ്റോളം
 മുറക്കുതുക്കംരാമകൃഷ്ണനാരെ
 മുക്കിക്കളിപ്പിച്ചുസുഷുപിയിടി
 ചുറ്റകൃഷ്ണപുഷ്പങ്ങൾ ചുടിപ്പിച്ചു
 ഉണ്ണിഗുണപരികാശിനമസ്കാരം
 വിണ്ണവർകളുപ്പംസരസ്വതിധരം
 എണ്ണിഗുണകുമാരക്കേരളനമസ്കാരം
 തിണ്ണനമസ്കാരമാദിത്യനും
 ദക്ഷിണാമുത്തിക്കുമനനമസ്കാരം
 ലക്ഷ്മണനമസ്കാരംപാച്ചുരിക്കും
 ഇത്യാദിമന്ത്രജപിപ്പിച്ചവരേക്കൊ
 ണെത്യാദിരേണനമിപ്പിച്ചുടൻ
 കിഞ്ചിതകുണക്കുചിടിപ്പിച്ചുതൊട്ട
 പഞ്ചാക്ഷരംജപിപ്പിച്ചുചിനെ
 സാമഗ്രാമതിർമ്മംസേവിപ്പിച്ചമ്മര
 ണോളെ മുമുമാനിയത്തിടിനാഥം

൩.

(നാളികാശരവേരി, ഏണപോലെ)

ഉണ്ണികളുവർചൊന്നുംകിണ്ണപുതുടച്ചുടൻ
 ഉണ്ണുവാനിരുന്നങ്ങീറണ്ണു ചാൽവാൻതുടങ്ങി

അമ്മേ ചേർത്തന്നാലും ചേമ്മ വെണ്ണ തന്നാലും
 ഏമ്മേ റിവിശന്നിട്ടെന്നമ്മേ വാടുന്ന പാരം
 ആടലോടവർ പാഞ്ഞിടും വാക്കി വകേട്ടു
 ചാട്ടവാണിയൊമ്മ ചൂടുള്ള ചേരും പിന്നെ
 നറുനെണ്ണയ്ക്കു യും പാലും വർത്തു പ്പരിയും ചീര
 ക്കറിയും കണ്ണിമാങ്ങയുമൊതെരുമല്ലൊന്നല്ലി
 കഴിച്ചു വെച്ചുടനൊന്നു കഴിപ്പിച്ചു യശോദയ
 മഴകിനോടൊതു തുളും കഴിച്ചു വാണിടമല്ലോരം

ര.

(താമരക്കണ്ണൻ എന്നു പോലെ)

കാമനകട്ടേൻ ഗോവിന്ദൻ ബല
 രാമനെ കൂടെ കൂടാതെ
 കാമിനിമണിയമ്മതന്നക
 സീമനി ചെന്നു കേറിനാൻ
 അമ്മയു മല്ലോരം മാറണച്ചിട്ട
 ഞമ്മ വെച്ചു കിടാവിന
 അമ്മിഞ്ഞ കൊടുത്താനറിപ്പിച്ചു
 ചിന്മയനല്ലോളോതിനാൻ
 പ്പെത്തിലുള്ള കുട്ടികളൊരു
 മ്പ്പെത്തിരണ്ടുപേരുണ്ട
 അപ്പിള്ള രാജ്യനത്തിൽ കളിപ്പാ
 നില്ലോരം താനമ്മേ പോകട്ടേ

അയ്യോയെന്നുണ്ണിപോകല്ലേയിപ്പോൾ
തിയ്യപോലുള്ളവയ്ക്കല്ലേ
വെറുത്തെന്നമ്മേതടയല്ലേപോട്ടേ
പരിചോടിന്നിടക്കുണ്ണവാൻ
നറുനെയുക്കൂട്ടിടുത്തട്ടിടുന്നല്ലോ
രതയിർക്കൂട്ടിടുത്തട്ടിടും
വരുത്തൊരുപ്പേരിപതിച്ചിടുമീര
ണ്ടുരുളയുമെൻറമുരളിയും
തരികായെന്നൊന്നങ്ങലട്ടിച്ചാഞ്ചാടി
ത്തരസാകുണ്ണൻതാൻപുറപ്പെട്ടു

൭.

(‘അമ്പാടിതന്നിലൊരുക്കുണ്ണൻ’ എന്നുപോലെ)

അന്നേരമമ്മയെടുത്തുകൊണ്ടും
നന്ദനൻതന്നെമടിയിൽവെച്ചു
വിന്നതലാളിച്ചുവേർപെടുത്തു
മിന്നംതലമുടിവേർപെടുത്തു
തുത്തുനാറുകയിൽനിർത്തിക്കെട്ടി
കോത്തൊരുപൂമാലചുറ്റിക്കെട്ടി
കുണ്ണമിന്നെന്നൊരപ്പിലിരുത്തി
കുണ്ണനുഗോപിയുംപൊട്ടുംകുത്തി
പാലിപ്പൂമായകിടാവുതന്നെ
പാലിട്ടുകുണ്ണഴുതിച്ചുപിന്നെ

മുത്തുകടപ്പൻകടക്കനിട്ട
 മുത്തണിമാലകഴുത്തിലിട്ട
 പൊന്നിൻപൂലിനഖമോതിരവും
 പിന്നെപതിവൊരമോതിരവും
 മഞ്ജുവനമാലയോടണച്ചു
 കുഞ്ഞികുഴുത്തിലലങ്കരിച്ചു
 കാമനകുറിച്ചുട്ടണിഞ്ഞുനെയ്യിൽ
 ഹേമന്തരിവളയിട്ടുകയ്യിൽ
 മഞ്ഞപ്പട്ടാടായുടുത്തുമേലേ
 മഞ്ജുവാഴ്ത്തിണിണിചേർത്തുചാലേ
 ചെഞ്ചിലനന്നുകിലുണ്ടുംമട്ടു
 പൊഞ്ചിലമ്പുംകുഞ്ഞിക്കുറുലിലിട്ടു
 അഞ്ചാതുരുട്ടിയചോറുംനൽകി
 കൊഞ്ചിപ്പൊന്നോടുകഴലുംനൽകി
 കോടക്കാർവണ്ണനെച്ചേർത്തണച്ചു
 പാടിക്കൊണ്ടമ്മയുംചാഞ്ചാടിച്ചു
 മോടികളോരമലങ്കരിച്ചു
 ശ്രീധർമ്മകൃഷ്ണനെയങ്ങയച്ചു

—
 ന്ന.

('ശാരദശാരി' എന്നുപോലെ)

ശ്രീപതിശിതമതിപനിമതിമുഖനതിഭൂതിദായീഗോപ
 ശ്രീപതിവിരൂപതിസുരപതിപശുപതിസേവ്യനേവൻ

പ്രീതിയിലഥനിജസവികളെയൊശ്ശവരുത്താനായതി
 ഭീതിയിലണികഴലൂതിമുകുന്ദനമന്ദരാംഗം
 വല്ലവശിതുകലമഴകിനൊടണി കഴൽകേട്ടുകേട്ടുവന്നാർ
 നല്ലൊരുപശ്ശുകലമൊക്കെയുമോക്കുകകുട്ടികളും
 സാദരമവർരാടുകുടിസ്സരസാംഭോരുമാക്കുൻനിജ
 സോദരനൊടുമടയോടവിടുന്നനടന്നുമന്ദം
 ആഹ്ലാദവിളിച്ചുകളിച്ചുപുളച്ചുവരൊത്തുകുടിയുള്ള
 യാത്രയിലഖിലമനസ്സുപൊടികളുമൊന്നിളകി
 കാളമിടക്കയടുക്കുകുളണികഴൽതാളംനല്ലോരില
 താളംരകിൽതുടിതിത്തികൾമദളമിത്യാദികൾ
 പാരാത്ഥകിൽമഴക്കിളക്കിവിളിച്ചുകൊണ്ടുവർ
 ഘോരോടവിയിലണഞ്ഞുപശ്ശുകളെവിട്ടുതീർവി
 കാളിയമദ്ദനമിന്നുകഴിക്കണമെന്നൊച്ചാനതു
 കാളകരിമുകിൽവണ്ണനരച്ചതുമില്ലാരോടും

൭.

(‘സുന്ദരിമാർമണി’ എന്നപോലെ)

കുന്നല്ലുംവണ്ണരംഗോപന്മാരും വിന്നെക്കളിച്ചുതുടങ്ങി
 കുന്നിനെമേച്ചുമൊളിച്ചുമവരന്നനേകംകേൾകളിച്ചു
 കാടിക്കളിച്ചുവലഞ്ഞുമുഖം വാടിക്കഴഞ്ഞുപമഞ്ഞു
 മൂടുകൊണ്ടുതുഗ്രദാഹംവിരവോടുതുടങ്ങിയങ്ങി [യ
 നേരവുമല്ലാഹനമായിനിഴല്ലാരാതെകാൽച്ചോട്ടിലാ
 ശ്രവണവൽപയ്യോകുടത്തുകരിമ്പാറകൾചുട്ടുപഴുത്തു

ഉഷ്ണാവുവല്ലാതെകൂടുന്നോരാ
 ഗ്രീഷ്മാന്തിചൊല്ലാവല്ലയോ
 പൊള്ളുന്നവയ്ക്കതുതകാണ്ടുദാഹം
 പിള്ളകുവല്ലാതെകണ്ടു
 ആകലപ്പട്ടുടൻറാടിവർ.
 ഗോകുലത്തോടുകൂടി
 കണ്ണനക്കവിട്ടുപോയികാട്ടിൽ
 തണ്ണീർതിരവരിന്നായി
 അത്തരപ്പിൽപൈതൃകംതിണ്ടുപോരും
 വിസ്താരമുണ്ടാകട്ടെ
 കാളിമയുപോലെയുണ്ടുള്ളോരു
 കാളിന്ദിയാദിനികണ്ടു

പു.

('ഗോപകുമാരൻ' എന്നുപോലെ)
 വല്ലവനാലാമൊക്കെയുംവെക്കുക
 നല്ലതാണെന്നോത്തുകരി
 കല്ലുപോലുംകരിഞ്ഞിട്ടുകാളിന്ദിയിൽ
 മെല്ലെന്നുചെന്നിറങ്ങി
 തുണകാണ്ടോരാതെനിപ്പിഷ്ണീർകുടി
 ചുണ്ണിച്ചുപത്തുവീണുതതു
 കൃഷ്ണനിഞ്ഞങ്ങുചെന്നിട്ടുവരെത്താൻ
 കൃഷ്ണമണിയൽകണ്ടു

കാരണ്യപീയൂഷസാരമൊഴുകുന്ന
കാരണമുത്തിതൻറകൃപ
ചോരംകടാക്ഷംപതിച്ചപ്പോൾജീവിച്ച
ല്ലാരംമുതിന്നുന്നിന്നാർ

എന്തെന്നാണിപ്പൊഴിയുണ്ടായതീനമു
ക്കന്തംഭവിച്ചുപിന്നെ,ജീവൻ
സന്ധിച്ചുസർവ്വവൃംകൃഷ്ണചിലയെന്നു
ചിന്തിച്ചുഗോപാലന്മാർ

സപാപത്തെപ്പോലെയവർക്കുതോന്നിച്ചുവ
ന്നാപത്തകുത്തിപിന്നെ,കൊച്ചു
ഗോപസുരീജാരനംകാളിന്ദിതൻറസ
മീപത്തുപാത്തുകണ്ടു

അത്യഗ്രകാളിയൻതൻവിഷാഗ്നിജപാല
യെത്തിത്തരുണങ്ങൾ,ബഹു
സത്പങ്ങൾപത്രികൾമന്ത്യാരെന്നിത്യാദി
കുത്തിക്കുരിഞ്ഞുകണ്ടു

ഇപ്പരോപദ്രവകാരിയാംകാളിയ
സപ്തത്തെയോടിക്കേണം,എന്ന
ങ്ങപ്പോൾഭഗവാൻറച്ചൊന്നുതുകുണ്ഡലം
ത്തപ്പോഴാച്ചിൽപുരുഷൻ
പണ്ടുപക്ഷീശസ്ഥിതിയാൽകുരിയാതെ
കണ്ടോരുവൻകടുംബദ്രമം

കണ്ടുടൻകൊണ്ടുതന്നെപ്പുണ്ണനതിൻമോളിൽ
മണ്ടിക്കുതിച്ചുകേറി

വക്കത്തുനിലു നന്നാരക്കടമ്പിൻതട
 മൊക്കെക്കുലുങ്ങുംപടി, കൃഷ്ണൻ
 പൊക്കത്തിലൊന്നുകുതിച്ചുണ്ടു ചാടിനാൻ
 വെക്കമാക്കാളിന്ദിയിൽ
 ആറുകലങ്ങിമറിഞ്ഞുകവിഞ്ഞുടൻ
 കേറികരയിൽവെള്ളം, പാരം
 ചീറുമാപ്പാമ്പിന്റെറകണ്ണിലും മൂക്കിലും
 കേറിമണലുംകൂടി

ൻ.

(‘ദപാരകാമന്ദിരം’ എന്നപോലെ)

കാളിയനന്നേരംപാരംകാളുംകടുംകോപത്തോടെ
 കാളിന്ദിയിൽവക്കാരനേക്കാളുംവേഗംവന്നുപൊങ്ങി
 ആയിരംപണംവിരത്തിട്ടായവൻനോക്കുന്നനേരം
 ആയവിടെക്കളിക്കുന്നമായോഗോപാലനെക്കണ്ടു
 പൂതനാരിതതപമറിയാതൊരുവല്ലവൻതന്റെ
 പോതകമെന്നോത്തൽക്കടമുതിച്ചീറിപ്പാഞ്ഞടുത്തു
 കാളമേഘവണ്ണൻകൃഷ്ണൻകാളിന്ദിയിൽകേളിയോടെ
 ഉഴുളിയിട്ടുനീന്തിയുമാക്കാളിയനെക്കളിപ്പിച്ചു
 തൊട്ടതൊട്ടിലല്ലെന്നതോന്നുംമട്ടുമുമ്പുംപിമ്പുമായി
 കട്ടനീന്തിക്കണ്ണൻബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുകാളിയൻതന്നെ
 കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻതന്നെപ്പിടികിട്ടിയപ്പോളുരഗേന്ദ്രൻ
 പെട്ടെന്നുതന്നെടൽകൊണ്ടുവട്ടത്തിൽവരിഞ്ഞുചുറ്റി

൨൪൪

കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്

കൊത്തിയപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ വീണ്ടു ചത്ത പോലേ കിടപ്പായി
അന്താശിൽ കണ്ടു കിടാങ്ങു ത്തൽ പൂണ്ടു പശുക്കളും

൧൦.

(കൊത്തിപ്പാട്ട്)

ചാരുവനാവനം തന്നിൽ ചേരുമവർപ്പോൾ
പാരിലാരുമുണ്ടിതിൽ ഭൂരികാണായ്ക്കുന്നു
നന്ദനം യശോദതാനം നന്ദനൻ ബലനം
അന്യരും വ്യസനം കൊണ്ടു പിന്നഭാവം പൂണ്ടാർ
അപ്പുതനോരാപത്തേതാണ്ടു മുമ്പേയുണ്ടെന്നു
നിശ്ചയിച്ചുണ്ടാലാപിച്ചാരുമെന്നമ്മമാരും
അന്നവിടെയുള്ളൊരു കളിയാണാശിഞ്ഞീടാതെ
മന്ദതവിട്ടു നേപാർപ്പിതിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ആയവർ കൃഷ്ണനെങ്ങു പോയിയിന്നെന്നൊട്ടും
ആയവണ്ണമോർത്തിട്ടുണ്ടായിടാഞ്ഞൊടുക്കും
ജാപ്യമായതുകാലടിനോക്കിനോക്കിപ്പോയി
ഭാഗ്യമാക്കാളിനിവക്കത്താക്കിവിട്ടു ദൈവം
അപ്പൊഴുതത്വഗ്രനായസപ്പരാജൻ പുററി
അപ്പഴനടുക്കുവീണ ചിൽപുമാനെ കണ്ടു
നിർഭരം വ്യസനിച്ചവരപ്പഴയിൽ ചാടാൻ [ത്തി
ക്ഷിപ്രമാഞ്ഞാർ ബലൻ തടഞ്ഞപ്പോൾ നീക്കിനി
ഉറവർമാൽ തീപ്പാൻ കൃഷ്ണൻ പുറുകടഞ്ഞപ്പോൾ
പുറുവിട്ടാഴ്ചുൻ തലപുറിയങ്ങു വീണു

എ. എ.

കമ്മി.

ഘോരഹണിഹണമായിരവു
 ശൂരൻവിടത്തിട്ടൊരുക്കോപവു
 പാരമയ്ക്കുത്തിവിഷജപാല
 പാരിൽപരത്തിഹരിയുടെ
 നേരെക്കുതത്തിപ്പുളച്ചുടൻ
 ചീരിപ്പാഞ്ഞെത്തിതദാപുണ്യ
 പേരായിരമുള്ളൊരുല
 കീരേഴിനുവേരായൊരു

നാരായണനംഹണത്തിൽമീതേചാടി
 പാരാതെകേരിപണിക്രൂടാതേ
 വൻഹണംതോറുംകുമത്തിൽചാടി
 വമ്പിച്ചുടൻകൃഷ്ണൻനൃത്തമാടി
 തൻഭംഗിയോലുംവലങ്കയ്യിൽ
 കൊമ്പുംകഴലുംഇടങ്കയ്യിൽ
 പാമ്പിന്റെറവാലുംപശുമേപ്പാൻ
 വമ്പേറുംകോലുംഇവണ്ണമ
 ഞമ്പോടുതരംപോലെര
 സംപൂണ്ഡപരമ്പുരപ്പ
 നന്തനരൂപമതെരൂമോടികാണാൻ
 തരൂജനങ്ങളുമെരൂകൂടി
 ഇത്തരമാട്ടുകഴിഞ്ഞനേരം
 സതപരസ്പർഷണിപാരു

ശക്തികൾതാണകടുഞ്ചോര
 മർദ്ദിച്ചുവീണമുറയിട്ട
 ഞ്ഞുവീണുകേണമുരരിപു
 തന്ത്രവയാണഭഗവാന്റെ
 ഹൃത്താമരസത്താരതിൽ
 മുത്താശ്ശുമുഴുത്താടിന
 റുത്താമനോഹരമേളംകൂട്ടിച്ചെഴുതാ
 രത്രദിശാദികൾപുഷ്പച്ചുട്ടി
 മരണഭയരഹിതൻപകച്ചു
 മരതകവണ്ണന്റെകാൽപിടിച്ചു
 പരിചിൽസ്തുതിച്ചുഅതുനേരം
 പരന്നരസിച്ചുപരമഹി
 വരനിൽമോദിച്ചുഅവനുടെ
 വിവരമോദിച്ചുഅതുനേരം
 വരവാണികൾവരവാകത്തകൾ
 വിരവാണിർപരവാനഥ
 പരിസരമേചന്നനമസ്കരിച്ചുഅവർ
 പരമപുമാനെമുദാസ്തുതിച്ചു

—

൧൨

(പാമ്പ)

റുന്ദനന്ദനനാരായണമഹാ
 നന്ദമുത്തേനമസ്തേനമോസ്തേ

ഇന്ദുരാജിതകീർത്തനമോസ്തതേ
 സുന്ദരാംഗനമസ്തേനമോസ്തതേ
 വന്ദനീയവരയദുസല്ലുല
 നന്ദനീയകൃപാലയപാലയാ

കുന്ദബാണജനകഗുണസിന്ധോ
 കുന്ദമംസശരണാഗതബന്ധോ
 അല്പവുഷ്പിശചയ്തീവണ്ണമീ
 സപ്തരാജനെമാനിച്ചതെന്തമോ
 ദിപ്തമീയുഷ്മിരാജനങ്ങായതും
 കെല്പോടങ്ങുനതോന്നിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ
 സൽപ്രഭോസഗ്ഗർഭക്ഷാസംഹാരമി
 ന്നിപ്പറഞ്ഞവയൊക്കെത്തവകളി
 ഇപ്രപഞ്ചംനടപ്പതൊക്കെബുദ്ധൻ
 കല്പിതംപോലെയാല്പാതൊയാകുമോ
 കാളിയന്റെറകളത്രങ്ങളേവമാ
 ഞാളു ഞാർവണ്ണൻതന്നെസ്തുതിച്ചപ്പോൾ
 കാളിയനെത്താൻകൊല്ലില്ലവനുള്ളിൽ
 കാളംഗവുടക്കേണമെന്നെയുള്ളു.
 വ്യാളീനായകൻകാളിയൻമൃഗമീ
 യാളുകളെത്രനട്ടംതിരിയുന്നു
 കാളിന്ദിയിൽകുടിയിരിപ്പിന്നിമേൽ
 കോളപ്തനിങ്ങളാകവേപോകവിൻ
 മന്ദിയാതെരമണകദപീപത്തിൽ
 ചെന്നുകൂടുവിൻകൂടുകൾകൂടുവിൻ

ഉദ്യ

കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്.

എന്നീവണ്ണാഹരിയരുപെചയ്ക്കപ്പോൾ
പന്നഗേശപരനേവമുണർത്തിച്ചു.

സകടമതുരൂക്ഷനാർതാക്ഷ്യൻവ
ന്നെൻകഥകൾകഴിക്കുമിരിക്കട്ടേ

എങ്കിലത്തെമഴവൻമുടിച്ച്

പങ്കമോചനപങ്കജലോചന

ആയവന്റെമാഴികേട്ടരുപെചയ്ക്കാ

നായതാക്ഷൻതടവിയൊമസ്തുകേ

ആയവണ്ണമെൻപാദപത്മാങ്കമു

ണ്ടായതിനാൽഗരുഡൻതൊടില്ലേടോ

എന്നരുപെചയ്ക്കസന്തോഷിപ്പിച്ചുഹി

വൃന്ദത്തെപ്പറഞ്ഞങ്ങയച്ചാദരാൽ

വന്നസന്ധ്യയുമന്നേരംനന്ദാദി

കന്നിച്ചോറവുനന്ദിച്ചുഗോവിന്ദൻ

ഉന്നതരസത്തോടുപോയത്താഴം

സന്നമയുണ്ടുസർവ്വരോടുകൂടി

അന്നരാത്രിയിലാവനത്തിൽതന്നെ

നന്ദനന്ദനൻപാണയഥാസുഖം

ശേഷശായിവിലാസമിതിന്നുടെ

ശേഷംകേൾക്കണമെന്നാകിൽഞാൻതന്നെ

ശേഷിയില്ലെന്നിരിക്കിലുംനാളെയ

ശേഷംചൊല്ലുവനിന്നുഞാൻപോകട്ടേ

II

ഹരണീസ്വപ്നം

—

൧

('കുളമൊഴിമാർ' എന്നപോലെ)

ചിരമഴകുചിന്നിച്ചിതരുമഞ്ചു
നിറമുടയവൈകിളിപ്പെതലേനീ
കുരുമയൊടിങ്ങന്തികേവന്നനന്നാ
യൊരുമഹിതസൽകഥചാപ്തംബാലേ
മറിമുഗലോലാക്ഷിമാർഗീരിതെല്ലാം
മരിമയൊടുകേട്ടങ്ങുചെന്നുചമ്മേ
നറുമലരിൽതേനംപഴവുപാലും
നറുമലരുംഭക്ഷിച്ചുഭംഗിയോടെ

കരിമുഖനായിടംഗണേശനേയും
കരിമുക്കിൽനേർച്ചേണിയാംവാണിയേയും
പുരമഥനപൂജിതനായഭൂതം —

പുരമമരുംപൂമകൾകാത്തനേയും
തിരുമടിയിൽതിരുളുംതീപ്പെരിയും
തിരുമിഴിയുംതുമ്പയുംപാമ്പിലിനും
തിരുമടിയിൽതനപിയുമായിസാക്ഷാൽ
തിരുവൈരാണിക്കളംവാണരുളും

പരമശിവനേയുംഭവാനിയേയും
പരമവനീദൈവതവൃന്ദത്തേയും

സുരമഥനമാധവപുത്രനേയും
 അരുമുഖനായിട്ടുമാസപാമിയേയും
 കരൾമലരിലേററംകുറിനമായ
 കരുമനകൾവന്നുകടന്നിടത്തെ
 ഗുരുമഹിതജ്ഞാനങ്ങളേകുന്നോർ
 ഗുരുമുദലപാദസരോജത്തേയും
 പരിമിതിതഭക്ത്യാപണിഞ്ഞുബാല
 രുരുമിഴിയൊളയഹരിണിതന്റെ
 പരമരസംചേരുംപരിണയത്തെ
തരമൊടുപെന്തത്തയുമിതമംചൊന്നാൾ

ഉ

(‘ശുകപുര’ എന്നപോലെ)

അമരനാടകംതന്നിലമരനായകനിന്നു
 അമരാരികളെയെല്ലാമമരാടിഞ്ഞൊന്നൊടുക്കി
 അമരപോലാമോദമുള്ളമരാതെപടന്നോറം
 അമരനാടകെല്ലാംനല്ലോരമരമായമരുമ്പോൾ
 സുരതചാതുര്യമേറുംസുരതനപിമാർക്കുമാന്തൻ
 അരികാലനതുലൻപണ്ടൊരുകാലമനാകലം
 മധുചാണികളോടൊത്തു മധുരകോമളഗാത്രൻ
 മധുകാലാഗ്രജൻനല്ലമധുകാലത്തൊരുനാളിൽ
 കളികളുകടംബത്തിൻകളുകൾസുപനംകൊണ്ടും
കളിമയിലുയർന്നുകളർമതിചൊരിയുന്നു

വെളിപേരുപൂന്നിലാവിൻവിളയാട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളിയാടിത്തംഗതന്നിൽകളിയാടിപ്പുറങ്ങളെ
ഇളകമാരിളകുന്നോരിളവാതങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളമാൻപേടകളുടെകളിയാട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കളമാനന്ദനമെന്നകളിമലക്കാവുതന്നിൽ
ജലസീതിവെളുവെളുവിലസീടുംസുധമയിൽ
പലസ്ഥിമന്തിനിമാരൊത്തലസീടാതെഴുന്നള്ളി
മലർവാടിയതിലകമലർവാടിടാതെകൂടി

മലരമ്പഗാത്രിമാരായ്മലരമ്പകളിയാടി
കിളിവാണികളുമായ്ക്കുകിളിമണിത്തട്ടുതന്നിൽ
ലളിതപ്പൂമത്തയേരിമിളിതപ്രേമമോടേററം
തരളാക്ഷിമാരെലാളിച്ചുരുളുമ്പോൾചിത്രസേനൻ
തിരുമുമ്പിൽചേർന്നുതൂക്കൽസരസംപണിത്താനപ്പോ
മരിയതിലൊരുതോഷമതിയായ്ക്കുന്നവനോടായ് [൧൦
ശതമഖനേവംമന്ദസ്മിതമുഖനായിച്ചോന്നാൻ

൩

('പാർവതീ' എന്നപേരിൽ

ചിത്രസേനഗന്ധർവ്വചിത്രസേനാപതേകേരളീ
അത്രനിന്നെക്കണ്ടതിപ്പോളെത്രനന്നായിരൂപിച്ചാൽ
കണ്ടാലുംജ്ഞാനാശകണ്ഠാഭിരികെത്തന്നെനി
[നെ
കണ്ടതാഴ്ചയ്ക്കുമായിന്നെക്കൊണ്ടിപ്പൊഴുണ്ടോരുകാഴ്ച

പൂമങ്കുതൻപരിണയമാമങ്കംനാടകമിപ്പോൾ
 ഈമങ്കമാരാടിയൊന്നുകണ്മാൻകാമിച്ചിടുന്നുഞാൻ
 കണ്ടകുടമെല്ലാവർക്കുംകണ്ടകുതാരാടംവണ്ണം
 കൊണ്ടാടിക്കൊഴാക്കിമാരെക്കൊടിക്കേണമിന്നേരം
 നാടകമല്ലപ്പരസ്ത്രീനാടകാചാര്യനല്ലോനീ
 നാടകശാലയിലിന്നീനാടകമൊന്നാടിച്ചാലും
 മോടികൾമുറക്കുകൂട്ടിമോടിയിൽനടിമാരെല്ലാം
 തോടയമങ്ങിനെമേളത്തോടെയങ്ങുതുടങ്ങട്ടേ [നോക്ക]
 ആട്ടത്തിന്നിടെക്കോരോരോഗോഷ്ഠിത്തങ്ങൾകൊട്ട
 കൂട്ടക്കാരണ്ടകിലല്ലാംകോട്ടക്കുവെളിയിൽപോട്ടേ
 കൂടിയാട്ടത്തിന്നുമേളംകൂടിനന്നാത്തൊഴുക്കാഞ്ഞാൽ
 ചേടികളെശ്ശിക്കുപ്പാനുംകൂടിനൈക്കുന്നിനക്കണ്ടല്ലോ
 സപ്തതിതാനിപ്രകാരംകല്പിച്ചതുകൈകൊണ്ടവൻ
 തൃപ്തതാരിണകൂപ്പിസൽപ്രമോദംപോന്നുടനെ
 പാകവെരിനിയോഗങ്ങളാകവെകീടാതെതന്നെ
 നാകനാരിമാരേവിളിച്ചാകലമകുന്നുചൊന്നാൻ

—
ര

(' ഒട്ടംമുഗങ്ങളെ ' എന്ന്പോലെ)
 പാൽമൊഴിമാർമ്മിമാർണിത്താമര
 പൂമിഴിമാരേപുലൻമോദം
 പേർമുഴങ്ങിടുന്നനിങ്ങളിന്നെന്നുടെ
 പാൽമൊഴികല്ലോടുകേട്ടുകൊൾവിൻ
 കാമിതദായകനായ്തവീടുമാ
 സപാമിതൻമുമ്പിലിന്നമ്പിനോടെ

പൂമാതിൻകല്യാണനാടകമാടണം
 വാമതനിങ്ങൾതുടങ്ങരുതേ
 ഉമ്പർകോൻനാട്ടിലെത്തമ്പുരാനിന്നപൂ
 ന്തേൻചെറുവാണിമാർന്നിങ്ങളുടെ
 സമ്പ്രയോഗങ്ങളെ കാണതിന്നാശപൂ
 ണ്ഡിനോടെന്നോടൊപ്പമിപ്പുറത്തു
 മെയ്യാഭരണമണിഞ്ഞുപുഷ്പം
 ക്കയ്യാഭംഗിയെന്നതേങ്ങവണ്ണം
 മയ്യല്ലണിമണിമാർക്കുവന്നൊരു
 മയ്യാക്കിപ്പിറപ്പുഴുതല്ലവേലും
 മാനംനടത്തേണമെന്നാഗിലോപര
 മാനന്ദമോടനടന്നിടം
 മീനകേതുപ്രിയേക്കുതന്നെത്തന്ന
 മേനകേതുവുമാകിലോലേ
 ഉത്തമേനൽതേങ്ങമാർകലമതി
 ലുത്തമേനല്ലതലോത്തമേനീ
 ചിത്തമേനൽതേങ്ങമാർകലമതി
 നുത്തമേനൽതേങ്ങമാർകലമതി
 അംഭോജനേത്രൻവേദംചമഞ്ഞുവ
 ന്നംഭോധിപുത്രിതൻമാലയല്ലാൻ
 രംഭേനീവേണചോൽമന്നാലുംനന്തനാ
 രംഭേപുറപ്പാടെടുപ്പതിനും
 ഉപ്പുശീയെന്തിയമാന്തംനിൻകാത്തനാ
 മുപ്പിശവിരൻപുത്രവസ്സം

നിവിശങ്കമെത്തുന്നിൻ കൂത്തുകാണുവാൻ
 ഗവ്ശേഷംകരുതിടരുതേ
 താമരക്കണ്ണനായ് രണ്ടവരുനേരം
 താമരപ്പൊക്കളായിനീയും
 പ്രേമമന്ദാക്ഷാദിയോടേഗളാന്തരേ
 ദാമമിന്നക്ഷണമിട്ടിടേണം

യോഷാമണികളുശേഷംയഥോചിത
 വേഷങ്ങൾകെട്ടിച്ചമഞ്ഞുപിന്നെ
 ശേഷമുള്ളൊക്കൾമേളങ്ങൾക്കുപരി
 തോഷംമുളച്ചുപുറപ്പെട്ടവിൻ
 മാരാരിമാധവബ്രഹ്മസുരാസുര
 ചാരണഗന്ധർവ്വസിദ്ധന്മാരും
 നാരദാദിമുനിമാരുമിഹവന്നു
 ചേരുമരങ്ങൾത്തന്നേകംജനം

ഉഴടിഞ്ഞീടുന്നവർവന്നുടനിട
 കൂടുംസഭയെന്നുചിന്തിയാതെ
 ആടിയൊടുക്കുമബലത്തിൽ ചാടിയൊ
 ലുടുവാടീടുംചതച്ചീടുംഞാൻ
 ഇത്തരമൊക്കെയുംകല്പനകല്പിച്ചു
 ഞ്ഞരുണികളെ ചിത്രസേനൻ
 സതപരംവേഷങ്ങൾകെട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ്
 നൃത്തംതുടങ്ങിച്ചുതുംഗമോദം
 കന്നിച്ചവരൊത്തുപോയതിലുവശി
 മന്ദിച്ചുപിന്നാലെതാനേതെന്നു

ഇന്ദിരകൈട്ടിപ്പറപ്പെട്ടഭൂമീപു
 രന്ദരഭാമിനിഭംഗിയോടെ
 മംഗലദേവതാദേവിതൻറമഹാ
 മംഗലവേഷമോടുവൃശീയും
 രംഗമിണങ്ങുവാനായിപ്പറപ്പെട്ട
 ഭംഗികൾചൊല്ലുന്നതെങ്ങിനെത്താൻ
 നീണ്ടിരുണ്ടഗ്രന്ഥ്യരുണ്ടുകൊണ്ടുവരും
 കൊണ്ടാടുമോമനക്കുന്തളവും
 കണ്ടാലഴകുള്ളകാർവരിവണ്ടിനു
 കൂണ്ടിതംകൂട്ടംകുറുനീരയും
 മിന്നല്ലിണരോടെതിർത്തുത്തുനേരെ
 നിന്നുപിണങ്ങുംമണികൾകൊണ്ടു
 സന്നംകലൻജഗത്രയമാകവേ
 മിന്നുന്നപൊന്നിൻകിരീടമതും
 ബാലമൃഗാകനതോലിതട്ടിടുന്ന
 ഫാലേവിളങ്ങുതിലകപ്പെട്ടാട്ടും
 നീലാരവിന്ദഭൂത്തിനമാനസേ
 മാലണയുന്നമിഴിയിണയും

ചിത്തജൻതന്നുടെവില്ലിനെക്കാളതി
 ചിത്രമാംചില്ലിക്കൊടിയിണയും
 നിത്യവുങ്കാമിജനങ്ങൾതന്നുപത്താരിൽ
 തത്തിക്കുളിക്കുങ്കടാക്ഷങ്ങളും
 മാലതീബാണൻറചലഴംദപ്പുണും
 പോലെവിളങ്ങുകപോലങ്ങളും

കാലേവിരിഞ്ഞതിലമലരിന്നക
 മാലേശിടുന്നോരനാസികയും
 കണ്ണുവിളങ്ങുംരമണീയമായുള്ള
 കണ്ഡലകാന്തികൾകൊണ്ടുപാരം
 ഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങൾവിളങ്ങുംപ്രകാരങ്ങൾ
 വണ്ണിപ്പതിന്നതിദണ്ഡമത്രേ
 പല്ലവങ്ങൾക്കുപവിഴങ്ങൾക്കുപര
 മല്ലത്വമുൾക്കുന് ചുണ്ടുരണ്ടും
 നല്ലകുരുക്കുറിമുല്ലമൊട്ടിനുള്ള
 ചൊല്ലുകയെന്ന പല്ലകളും
 അരവിന്ദനാഭന്റെകരളിന്നനന്നായി
 കുരളുന്നനന്മുദുസ്തിതരുചിയും
 ശരദിന്ദുതന്നോടേററമെന്നമർചയ്ക്ക
 വിരതൊന്നുവാങ്ങിനതിരുമുഖവും
 നല്ലവലമ്പിരിശ്ശുംവിനോദത്രയും
 മല്ലടിച്ച്മീടുംഗളതലത്തിൽ
 ഉല്ലസിച്ച്മീടുന്നപൊന്നണിമാലയും
 നല്ലമണിമയമാരങ്ങളും
 മേരുമലയോടടുത്തതിൽതീടുന്ന
 ചാരമുലയുംകുരങ്ങൾതന്നിൽ
 ചേരുമക്കുണമോതിരങ്ങൾനല്ല
 സാരമാംസാരസമാലികയും
 ആലിലക്കൊത്തോരണിവയറുംചാര
 നീലിമചേരുന്നരോമാളിയും

ചാലേഖലിത്രയമോമൽ കുടുന്തുടി
 പോലേവിളങ്ങുകൊടിനടുവു
 പൊന്മയപൂന്തുകിൽപ്പട്ടചാത്തിമീതെ
 നന്മയിൽചേത്തോരുകാഞ്ചികളും
 വന്മദമോടുകരീന്ദ്രകരംപരം
 സമ്മതിച്ചീടുംതുടയിണയും
 പങ്കമകന്നോരുകേതകീമൊട്ടിനോ
 ടങ്കുപൊരുതുന്നജംലകളും
 പങ്കജംതോല്പൂമടിമലരമണി
 ത്തികൾക്കീറൊത്തനഖരചിയും
 ഉൾക്കൊണ്ടമോദമീവണ്ണമോരോമോടി
 കൈക്കൊണ്ടവൾവേഗംപോകുമപ്പോൾ
 ചൊല്ലൊണ്ടദമദനന്നോരുഗന്ധച്ചുൻ
 കല്ലുണ്ടവാണിയെക്കാണുകമൂലം
 വല്ലാതെകാമത്തിവമ്പിച്ചുകൊണ്ടവൻ
 നില്ലാതെവിന്മേയടുത്തുകൂടി
 നല്ലതരമെന്നറച്ചുന്നവളോടു
 കില്ലതുവിട്ടുകഥിച്ചീടിനാൻ

൭.

('ഗോപകുമാരകൻ' എന്നുപോലെ) -

ഇന്നിന്ദിരാകൃതികെട്ടിപ്പറപ്പെട്ടോ
 രിന്ദിന്ദിരോല്പ്രേൽകചേരസ

പ്രശ്ന

കൈകൊട്ടിക്കുളിപ്പാട്ട്

മെന്നൊന്നൊച്ചത്താൻ ചൊല്ലുന്നതുതെല്ല
നിന്നൊന്നുകേൾക്കേണമേ
നിയ്യിടയില്ലിതുകേൾക്കുമ്പോൾ ഉന്നെൻ
കയ്യടിക്കല്ലെന്നാകിൽ, ചൊന്ന
തയ്യടാവേണ്ടിക്കിടന്നില്ലെന്നുള്ളടി
ക്കിയ്യിടവെന്നെങ്കിലോ
എങ്കലിന്നുണ്ടോരുസങ്കടമായതു
പെൺകുലത്തക്കമാലേ, കേട്ടു
നികലല്ലംകുനിവുണ്ടാകിലേമന
സ്സുകലുള്ളത്തൽരീതു
ധൂത്തുകൊണ്ടോതുകയല്ലമല്ലീശര
നാത്തുകൊണ്ടെത്തിടുന്നു, അതു
പാത്തുകണ്ടെന്നനീപാത്തുകൊണ്ടിടാതെ
കാത്തുകൊണ്ടീടവേണം
നിന്നോടിച്ചെൻവിളങ്ങുന്നപോർമുഖ
പൊന്നോടിലാണ്ടെഴുന്ന, ശുദ്ധം
തെമ്മാടിയായോരുതണ്ടലർസായകൻ
നമ്മോടിടഞ്ഞീടുന്നു
എന്തുവ്വേദശൺമനുഷ്യനവൻതവ
ബന്ധുവാംദുഷ്ടൻത്താൻ, ദിവ്യ
ഗന്ധർവ്വർനെന്നോക്കുഭവതിക്കൊ
രന്തപ്പിഷാടംവേണ്ട
ചന്തംകലൻചടുലാക്കിനിന്നുല
പ്പന്തിക്കലാണുചേക്കു, നിന്ന

ക്ഷണികലാണഭിലാഷഃ ഞാനായതി
 നെന്നന്തങ്കിലുന്തരുവൻ
 മാരുന്വെരുമാരിചോരംപടിമഹാ
 കൂരസ്വയച്ചീടുന്നു, ഇതു
 നേരസ്വോക്ഷന്നുനിന്നെക്കൊല്ലിനിക്ഷാരു
 നോരംപൊറ്റിയില്ല
 മല്ലുവിലോചനേതേഞ്ചോരിവാരാലർ
 നല്ലവികാരമോടേ, തന്ന
 തെല്ലുവിനോദിച്ചുപിന്നെത്യജിക്കില്ല
 മില്ലവിഷാദമേതും
 എന്നാണിതെന്നുകെണ്ണുരണ്ടാണിതു
 പിന്നെത്താനേവരോടും, എന്നെ
 കൊന്നാലും ചാടിപ്പറഞ്ഞുപോമെന്നോരു
 സന്ദേഹംവേണ്ടതെല്ലാം
 അസ്വാരഞ്ചുജ്ജ്വാരനംഗനെടുത്തെന്ന
 പമ്പരംചുറ്റിക്കുന്നു, നിന്റെ
 പമ്പരപ്പോർമ്മുലചെത്താന്നുപുഷ്പാഞ്ജി
 പമ്പരപ്പാകംകാര്യം
 അത്യാമയമവൻകാൽപിടിച്ചുയാചി
 ചിത്ത്വമനേകംചൊല്ലി, തല
 കുത്തിമറിഞ്ഞിട്ടുമുത്തമതന്നുടെ
 ചിത്തമിളകില്ലേതും

ന

(‘താത്തയ്യൽ’ എന്നുപോലെ)

ഈവിധമവൻനാനാവിധവചനങ്ങൾ
 ആവിധമുച്ചിക്ഷേട്ടിത്താത്തകോപാൽ
 കടമിഴിച്ചുവെച്ചിട്ടു കടതരഭാവത്തോടെ
 കടിയനാമവനോടുകടന്നുചൊന്നാൾ
 കൂട്ടംവിട്ടിനിനീയിക്കൂട്ടമെന്നോട്ചൊല്ലിൽ
 ആട്ടിക്കണ്ണുകൾചൊട്ടിച്ചയക്കുന്നിനെ
 അണിമതാമുഖിമാക്കോരണിമണിയൊക്കുമണിൽ
 അണവൻനീവിചാരിച്ചതതിചതുരൻ
 ആടൽവിട്ടെന്നോടരിയാടാമോനിനക്കേവം
 മൃഗമന്മറയത്തുപോടവേഗം
 വഴിക്കേടായമോകണ്ടവഴിക്കാരെപ്പുച്ഛിക്കാലം
 കഴിക്കുവാനിനിക്കുമേല്ക്കു ഏക്കുന്നുണ്ടോ
 ഞാനാതെന്നതുംബുദ്ധിമീനനീയാതെന്നതും
 മാനസേനിയെക്കാതെമരിച്ചിട്ടെന്നോ
 പുരുഷന്മാരോടൊന്നുവീരൻപുരുഷവസ്സെന്നഭുവൻ
 വരുന്നിനിക്കോട്ചെട്ടവകപ്രഭോ
 ഈവകകുച്ചുവടത്തിനാൽക്കനോക്കിക്കൊണ്ടു
 മേവുകയല്ലെടാത്താൻമന്ദബുദ്ധ്യേ
 കരിക്കട്ടനിറംചേരുമൊൽകൃഷ്ണകടേനിൽ
 അരയന്നപ്പിടക്കുളിരുചിയുണ്ടാമോ
 ഹിതയുഷമെന്നുപാനംചെയ്യുന്നതുകൃതികൾ
 മയ്യൽതന്നെരിക്കാടികടിച്ചിട്ടുമോ

അവധിവിട്ടുചെയ്തോരവനെധിക്കരിച്ചുടൻ
 അവർചോയങ്ങരങ്ങത്തു നൃത്തംതുടങ്ങി
 പിന്നെയുമതിമോഹംപിന്നാക്കമാവാഞ്ഞവൻ
 പിന്നെപ്പുണ്യകൃത്തുകാണാൻചെന്നുകൂടി
 അവളുടെമുമ്പുചോർത്തവനാനന്തരനാകാമോ
 അവസരംകൂടാതെകണ്ടവിടെനിന്നാൻ [ൻ

൭.

(‘മതിമാനാകിയകാശ്യവൻ’ എന്നുചൊല്ലേ)

ആടലകന്നലുസാക്ഷികളുളളിന
 മാടിനകത്തുകഴിഞ്ഞുടനേ
 അവിരളരസമൊടുകാണികൾപലവിധ
 മഹാവരായഥവിരിയുമ്പോൾ
 നന്ദിയൊടുവൃശിതാനംഗുചനീയ
 മന്യോന്യംചലർവനദേശേ
 നയനംകൊണ്ടഥസംഗസമലമതു
 നിയമിച്ചുണ്ടുപിരിഞ്ഞുമുദാ
 മത്തസ്ത്രീമണിതനുചമരിൽനിജ
 മത്തകണ്ണുകൾനട്ടവിടെ
 മരുവിനടുമുദനതുപൊഴുതവരുടെ
 പരവിൻസ്ഥാനമറിഞ്ഞുദശാ
 സാരമറിഞ്ഞതവനുടെധിഷണാ
 സാരവിശേഷമരുളേതും

സരസതരംഘടിസതതമെഴുന്നൊരു
 സരസിജശരണാടവിരുതല്ലോ
 കന്നൽക്കാർകഴലാളാമുവ്ശി
 യെന്നാലെൻപണികണ്ടോട്ടേ
 കബളിച്ചിന്നടനവളെവെടുപ്പിലൊ
 രമളിപിണച്ചിട്ടൊരുകായ്
 ഉള്ളിലഹമ്മതിതള്ളിടുമവളുടെ
 തുള്ളലത്താന്നിനിനിത്തേണം
 ഉഡുചതിമുഖിയുടെസങ്കേതസ്ഥല
 മുടനതിവേഗമണഞ്ഞിനിത്താൻ
 മംഗലരൂപിണിതന്നാടസംഗമ
 മണ്ണുചളിച്ചിഹപോന്നിടുവൻ
 മതിയതിലിത്ഥമുറച്ചിട്ടവൻ
 നമയെച്ചെന്നുവിളിച്ചുടനെ
 ഉദിതമുദാവിജനത്തിൽവരുത്തി
 ടിതിതരമോത്തുപറഞ്ഞുപരം

പു

(തരകനാകമസുരൻ എന്നുപോലെ)

ഉന്നദേകേളസമാനേപര
 മുന്നദേഭോപമയാനേ
 നമ്മുടഭാഗ്യാൽതരത്തിലിപ്പോ
 ളിമ്മാറ്റേനിന്നെക്കണ്ടേത്തി

സൗന്ദര്യസാരകുഴമ്പേദിവ്യ
 സുന്ദരിമാർകലകൂമ്പേ
 അന്യസ്വകാരംചെയ്യാനിന്നു
 നിന്നെപ്പോലാണെന്നുചൊല്ലാൻ.
 ഇണ്ടലാഴിചെയ്തെപ്പാരംകാത്തു
 കൊണ്ടാലുംനിയിതുന്നേരം
 ഉണ്ടോരോസങ്കടമെല്ലാംചെയ്തി
 കൊണ്ടാലുംത്താനതുചൊല്ലാം
 മീനലപജാഗ്നിപരന്നുകഴൽ
 മീനാക്ഷിചൂട്ടെയെന്നു
 സുനാസുബാണങ്ങളോരുമന
 സുനമയ്ക്കല്ലാതെത്തോറു
 ഭാസുമായോരുഭംഗിചൊല്ലാൻ
 വാസനയില്ലെൻനതാംഗി
 ശാസിച്ച്മന്മഥനിന്നചക്ര
 ശപാസംവലിപ്പിച്ചീടുന്നു
 ബാധിക്കാതെനിൻപ്രയോഗംകൊണ്ടു
 രോധിക്കുമാരനവേഗം
 സാധാരണയാക്കിടാല്ലേഇനി
 കാധാരംമററാരുമില്ലേ
 ഗന്ധർവ്വനേവംപറഞ്ഞുഅവ
 ഉണ്ടെന്നില്ലാതെത്തെളിഞ്ഞു
 അന്തികേവനവനിത്ഥംചെന്നു
 തെന്തോതിരിഞ്ഞതില്ലത്ഥം

മുത്ത

കൈകർത്തിക്കുളിപ്പാട്ട്

ഏന്നെഭ്രമിക്കുകകൊണ്ടോപറ
യുന്നതുമന്നത്തംകൊണ്ടോ
സന്ദേശമുണ്ടിങ്ങുബോദ്ധ്യംതെല്ലും
വന്നില്ലിവനുടെസാദ്ധ്യം
ഏന്നിപപാത്തവർന്നിന്നാളവൻ
തന്നോടുചിന്നിടുചൊന്നാൾ
ഏന്നാലതങ്ങിനെതന്നെക്കൂടെ
വന്നാലുംനീയില്ലോൾതന്നെ
ഇത്തരമായവർത്തന്റെനല്ലോ
തത്തരംകേട്ടവൻതന്റെ
വക്രമിളിച്ചുപുളിച്ചുകാൽ
വ്യക്തമായങ്ങോട്ടുചേർ
തേൻവാണിമാമണിമാലേചാരാ
തേൻവാണികേളയിബാലേ
ഭാവിച്ചുകാൽമിതല്ല,ഇതു
മാവാംമനസ്സിലെന്നില്ല
കാൽപ്പണ്ണുവേണിമാർഭൃഷേച്ചണ്ണ
ലാവണ്യസാരപീയൂഷേ
ആവിലമുള്ളതുപോട്ടേതെല്ല
സാധധാനംവന്നിടട്ടേ
ഉപശിഷേണാൻഭ്രമിച്ചുകഴൽ
ദുഷ്ടാശിവിട്ടുനമിച്ച
ആപശ്ചകാൽമുരച്ചുഅവൾ
ദുഷ്ടാക്കുകൊണ്ടെന്നത്തച്ച

ചേരത്തലാവന്നടിപ്പിച്ചി
 ജ്ഞാപിപ്പിച്ചയച്ച
 ഇത്തൊഴിൽ ചെയ്തവൻതന്നെ
 പറ്റിപ്പിന്നടത്തന്ന
 തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവനായ്
 കൊട്ടിപ്പറഞ്ഞൊരുപായം
 മനസ്സെടുത്തൊരുപായം
 മാന്യൻപുത്രവെന്നൻ
 സങ്കേതപ്പെടുത്തിയൊരുപായം
 ശങ്കേതപ്പെടുത്തിയൊരുപായം
 ഗുഹ്യമായിത്തന്നെയും
 ബുദ്ധിയെപ്പറഞ്ഞൊരുപായം
 ഉദ്യോഗത്തിൽവേണ്ടിയിടം
 നിർവ്വഹിക്കുമെങ്കിൽ
 ഭൂമിപണപ്പെടുത്തിപ്പോട്ട
 താമസിപ്പിക്കുകയിട്ടി
 ആയിടകൊണ്ടുനോക്കായ്നോടാ
 മായതിനിങ്ങളുടെയായ്നോടാ
 മാജ്ജാഗ്രഹിക്കുകയാക്കുന്ന
 കാജാതിസംസ്കാരമേല്ക്കും
 എന്നതുമല്ലിന്നിനിമേൽവരും
 തന്നെടസംഗമലകും
 എന്നെപ്പോലീവകുസൃതംആകി
 നന്നത്തിൽതോന്നുന്നചിത്രം

മനുന

കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്

തന്മതംകേടടുൻനാളികാക്ഷി
സമ്മതിച്ചുവോടുമുളി
വിദ്യാധരിയുൾസിച്ചുഅതി
നദ്യോഗമോടെതിരിച്ചു
ഏറിയമോടികൈകൊണ്ടുവേച്ചു
മാറിയവരുംപോയിക്കൊണ്ടു
പ്രിയയായെന്നുടനെന്നതിരാജ
പാതയിലങ്ങിനെലാത്തി

ൻ.

(‘കൊണ്ടൽവേണിയാരും’ എന്നുപോലെ)

മന്നിടപതിമാന്യനുംമുദാ
നിന്നീടുംവഴിതന്നിലപ്പോൾ
ഖനടനതുനേരമുഴിപൻ
തന്നോടായവളേവഞ്ചൊന്നാൾ
ഇത്രനേരവുന്താനേന്താൻതവ
യാത്രയുങ്കൊത്തുഭൂമിപതേ
അത്രസങ്കേതവാടിയിൽവാണേ
നിത്രവൈകിയതെന്തിതമോ
മരോരോമധുവാണിമാർകളിൽ
മുറുമാശമുഴക്കയാലേ
ചട്ടറിപ്പറിനടന്നതാമസം
പറിപ്പോയെന്നതോന്നീടുന്നു

ബന്ധുകാധരിമാരുടെലീലാ
ബന്ധത്തിൽചെന്നുവെട്ടുപോയോ
ബന്ധംതാമസത്തിന്നെന്തെന്നറി
ബുദ്ധിപ്പെന്നില്ലത്താനമിപ്പോൾ
എന്നിരിക്കിലുമസ്തുതേപ്പോടി
വന്നിരിക്കുന്നുവാരിജാസ്രുൻ

സുന്ദരാംഗൻഭവാനൊഴിഞ്ഞിനി
ക്കിന്നൊരാശ്രയമാരുള്ളതും
മുനംകല്പിച്ചസങ്കേതസ്ഥലം
തന്നിൽകാണാത്തുകാരണത്താൽ
അന്വേഷിച്ചുപറപ്പെട്ടുത്താനും
മെന്നുള്ളതുളിലോർത്തിടേണം
പങ്കുജാസ്രുശരങ്ങളേല്ക്കുവാൻ
സങ്കേതംതന്നിലെത്തുവോളം

സങ്കടംസഹിക്കാവതല്ലിഹ
സംക്രിഡിക്കുന്നാംസന്തോഷത്താൽ
ഗർവ്വശീലയാമുന്മദാത്താനും
മുർച്ചശീവേഷമായ്തന്നേവം
സർവ്വരാജാക്കന്മാരിൽമുമ്പനാ
മുർച്ചാപനോടോതിയപ്പോൾ
ചഞ്ചലാക്ഷിയാകുമവളുടെ
പഞ്ചനയിതെന്നോർത്തിടാതെ
പുഞ്ചിരിപൂണ്ടുപുരുവംശജൻ
പഞ്ചബാണക്കളിക്കൊരുങ്ങി

മനഃ

കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്

ഉത്തരിയമഴിച്ചുതാൻതന്നെ
വിസ്തരിച്ചുവിരിച്ചുമാദാൽ
സ്തപരംശയിച്ചുനവരൊത്തു
ചിത്തജാത്സവമാരംഭിച്ചാർ
ഏറെച്ചോല്ലുന്നതെന്തിന്നു
വിരനകിടംപറിയല്ലോ
മാരമാൽപെടുന്നൊക്കത്തപവി
ചാരമുണ്ടാമോതെല്ലാപാലും

പദം.

(‘കോപമുഴുത്തു മുസലിയുമ്പോൾ’ എന്നുപോലെ)

രാജാവംശോത്തമത്തമതായ
രാജപുത്രാത്മജനായനരേന്ദ്രൻ
വ്യാജമറിഞ്ഞുകാതുന്നദൈത്തു
യോജിച്ചവിടെമീച്ചു’ടുമ്പോൾ
പുഷ്പശ്രീപൂണ്ടോരൂവരവേഷം
കെട്ടിച്ചു മഞ്ഞതിനെകരുവുമാട
പൊട്ടുപ്പോരേറുമാറ്റമുദനാശു
ചട്ടാരസങ്കേതവാടിയിലല്ലോ
ഏന്നായതാക്കിയാമുച്ചിതന്നെ
കാണായ്ക്കാരണമായവന്നു
കേണഴന്നപ്പുഷ്പവാടിയിൽവെച്ചു
കാണിച്ചുശോഭിക്കളഞ്ഞിനെചാൽപൂ
തല്ലംകരേരിലമച്ചശയിച്ചു
ക്ഷിപ്രപിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റുവസിച്ച്

അപ്പുകുറുപ്പിനെത്തന്നെനിനച്ചു
 ലോകമെന്തൊരു പാപമെന്തൊരു
 ഇഹലോകമെന്തൊരു വിധമെന്തൊരു
 വന്നിടമെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു
 ഏതൊരു മാനുഷമെന്തൊരു വളമെന്തൊരു
 വന്നിടമെന്തൊരു വിധമെന്തൊരു
 പുണ്യവാനായൊരു പതിതനും
 മഹാപാപികളായൊരു മനുഷ്യനും
 കണ്ണിനെക്കൊണ്ടുകുറിച്ചൊരു കേളി
 മണ്ഡപമെന്തൊരു പാപമെന്തൊരു
 ഏന്തിവെപ്പൊരു താമസമെന്തൊരു
 വന്നിടമെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു
 കന്യാസുന്ദരിയെക്കൊണ്ടൊരു വിധമെന്തൊരു
 മനുഷ്യമനുഷ്യമെന്തൊരു വിധമെന്തൊരു
 കാമമെന്തൊരു കന്യാമിയന്ന
 താമസമെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു
 താമസമെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു
 പൂമരവാടിയിലോടിനടന്നു
 മിന്നുന്നപൂമയമെന്തൊരു തിന്മ
 പിന്നെയും ചെന്നുകിടന്നെഴുന്നേറ്റു
 തന്നെംഗമെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു
 തന്നെംഗമെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു
 ചെട്ടവെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു
 പെട്ടവെന്തൊരു താമസമെന്തൊരു

പെട്ടെന്നു ചാടേണമിന്നിതുചോദ്യ
 പ്പെട്ടായ്തരക്കേടണെന്നിനമൂ
 മട്ടലർബാണൻറമൊഴ്ണമേറു
 മട്ടമൂമണ്ഡപത്തട്ടിനച്ചാറും
 പൊട്ടൻകടിച്ചോരുപയ്യിനെപ്പോലെ
 പൊട്ടൻകിടന്നുണ്ടലഞ്ഞുമലഞ്ഞു
 ഇത്തരംമന്നവനിത്തിരിനേരം
 ചിത്തഭ്രമംകൊണ്ടുകാട്ടിയതെല്ലാം
 ചിത്തജന്മപാമിക്ഷമിളൊരുനല്ല
 തതപമതെങ്ങിനെത്താനുരചെയ്

എ.എ.

(‘ശാരദേശശി’ എന്നപോലെ)

മനമന്ത്രപമുടിമണിയുടെമഹിതജയലപജത്തിലേറും
 നന്മയലിളകിട്ടമഴകിനകനകപതാകപോലെ
 ഉന്മദതരളിതഗുണമെഴുമുഴുശിഖനീടുന്നപ്പോൾ
 ഭർമ്മമിളകിനഭർമ്മദനഴകൊഴുകൊണയ്ക്കുന്നു
 കാരണിമണികഴലഴകിലഴച്ചുചരിച്ചുകെട്ടിയതിൽ
 താരണിമണിമുദമാലകൾച്ചൂടിനമോടികളും
 അഞ്ചിതനളിനമണീഞ്ഞിട്ടമളികലമെന്നപോലെമി
 ഷഞ്ചിതതരമരമിളകിട്ടമളകവിളക്കുണ്ടും [ന്നി
 ഭാസുരതിലമലർത്തോറുപരക്കുംപായുംനാസാതന്നിൽ
 വാസവമണികൃതനാസാമണിവിളയാട്ടങ്ങളും
 തകമണിപ്രഭതങ്കിട്ടമഴകിനതാടകത്താലവൾ
 തങ്കവിളിണകൾവിളങ്ങിയെഴുംകളുകാണിക്കളു

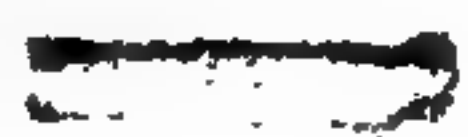
മദനനരച്ചമകറിയിടുമക്ഷതമഞ്ഞളിന്നചേരും
മദഭരമഖിലമകറിടുമതിമുറ്റലാധരവും
കുറുമൊഴിമുല്ലകൾതന്നുകൂട്ടുതിവെല്ലുംപുല്ലുംപഞ്ച
ശരപരവശരുടെനെഞ്ചുരുക്കുന്നൊരുപുഞ്ചിരിയും
ശാരദാമിമകിരണമലവദനവുമായതിങ്കലേററം
ചാരതയൊടുമുടനിളകിനമദനവികാരങ്ങളും
മിന്നംകഴൽമണിമണിമയതരളിതഹാരങ്ങളാലേററം
ചിന്നംകളുകളുഗളതലമംഗളഭംഗികളും
കങ്കണനികരമണിഞ്ഞുവിളങ്ങിനകൈകൾമണ്ടുംമാര
നങ്കണമാണ്ഡ്യമാറിടുമഴകിനമാറിടവും
പൊങ്ങിനപൊൻഗിരിപൊങ്ങിനപോലെവളർന്നിട

[ത്രിങ്ങിപൊങ്ങിപാരം

തങ്ങളിൽനിന്നുപിണങ്ങുംകുചകലശങ്ങൾമണ്ടും
ചലദലമോടുമിടഞ്ഞിടുമണിവയർകാന്തിതേടുംരോമാ
വലിയുംത്രിവലികൾകൊടിനടുവലഘ്നിതംബങ്ങളും
ഘനകസവെഴുമതിമുറ്റതുകിൽവടിവതിന്മിതൈചന്തീ
ക്കനൽനറമിളകിനകളുതരകാഞ്ചനകാഞ്ചികളും
കുളഭകരത്തൊടെതിർത്തൊരുതുകൾകണകാലുകളും

[പൊന്നിൻ

തളുകളണിഞ്ഞൊരുതളിരൊളിചരണവിലാസങ്ങളും
പൊന്മദഭരമതുപിന്തിരിയുംതന്നുകാന്തികളുംപാരം
വന്മദതരളമരാളസമാനസുയാനങ്ങളും
ഇങ്ങിനെതിങ്ങിനഭംഗിവിളങ്ങിനമംഗലാംഗിതാനര
ങ്ങിനെടുമുദനങ്ങളജരതിരംഗംചേർന്നാൾ

ഫലം.

പാഠം.

നാകകാമിനിമാരിൽമികച്ചോരു
 നാഗഗാമിനിചാരത്തണഞ്ഞപ്പോൾ
 ലോകകണ്ടകനുള്ളത്തിൽപേടിയു
 ണ്ടൊക്കൊണ്ടുപരുങ്ങിയൊന്നെങ്കിലും
 ഭൂപുരുഷലശേഷംനടിക്കാതെ
 തല്പരഭൂതവാണിയെടുത്തു
 ക്ഷിപ്രംചെന്നുതഴുകിനാൻചന്ദ്രനെ
 കെല്പഴംരാഹുബാധിച്ചീടുംപോലെ
 കാളംകാത്തികൊണ്ടിന്ദുബിംബത്തിനെ
 കാളംകൊതുക്കുകത്തന്നമണ്ഡപേ
 ആളുമുന്നതമോദേനചിന്നെര
 ണ്ടാളുമൊന്നിച്ചുകുപ്പെട്ടനന്തരം
 മൃഗന്മാർകളിൽമൃഗനാശമുദൻ
 പ്രൗഢയാകുംപ്രമദാമണിതന്നെ
 ഗാഢഗാഢംപുണർപുണർന്നതി
 രൂപമോദമവളോടുചെയ്തു.
 താമസീശസമാനനേനീയിത്ര
 താമസിക്കുവാൻകാരണമെന്തെടോ
 യാമിനീപൃഥ്വീപോകുന്നിതുനാളെ
 യാമിനീനിന്നമാഞ്ഞുളളൊക്കെയും

കൂടിയൊട്ടംസമീപിച്ചുനീകനി
 വോടുട്ടച്ചിയാൽകാട്ടിയസങ്കേത
 വാടിപെട്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടുഞാനിട്ട
 കൂടിയിട്ടൊരുയൊമതായല്ലോ
 മോടികൂട്ടിനീമുന്നമണഞ്ഞിട്ട
 മാടലൊട്ടമില്ലെന്നോത്തിതുവരെ
 പാടുപെട്ടുപരുങ്ങിത്താനിത്തരം
 കേടുതട്ടുവാണെന്നൊരുകാരണം
 നാടുവിട്ടുപിഴച്ചൊരുമാറ്റത്തിൽ
 കൂടിനട്ടുതരിഞ്ഞുനടക്കയോ
 ഉടുക്കിട്ടിയതില്ലനിമിത്തമെ
 ന്നോടുപെട്ടുനൂറുചാല്പുകവല്ലഭേ
 പാടിവട്ടംപിടിക്കുന്നതൊത്തുനി
 ന്നാടിവട്ടുണിപ്പോർമുഖമാർമണ
 വാടിമട്ടിയോമാനസംവൈകാതെ
 വാടിമട്ടോൽമാഴിനിമമാന്തികേ
 ചാടിപെട്ടുനൂറുചാല്പുകവല്ലഭേ
 ന്നോടുട്ടച്ചിയാൽകാട്ടിയസങ്കേത
 വോടുട്ടച്ചിയാൽകാട്ടിയസങ്കേത
 വാടിപെട്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടുഞാനിട്ട
 കൂടിയിട്ടൊരുയൊമതായല്ലോ
 മോടികൂട്ടിനീമുന്നമണഞ്ഞിട്ട
 മാടലൊട്ടമില്ലെന്നോത്തിതുവരെ
 പാടുപെട്ടുപരുങ്ങിത്താനിത്തരം
 കേടുതട്ടുവാണെന്നൊരുകാരണം
 നാടുവിട്ടുപിഴച്ചൊരുമാറ്റത്തിൽ
 കൂടിനട്ടുതരിഞ്ഞുനടക്കയോ
 ഉടുക്കിട്ടിയതില്ലനിമിത്തമെ
 ന്നോടുപെട്ടുനൂറുചാല്പുകവല്ലഭേ
 പാടിവട്ടംപിടിക്കുന്നതൊത്തുനി
 ന്നാടിവട്ടുണിപ്പോർമുഖമാർമണ
 വാടിമട്ടിയോമാനസംവൈകാതെ
 വാടിമട്ടോൽമാഴിനിമമാന്തികേ
 ചാടിപെട്ടുനൂറുചാല്പുകവല്ലഭേ

നേടിയിട്ടുള്ള പുണ്യത്താൽ നാമൊത്ത
 കൂടിയൊട്ടുപരിചയിച്ചില്ലയോ
 തേടിനട്ടുള്ള ലജ്ജകളുണ്ണുകൊ
 ണ്ടോടിവെട്ടുകമാരമഹാരണം
 ചോട്ടത്തൊട്ടുചിചാരിച്ചുമന്മഥ
 ചൂട്ടതട്ടിവലയുന്നോരെന്നെറി
 വാട്ടവാട്ടിലണച്ചുപുണരാശ്ശിൽ
 വാട്ടവെട്ടോരനംഗനടങ്ങുമാ
 ധാടികാട്ടിസകലക്ഷമുൾക്കന
 കേട്ടതട്ടിപ്പാൻവമ്പനന്നിങ്ങിനെ
 മൃഡരിട്ടുകൂട്ടുന്നോരംഗജ
 നോട്ടവെട്ടണകമെന്തെങ്കിലും
 തുടർത്താതന്നെത്തലർസന്ധക
 ക്രിഡതുഷ്ടാതകൃതികലുക്കമ്പേൾ
 മൃഡമട്ടലർമ്പാണെന്നഴുന്നേറ്റു
 മൂട്ടതട്ടിനടക്കുംപൊട്ടക്കനെ
 കള്ളംകൊണ്ടുപുത്രരവസ്സായോര
 കള്ളൻകൊണ്ടുപിടിച്ചിവെചാനപ്പോൾ
 പുള്ളിമാൻമിഴിയാളിതുപായമെ
 ന്നുള്ളതുളളിലശേഷമറിയാതെ
 വല്ലഭതപമിയലുംവസുന്ധരാ
 വല്ലഭൻവിമലാശയെന്നുണ്ട
 വല്ലഭനിതെന്നെത്തുന്തിശീമിനി
 വല്ലഭമുഖിയാളുമാതിടിനാൾ

ഇന്നുപോരുംവഴിക്കുതിലോത്തമ
 വന്നുപാരംവെടികുറവുകയാൽ
 നിന്നുപോയതുകേടുത്താൻതാമസം
 വന്നുപോയതുകൊണ്ടാണിങ്ങിനെ
 എന്നുരച്ചുവൻതന്നുരസികച
 ക്കന്നുരച്ചുതുകെത്തഴുകുവാൻ
 ഇന്ദ്രാശ്ചിക്ഷിച്ചപ്പോൾതുണ
 സുന്ദരസ്മിതംതുകിയണഞ്ഞുടൻ
 കണ്ണിനിലുമാംകാഞ്ഞരക്കുറുമ്മേൽ
 കല്പവല്ലികയറുകണക്കിനെ
 ദപ്പമല്ലസിമ്ബിട്ടമവനെക്ക
 നല്ലവല്ലിയൊളംശ്രയിച്ചിടിനാഥ
 സമ്പ്രതിവിട്ടവക്കെന്തിനോതുന
 സമ്പ്രതിപത്തിയോടവർതങ്ങളിൽ
 സഭുതാനന്ദംസംക്രിഡിച്ചിടിന
 സമ്പ്രദായങ്ങൾസാമ്പ്രതംകേൾക്കവിൻ

എന്.

(‘താമരക്കണ്ണൻ’ എന്നുപോലെ)

സർവ്വശീതകരാസ്യമർത്താഴ്
 മുഖ്യാശിതവെണിയെ
 ഉദ്യോഗവേഷമേന്ദൃഷ്ടനാ
 യ്തിച്ഛ്വേകമൊത്തങ്ങിനെ

ശ്രീമയങ്ങാതെമിന്നാസങ്കേത
 ഭൂമിയിൽമണിമണ്ഡപേ
 പൂമയമുട്ടുതല്ലമാശ്രയി
 ചൂമയമകന്നാദരാൽ
 കൃത്രിമങ്ങുറിയാതെസുഖ
 രോത്തമനിതെന്നോത്തമോ
 മത്തമന്മഥനത്തെന്നോത്സവ
 മുത്തമാംഗിതൂടങ്ങിനാഥ
 കേട്ടേറക്കാലംമോഹിച്ചുനരി
 കെട്ടേറപ്പാടുവെട്ടീടും
 വട്ടുപ്പാർമുലകിട്ടാതേഗോപി
 തെടുപ്പോന്നവന്നന്നേം
 തട്ടിക്കേറിയതന്നപിയുത്തൻ
 തട്ടിപ്പിൽപാട്ടിലാകയാൽ
 ചെട്ടുസന്തോഷമാതുവാൻഫണി
 ശ്രേയ്ക്കുനമ്പണിയായ്ക്കും
 തുഷ്ടിയോടുമുറക്കിയുമടി
 കെട്ടിനന്നായ്മുറക്കിയും
 പാട്ടിലൊത്തുവസിക്കുമുളി
 പ്പാടുപാടിനസിക്കയും
 കക്കണങ്ങൾപാടികയും
 കക്കണകൾപാടികയും
 സംഭോഗാദിതൂടങ്ങിയുംശര
 മംഭോജാസ്മരണാടങ്ങിയും

താർകലങ്ങറകൊഴികയുറീല
 വാർകഴൽകെട്ടഴികയും
 ഹാരംപൊട്ടിത്തറിക്കയുമേനോ
 ഹാരിമാരൻകയക്കയും
 സീലൂരമൊന്നുകൂടിയുമുഴി
 വാക്കോരോന്നരിയാടിയും
 പൊന്തളകുറ്റുചുലമ്പിയുമുല
 പുന്നതിച്ചകിറ്റുതുളമ്പിയും
 കങ്കമാദികലങ്ങിയുന്തില
 കംക്രമേണമയങ്ങിയും
 കള്ളത്തട്ടിപ്പുതോക്കയുംകാട്ടു
 കള്ളനുള്ളാൽച്ചിരിക്കയും
 കച്ചവല്ലതുംകേരംകയംഭയം
 വാച്ചുപണനോക്കയും
 കൂടക്കൂടവരംകാണാത്തോല
 പാടുമങ്ങവൻനോക്കിയും
 ചാടുവാണിയെവിട്ടുവേഗത്തിൽ
 ചാടുവാൻവഴിനോക്കയും
 മുത്തണിമുലചേക്കയുമുവർ
 മുത്തണിമുഖത്തേല്ലയും
 മുത്തണിഞ്ഞവമൊട്ടുചെന്നുപോ
 മുത്തണിഞ്ഞമുഗാക്കും
 മിന്നിപ്പോയന്നതാരങ്ങളെക്ക
 ചിന്നിപ്പോയിത്തങ്ങാകാശം

കന്ദർപ്പൻതൻറ ചില്ലിവില്ലാട്ട്
 മൊന്നല്ലംനിന്നുനിശ്ചയം
 രണ്ടിന്ദ്രവരമൊപ്പംമങ്ങിമാൽ
 കൊണ്ടിന്നിത്തിരികൂമ്പിതെ
 ഉണ്ടായുന്നതുനിന്നുപോയ്ക്കൂ
 കണ്ണമന്ദരണിതവും
 സുന്ദരമായൊരൊള്ളിൻപൂവിങ്കൽ
 ചേർന്നവണ്ടിൻചലനവും
 മന്ദവായുസഞ്ചാരവുംരണ്ടു
 മൊന്നിച്ചുതന്നെമന്ദിച്ചു
 നിഷ്പന്നമലർമൊട്ടോടൊത്തതാ
 യപ്പൊന്നിൻമുഴുവല്ലിയും
 അപ്പൊമ്പുനന്ദനായതെന്ന
 നല്ലവുമറിഞ്ഞില്ലൊന്നാൻ

—
 മർ.

('അതുനേരംമന്നവന്മാർ' എന്നുപോലെ)
 മതിചതിവരോത്സവമിതിമതിപോലെയവൻ
 അതികൊതിയോടുലഭിച്ചതുസമയേ
 മതിയതിലവനാഹംമതിമതിയകമൂലം
 ചതിചതിച്ചതുചിതമിതികരുതി
 പരമമർത്തിയൊരുപരിഹാസരസമാശ്നു
 പരിചോടുപരഞ്ഞാന്നുചിരിച്ചുചോയി

അതുചൊഴുതതിട്ടുഷ്ടമതിയായോരവനോടു
 മതിമുഖിമണിചോദിച്ചിതുരഭസം
 മതിചേർന്നുവെന്നസംഗതിയായിട്ടിതിൻവണ്ണം
 ഇതുനേരംചിരിച്ചുതെന്തുപറക
 അവകാശമൊന്നമില്ലെന്നവളോടങ്ങുനേരം
 അവിനയനിധിയായോരവനുംചൊന്നാൻ
 കരൾതാരിലൊരുകാൽകരുതാതെചിരിക്കുമോ
 കരളുവാക്കെന്നോടെന്തിന്നുജ്ജീടുന്നു
 അറിവില്ലായ്മയാൽവല്ലകറവുചെയ്തൊന്നെങ്കി
 അറിവുള്ളവാനെന്നോടരുജ്ജീടേണം [ത്
 മറെക്കാതെപരമാത്മമുരെക്കാതെഏദിവെച്ചു
 ചിരിക്കയോഗ്യമോനരവരസുമതേ
 അണിമതിമുഖിമാരിലണയുന്നകറവുകൾ
 കണവന്നാർപൊരുത്തിടംപ്രണയത്താലെ
 ഇവകളുള്ളിൽവെച്ചുകണ്ടുപർക്കളോടോതിയോ
 അവമതിവരുത്തിടുന്നതുചിതമോ [തി
 തരളാക്ഷിചൊന്നതിന്നുത്തമൊന്നുംപറയാതെ
 തരുപോലെയവൻകളിത്തറയിൽവണൊൻ
 അവമതിതാപംകോപമിവകളോടിത്യാദികൾ
 അവനോടായുമച്ചുററങ്ങവൾനടന്നാൾ
 ഇതുനല്ലതരമെന്നോത്തുനേരമേറുവേഗം
 അതിജ്ജനവൻചുടിക്കുതികുതിച്ചാൻ
 പരിഭവത്തോടുപഥിവരുണിനിന്ദിപ്രകാരം
 പരഭൃതമാഴിയൊളംപരംനിനച്ചാൾ

ഉപ്പാ

നൈകകാട്ടികളീപ്പാട്ട

൧൭

('അതുകാലമിത്രനും' എന്നുപോലെ)
മനസിജതുല്യനും മനുജാധിപനെയ്ത
മനസികനിവുകുറഞ്ഞോ
കുറയൊരുവരമെൻ പരനണവാനൊരു
കുറവുണ്ടൊൻ ചെല്ലിപ്പറന്നും
പതിയാകുമുപ്പരപതിയവനിങ്ങിനെ
പതിവില്ലുപണ്ടൊരുനാളും
പരിഭവിച്ചൊന്നുണ്ടൊൻ പാകിൽ പശുവായി
പരമെൻ കൊല്ലൽ പതിക്കും
അരിശമകറുവാനുര ചന്ദനമെന്തെ
അരികിൽ വന്നാശ്രയിച്ചീടും
കരളിൽ കലഹം ഞാൻ കരുതുകിലായവൻ
കരഞ്ഞുകൊണ്ടെൻ കഴൽ കൂപ്പും
അപരാധമൊക്കെയും സപദിസഹിച്ചെങ്കൽ
കൃപയുണ്ടാകേണമെന്നോതും
പലതരമിങ്ങിനെ നലമൊടുമെന്തെൻ
കലഹംകളിയുമെൻകൊന്തൻ
കളിയല്ല പിന്നെ മാൽ കളഞ്ഞെന്നോടൊന്നിച്ചു
കളിയാടുംകാശ്യപികാന്തൻ
ഇതുപോലെ ചയ്യമാക്കിതിപാലനെയ്തെങ്കൽ
ഇതുകാലമീവിധമാവാൻ
പരഗുണശീലൻ ഭവനൻ കല്യാണപ്രേമം
കുറവായോഹാഹന്തകഷ്ടം

ഇവപലതോത്തുകാണ്ടവർമരവീടുന്മാരും
 അവിടത്തിലുനമദതന്നെ
 വിരവിനോടുപുരാവരനോടുമൊന്നിച്ചു
 വരുന്നതുകണ്ടവളേറും
 ഇതിനെത്തുല്യമെന്നതുദിവ്യലോചന
 മതുകാണ്ടുനോക്കിനാളപ്പോൾ
 പതിയെച്ചെന്നുനമദപതിച്ചെന്നുഭയമുൾ
 ചതിച്ചുനമ്മയുമെന്നല്ലാം
 സപദികണ്ടുശിശുപതിതാൻകേൾക്കവെ
 ശപിച്ചാളന്നേവമമവരെ

—

൧൩

(' ഭൂപാലാധ്യമ ' എന്നുചോലെ)

നിഷ്കരതരോപനിലയൻഭയമുൾതാൻ
 നിഷ്കരനിലവിട്ടുനിരസിക്കുന്നിമിത്തം
 ഭൂപുഷ്പമതിലൊരുനിശിചരാധ്യമനായ്
 പാപിഷ്ഠൻപിറക്കുവേരിചോടിക്കുന്നത്തിൽ
 ഉനമതിയാളുമുടനേചെന്നലകിൽ
 ഉനമിയൊരുരാജസുതയായിന്നിടത്തേ
 മന്നിലേക്കുവരാശ്ശമറിയുമന്ദിയാതെ
 മന്നവഭവാനെൻറമയിമയിന്നറിയാർ
 ഇവണ്ണാശപിച്ചപ്പോളിടരോടന്നവരേ
 കാൽവന്ദിച്ചുപേക്കിച്ചാർകറിനശാപമോഷ്ട

അപ്പുണ്ണമപേക്ഷിച്ചോരളവതിലവരൽ
 ഉപ്പുശിക്കാരുകനിവുദിച്ചേവമരുളി
 ധാത്രീശാനപയേവിദ്യാധരിചെന്നുചിറങ്ങ
 രാത്രീശാനനേരമേരസിപ്പുനീരമിക്കും
 അന്നൊരുവനെക്കാമിച്ചമരുമ്പോളവരൻ
 വന്നുണഞ്ഞുടൻനിന്നവലിച്ചുകൊണ്ടുപോകൂ
 മത്തരാക്ഷസനാഭമുദനംമത്തുപോയി
 മത്തകാശിനിനിന്റെരമകനായിപ്പിറക്കും
 ആയവനേയമരിലഥവെട്ടിമറിക്കും
 ആയതോക്കുമാനീയമനലകൽപതിക്കും
 അന്നാളിലിരിവരുമഴലാഴിച്ചുടനെ
 പോന്നാലുമിവിടെക്കുപുനരത്രവസിക്കാം
 ഗോഷ്ടികുപുറപ്പെട്ടുകമതിമുദനം
 ധാമ്യമേറിയവിദ്യാധരിക്കുമെന്നിവണ്ണം
 ശാപമോക്ഷവുമെല്ലിശതമഖനഗരേ
 ഭൂപാലനൊരുമിച്ചുസുഖിച്ചവരവസിപ്പോരും
 പങ്കുജാക്ഷികളോടിക്കഥയേവംപുകഴി
 വൈങ്കിളിപറന്നുപോയ്ക്കുരദേശമണഞ്ഞാറും

III.

ഒരു തിരുവാതിരപ്പാട്ട്.

ശങ്കരാഭരണം — ചെമ്പട.

കാതരമിഴിമാർകേരപ്പിൻ, ഇന്നമോതിരു
വാതിരനിങ്ങരകളിപ്പിൻ
പാതിരവായിതന്നേരം പാതിരപ്പമൃദിപ്പാരം
സദരംദേശികം കൂടുംമാതിരിസംഗീതത്തോടും - കാതര

നെഞ്ചിലിഭാനനചരണംകരുതേണം, ഭംഗിയിൽനിങ്ങ
ചഞ്ചലമിഴികളിലഞ്ചനമെഴുതേണം [ര
ചഞ്ചലമരുതിമകേളിതുടങ്ങേണം, ചോടുകൾകൊണ്ടു
ചെഞ്ചിലനന്നചിലമ്പുകിലുങ്ങേണം

നാണമെന്നിയെനിങ്ങരനിരന്നീടേണം

നാണയമതുകൊണ്ടുവളന്നീടേണം

കാണിയൈകാതെകളിതുടന്നീടേണം

കാണികളെല്ലാംതലകുണങ്ങീടേണം

പെണ്ണണിമാരുടെനന്നുകളിപര

സമ്മതമെന്നതന്നുമയിൽവരണം -

കാതരം

കൂടുകമോടികൾനിങ്ങളൊരുപ്പോലേ, പച്ചത്തുകുറി
കാട്ടിയുടുകുണമെന്നെരവഴിവോലേ

പൂർവ്വ

ഭരതീയവാർത്ത

കേരളകർമ്മാജനമുണ്ടാകുമ്പോൾ, ചുറ്റും ഗോപ്യം
നാട്ടുതൂടാക്കുതങ്ങളിൽ മേന്മയേ

വിലവേറൊരാൾത്താഴുകാശംപോലെ
വിലസീടുംതൊട്ടുകുറിതൊടണംപോലെ
അലസാതെമുഴുപ്പിതംതൂടാക്കുകാലേ
അലിയേണംശിലയുമാമധുരത്താലേ
അംഗനമാരുപരങ്ങുന്നതിന
കണ്ടുകരേറിവിളങ്ങുകാലേ — കാതരം

തോടൂടുന്നിയനല്ലൊരലങ്കാരം, ചേരേണം
ധാടിയൊന്നൊന്നമുറക്കണമതുനേരം
ഏടലർസായകനൊള്ളൊരുശരപൂരം, കൊണ്ടുഴന്നു
കൂടണമനവധിവന്നിഹപുരുഷാരം

കോടക്കുർനിറംതേടുംമണിചികരം
കൂടക്കെട്ടണമതിൽസുമനികരം
മോടിക്കൊത്തതുപോലെയണിഞ്ഞുപരം
പാടിക്കൊട്ടണംനിങ്ങൾമുഴുവകരം
ഉന്നതഗിരിവരസന്നിഭകുളർമുഖ
നിന്നുതൂട്ടുപണമതുബഹുസാരം

തോടിയെരികിലയെന്നിവമുഴുഗാനം, പരമാതെപാട്ടി
ചോട്ടുചവിട്ടണമേതുമാരഭിമാനം
തോടത്തായതുകൊണ്ടുടനവമാനം, വല്ലാതെവണ
കൂടിമിറല്ലൊരുസംഗായമതുനേരം

മാനസമതിൽനിന്നുകൾക്കുമേനം
മാനികളേനിങ്ങമേക്കിയപ്പൊന്നം
ഞാനിന്നുവദിക്കുന്നവരവചനം
മാനിച്ചിട്ടുകനിങ്ങമവിഗതദീനം
വന്നജനങ്ങളെമാനസകന്ദമ
മന്ദിച്ചുകണ്ടതിനിഹസുദീനം-കാതര-

—o—o—o—

കീചകവധം.

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

പഞ്ചനാണനാകമിപ്രപഞ്ചചീരൻവിരുതൻ
പഞ്ചതപഃതസാക്ഷാൽപാർവ്വതിശരൻ
പഞ്ചാക്ഷരത്തിരുനാമപഞ്ചമത്തിൽപാടിടുന്ന
പഞ്ചവണ്ണിടചേന്നപെങ്കിളിപ്പണ്ണ
പഞ്ചസാരപാൽപ്പഴങ്ങൾപഞ്ചാമൃതമിവയെല്ലാം
അഞ്ചാതെനുകൻപാരമഞ്ചിതശീലേ
സഞ്ചാരംകൊണ്ടുവായസഞ്ചാരങ്ങൾതീർത്തചമേ
കിഞ്ചനകില്ലകൂടാതെകീരതനമേ
നെഞ്ചെറഞ്ഞളിഞ്ഞുനീയുടഞ്ചാരത്തുവന്നിരുന്ന
വഞ്ചാരുതപമഴംനിന്റെവെളവംപോലെ
അഞ്ചാറുനാഴികയോമൽകൊഞ്ചോരെന്നതകത്തുനീ
ഏഞ്ചെചികളുപ്പിച്ചുലുമെന്നോമലാളേ
ഈയുഴിയിലൊരുപത്തൻവിയുചമംനിൻമൊഴികൾ
ഈയുഴംകേൾപ്പതിന്നുഞാനില്ലാപ്പിടുന്നേൻ
ചിത്രമേയനിൻമൊഴികളെത്രനാളായ്ക്കേട്ടിട്ടില്ലാ
ഈത്രനാളുമെവിടെപ്പോയിരുന്നനീയും
ഈവകുലംകിടന്നുളയ്സേവകളെന്തിനോതുന്നു
ദൈവഗന്ധ്യകേണമെൻമുഖമിതൻകാശ്യം

സൽക്കാരവൃംകഴിഞ്ഞുപോയകുറുപ്പുമിരിക്കട്ടേ
 മൽക്കിരപ്പെന്നുടിക്കല്ലേമംഗലമല്ലേ
 സാരസ്വതോടൊരുക്കഥാസാരംനല്ലസാവധാനം
 സാരജ്ഞൈചാല്ലേടോനീയസാരമിന്നേരം
 ഇത്തരംകേട്ടുപാൽപ്പഴംസ്തപരംനുകൻതത്ത
 ചിത്തരംഗംതെളിഞ്ഞൊരോചിത്തുകൾപാടി
 ക്ഷീണമല്ലാംതീർത്തുസ്തംഗോവാണമല്ലേവഴിപോ
 നാണമല്ലാംവെടിഞ്ഞവരനല്ലതുപോലെ [ല
 അന്തരാകഥഭവല്ലോരന്തരായമണയായ്ക്കാൻ
 അന്തരങ്ങൾക്കുടതേകണ്ടന്തരംഗാനേ [ധീരൻ
 നൊരിക്കണ്ണൻപതിമുമ്പിൽപെററാക്കമ്പക്കാരൻ
 കൊക്കൊമ്പൻകുഞ്ഞിനെയുമൊട്ടാവൈകാതെ
 ധാരാവിൻതനപിയരംകവിമാതാവിന്നംശ്രിയുമിഷ്ട
 ദാതാവാകുംഗുരുഭൂതൻഭൂദേവനേയും
 ആരണമാരെയുംകൈകൾചൊരണൻതന്നെയുംവിശ്വ
 കാരണനാമരിയേയംകപാലിയേയും
 നിഷ്പാദകന്തിരുവെരാണിക്കളത്തുള്ളപ്പനേയും
 മകളേയുംമഹേശൻറമചിഷിയേയും
 ഭൂതലഭൂചാമണിശ്രീഭൂതഗേഹോവാണമളം
 പൂതനാരിയേയുമോമൽപൂമകളേയും
 പൂണ്ണകൃപപൂണ്ണമുഗൽപൂണ്ണകൃപപുലത്തിടം
 പൂണ്ണവേദനാഥനേയുംപൂണ്ണസന്തോഷം
 അമൃതനേയുംതുഞ്ചത്തെഴുത്തമൃതനേയുംകുഞ്ചനേയും
 പൂമ്മോക്കാതന്യകവിപുശവരേയും

പുഷ്പ

കീഴകവധം

അമ്പിനോടൊത്തുപിഴച്ചൊന്നഞ്ജലികൂപ്പിനാരം
തമ്പുരാക്കന്മാരെവാഴ്ത്തിതാനുടനേവം [പിന്നെ
ശ്രീമാംഭൂപാലവംശശ്രീമാംപാലാഴിതന്നിൽ
ഭൂമാംവോടുണ്ടായകല്പഭൂതമവല്ലി
രാമാമണിജഗദിരാമാമണിമണ്ഡിതാംഗി
രാമണിയഗുണഭംഗാരാമനതാംഗി
കാമദയംകുന്നസാക്ഷാൽകാമധേനുവെന്നപോലെ
കാമനീയയാജ്ഞിലസംകാമിതദാത്രി
ശാശ്വതമാണ്ഡ്യപ്രദിലുചീശപർന്നാരിലുണ്ടകുതി
വിശ്വാസമുള്ളോരുസർവ്വവിശ്വജനിശ്രീ
ശീതളംശുദ്ധവിദയാശിതളഹൃദയപാരം
ഭൂതളത്തിൽചുകുലപൊൻഭൂചിതഗാത്രി
ശ്രീകൊണ്ടുപാലാഴിപുത്രിഗിർകൊണ്ടുപത്മജപുത്രി
ആകാരശ്രീകൊണ്ടുസാക്ഷാദലപുത്രി
സർവ്വസൽഗുണങ്ങളോടുകലാവിദ്യയോടും
സർവ്വദാശോഭിച്ചിടുന്നസാരസ്യവല്ലി
അന്വേഷേവമുള്ളമകുത്തമ്പുരാനെൻതാപംരീതു
കമ്പമന്നേകനിഞ്ഞൊന്നുകടാക്ഷിക്കേണം
ഇന്ദ്രമോടിപ്പൊഴെൻമകുത്തമ്പുരാൻസുതന്മാരാം
സമ്പൂർണ്ണശ്രീപെടുംകൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാർ
വന്ദേഃ! ഭൂമാക്കുഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാനുമവിടത്തെ
തമ്പിയാംകുഞ്ഞിക്കിടാവുതമ്പുരാൻതാനും
സജ്ജനപാലന്മാർബഹുഭുജനകാലന്മാർദേവ
വജ്ജനാശീലന്മാർധാത്രിവല്ലഭേന്ദ്രന്മാർ

അജ്ഞാനയശോധനനാരജ്ഞനപരാക്രമന്മാർ
 ഇജ്ഞാനാധാരന്മാരവരിത്രതുല്യന്മാർ
 ഭൂതിമാന്മാർഭൂമിപാലനീതിമാന്മാർനിസ്തുല്യന്മാർ
 ഹേതിമാന്മാർവിഷ്ണുപശ്രീഹേതുഭൂതന്മാർ
 അജ്ഞാനഭനായിടുന്നകഞ്ചനാഭഭക്തർജന
 രജ്ഞനഭാസുരന്മാർഭൂരംഗനാഥന്മാർ
 മാനികൾനാട്യപ്രവന്ധജ്ഞാനികൾജഗൽസില
 മാനിനീമലർശരന്മാർമാനനീയന്മാർ [ന്മാർ
 സൽക്കാവ്യനാടകശ്ലോകതൽവേദാന്താഭിയിലും
 സൽക്കലാവിദ്യകളിലുംസൽക്കശലന്മാർ
 ശൈരിഭക്തികലൻവർശൈയ്ക്കുപൂരപ്പോത്തമന്മാർ
 വൈരികളാമഹികൾക്കവൈനതേയന്മാർ [തത്വ
 സ്ഥാനംകൊണ്ടിരുന്നയാഗല്യാനംകൊണ്ടുമോരോ
 ജ്ഞാനംകൊണ്ടുതുകനേയജ്ഞാനിയൊക്കുന്നോർ
 ഭാനംകൊണ്ടു പുത്രന്മാർഗാനംകൊണ്ടുഗന്ധർവ്വ
 മാനംകൊണ്ടുമഹേന്ദ്രന്മാർമാനവേന്ദ്രന്മാർ [ന്മാർ
 ബുദ്ധികൊണ്ടുബ്രഹ്മസ്തിതുദ്ധികൊണ്ടുതുചിവിതു
 വുദ്ധികൊണ്ടുകുബ്ജരന്മാർവിശപവീരന്മാർ
 തേജസ്സുകൊണ്ടുനലന്മാരോജസ്സുകൊണ്ടുനിലന്മാർ
 രാജസ്വർഗ്ഗഗുണരാജിരാജരാജന്മാർ
 തൃപ്താദംബണിയുന്നോക്കുകല്പവൃക്ഷങ്ങളെപ്പോലെ
 സുപ്രസന്നംവിലസുന്നസുന്ദരാംഗന്മാർ
 ശ്രീരാമനംലക്ഷ്മണനംപാരാത്താത്തരുളുംപോലെ
 താരണ്യത്തോടൊത്തൈഴമാത്തമ്പുരാക്കന്മാർ

കല്പനയാവുകയാൽവികല്പമേതുംകരുതാതെ
 കല്പിച്ചതിൻപണ്ണത്തന്നെകലവിയോടെ [പൊങ്ങും
 വെണ്മയിൽവെള്ളാരപ്പിള്ളിവെണ്മണിയെന്നപേർ
 ബ്രഹ്മാലയംതന്നിൽവാഴുബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ
 ഭാഷാഭേദികടംക്ഷിച്ചഭാഷാകവിതാരങ്ങൾക്കു
 ഭാഷാകരനായിലസുംഭാഷവിഹീനൻ
 സൽക്കവിതാകാണ്ടുജഗത്തൊക്കെവിതാനിച്ചുരുളും
 സൽകീർത്തിയുള്ളൊരുനല്ലുസൽഗുണശീലൻ
 അച്ഛൻനന്മുതിരിപ്പാടാമച്ഛന്നബുദ്ധിമാൻതൻറ
 അച്ഛിന്നാനുഗ്രഹംകൈക്കൊണ്ടഴകിനോടെ
 അന്വോടദ്ദേഹത്തിൻമകൻനന്മുതിരിപ്പാടുപാരം
 സന്മുണ്ണ്സന്തോഷത്തോടുസർവ്വരസജ്ഞൻ
 മാടമന്നവന്മാർപള്ളിയോടമേറിയോടിക്കമ്പോൾ
 പാടുവാനൊരുപാടുപാടവമോടെ
 പള്ളിയോടംപലദിക്കിൽതള്ളിയോടംവണ്ണമുള്ളിൽ
 തുള്ളിയാടുംമോദത്തോടെതൂനിഞ്ഞുതിന്തു
 ആയതുകീചകവധമായകഥയാണതുതൊൻ
 ആയാസംവിട്ടോതാമെന്നാലായതുപോലെ
 അക്കിളിയുമേവംചൊല്ലിട്ടകഥമഴുവൻചൊല്ലി
 അക്കരക്കുവാനുപോയകുനംവന്നു
 അക്കവിയുമഴകുള്ളൊരക്കിളിയുംചൊന്നുപോലെ
 അക്കഥപാടുവാനിപ്പോളാരുമില്ലല്ലോ-
 അക്കനപ്പെടുള്ളുപാട്ടൊന്നക്കൻകേൾക്കേണ്ടതാണു
 അക്കനസ്തുചിപ്പാനുമൊട്ടുതുവല്ലോ

[ല്ലോ

വൈങ്കിളിചൊന്നതുപോലെഭംഗിയില്ലെങ്കിലുംചൊ
 എങ്കിലോകേട്ടാലുമക്കനെങ്കൽനിന്നെല്ലാം [ല്ലാം
 രഞ്ജനശീലനാംശിവൻകഞ്ഞനങ്ങീവണ്ണംചൊല്ലി
 കഞ്ജനാഭൻതന്നെകൂപ്പിക്കുലിച്ഛാനേവം

വാസുദേവദാസന്മാർഭൂവാസവർപാണ്ഡവർവന
 വാസംകഴിഞ്ഞവിടുത്തെപ്പാസനംകൊച്ചി
 അജ്ഞാനതിമിരാക്നാരജ്ഞാതവാസത്തിന്നായി
 പ്രജ്ഞയൊത്തുചന്ദ്രരാജ്യംപ്രവേശിച്ചല്ലോ
 കൂടലർകാലന്മാർകില്ലകൂടാതായുധങ്ങൾശമീ
 കോടരത്തിൽകൂട്ടിക്കെട്ടിഗുഡമായെച്ച
 അണ്ണനായധർമ്മപുത്രനണ്ഡജവാഹനഭക്തൻ
 തിണ്ണമൊരയതിയായിത്തീൻപോലപ്പോൾ
 നല്ലവേഷപ്പക ചുരുണ്ടില്ലഭേദമൊരയോഗി
 അല്ലിതെന്നുകണ്ടാൽതോന്നുകില്ലൊരതെല്ലം
 വിസ്മയംഗോപിയുംപോട്ടുഭസ്മവുമടച്ചുപൂശി
 സുസ്ഥിതനായുടലൊന്നുസൂക്ഷിച്ചുനോക്കി
 എന്നിട്ടുകൂർമ്മാസനവുമന്നിടട്ടഴംപുലിത്തോലും
 മന്നിലിട്ടുകിടക്കുന്നമറിമാൻതോലും
 അക്ഷയധർമ്മത്തിനുള്ളൊരക്ഷിയാമദ്രേഹമിടം
 കക്ഷത്തിലടക്കിരിപുകക്ഷ്യാശ്രയാശൻ
 നല്ലടക്കഗോപിക്കട്ടച്ചക്കകൂട്ടക്കടക്കയും
 വായ്പ്പുംവൈക്കുറയുംതോളിൽവലിച്ചുതുക്കി

മാലകല്പം രാക്ഷാഭിമാലകളുമനവധി
 മേലണിഞ്ഞുമെച്ചമോടുമേദിനീപാലൻ
 ചെഞ്ചിടയുചേർത്തണിഞ്ഞുനഞ്ചിടയുമാലകളും
 അഞ്ചാതങ്ങുകാവിചേർത്താരംഗവസ്രവും
 കമ്പംവിട്ടുനൃകക്ഷത്തിൽ കമ്പേഴുളളഭണ്ഡുമൊരു
 കുറുകോണുതവലയംകുശലമത്രേ
 മാവിലയുമൊരുളുകാവിമണ്ണമിടകയ്യിൽ
 കോവിലെഴുന്നള്ളത്തിന്റെരുകടയുമുണ്ടേ
 അമ്പോടുകാഴ്ചയായവൻപടവുസംഗ്രാമ
 സമ്പുടവുകൊള്ളാമൊരുസമ്പ്രദായങ്ങൾ
 ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുവേഷമങ്ങിനെയമ്മജൻകെട്ടി
 എങ്ങിനെയെന്നറിവില്ലാതെന്നതേവേണ്ട
 അന്യരാരമറിയാതെയന്യനാംധർമ്മജനേവം
 സന്യാസിയാൽപ്പിരാടന്റെസന്നിധിയെചെന്നു
 അന്നേരത്തുവിരാടനുംവന്നേറെത്താണടികൂപ്പി
 നിന്നേറെമാനിച്ചുപിന്നെനിമ്ബലശ്ലാഖൻ
 സൽക്കാരവാക്കുകൾചൊല്ലിസൽക്കരിച്ചിരുത്തിമന്ദം
 മസ്തരിശ്രേഷ്ഠനേയുംനമസ്തരിച്ചല്ലോ
 തുക്കരത്തിലുള്ളവകതൽക്കരത്തിൽവാങ്ങിപ്പിന്നെ
 കൈയൊരുമുകിൽനന്നായൊതുക്കിവെച്ചു
 ശ്രീമഹാദേവനോടൊക്കുംശ്രീമഹായോഗിയെപ്പി
 ആമഹീശൻപ്രദക്ഷിണമാശുവെച്ചല്ലോ [ന്നെ
 അഗ്ദ്ധപാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുശക്യപൂജാദികൾചെയ്തു
 വിക്രമിയംവിരാടനുംവിനയമോടെ

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

രൻമ

വാന്തയെല്ലാമറിവാനാക്കുമാൽത്തളിർക്കൂപ്പിനിന്നേവം
പാത്തുചേദിച്ചിതുപിന്നെപാത്തലാധീശൻ
സപാമിയാണെന്നറിഞ്ഞില്ലസപാമിയാണെന്നറിഞ്ഞു
സപാമിതത്വമരുചെയ്തസപാഗതമിപ്പോൾ

* * * * *

